ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΘΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53. ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ,"

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΣΤΟΥΠΑΘΗΣ ΑΘΗΝΑΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΣ

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 859
ΔΕΥΤΕΡΑ
7
ΜΑΪΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ. 28 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 17
ΑΝΑΜΝ. ΦΑΝΕΝΤΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ
Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 27.4 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 13.0 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡ. ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΔΙΑΦΟΡΟΙ
ΑΣΘΕΝ. ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΓΑΛΗΝΗ ΙΟΝΙΟΝ ΤΕΤΑΡ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 760.5

Ἡ Κυβέρνησις μελετᾷ τὴν τροποποίησιν καὶ τῶν διαφόρων μνημείων

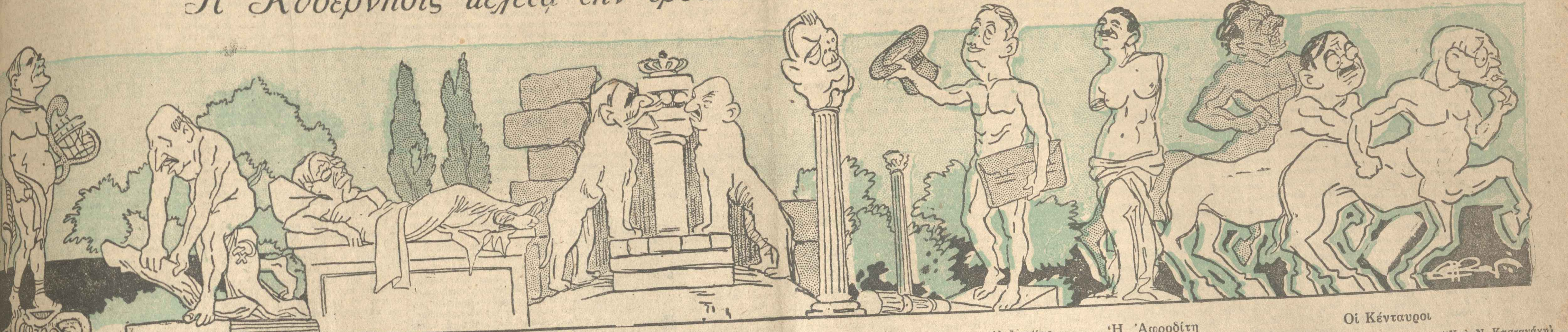

Ὁ Ἀπόλλων καὶ... ἡ λύρα — Ὁ... ξυλοσχίστης — Ἡ Κοιμωμένη τοῦ Χαλεπᾶ — Οἱ λέοντες τῶν Μυκηνῶν — Αἱ ἀρχαῖαι Ἑρμαῖ — Ὁ ἔφηβος ὃς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ κ. Νικολούδη — Ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μήλου — Οἱ Κένταυροι

(Ὑπὸ Ν. Καστανάκη)

ΔΙΑΛΥΣΑΤΕ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

φλογιστία! Κεραυνοῦ ἀφλογι- ι θὰ ἥρμοζε νὰ χαρακτηρισθῇ κ. Κονδύλη τὸ χθὲς δημοσιευ- μανιφέστον, ἂν ὡς αὐτόνομος αὐτοδύναμος πρᾶξις ἐπρόκειτο κριθῇ. Οὐδένα συνεκίνησαν αἱ αγγελίαι του, πολὺ δὲ ὀλιγώτε- ἐπτόησαν αἱ ἀπειλαί του. Ὁ Κονδύλης, χρησιμεύσας διὰ τὴν τροπὴν μιᾶς δικτατορίας, διότι άσσαλος πασσάλῳ ἐκκρούεται», μὴ ἐπιτυχὼν νὰ ἐγκαθιδρύ- ἰδίαν δικτατορίαν ἐπὶ τῶν ειπίων τῆς πεσούσης, ὤφειλε νὰ ανοήσῃ ὅτι, τῆς Χώρας ἐπα- θούσης εἰς τὸν ὁμαλὸν πολιτι- βίον, οὐδεὶς πλέον ἔχει ἀνάγ- τῶν ὑπηρεσιῶν του — ὑπό- ων. ἄλλως τε, πάντοτε—καὶ οὐ- ς συμμερίζεται τὰς θυμοειδεῖς οδοξίας του. Ὄχι διότι ἡ Κυ- ρνησις, καθ' ἧς ἐξαπέστειλε ς ἀφλογιστήσαντας κεραυνοὺς μανιφέστου του, δὲν ἔχει ἐκ- σει εἰς τὴν Λαϊκὴν συνείδησιν. Κυβέρνησις ἡ παροῦσα, ἐξαν- λήσασα ὅσον ἐνεργητικὸν κεφά- ιον εἶχε, ἀπὸ καιροῦ ἤδη κατέ- η ἀνεπιθύμητος εἰς τὴν Χώραν, ἔφθασεν εἰς τὰ πρόθυρα τῆς λήρους χρεωκοπίας, ἣν δὲν θ' ἀπο- ύγῃ, ἐπὶ ζημίᾳ καὶ τοῦ τόπου μεγί- η, ἄν, ἔστω καὶ τὴν δωδεκάτην ὥ- αν, δὲν συνέλθῃ καὶ δὲν σπεύσῃ νὰ ατασφαλίσῃ τὴν ἠρεμίαν τῆς Χώ- ρας διὰ τῆς μόνης ἐπιβαλλομένης πολιτικῆς πράξεως. Ἀλλ' οἵα δή- ποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ κατάστασις πραγμάτων εἰς ἣν περιήγαγεν ἡ ἐν τῇ ἀρχῇ ἐπιμονὴ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, οὐδεὶς ἀναμένει καὶ οὐδεὶς θὰ ἐδέχετο τὴν σωτηρίαν ἀπὸ τὸν κ. Κονδύλην, τὸν ὁποῖον ἡ πρό τινος ἀνὰ τὰς Ἑλληνικὰς ἐπαρχίας περιοδεία του ἔπρεπε νὰ πείσῃ ὅτι εἶνε, ὄχι ἁπλῶς ἀνεπιθύμητος, ἀλλ' ἀφόρητος εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, διαδηλώσαντα τὴν κατ' αὐτοῦ καὶ κατὰ τῆς ἰδεολογίας, ἣν θέλει νὰ ἐκπροσωπῇ, διὰ τρόπου ἥκιστα εὐχαρίστου ἀντιπάθειάν του. Ὁσηδήποτε δὲ καὶ ἂν εἶνε ἡ παρὰ τῇ Κοινῇ Γνώμῃ ἀνυποληψία τῆς Κυβερνήσεως, πάντως οὐδεμίαν ἐλπίδα ἐπικρατήσεως θὰ ἐδικαιολογεῖτο νὰ συναγάγῃ ἐξ αὐτῆς ὁ κ. Κονδύλης, οὐδ' ἡ θρυλουμένη πρὸς αὐτὸν συμπάθεια τοῦ κ. Κουντουριώτου θὰ ἤρκει διὰ νὰ τὸν ἐπιβάλῃ. Ἐν ὀλίγοις καὶ λόγου ἀνάξιον θὰ ἦτο τὸ μανιφέστον τοῦ κ. Κονδύλη, ἂν περὶ αὐτοῦ μόνον ἐπρόκειτο...

Ἀλλ' ὁ κ. Κονδύλης, καὶ αὐτοβούλως ἂν ὑποτεθῇ ἐνεργῶν—καίτοι αἱ χθεσιναὶ ἀσφαλεῖς πληροφορίαι τῆς «Πρωΐας» τὸν παριστοῦν κινούμενον ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου—καὶ δι' ἑαυτὸν μοχθῶν, προπαρασκευάζει ὅμως, ἐνσυνειδήτως, ἢ ἀσυνειδήτως ἔστω, τὴν ἐμφάνισιν εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν τοῦ ἐκ Χανίων ἐπανερχομένου κατ' αὐτάς. Ὁ κ. Κονδύλης καὶ ἄλλοι τινὲς εἶναι πρόσκοποι τοῦ κ. Βενιζέλου, θετικῶς ἢ ἀρνητικῶς ἐξυπηρετοῦντες τοὺς σκοτίους σκοπούς του. Αὐτὸς εἶνε ὁ κίνδυνος. Ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ ἀπειλῶν τὴν γαλήνην τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὸν διαισθανόμεθα ὄπισθεν τοῦ κ. Κονδύλη καὶ τῶν ἄλλων ταραξιῶν—ἀνεπιφόβων καθ' ἑαυτοὺς—σύροντα μετὰ τοῦ σατανικοῦ του μειδιάματος τῶν ἀνδρεικέλων του τὰ νήματα. Κατὰ τοῦτο εἶνε προειδοποιητικὸν κινδύνου τὸ μανιφέστον τοῦ κ. Κονδύλη.

Πρὸ τοῦ κινδύνου τούτου, κινδύνου ἀπειλοῦντος ὅλους τοὺς Ἕλληνας, αὐτὸ το μελλον τῆς Ἑλλάδος, ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὑπαίτιος διὰ τὴν δημιουργίαν καταστάσεως τοιαύτης, ὥστε νὰ παρουσιάζῃ ἔδαφος πρόσφορον εἰς τὰς μηχανορραφίας τοῦ κ. Βενιζέλου, ἡ Κυβέρνησις, ἐπικρατέστεροι τῆς ὁποίας παράγοντες εἶναι ἀκριβῶς ἐκεῖνοι κατὰ τῆς πολιτικῆς ὑποστάσεως τῶν ὁποίων στρέφεται κυρίως ἡ «κίνησις Βενιζέλου», ἡ κυβέρνησις ἡ ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐσωτερικὴν εἰρήνην τῆς χώρας, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ἀντιδράσῃ, σώζουσα τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς νέας διαιρέσεως, ἀπὸ τῶν νέων ἐμφυλίων σπαραγμῶν. Τὸν κίνδυνον τὸν αἰσθανόμεθα τόσον μέγαν κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην καμπὴν τοῦ ἐθνικοῦ μας βίου, ὥστε δὲν θὰ ἐδιστάζομεν νὰ σαλπίσωμεν συσσωμάτωσιν περὶ τὴν Κυβέρνησιν ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ὅλων ὅσοι δὲν θέλουν νὰ ἴδουν τὴν Πατρίδα μας ἐντὸς τῶν φλογῶν τοῦ μίσους, ἂν ἡ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐνίσχυσις ἦτο ἱκανὴ νὰ ἀποτρέψῃ τὸν κίνδυνον. Ματαία ὅμως θὰ ἦτο πᾶσα προσπάθεια συγκρατήσεως τῆς καταστάσεως, τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ Κυβέρνησις δημιουργήσει, ὄχι δὲ ματαία μόνον, ἀλλ' ὀλεθρία, διότι ἀκριβῶς τὸ πολιτικὸν αὐτὸ ἀδιέξοδον εἶνε τὸ ἐξυπηρετοῦν τὰ σχέδια τοῦ κ. Βενιζέλου. Οὐδεὶς ἄλλος εἶνε ἱκανὸς νὰ σώσῃ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν κατάστασιν πραγμάτων, τὴν ὁποίαν αὐτὴ ἀπειργάσθη. Μόνη αὐτὴ ἡ ἰδία εἶνε εἰς θέσιν νὰ περισώσῃ ἑαυτήν, τὴν πολιτικὴν δηλαδὴ ὀντότητα τῶν παραγόντων της, καὶ τὴν Χώραν ἀπὸ τοῦ Βενιζελικοῦ κινδύνου. Μόνη αὐτὴ καὶ ἕνα μόνον ἔχει μέσον σωτηρίας: τὴν ἄμεσον διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν διενέργειαν ἐκλογῶν ὑφ' οὓς ὅρους ὑπαγορεύει τῆς Χώρας τὸ συμφέρον. Ἄλλη λύσις τοῦ ἀδιεξόδου, ἄλλη σωτηρία δὲν ὑπάρχει. Μόνη ἡ ἄμεσος διάλυσις τῆς Βουλῆς εἶνε δυνατὸν ν' ἀποτρέψῃ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου σκευωρουμένην διάλυσιν τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ μίσους καὶ τοῦ αἵματος.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΑΛΛΑΓΗ

Θυμᾶμαι, κάποτε, πόσο στὰ χρόνια τὰ παληά, ἡ μετακίνησις ἦτο πρᾶγμα τρομερόν. Δὲν μιλῶ γιὰ τὰ ταξείδια, ποῦ πρὶν τ' ἀποφασίσῃ κανένας, ἔπρεπε νὰ κανονίσῃ ὅλες του τὶς ὑποθέσεις, νὰ κάμῃ τὴν διαθήκην του, νὰ ἀποχαιρετίσῃ ὅλους τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους, ἀλλὰ γιὰ τὶς μικρομετακινήσεις, αὐτὲς τὶς ἐπισκέψεις ἀκόμη, ποῦ ἔκανε ἡ γιαγιά μου, εἰς τακτὲς προθεσμίες, σὲ μιὰ κουμπάρα της στὸν Πειραιᾶ. Ἔπρεπε μέρες καὶ μέρες πρὶν νὰ τὸ σκεφθῇ, νὰ καταστρώσῃ τὸ πρόγραμμα, νὰ προπαρασκευάσῃ τὸ σπιτικό της, νὰ ἀφήσῃ μακρὲς ὁδηγίες στὴν ψυχοκόρη της γιὰ τὰ παιδιά, γιὰ τὶς ὄρνιθες, γιὰ τὶς ἐπισκέψεις ποῦ πιθανὸν νὰ ἤρχοντο, καὶ ὕστερα, ἀφοῦ ἐφοροῦσε τὴν ἐπίσημη περιβολή, τὰ μαῦρα της τὰ ροῦχα, τὸ μαῦρο δαντελένιο μπονὲ της, τὰ παπούτσια της τὰ καραμάντουλα, ἀφοῦ ἔδενε στὸ μανδύλι της τὰ χρήματά της καὶ τὰ ἐξησφάλιζε στὴν βαθειὰ τσέπη τοῦ φαρδιοῦ μεσοφοριοῦ της, ἄρχιζε τὰ ἀτελεύτητα φιλιὰ σ' ὅλο τὸ σπιτικό, κι' ἔφευγε, κάνοντας τὸν σταυρό της, καὶ ρίχνοντας μιὰ τελευταία ματιὰ στὸ σπίτι της, σὰν νὰ ἐπρόκειτο νὰ μὴν τὸ ξαναϊδῇ ποτὲ πιά.

—Ξέρει κανένας τί τοῦ συμβαίνει, ἔλεγε ἡ ἀγαθὴ γερόντισσα. Ἄνθρωποι εἴμαστε!...

Ὅταν ἐξαναγύριζε τὸ βράδυ, ἕνα πλατὺ χαμόγελο ἐφαίδρυνε τὸ πρόσωπό της, σὰν εὐτυχὴς ταξειδιώτης, ποῦ ξαναβλέπει ὕστερα ἀπὸ πολλὲς περιπλανήσεις τὸ πάτριον ἔδαφος, καὶ ἡ ἀγαλλίασίς της ἤθελε νὰ εἶναι καὶ δική μας. Ἡ πλατειὰ τσέπη της, δὲν ἔκρυβε πειὰ τὸ μαντῆλι μὲ τὰ χρήματα, ἀλλὰ διάφορα τραγήματα καὶ ζαχαρωτά, ποῦ μᾶς μοίραζε ἀκριβοδίκαια.

Προχθὲς ὅπως κατέβαινα τὸν δρόμο, ἀπ' ἔξω ἀπὸ ἕνα φιλικὸ σπίτι, εἶδα νὰ κατεβάζουν διάφορα μπαγκάζια, καὶ τὸν φίλο μου νὰ καλῇ ἕνα ταξί.

—Φεύγεις; τὸν ρώτησα. Γιὰ ποῦ μὲ τὸ καλό;

—Ἐγώ; Τρελλάθηκα; Ἀφίνω ἐγὼ τὴν Ἀθήνα;

—Ἀλλά;

—Φεύγει ἡ μητέρα μου γιὰ τὸ Μάντσεστερ! Πάει νὰ κάτσῃ πέντε-ἔξη μῆνες κοντὰ στὸν ἀδερφό μου τὸν Τζώρτζη, ποῦ εἶναι ἐγκατεστημένος ἐκεῖ.

—Μονάχη της; Γρηὰ γυναῖκα;

—Γιατί; Θὰ πάῃ ὡς τὴν Μασσαλία μὲ τὸ βαπόρι, κι' ἀπὸ ἐκεῖ στὸ Παρίσι, ποῦ θὰ τὴν περιμένῃ ὁ Τζώρτζης! Τί ἀνάγκη ἔχει;

Τί ἀνάγκη πράγματι εἶχε. Ὅταν κατέβηκε κι' ἀνέβηκε στὸ αὐτοκίνητο, ἐπείσθην πράγματι ὅτι τὸ Μάντσεστερ ἦταν ἕνας ἁπλὸς μικροπεριπατάκος ὥς τὰ Πατήσια. Θὰ ἦταν ἱκανὴ νὰ πάῃ ἕως τὴν Αὐστραλία, χωρὶς νὰ συλλογιστῇ τίποτε, καὶ ἐντράπηκα γιὰ τὴν καϋμένη τὴ γιαγιά μου.

— ΠΑΛΑΙΟ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

ΠΩΣ ΚΑΤΑΝΕΜΟΝΤΑΙ ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ.—ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΙΣ ΔΕΝ ΛΗΣΜΟΝΟΥΝ ΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΩΝΤΩΝ.

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Μάϊος.—Δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εὕρῃ τὴν ἄκρην εἰς τὸν λαβύρινθον τῶν κομμάτων τῆς Δημοκρατίας. Αἱ ἀποχρώσεις τῶν νέων βουλευτῶν κατανέμονται εἰς εἴκοσι περίπου κατηγορίας. Πολλαὶ ἀπὸ αὐτὰς συγχωνεύονται εἰς ἕνα κόμμα, τὸ ὁποῖον ὅσον καὶ ἂν φαίνεται τεμαχισμένον, διατηρεῖ μολαταῦτα μίαν ἑνότητα εἰς τὸ γενικόν του πρόγραμμα. Αἱ ἐκλογαὶ ἐτελείωσαν καὶ ἐπέρασαν ἤδη 48 ὧρες χωρὶς νὰ ἠμπορῇ κανεὶς ἐπισήμως νὰ μᾶς βεβαιώσῃ περὶ τῆς πραγματικῆς τάσεως τῆς νέας Βουλῆς. Αἱ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν στατιστικάς, μελέτας, ἄρθρα, συνεντεύξεις καὶ πίνακας, ὅπως οἱ ἰδικοί μας τοῦ Λαχείου, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἀπεδείχθησαν ἀνακριβέστατοι. Ἡ δύναμις τῶν κομμάτων παραμένει ἀκόμη μυστηριώδης. Καὶ θὰ παραμένῃ ἕως ὅτου οἱ νέοι βουλευταὶ προσέλθουν εἰς τὸ Προεδρεῖον καὶ ἐγγραφοῦν ἐπισήμως εἰς ἓν τῶν συγκεκροτημένων κομμάτων. Τότε θὰ ἠξεύρωμεν τὴν δύναμίν των. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀρκούμεθα εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ ὁ περισσότερον πλησιάζων πρὸς τὴν πραγματικότητα εἶνε ὁ ὑπολογισμὸς τὸν ὁποῖον ἐκοινοποίησε τὴν ἐπομένην τῶν ἐκλογῶν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὁ Τύπος ἀναγγέλλει εἰς ὅλας τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας τὴν πλειονοψηφίαν τῶν «Πουανκαριστῶν». Ἀλλὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ τὴν ἀναλύσῃ κανεὶς αὐτὴν τὴν πλειοψηφίαν. Βγάλετε λοιπὸν τὸ μολύβι σας καὶ πάρτε σημείωσιν, διότι εἶνε πάρα πολὺ μπερδευμένα πράγματα αἱ ἀποχρώσεις τῶν κομμάτων τῆς Δημοκρατίας. Ὑπάρχουν κόμματα ποῦ τιτλοφοροῦνται «ἀριστερὰ» καὶ εἶνε τὰ πλέον ἐθνικιστικῶς «δεξιά». Καὶ ὑπάρχουν «ριζοσπάσται» ποῦ εἶνε οἱ φανατικώτεροι «συντηρητικοί». Ἀλλ' ἂς ἀρχίσωμεν ὅπως πρέπει.

Αἱ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν ὑπὸ τὴν «Ἀπειλὴν» τοῦ φράγκου. Εἶσθε ἢ δὲν εἶσθε ὑπὲρ τοῦ φράγκου; Ἐγκρίνετε ἢ δὲν ἐγκρίνετε τὴν συνέχισιν τῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Πουανκαρέ; Ὁλόκληρος τύπος ζυγίζων τὰς στατιστικάς του ἀποφαίνεται ὅτι ἡ ἐξακολούθησις τῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Πουανκαρὲ ἐνεκρίθη εἰς τὸ πρόσωπον 480 τοὐλάχιστον ἐκ τῶν 611 μελῶν τῆς Βουλῆς. Ὁ ἐθνικόφρων τύπος ἀλαλάζει ἀπὸ ἱκανοποίησιν ἐν ᾧ αἱ ἐφημερίδες τῆς ἀριστερᾶς διακηρύττουν ὅτι ἡ διαιτησία τῆς καταστάσεως ἀνήκει εἰς τὰ ἀριστερὰ κόμματα. Κόμματα; Ὄχι. Μικραὶ ὁμάδες διῃρημέναι, τεμαχισμέναι, ἡ καθεμία μὲ ἕνα ἀρχηγόν, μὲ πολλὰς φιλοδοξίας καὶ μὲ πολλὴν ἀσυναρτησίαν εἰς τὸ πρόγραμμα. Ἡ μεγάλη γραμμὴ ποῦ χωρίζει τὴν Γαλλικὴν Βουλὴν εἰς δύο μεγάλα τμήματα ἐχαράχθη ἀπὸ τὴν ἐκδίωξιν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Μιλλερὰν ἀντιπροσωπεύοντος τὴν ἐθνικόφρονα ὁμάδα, ἡ ὁποία εἶχεν ἡττηθῆ ὑπὸ τῶν ἡνωμένων ἀριστερῶν κομμάτων τῷ 1924. Τὰ κόμματα αὐτὰ δὲν διετήρησαν τὴν ἕνωσίν των, ἠτύχησαν εἰς τὴν κυβέρνησίν των καὶ ἠνέχθησαν τὸν κ. Πουανκαρὲ ὡς σωτῆρα τῆς καταστάσεως. Ἦτο φυσικὸν εἰς τὰς σημερινὰς ἐκλογὰς νὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς ἐμπράκτου αὐτῆς μετανοίας τῶν ἀριστερῶν οἱ ἄνθρωποι ποῦ εἶχον ἡττηθῆ κατὰ τὸ 1924. Καὶ πράγματι ηὔξησαν τὰς δυνάμεις των.

Αἱ δυνάμεις αὐταὶ κατανέμονται εἰς τρεῖς ἀποχρώσεις: Τοὺς Συντηρητικούς, τοὺς Δημοκράτας Λαοκρατικοὺς καὶ τοὺς Δημοκράτας τῆς Ἀριστερᾶς, οἱ ὁποῖοι ὅμως εἶνε τὸ πρὸς τὰ δεξιώτερα ἀποβλέπον κόμμα.

Συντηρητικοὶ ἐξελέγησαν 15 ἐν ὅλῳ. Οἱ Δημοκράται Λαοκρατικοὶ εἶνε τὸ κόμμα ποῦ ἐξελέγετο ἐπὶ προεδρίας Μιλλεράν Μπλὸκ Νασιονάλ. Ὁ σημερινὸς ἀρχηγός του εἶνε ὁ κ. Μαρέν, ὑπουργὸς τῶν Συντάξεων, τὸ μαῦρο φεῖδι ὅλων τῶν ἀριστερῶν κομμάτων. Εἰς τὸ κόμμα αὐτὸ ἀνήκει καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Γαλλικῶν φασιστικῶν ταγμάτων κ. Ταιτενζέ. Δύναμις 145 βουλευτῶν. Εἰς τὴν ἰδίαν πολιτικὴν γραμμὴν εὑρίσκονται καὶ οἱ Δημοκράται τῆς Ἀριστερᾶς, μὲ δύναμιν 106 βουλευτῶν. Εἰς τὸ κόμμα αὐτὸ ἀνήκουν ὁ ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου κ. Μποκανόφσκι, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Λέγκ καὶ ὁ τέως ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Μαζινό. Δημοκράται τῆς Ἀριστερᾶς ποῦ στρέφονται ὅσον ἠμποροῦν δεξιώτερα.

Αἱ ὁμάδες αὐταὶ ἀποτελοῦν τὴν Ἁγνὴν Δεξιὰν παράταξιν. Σύνολον 266 βουλευταί.

Παράταξις τῶν κομμάτων τῆς Ἀριστερᾶς: Ριζοσπάσται καὶ Ριζοσπάσται Σοσιαλισταί, τὸ κόμμα ποῦ εἶχε ἄλλοτε ὡς προέδρους τὸν Καγιώ, τὸν Ἐρριὼ καὶ οἱ ὁποῖοι ἀνήκουν εἰσέτι εἰς αὐτό. Δύναμις 123 βουλευταί.

Δημοκράται ριζοσπαστικοί, τμῆμα χωριστὸν τοῦ ριζοσπαστικ [illegible] διεφώνησαν εἰς τὴν γενικὴν κατεύθυνσιν τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουν ὁ κ. Λουσὲρ καὶ ὁ Φρανκλὲν Μπουγιόν: Δύναμις 55 βουλευταί.

Ριζοσπάσται Σοσιαλισταί, τμῆμα καὶ αὐτὸ τῆς ριζοσπαστικῆς Ἀριστερᾶς, εἰς τὸ ὁποῖον συγκαταλέγονται ὁ κ. Μπριὰν καὶ ὁ κ. Παινλεβέ. Δύναμις 47 βουλευταί.

Σοσιαλισταί, ἀποτελοῦντες τὴν Γαλλικὴν ὁμάδα τῆς Δευτέρας Διεθνοῦς, Πὼλ Μπονκούλ, Ρενωντέλ. Δύναμις 101 βουλευταί.

Κομμουνισταὶ (Κασέν, Ντοριό, Ντυκλό), 14 βουλευταί.

Σοσιαλισταὶ κομμουνισταὶ 2 καὶ Τοπικισταὶ (Ἀλσατία-Λωρραίνη) 3.

Τὸ κόμματα τῆς Ἀριστερᾶς δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀνεχθοῦν τὰς δικτατορικὰς διαθέσεις τῆς Δεξιᾶς, διαθέσεις ποῦ εἶχον ἐκδηλωθῆ ἐπὶ Μιλλερὰν καὶ κατεψηφίσθησαν μὲ φανατισμὸν εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1924. Ἐὰν τυχὸν ἐξεδηλοῦντο πάλιν παρόμοιαι διαθέσεις ἡ ἀριστερὰ ἔχει τὴν δύναμιν νὰ καταρρίψῃ πᾶσαν Κυβέρνησιν παρομοίας τάσεως. Ἐναντίον τῆς «Ἀντιδράσεως», ὅπως ἀποκαλοῦν τὰ Δεξιὰ κόμματα, ἠμποροῦν νὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τὴν ψηφοδόχον τῆς Βουλῆς, 345 ψῆφοι τῶν ἀριστερῶν κομμάτων, ἀπὸ τῶν ριζοσπαστῶν μέχρι τῶν κομμουνιστῶν, ἐν ᾧ ἡ παράταξις τῶν Δεξιῶν συγκεντρώνει τὰς ὑπολοίπους 266 ψήφους, εἰς τὴν νέαν Βουλὴν ποῦ ἀπετελέσθη ἀπὸ 611 ἐν συνόλῳ βουλευτάς.

Ἰδοὺ διατί ἡ «Ἠχὼ τῶν Παρισίων», ἀντιπροσωπεύουσα τὰ πλέον ἐθνικιστικὰ στοιχεῖα τῆς Γαλλικῆς πολιτικῆς, ἐξεφράσθη μὲ ἀπαισιοδοξίαν διὰ τὸ μέλλον τῆς νέας Βουλῆς. Διαβλέπει ὅτι μόνα των τὰ κόμματα τῆς Δεξιᾶς μὲ τοὺς 266 βουλευτάς των δὲν ἠμποροῦν νὰ κυβερνήσουν. Βεβαίως μήτε τὰ Ἀριστερὰ κόμματα δὲν ἔχουν ἐπαρκῆ δύναμιν διὰ νὰ καταλάβουν μόνα των τὴν ἀρχὴν ὅπως εἰς τὰ 1924, διότι εἰς τὰς 345 ψήφους ποῦ ὑπελογίσαμεν ἀνωτέρω ἀνήκουν οἱ σοσιαλισταὶ (101), οἱ κομμουνισταὶ 14 καὶ μερικοὶ ἄλλοι σποραδικῶς διαφωνοῦντες. Τοὺς κομμουνιστὰς δὲν τοὺς θέλει κανεὶς μαζί του. Οἱ σοσιαλισταὶ δὲν ἐννοοῦν νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν εὐθύνην τῆς Κυβερνήσεως μετ' ἄλλων κομμάτων, ἄρα οἱ ριζοσπάσται ὅλων τῶν ἀποχρώσεων θὰ περιορίσουν τὴν δύναμίν των εἰς τὴν ἀποσόβησιν πάσης δικτατορικῆς ἐθνικιστικῆς κυβερνήσεως.

Ἀπὸ τὴν διαφωνίαν τῶν κομμάτων καὶ τὴν πληθώραν τῶν ἀποχρώσεων, ὁ κ. Πουανκαρὲ κερδίζει πολλά. Μένει ὁ διαιτητὴς ἐν μέσῳ ὅλων, δυνάμενος νὰ συμβιβάζῃ τὰ ἀσυμβίβαστα καὶ νὰ κυβερνᾷ μὲ τὴν συγκεκαλυμμένην αὐτὴν δικτατορίαν τὴν ὁποίαν ὁ νεώτερος πολιτικὸς φαρισαϊσμὸς ἀποκαλεῖ «Ἐθνικὴν Ἕνωσιν». Δύναται νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῆς οἰκονομικῆς ἀποκαταστάσεως, τὸ ὁποῖον ἤρχισε τῇ συγκαταθέσει τῶν δύο μεγάλων ὁμάδων τῆς βουλῆς, τῶν ριζοσπαστῶν καὶ τῶν Λαοκρατικῶν Δημοκρατῶν. Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τῆς μιᾶς καὶ νὰ παρίδῃ τὴν δύναμιν τῆς ἄλλης. Ἡ Βουλὴ θὰ καθίστατο ἀκυβέρνητος.

Ἡ ἐπικρατοῦσα ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν ἀντίληψις ὅτι ὁ Γαλλικὸς λαὸς ἐστράφη πρὸς τὰ δεξιά, ἔχει τὴν ἀλήθειαν της εἰς τὸ γεγονὸς τῆς ἀποδοκιμασίας τῶν ἀκροτήτων. Ἀλλὰ δὲν ἀπεμακρύνθη τῶν ἰδεωδῶν του ποῦ νομίζει ὅτι ἀντιπροσωπεύονται καλύτερα ἀπὸ τὰ κόμματα τῆς ἀριστερᾶς. Δὲν ἴσχυσεν ἡ ἔντονος προπαγάνδισις τῶν κινδύνων τοῦ φράγκου καὶ τὸ φάσμα τῆς χρεωκοπίας διὰ νὰ πείσῃ τοὺς ἐκλογεῖς νὰ παραιτηθοῦν ὁλότελα ἀπὸ τὰς πεποιθήσεις των, τὰς ὁποίας ἐσχημάτισαν σύμφωνα μὲ τὴν παλαιάν των πολιτικὴν αἰσθηματολογίαν. Ὁ κ. Πουανκαρὲ ἐπέτυχε πράγματι μίαν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν καὶ μίαν πρωτοφανῶς μεθοδικὴν περισυλλογήν. Τοῦ τὸ ἀναγνωρίζουν ὅλοι. Τὸν σέβονται ὅλοι. Τὴν ἐθνικήν του προσπάθειαν τὴν ἐκτιμοῦν ὅλοι. Ὁ «Πουανκαρισμὸς» εἶνε σήμερον εἰς τὴν συνείδησιν ὅλων τῶν Γάλλων ἴσος τοὐλάχιστον μὲ τὴν ἐθνικὴν σωτηρίαν. Καὶ ὅμως τὰ πολιτικὰ αἰσθήματα τῶν ἐκλογέων δὲν ἐξανεμίσθησαν ἐμπρὸς εἰς τὰ πεπραγμένα—τὰ ἀναμφισβήτητα—τῆς πολιτικῆς τοῦ Πουανκαρέ. Ὁ λαὸς δὲν λησμονεῖ τόσον εὔκολα τὰ παλαιὰ σφάλματα καὶ ἡ δικτατορικὴ δεξιὰ εἶχε διαπράξει μερικὰ εἰς βάρος τῶν πολιτικῶν της ἀντιπάλων. Δι' αὐτὸ σήμερον παρ' ὅλην τὴν διάθεσιν τῆς ὑποστηρίξεως τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Πουανκαρέ, ὁ Γαλλικὸς λαὸς δὲν ἔδωσε τὴν πλειοψηφίαν εἰς τοὺς ἀκραιφνεῖς φίλους τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀλλὰ ἐμοίρασε τὴν δύναμίν του μεταξὺ τῶν ἀκραιφνῶν αὐτῶν καὶ τῶν παλαιῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων τοῦ Πουανκαρέ, οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουν τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν. Πέραν αὐτῆς τί θὰ γίνῃ; Αὐτὸ εἶνε τὸ ἄγνωστον. Οἱ ἐμπειροτέχναι τῆς κοινοβουλευτικῆς κουζίνας εἶνε ἀπαισιόδοξοι διὰ τὴν τύχην τῆς Ἐθνικῆς Ἑνώσεως μετὰ τὴν σταθεροποίησιν.

Ἐὰν τυχὸν πρόκειται νὰ ζητήσωμεν παράδειγμα διὰ τὸν τόπον μας ἀπὸ τὰς Γαλλικὰς ἐκλογάς, ἂς σημειώσωμεν τὴν χαρακτηριστικὴν αὐτὴν στάσιν τοῦ Γάλλου ἐκλογέως, ὁ ὁποῖος ἔμεινε πιστὸς εἰς τὰ αἰσθήματά του, ἔστω καὶ ἐὰν εἶχεν ἐνώπιόν του τὰ θετικὰ ἀποτελέσματα τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Τοῦτο σημαίνει ὅτι οἱ ἐκλογεῖς—καὶ εἶνε οἱ ἴδιοι παντοῦ καὶ πάντοτε—δὲν λησμονοῦν τὰ ἀδικήματα ποῦ ἕνα κόμμα διέπραξε κατὰ τὴν διακυβέρνησιν τῆς Χώρας. Πολὺ περισσότερον οἱ Ἕλληνες ἐκλογεῖς δὲν ἠμποροῦν νὰ λησμονήσουν τὰ παλαιὰ ἀδικήματα τῶν κυβερνώντων, ὅσον καὶ ἂν προβάλλωνται σήμερον αἱ σκηνοθεσίαι φανταχτερῶν ἀποτελεσμάτων μιᾶς οἰκονομικῆς πολιτικῆς καὶ ἡ ἐπισκευὴ τῶν λιθοστρώτων.

Οἱ Γάλλοι, ἐγκρίναντες τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Πουανκαρέ, ἡ ὁποία ἔχει νὰ δείξῃ πασιφανῆ καὶ ἀναμφισβήτητα τὰ ἀποτελέσματά της, ἔμειναν πιστοὶ εἰς τὴν ἀριστερὰν ἰδεολογίαν των. Καὶ ἂν οἱ κομμουνισταὶ δὲν ἐφήρμοζαν τὴν ἐκλογικὴν πολιτικὴν τῆς ἐξοντώσεως τῶν ἄλλων ἀριστερῶν κομμάτων, κατὰ τὴν δοθεῖσαν ἐκ Μόσχας διαταγήν, οἱ ριζοσπάσται καὶ οἱ σοσιαλισταὶ θὰ ἐξήρχοντο τῆς ἐκλογικῆς πάλης ἀκόμη ἰσχυρότεροι. Οἱ κομμουνισταὶ δὲν ἠθέλησαν αὐτὴν τὴν φορὰν νὰ ὑποχωρήσουν ἀπὸ τὰς θέσεις των, ἔστω καὶ ἂν οἱ ὑποψήφιοί των δὲν εἶχον καμμίαν ἐλπίδα νίκης. Εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1924, ὅσοι δὲν ἐλάμβανον ἱκανοποιητικὸν ἀριθμὸν ψήφων, παρῃτοῦντο τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς καὶ ἔτσι ἔμεναν εἰς μίαν περιφέρειαν δύο μόνον ἀντίπαλοι, οἱ τιμηθέντες μὲ τοὺς περισσοτέρους ψήφους: Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν δεξιῶν κομμάτων καὶ ὁ ἀριστερός, εἴτε ριζοσπάστης ἦτο, εἴτε σοσιαλιστής, εἴτε κομμουνιστής. Ὁ ἀριστερὸς ἐθριάμβευε. Τώρα οἱ κομμουνισταὶ ἔμειναν εἰς τὰς θέσεις των. Αἱ ψῆφοι ἐδιχάσθησαν καὶ ἐπωφελήθη τῆς διχονοίας ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς δεξιᾶς, ἐν ᾧ οἱ κομμουνισταὶ ποῦ ἔδειξαν τόσον πεῖσμα ἐναντίον τῶν σοσιαλιστῶν καὶ τῶν ριζοσπαστῶν, ἔχασαν τοὺς μισοὺς βουλευτάς των. Ἔμειναν ὅμως ἱκανοποιημένοι ποῦ ἐνίκησαν τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος κ. Λέοντα Μπλούμ, ὁ ὁποῖος εἶχε ὑψώσει πολὺ τὴν ἐγωϊστικήν του διάθεσιν, νομίζων ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ εἶνε αὐτὸς ὁ διαιτητὴς τῆς νέας καταστάσεως.

Τὸ συμπέρασμα τῶν ἐκλογῶν; Ὁ κ. Πουανκαρὲ θὰ συνεχίσῃ τὸ οἰκονομικόν του πρόγραμμα. Μετὰ τὴν σταθεροποίησιν κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐγγυηθῇ ὅτι θὰ ἔχῃ πάντα τὴν πλειοψηφίαν ἐπὶ τῶν 611 νέων βουλευτῶν, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὶ εἶνε νέοι καὶ τὸ πολιτικόν των πρόγραμμα ἀκαθόριστον.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

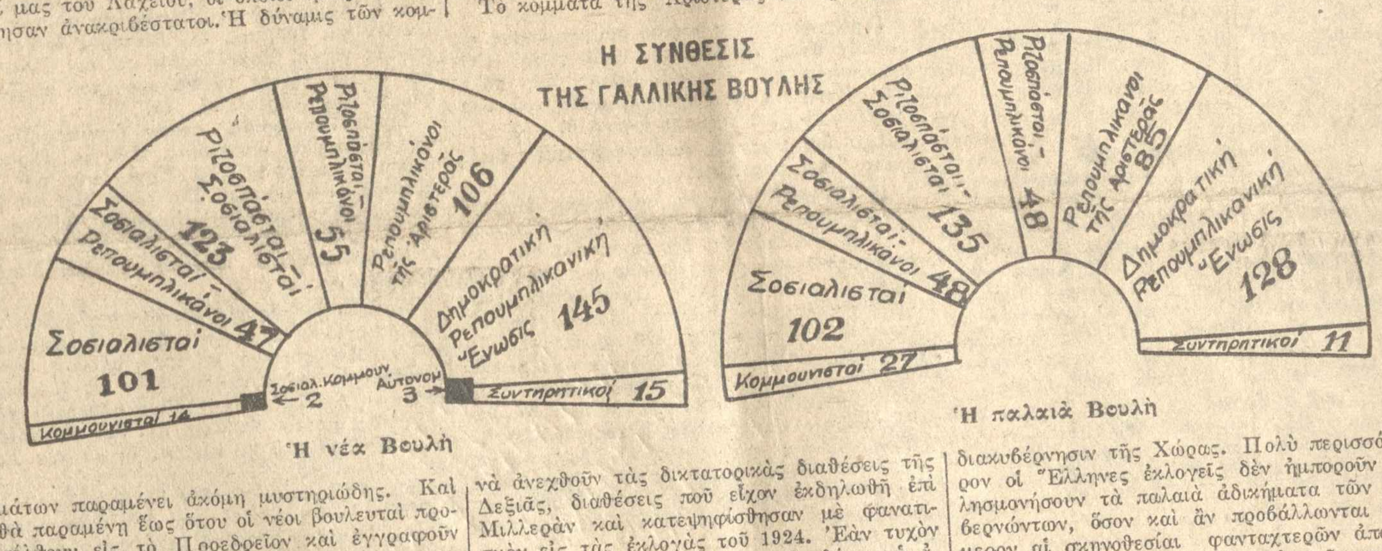

Η ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἡ νέα Βουλή

Ἡ παλαιὰ Βουλή

ΤΟ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΥΠΟΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΑΓΓΛΟΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

ΠΩΣ ΥΠΕΧΩΡΗΣΕΝ Ο ΝΑΧΑΣ ΠΑΣΑΣ

ΚΑΪΡΟΝ, 1 Μαΐου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὸ Λονδῖνον ὡμίλησε χθὲς τὴν 7 ἑσπερινήν, ὁ σύμβουλος τῆς ἐνταῦθα βρεττανικῆς Ἁρμοστείας κ. Ρέτζιναλδ Χόαρ, ἐπέδωκεν εἰς τὸν Αἰγύπτιον πρωθυπουργὸν Ναχᾶς πασᾶν, ἐξ ὀνόματος τοῦ Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ λόρδου Λόϋδ, ἐνεργοῦντος κατ' ἐντολὴν τῆς κυβερνήσεως τοῦ Λονδίνου, τὸ κάτωθι τελεσίγραφον:

«Ἐξοχώτατε, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ὑμετέρας καὶ τῆς ἰδικῆς μου διακοινώσεως τῆς 4 Ἀπριλίου, ἡ κυβέρνησις τῆς Αὐτοῦ Βρεττανικῆς Μεγαλειότητος παρηκολούθησε μετ' αὐξούσης φροντίδος τὴν ὁλονὲν προδηλοτέραν πρόθεσιν τῆς αἰγυπτιακῆς κυβερνήσεως, ὅπως προκαλέσῃ τὴν ψήφισιν ὡρισμένου νόμου ἀφορῶντος τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

»Ὁ νόμος οὗτος, ὡς ἡ Ὑμ. Ἐξοχότης γνωρίζει ὄχι μόνον ἐκ τῶν ρηματικῶν ἀνακοινώσεων, τὰς ὁποίας ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ σᾶς κάμω τὴν 19 τρέχοντος, ἀλλὰ καὶ ἐκ προηγουμένων παρομοίων ἀνακοινώσεων γενομένων πρὸς τὸν προκάτοχον τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος, ὡς καὶ πρὸς τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα πρὸ καὶ μετὰ τὸ ὑπόμνημα, ὅπερ ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ ἐπιδώσω εἰς τὴν Α.Ε. τὸν Σάρουατ πασᾶν τὴν 4 παρελθόντος Μαρτίου, εἰσέρχεται εἰς τὸ πεδίον τῆς ἐπιφυλάξεως τῆς ὑπομνησθείσης διὰ τῆς τρίτης διακοινώσεως τῆς 4 Ἀπριλίου.

«Ἔχω νῦν ἐντολὴν τῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Βρεττανικῆς Μεγαλειότητος, νὰ ζητήσω ὅπως ἡ Ὑμ. Ἐξοχότης, ὡς Ἀρχηγὸς τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως, λάβῃ ἀμέσως τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ἵνα παρεμποδισθῇ ὅπως τὸ νομοσχέδιον τὸ κανονίζον τὰς δημοσίας συναθροίσεις καὶ διαδηλώσεις καταστῇ νόμος. Ἔχω ἐντολὴν νὰ ζητήσω παρὰ τῆς Ὑ. Ἐξοχότητος νὰ μοὶ παράσχῃ τὴν γραπτὴν βεβαίωσιν, ὅτι τὸ προαναφερθὲν νομοθετικὸν μέτρον δὲν θὰ ψηφισθῇ. Ἐὰν δὲν λάβω τὴν βεβαίωσιν ταύτην πρὸ τῆς 7 ἑσπερινῆς τῆς 2 Μαΐου, ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Βρεττανικῆς Μεγαλειότητος θεωρεῖ ἑαυτὴν ἐλευθέραν νὰ ἐνεργήσῃ συμφώνως πρὸς τὴν κατάστασιν.»

Ὁ Ἄγγλος ἁρμοστὴς τῆς Αἰγύπτου λόρδος Λόϋδ

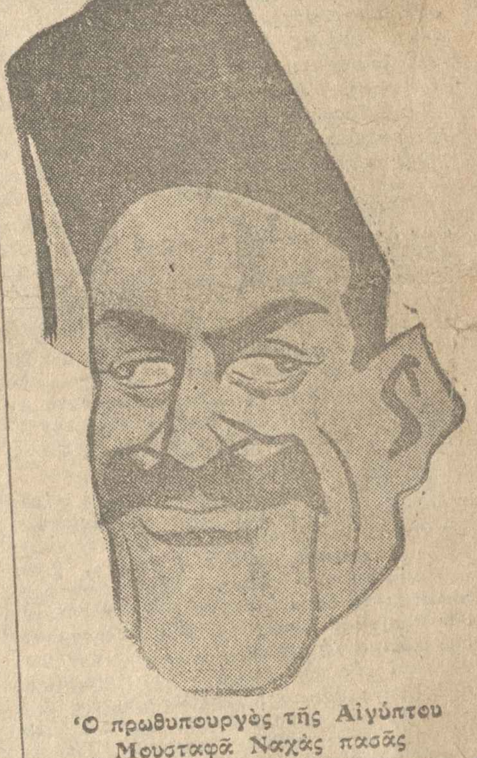

Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Αἰγύπτου Μουσταφᾶ Ναχᾶς πασᾶς

Τὸ ἀγγλικὸν τελεσίγραφον ἦλθε κάπως ἀπροσδοκήτως νὰ διαλευκάνῃ τὴν ἀσαφῆ κατάστασιν, ἥτις ἀπὸ ἑνὸς μηνὸς καθίστατο ὁσημέραι πλέον ἀβεβαία εἰς τὴν χώραν τοῦ Νείλου. Ἐνέργεια ἀπειλητικὴ καὶ βιαία, ἀσφαλῶς, ἀλλὰ πάντως ἀποτελεσματική, ἀφοῦ μετὰ σαρανταοκτὼ ὥρας ὁ ὁρίζων ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ὁπωσδήποτε ξεκαθαρίσῃ.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)

ΕΚ ΤΩΝ ΕΡΕΙΠΙΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Η ΨΥΧΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ, ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ, 6 Μαΐου (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας) Οἱ Κορίνθιοι ἡττήθησαν ἀπὸ τοὺς σεισμοὺς ἀλλὰ καὶ οἱ σεισμοὶ ἡττήθησαν ἀπὸ τοὺς Κορινθίους. Ἡ «ρεβὰνς» ἦλθε ταχεῖα, ταχίστη καὶ πρὸ παντὸς ἀποτελεσματική. Ἕνα πρωΐ, ἡ πόλις τῆς Κορίνθου εὑρέθη σωριασμένη εἰς οἰκτρὰ ἐρείπια. Ἦτο τὸ πρωῒ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Καὶ εἶχε προηγηθῆ ἡ νύκτα τῆς 22ας Ἀπριλίου, ἡ νύκτα τῆς τραγῳδίας. Αὐτὴν δὲν θὰ τὴν περιγράψῃ κανένας ποτέ, γιατὶ δὲν θὰ βρεθῇ ποτὲ ὁ ἱκανὸς διὰ νὰ δημιουργήσῃ μὲ τὴν φαντασία του ὅ,τι ἐδημιούργησεν ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας, τὸ τρομερὸν ἄγνωστον τοῦ κορινθιακοῦ ὑπεδάφους. Ἀργία, τὸ βράδυ ἐκεῖνο τῆς Κυριακῆς καὶ ἡμέρα ἀργίας ἡ ἐπερχομένη. Ἀνοικτὰ τὰ σπίτια καὶ ἀνοικτὰ τὰ κέντρα καὶ κόσμος παντοῦ καὶ ζωὴ παντοῦ καὶ χαρὰ καὶ ὅ,τι εἶνε δυνατὸν νὰ περικλείῃ ἡ ζωὴ μιᾶς πόλεως ποῦ εὑρίσκετο ἐν τούτοις εἰς τὸ χεῖλος τοῦ τάφου. Καὶ ἔξαφνα, τὸ ἔδαφος σείεται. Οἱ τολμηροὶ γελοῦν. Οἱ ὀλιγώτερον τολμηροὶ σοβαρεύονται ἁπλῶς, οἱ δειλοὶ σταυροκοποῦνται καὶ ἐπικαλοῦνται τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἡ ζωή, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρώτης ἐντυπώσεως, ἐπαναλαμβάνει τὸν δρόμον της. Ἀλλ' ἰδοὺ μία δευτέρα δόνησις μετ' ὀλίγον. Ἡ γῆ δὲν σείεται μόνον. Μυκᾶται ἐκ τῶν ἐγκάτων της καὶ ὁ μυκηθμός της εἶνε τὸ ἀνατριχιαστικόν της προμήνυμα. Τότε, ἔπαυσαν νὰ ὑπάρχουν οἱ τολμηροὶ καὶ οἱ ὀλιγώτερον τολμηροὶ καὶ οἱ δειλοί. Τὸ φάσμα τοῦ θανάτου ἐνεφανίσθη εἰς τὰ μάτια ὅλων. Τὰ σπίτια ἔτριξαν μὲ ὀδύνην καὶ ἀπέκτησαν τὶς πρῶτες των πληγές. Ἕνα ρῆγμα σὲ μιὰ γωνιά, λίγοι ἀσβέστες πεσμένοι στὴν ἄλλη. Ἕνα κάδρο πεσμένο ἀπὸ ἀλλοῦ. Καὶ ἡ σκιὰ τοῦ ἐπερχομένου θανάτου, διώχνει ὅλους, δειλοὺς καὶ τολμηρούς. Οἱ δρόμοι καὶ οἱ πλατεῖες γεμίζουν· τὰ σπίτια καὶ τὰ ἀνοικτὰ καταστήματα ἀδειάζουν. Δὲν ἀκούγεται οὔτε μιὰ φωνή, ὕστερ' ἀπὸ τὶς πρῶτες τοῦ τρόμου. Κλειστὸ τὸ στόμα, βασταγμένη ἡ καρδιά. Ὁ θάνατος πλησιάζει τὴν ὡραία πόλι, καὶ ὁ θάνατος ἀκολουθεῖται ἀπ' τὴ σιγή. Τὸν μαντεύουν; Τὸν αἰσθάνονται κοντά τους; Τὸν βλέπουν; Ποιὸς ξέρει. Ὅμως ὅλοι εἶναι βέβαιοι γιὰ τὴν ὕπαρξί του μεταξύ των. Καὶ κανεὶς δὲν κινεῖται ἀπὸ τὴ θέσι του, κανεὶς δὲν πλησιάζει τὸ σπίτι του. Ἔτσι ἐπέρασε ἀρκετὴ ὥρα. Τόση, ὅση προφανῶς ἐχρειάζετο διὰ νὰ φθάσῃ ἡ στιγμὴ τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁρίσει ἡ Μοῖρα. Καὶ ὅταν ἔφθασεν, ὁ τρομερὸς μυκηθμὸς διέτρεξε καὶ πάλιν τὴν πόλιν, ὁ ἀέρας ἔφθανε θερμὸς στὰ παγωμένα πρόσωπα καὶ ἡ γῆ συνεταράσσετο ἐκ τῶν ἐγκάτων της. Ἀθύρματα ἀσήμαντα ἐμπρὸς στὴν μυστηριώδη δύναμί της, ἀνατρέπονται τὴν ἰδία στιγμή, τὸ μέγαρον τοῦ πλουσίου, τὸ σπίτι τοῦ μικροαστοῦ, ἡ πλίνθινη καλύβα τοῦ φτωχοῦ. Μὲ τρομακτικὸ πάταγο καταρρέουν ὅλα καὶ σύννεφα σκόνης καλύπτουν τὴν ἐνταφιαζομένην εἰς τὰ ἐρείπιά της πόλιν. Δὲν μένει τίποτε πιὰ ὄρθιο. Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀκόμη οἱ τολμηροὶ καὶ οἱ δειλοί, εἶνε τώρα πεσμένοι στάγονατα καὶ ἀφίνουν τὴν ψυχή τους νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὸ Θεό.

Ἔτσι, οἱ σεισμοὶ ἐνίκησαν τὴν Κόρινθο καὶ τοὺς κατοίκους της.

Καὶ νὰ τώρα, ἀπὸ τὸ πρωῒ τῆς ἄλλης

Ἡ πόλις τῆς Κορίνθου ὅπως ἦτο πρὸ τῶν σεισμῶν ἡμέρας, ἀρχίζει ἡ περισυλλογή. Ἀνθρώπινα ἐρείπια, ἀπὸ τὴν νύκτα τῆς ἀϋπνίας καὶ τοῦ τρόμου, οἱ Κορίνθιοι τρέχουν μέσ' τὰ ἐρείπιά τους. Μιὰ κουβέρτα τραβιέται κάτω ἀπὸ σωρὸν χωμάτων, κεραμιδιῶν, ὀγκολίθων καὶ σπασμένων ἐπίπλων, ἕνα ξεσχισμένο χαλί, ἕνα σπασμένο παραθυρόφυλλο, δυὸ σανίδια, ὅ,τι μπορεῖ νὰ ἀνακουφίσῃ γιὰ τὴ δεύτερη νύχτα τῆς τραγῳδίας τὰ κουρασμένα σώματα. Καὶ ἐκεῖ, ἀπέναντι ἀπὸ τὰ ἐρείπια στὴ μέση τοῦ δρόμου ἢ μέσα στὰ ἐρείπια, στὴ μέση τῆς αὐλῆς, στὸ χῶμα ἐπάνω, στὰ συντρίμματα ἐπάνω, μαζεύεται πάλι ἡ οἰκογένεια καὶ συγκεντρώνει τὰς δυνάμεις της διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς συμφορᾶς. Λείπει ἡ τροφή, λείπει τὸ νερό, λείπει τὸ φάρμακο, λείπουν ὅλα, ἀκόμη καὶ λίγοι λόγοι παρηγορίας. Καθ' ἕνας, μὲ τὴ δική του δυστυχία ποῦ τὴν πιστεύει μεγαλύτερη τῶν ἄλλων. Ἀλλ' ὅμως, μέσα στὰ ἐρείπια γεννᾶται ἡ πρώτη προσπάθεια τῆς ἀντιδράσεως. Μιὰ μέρα ἀργότερα, ἡ τακτοποίησις εἶνε κάπως καλυτέρα. Στὰ ὑπόστεγα τῶν στρατώνων, κάτω ἀπὸ τὶς πρῶτες σκηνὲς ποῦ ἐστήθησαν ἢ ἀπὸ πρόχειρες τέντες φτειασμένες ἀπὸ τὴν κουρελιασμένη κουβέρτα, ἢ καὶ κάτω ἀπὸ τοὺς τσίγκους τῶν πεσμένων ὑποστέγων, οἱ ὁποῖοι ἀκουμποῦν ἐπάνω σὲ ἕνα σπασμένο ἔπιπλο καὶ στὸ κλαρὶ ἑνὸς δένδρου, οἱ Κορίνθιοι ἔχουν ἀντικαταστήσει τὴ στέγη τους. Μὰ τὸ βράδυ ἐκεῖνο, εἶνε τὸ βράδυ τῆς Τρίτης, ξεσπᾷ ἄγρια ἡ νέα θεομηνία. Βροχὴ καὶ χαλάζι καὶ κεραυνοὶ καὶ ἄγριοι ἄνεμοι καὶ σεισμοὶ καταστρέφουν μιὰ ἀκόμη φορὰ ὅλη τὴν προσπάθεια τῶν δυστυχισμένων ἀνθρώπων καὶ ἐξαφανίζουν τὰ πάντα. Τὰ πάντα, πλὴν τοῦ ἠθικοῦ. Ἐκεῖνο μένει καὶ δίνει τὴ δύναμι γιὰ μιὰ νέα προσπάθεια, ἡ ὁποία ἀρχίζει πάλι μὲ ἐπιμονὴ καὶ ἀποφασιστικότητα, τὸ πρωὶ τῆς Τετάρτης. Πραγματικά, τὸ πρωὶ ἐκεῖνο ἡ Κόρινθος ἐνεφανίσθη μὲ τὰ πρῶτα πρόχειρα παραπήγματά της, στὸν κεντρικό της δρόμο. Θἄλεγε κανεὶς ὅτι τὰ ἐγέννησε ἡ καταστροφὴ ποῦ ἐμαίνετο ὅλη τὴ νύκτα. Καὶ δὲν θὰ ἦτο μακρυὰ ἀπὸ τὴν ἀλήθεια. Γιατί τὴ νύκτα, μὲ τὴ βροχὴ καὶ τὸ χαλάζι καὶ τοὺς ἀνέμους καὶ τοὺς κεραυνούς, ἡ ἀπελπισία ἔστειλε μέσ' τὰ ἐρείπια τοὺς ἀνθρώπους διὰ νὰ ἀναζητήσουν τὰ μέσα κάποιας καλυτέρας στεγάσεως. Καὶ τὰ μέσα εὑρίσκοντο ἄφθονα στὰ συντρίμματα. Ἔτσι ἐμαζεύθηκαν καὶ συναρμολογήθηκαν τὰ παραπήγματα ποῦ ἐνεφανίσθησαν τὸ πρωὶ τῆς Τετάρτης. Καὶ ἕως τὸ μεσημέρι, τὰ παραπήγματα ἐκεῖνα κατώρθωσαν νὰ δώσουν μίαν σκιὰν ζωῆς εἰς τὴν νεκρὰν πόλιν. Εὑρισκόταν σ' αὐτὰ ἕνας καφές, λίγο νερὸ μέσα σ' ἕνα μισοσπασμένο φλυντζάνι, ἕνα κομμάτι ψωμὶ καὶ τυρὶ ἀπὸ ἐκεῖνο ποῦ ἐμοίραζαν τώρα οἱ κρατικοὶ ὑπάλληλοι ὡς προϊὸν τῆς κρατικῆς μερίμνης, καὶ ἕνα κάθισμα διὰ νὰ ξεκουρασθῇ κανεὶς ἀπὸ τὴν ὑποχρεωτικὴν ὀρθοστασία. Ὅλες ἡ ἄλλες 'μέρες πέρασαν μὲ τὴν ἴδια προσπάθεια. Καὶ τώρα, δὲν λείπει πιὰ τίποτε ἀπὸ τὴν πρώτη ζωὴ τῆς πόλεως τοῦ Ἰσθμοῦ. Λείπουν τὰ σπίτια μόνον, ποῦ δείχνουν μὲ τὰ ἐρείπιά των τὸν θρίαμβο τῶν σεισμῶν. Μὰ δίπλα στὰ ἐρείπια αὐτά, ἡ νέα ζωή, μαρτυρεῖ πῶς οἱ Κορίνθιοι μπόρεσαν σὲ δέκα μόνον ἡμέρες νὰ νικήσουν μὲ τὴν σειράν των τοὺς σεισμούς.

* * *

Ἐὰν ἐβοήθησε κανεὶς καὶ ποιός, εἰς τὴν ὑπεράνθρωπον αὐτὴν προσπάθειαν τῶν δέκα ἡμερῶν, θὰ ἐξετασθῇ μὲ τὴν σειράν του. Σήμερα, βλέπων κανεὶς τὸ ἀποτέλεσμα, εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ σταματήσῃ εἰς τοὺς κυρίως ἐργάτας καὶ νὰ ἐγκαταλείψῃ προσωρινῶς τοὺς ἐπιβοηθήσαντας. Καὶ κυρίως ἐργάται εἶνε οἱ Κορίνθιοι. Ὅ,τι ἔγινε, ὀφείλεται πρὸ παντὸς εἰς τὴν ἀκατάβλητον ψυχικὴν των δύναμιν, εἰς τὴν πεποίθησίν των ἐφ' ἑαυτούς, εἰς τὴν σκέψιν ἴσως ὅτι τὸ Κράτος βραδύνει πολύ, εἰς τὴν ἀπελπισίαν ἀκόμη, ἐὰν θέλετε, εἰς τὸ αἴσθημα τῆς αὐτοσυντηρήσεως ἐπὶ τέλους. Ὅλα μαζὶ ἔκαμαν τὴν δημιουργικὴν δύναμιν. Ὅλα μαζὶ ἐδημιούργησαν. Καὶ εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημιουργίας τέτοιο, ὥστε νὰ μπορῇ σήμερον ἡ κυβέρνησις νὰ λέγῃ ὅτι εἰς τὴν Κόρινθον οὐδεὶς ἄστεγος ὑπάρχει πλέον, ἐνῷ ἕως τὴν στιγμὴν αὐτήν, οὔτε ἓν παράπηγμα διὰ δύο ἀνθρώπους, δὲν ἔχει ἀκόμη ἀνεγερθῇ ὑπὸ τοῦ Κράτους.

* * *

Μὲ πόσην στοργήν, ἀλλὰ καὶ μὲ πόσην ὑπερηφάνειαν δὲν ἐπεδόθησαν οἱ Κορίνθιοι εἰς τὴν ἐκ τῶν ἐρειπίων συγκέντρωσιν τῆς στέγης! Δικαιολογημένη ἡ στοργή, γιατί δὲν λείπει ἀπὸ κανένα διὰ τὴν στέγην του, καὶ μάλιστα ὅταν ἡ στέγη ἔλειψεν ὑπὸ τόσον τραγικὰς συνθήκας. Μὲ ὑπερηφάνειαν, διότι αὐτὴ ὑπάρχει μέσα εἰς τὴν ψυχὴν καὶ εἰς τὴν ζωὴν τῶν Κορινθίων. Καὶ ἔμεινε ἄθικτος, ἐντελῶς ἄθικτος ἀπὸ τὴν τρομερὰν καταστροφήν. Κανεὶς δὲν ἐζήτησε τὴν βοήθειαν κανενός. Τὴν ἐδέχθη μὲ εὐγνωμοσύνην ὅπου τὴν εἶδε προσφερομένην καὶ τὴν ἐκράτησε μόνον ὅσον τοῦ ἐχρειάζετο. Καὶ εἶνε τόσον κοινὸν τὸ αἴσθημα αὐτὸ τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ ὑπερηφανείας ἐν τῇ δυστυχίᾳ, ὥστε νὰ ἀποτελῇ σήμερον τὴν γενικὴν πικρίαν τῶν Κορινθίων, ἕνα τριπλοῦν κροῦσμα ἐξαιρέσεως, τὸ ὁποῖον ἐγνώσθη μόλις προχθές. Εἶνε ἡ πικρία μεγαλυτέρα, διότι ἡ ἐξαίρεσις αὐτή, ὀφείλεται εἰς ἀνθρώπους ἀνήκοντας εἰς τὸν περισσότερον ἀνεπτυγμένον καὶ καλύτερον ἀποκατεστημένον κόσμον, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν εἶνε διατεθειμένοι οἱ Κορίνθιοι νὰ συγχωρήσουν ποτὲ τὴν παραβίασιν τῶν ἀρχῶν τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ ὑπερηφανείας, τὰς ὁποίας οἱ ἄλλοι ὅλοι διετήρησαν εἰς τὰς φρικτὰς ὥρας τῆς δυστυχίας των.

Ἕνας γυμνασιάρχης, ἀνῆλθεν ἅμα τῷ κατάπλῳ τῶν δύο γαλλικῶν πολεμικῶν σκαφῶν εἰς τὸ θωρηκτὸν «Στρασβοῦργον» καὶ ἐζήτησε τὴν βοήθειαν τοῦ Γάλλου ναυάρχου. Ἡ αἴτησίς του, περιωρίσθη βεβαίως εἰς τὴν παροχὴν τροφίμων καὶ κουβερτῶν, ἀλλ' ἔφθασε τοῦτο, διὰ νὰ ἔχῃ καταδικασθῇ σήμερον, εἰς τὴν συνείδησιν τῶν Κορινθίων.

Μικρότερα ὅμως πράγματι, εἶνε τὰ δύο ἄλλα κρούσματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν δικαιότατα προκαλέσει τὴν ἀγανάκτησιν τῶν Κορινθίων.

Πρὸ τριημέρου οἱ βιομήχανοι τῆς Κορίνθου — δὲν ὑπερβαίνουν τοὺς δέκα— ἀπηύθυναν τηλεγραφικὴν ἔκκλησιν πρὸς τὰς βιομηχανικὰς ὀργανώσεις καὶ τὰ βιομηχανικὰ ἐπιμελητήρια τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, ἐκλιπαροῦντες τὴν ὑλικήν των βοήθειαν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκ τῶν σεισμῶν καταστροφῆς. Καὶ πρὸ διημέρου, ὁ δικηγορικὸς σύλλογος Κορίνθου, μιμούμενος τὸ παράδειγμα, ἀπηύθυνεν ὁμοίαν τηλεγραφικὴν ἔκκλησιν πρὸς τοὺς δικηγορικοὺς συλλόγους ὅλου τοῦ κόσμου, πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Οἱ Κορίνθιοι, δὲν θὰ ἐδικαιολόγουν τὴν «ἐπαιτείαν» αὐτὴν — ὅπως τὴν χαρακτηρίζουν—οὔτε ἂν ἐγένετο διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν κοινῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησεν ἡ καταστροφή. Δὲν τὴν δικαιολογοῦν κατὰ μείζονα λόγον ἤδη, ὅτε αὐτὴ σκοπὸν ἔχει τὴν προσωπικὴν ὀλίγων ἀνθρώπων—τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς δύο αὐτὰς ὀργανώσεις—ἀνακούφισιν καὶ ὠφέλειαν.

* * *

Ἀλλὰ τὸ τριπλοῦν κροῦσμα, δὲν ἀφαιρεῖ, δὲν δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ τίποτε ἀπὸ τὸν θαυμασμόν, ὁ ὁποῖος ὀφείλεται εἰς τοὺς Κορινθίους. Συντετριμμένοι, ὤρθωσαν ἀποφασιστικῶς τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα ἐκ τῶν ἐρειπίων των. Καὶ ἐνίκησαν. Καὶ νικοῦν... **Μ.**

ΚΥΡΙΑΙ,
Δὲν εἶναι κἄτι περιττὸν ἡ
ΚΡΕΜΑ ΡΟΔΑΛΙΝΗ
δίδει εἰς τὸ δέρμα σας μίαν λεπτὴν χροιὰν καὶ προφυλάσσει αὐτὸ ἀπὸ τὰς καταστρεπτικὰς μεταβολὰς τοῦ καιροῦ.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Τὸ ρημαγμένο σχολεῖο

Ὅταν ἤμουν παιδὶ—κι' ὄχι μονάχος ἴσως—σὲ στιγμὲς ποῦ ξεκινοῦσα μὲ ὕφος καταδίκου, κάποιο πρωὶ ποῦ δὲν εἶχα μελετήσει, διὰ ν' ἀντιμετωπίσω τὴν ἄτεγκτον Νέμεσιν ὑπὸ μορφὴν διδασκάλου, πολλὲς φορὲς ἐξέφραζα τὸν νερώνειον πόθον:

—Ἄχ, Θεούλη μου, καὶ νὰ εἶχε καῇ τὸ σχολεῖον!

Ἀλλὰ ὁ Θεὸς δὲν συνεμερίζετο τὴν ἐπιθυμίαν μου, καὶ τὸ σχολεῖον μὲ ὑπεδέχετο σῶον καὶ ἀβλαβές. Ὅπως τὸ ἔβλεπα ἀπὸ μακρυά, ἡ ὀρθάνοικτή του πόρτα μοῦ ἐφαίνετο σὰν πελώριο στόμα διηνοιγμένον εἰς καγχασμόν, ἡ ἀντήχησις τοῦ ὁποίου ἔφθανε εἰς ἐμένα ὑπὸ τύπον βοῆς τῶν ἄλλων ἀμερίμνων παιδιῶν.

Ὑποθέτω ὅτι πολλὰ ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῆς Κορίνθου, τώρα ποῦ θὰ προσηγγιζαν μάλιστα αἱ ἐξετάσεις θὰ εἶχαν διατυπώσει παρόμοιον πόθον, καὶ τὸ σχολεῖον εἶνε τώρα κι' αὐτὸ ἕνα ρημάδι ὅπως ὅλα. Αἱ τάξεις δὲν ἔχουν πιὰ μυστικὰ γιὰ κανένα. Ἀπ' τὴν ριγμένη πρόσοψι φαίνονται τὰ θρανία ἀναστατωμένα, σὰν νὰ ἤθελαν τάχα νὰ φύγουν καὶ ἐκεῖνα μὲ τὸ πρῶτο τράνταγμα τῆς γῆς, καὶ μόνον ἡ ἕδρα διατηρεῖ ἀκόμη τὴν ἀξιοπρέπειά της, στηριγμένη στὸ τοῖχο τοῦ βάθους, κυττῶντας τάχα ἐπιτιμητικά, ὅπως τὸν παληὸ καιρό, τὰ ἄτακτα θρανία. Ὁ μαυροπίναξ ἔχει γείρει παρ' ὅλα τὰ τρία πόδια του, καὶ ἕνας χάρτης τῆς Ἑλλάδος ταλαντεύεται ἀκόμη στὸν τοῖχο, ὅπως φυσᾷ ὁ ἀγέρας. Εἶνε ὁ μόνος ποῦ δὲν ἀπεθαρρύνθη μέσα στὴν καταστροφή. Ἐξακολουθεῖ νὰ σημειώνῃ τὴν Κόρινθον ἐκεῖ ποῦ ἦταν καὶ ποῦ θὰ ξαναγίνῃ πάλι. Οἱ σεισμοὶ περνοῦν, αἱ πόλεις ποῦ θέλουν νὰ ζήσουν, μένουν.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἔκθεσις τοπείων Πηλίου

Ὁ καλλιτέχνης φωτογράφος τοῦ Βόλου κ. Κ. Ζημέρης, μοναδικὸς καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν τοπείων τοῦ μαγευτικοῦ Πηλίου, ἐπιθυμῶν νὰ γίνῃ γνωστὸν τὸ Πήλιον καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐκθέτει πλουσιωτάτην σειρὰν πινάκων του εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἑταιρίας Κόνταχ, ὁδὸς Σταδίου.

Τὸ καθένα ἀπὸ τὰ τοπεῖα αὐτὰ εἶνε καὶ ἕνα αὐτοτελὲς ἔργον τέχνης, ἕνας πίναξ ἄρτιος, ἄξιος νὰ στολίσῃ οἱανδήποτε αἴθουσαν ἢ γραφεῖον. Μία Ἑλλὰς σπαρταριστὴ πάλλει εἰς τὸ καθένα, ποῦ ὁ καλλιτέχνης κατώρθωσε νὰ ἀποδώσῃ μὲ ξεχωριστὴν ψυχικότητα, μὲ ὅλην τὴν ἀγάπην πρὸς τὸ ἑλληνικὸν τοπεῖον καὶ πρὸς τὸ Πήλιον, ποῦ τὸν ἐμπνέει.

Ὅσοι τὰ εἶδον διαβεβαιοῦν ὅτι ἀπὸ τὰ φημισμένα φωτογραφικὰ ἔργα τοῦ Μπουασσονὰ λίγα μποροῦν νὰ παραβληθοῦν πρὸς τὰ τοπεῖα αὐτὰ τοῦ Πηλίου τοῦ κ. Κ. Ζημέρη. Μεγάλος λόγος, ἀλλὰ δὲν ἔχει κανεὶς παρὰ νὰ κάμῃ μίαν ἐπίσκεψιν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κόνταχ.

Ἡ περιγραφὴ μιᾶς αὐτοκτονίας

Τὸ ρωμαντικὸν χωρίον τοῦ Πηλίου Λεχώνια, δὲν παράγει μόνον τὰ γνωστὰ εὔγευστα μῆλα, ἀλλὰ καὶ πνευματώδεις ἀνταποκριτὰς ἐφημερίδων καὶ πολὺ ὑπερτέρους τοῦ ἀειμνήστου Σιμιτζοπούλου τῆς Ἀμφίσσης. Ὁ ἀνταποκριτὴς περιγράφει τὴν αὐτοκτονίαν ἑνὸς ἀτυχοῦς μεσήλικος. Καὶ ἰδοὺ σημεῖα τινὰ τῆς περιγραφῆς:

«...Καὶ νέον δραματικὸν ἐπεισόδιον ἔλαβε χώραν τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν διὰ νὰ λυπήσῃ ἔτι περισσότερον τὴν τρωθεῖσαν κοινωνίαν μας —ἐκ προχθεσινοῦ τοιούτου— καὶ ἰδιαίτατα τοὺς κατοίκους Καραμπατσίου, ἐξ ὧν εἰς ἐξ αὐτῶν συνέπεσε νὰ αὐτοκτονήσῃ... Θῦμα τοῦ τραγικοῦ τούτου συμβάντος (τῆς συμπτώσεως δηλαδὴ) ὑπῆρξεν ὁ ....» Τὸ ἐν λόγῳ ἐπεισόδιον ἐξειλίχθη ὡς ἑξῆς:»

Ἡ περιγραφὴ περιορίζεται περαιτέρω εἰς τὴν ἐξεικόνισιν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ «θύματος τοῦ τραγικοῦ συμβάντος», τὸ δὲ «ἐπεισόδιον»—ἡ αὐτοκτονία δηλαδὴ—περιγράφεται ὡς ἑξῆς:

«Τὸ ἐν λόγῳ ὅμως ἀπονενοημένον διάβημα τοῦ Δ. Π., τερματίσας τὴν ζωήν του διὰ πνιγμοῦ ἑκουσίου, πραγματοποιήσαντος τοῦτον εἰς ξένην καὶ ἀπομεμακρυσμένην περιφέρειαν (ὡς μὴ ὤφειλε) μεταβὰς ἐκεῖσε ἐπὶ τούτῳ ἐλύπησε βαθύτατα τοὺς Καραμπασιώτας, ὡς καὶ τοὺς Λεχωνίτας, καθ' ὅσον ὁ μεταστὰς ὑπῆρξε ὁ ἀγαπητὸς εἰς τὴν κοινωνίαν.»

Συνέχεια δὲν ὑπάρχει...

Ἡ συναυλία τῆς χορῳδίας

Αὔριον Τρίτην 6 3)4 μ.μ. εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» ἡ ἔκτακτος συναυλία τῆς χορῳδίας Ἀθηνῶν ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Κορίνθου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Φ. Οἰκονομίδη. Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει εἰς τὸ πρῶτον μέρος ὡραιότατα τραγούδια δι' ἀνδρικὴν χορῳδίαν τοῦ Σοῦμπερτ ὡς καὶ ἑλληνικὰ λαϊκὰ Ροδίου καὶ Κοκκίνου, εἰς δὲ τὸ δεύτερον τέσσαρα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα κόρα τοῦ Μεσσία τοῦ Χαίνδελ, τὰ ὁποῖα θὰ ἐκτελέσουν ὁλόκληρος ἡ χορῳδία Ἀθηνῶν καὶ ἡ χορῳδία μαθητριῶν τοῦ Ὠδείου Πειραιῶς τῇ συνοδείᾳ τῆς ὀρχήστρας ἤτοι 200 ἐν ὅλῳ ἐκτελεσταί.

Νέον Ἰσπανικὸν Τρίο

Εἰς τὴν ὀπερέτταν «Ἀγάπες στὰ ξένα» τοῦ Σακελλαρίδη, ἡ ὁποία μὲ τόσην ἐπιτυχίαν παίζεται ἀπὸ ἑβδομάδος εἰς τὸ θέατρον «Ἰντεάλ» ὑπὸ τοῦ θιάσου Σαμαρτζῆ—Οἰκονόμου, ἐμφανίζονται ἀπόψε οἱ Ἰσπανοὶ χορευταὶ Ἐσκαντὲλ καὶ Ἀρτζεντῖνο καὶ ἡ διάσημος Ἰσπανὶς χορεύτρια Σλοβένγκε Ἄλεν, τῆς βασιλικῆς ὀπερας τῆς Κοπεγχάγης, συμπράττουσα ἄλλοτε μὲ τὴν Ρακὲλ Μέλλερ καὶ τὴν Μιστεγκέτ. Τὸ Ἰσπανικὸν τρίο, διερχόμενον ἐξ Ἀθηνῶν, ἐδέχθη νὰ μετάσχῃ δι' ὀλίγας μόνον ἡμέρας τοῦ θιάσου, ἐμφανιζόμενον καὶ εἰς τὸ ἀθηναϊκὸν κοινόν, εἰς τὸ ὁποῖον παρέχεται οὕτω ἡ εὐκαιρία μιᾶς σπανίας καλλιτεχνικῆς ἀπολαύσεως.

Θεατρικὰ

Ἀπόψε εἰς τὸ «Ἰντεάλ» εἰς τὴν ὀπερέτταν «Ἀγάπες στὰ ξένα» πρώτη ἐμφάνισις τοῦ περιφήμου Ἰσπανικοῦ τρίο Ἀρζεντῖνο Ἐσταντὲλ ποῦ ἐκτελεῖ τὸ ρεπερτόριον τῆς Ρακὲλ Μέλερ καὶ τῆς Μιστεγκέτ.

—Τὸ τρίο Ἀρζεντῖνο ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν κ.κ. Ἀρζεντῖνο, Ἐσταντὲλ καὶ τῆς διασήμου πρώτης μπαλλαρίνας τῆς ὀπερας τῆς Κοπεγχάγης δ. Σολβένγκε πληρώνεται δὲ 5 χιλιάδας δραχμὰς δι' ἑκάστην του ἐμφάνισιν.

—Τὰ διαρκῆ πλὴν τῶν δημοσιογραφικῶν δὲν θὰ ἰσχύσουν.

—Ἀπόψε παίζεται διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸ θέατρον Κυβέλης (πρώην «Διονύσια») τὸ ὡραῖον ἔργον τῆς Κολλὲτ «Χρυσό μου» πρωταγωνιστούσης τῆς κ. Κυβέλης εἰς τὸν ὡραῖον ρόλον τῆς Λέας.

—Παίζουν ἐπίσης αἱ κυρίαι Μιράντα Θεοχάρη, Ἀλκαίου, Ραυτοπούλου, Παπαδοπούλου, Βεάκη, καὶ οἱ κ.κ. Μουσούρης, Παρασκευᾶς, Γαβριηλίδης, Βεάκης, Γιαννίδης κ.ἄ.

—Τὴν Πέμπτην ὁ θίασος Παπαϊωάννου ἀναβιβάζει τὴν ὀπερέτταν τοῦ διασήμου Γερμανοῦ συνθέτου Κράους «Γυναῖκα μὲ τὰ οὖλα της».

—Θὰ πρωταγωνιστήσῃ εἰς αὐτὴν τὸ περίφημο «Τρίο τοῦ γέλωτος» κ.κ. Παπαϊωάννου, Δράμαλης καὶ Τριχᾶς.

Ἡ πνευματικὴ κίνησις

Θεοσοφία καὶ ζωὴ

Ἡ διάλεξις τῆς Μὶς Ντίγκραφ

Παρεπιδημεῖ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἡ γενικὴ γραμματεὺς τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν κατὰ χώρας Θεοσοφικῶν Ἑνώσεων τῆς Εὐρώπης, Μὶςς Ντίγκραφ, Ὀλλανδίς, ἡ ὁποία ἐσχάτως ἐπεθεώρησε τὰς Θεοσοφικὰς ὀργανώσεις τῆς Ἀνατολικῆς καὶ τῆς Νοτίου Εὐρώπης. Ἡ Μὶςς Ντίγκραφ ὡμίλησε προχθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας πρὸ ἀκροατηρίου ἐκλεκτοῦ μὲ θέμα: «Τὰ προβλήματα τῆς Ζωῆς ὑπὸ τὸ φῶς τῆς Θεοσοφίας».

Ὁμιλοῦσα πρὸ ἀκροατηρίου, μέρος σημαντικὸν τοῦ ὁποίου δὲν ἀνῆκεν εἰς τὸ ἐν Ἑλλάδι Τμῆμα τῆς Θεοσοφικῆς Ἑταιρείας, συνώψισεν εἰς μίαν σαφῆ διάλεξιν τὰς κεφαλαιώδεις γενικὰς γραμμὰς τῶν θεοσοφικῶν δοξασιῶν. Ἀνέφερε τὴν ἐπικρατοῦσαν, εἰς τὸν Δυτικὸν ἰδίως κόσμον, ἀγρίαν καὶ συνεχῆ πάλην ἐπικρατήσεως μεταξὺ τῶν φυλῶν, τῶν τάξεων, τῶν δογμάτων καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν γενῶν—μίαν πάλην ποῦ καθιστᾷ δύσκολον τὸν βίον καὶ ἄχαριν. Ὅλοι κυνηγοῦν ἀλογίστως τὴν ἡδονήν, τὰς συγκινήσεις, τὴν κατάκτησιν, τὸν πλοῦτον, τὴν ἰσχύν, ἀλλὰ κανεὶς μέσα εἰς αὐτὸν τὸν ἴλιγγον δὲν εἶνε εὐτυχής. Καὶ οἱ σκεπτόμενοι μεταξὺ τοῦ πλήθους αὐτοῦ διερωτῶνται: Τί εἶνε ἐπὶ τέλους αὐτὴ ἡ ζωή, ἡ κάποτε τόσον ἐπώδυνος; Πόθεν ἔρχεται ὁ ἄνθρωπος; Διατί εὑρίσκεται εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον; Ποῦ πηγαίνει ὅταν τὸν ἐγκαταλείπει;

Ἡ ἀπάντησις εἶνε διάφορος, ἀναλόγως τῆς ὑλιστικῆς ἢ τῆς θρησκευτικῆς διαθέσεως τῶν διερωτωμένων. Ἡ ἐπιστήμη ἐξετάζει τὴν ἐξέλιξιν τῶν μορφῶν καὶ πιστεύει, ὅτι ἡ ζωὴ σταματᾷ μὲ τὴν ἐξαφάνισιν τῆς μορφῆς. Σκοπὸς τῆς ζωῆς εἶνε δι' αὐτὴν ἡ ἐξέλιξις τοῦ εἴδους διὰ συνδυασμοῦ τινος δυνάμεων. Ὁ ὑλιστὴς ἀφ' ἑτέρου ἀρνεῖται τὴν ὕπαρξιν ψυχῆς, μιᾶς πνευματικῆς πηγῆς, μιᾶς τελικῆς θεότητος.

Ἡ θρησκεία, ἐξ ἄλλου, διδάσκει ὅτι ὁ Θεὸς δημιουργεῖ μίαν ψυχὴν διὰ κάθε ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὴν γῆν, χωρὶς ὅμως, νὰ ἐξηγῇ καὶ διατί τὰς δημιουργεῖ τόσον ἀντιθέτους. Διατί, ἀφοῦ ἐν τῇ παντοδυναμίᾳ του δημιουργεῖ τὸν ἅγιον, δημιουργεῖ καὶ τὸν ἄγριον· διατί ἀφίνει τὸν ἕνα νὰ γεννηθῇ εἰς τὴν ὀλβιότητα καὶ τὸν ἄλλον εἰς μίαν δυστυχίαν ἀτέρμονα, χωρὶς καμμίαν δυνατότητα ἀπολυτρώσεως. Καὶ διατί μία αἰωνιότης κολάσεως ἢ παραδείσου ἀναμένει τὸν ζήσαντα ἐπὶ 80 ἔτη καὶ ὑποστάντα τόσους πειρασμοὺς ἁμαρτίας, ὅσον καὶ τὸν ζήσαντα μόνον 15 ἢ 20 ἔτη ἢ ὀλίγους μῆνας.

Ἀλλ' εἰς τὴν σημερινὴν ἀνήσυχον ἐποχήν μας καμμία ἀπὸ τὰς ἀπαντήσεις αὐτὰς δὲν ἱκανοποιεῖ. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐρωτᾷ...

Τοιουτοτρόπως, πρὸ 50 καὶ πλέον ἐτῶν, κατὰ τὸ 1875, παρουσιάσθη μία ἄλλη λύσις τῶν προβλημάτων τούτων — μία λύσις λησμονηθεῖσα εἰς τὴν Δύσιν, ἀλλ' ἡ ὁποία ἔζη ἀκόμη εἰς τὴν Ἀνατολήν: Ἱδρύθη ἡ Θεοσοφικὴ Ἑταιρεία διὰ νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς τὴν Ἑσπερίαν τὰς ἀληθείας αὐτάς.

Ἡ Θεοσοφία—ἡ λέξις εἶνε ἑλληνικὴ καὶ ἐχρησιμοποιήθη πρὸ πολλοῦ—σημαίνει τὴν θείαν Σοφίαν. Ἡ Θεία αὐτὴ Σοφία δὲν εἶνε θρησκεία, δὲν εἶνε φιλοσοφικὸν σύστημα, δὲν ἀποτελεῖ μίαν ἐπιστήμην: ὅλα ὅμως ταῦτα περιλαμβάνονται εἰς αὐτήν. Ἱδρύθη μὲ τὸν τριπλοῦν σκοπὸν τῆς δημιουργίας ἑνὸς πυρῆνος ἀδελφότητος μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἄνευ διακρίσεως φυλῆς, γένους, χρώματος, τάξεως, πίστεων· τῆς συγκριτικῆς μελέτης τῶν θρησκειῶν καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν λανθανουσῶν εἰς κάθε ἄνθρωπον δυνάμεων, διὰ τῆς ὁποίας θὰ δυνηθῇ νὰ προαχθῇ πρὸς τὴν πνευματικήν του ἐξέλιξιν. Ἐπιδιώκει τοιουτοτρόπως, πλὴν τῆς ἀδελφότητος τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἀδελφότητα τῶν θρησκειῶν καὶ διδάσκει τὴν ἑνότητα τῆς ἐκ τῆς αὐτῆς θείας πηγῆς ἀπορρεούσης ζωῆς—τῆς μεταβαλλούσης μορφάς, κατὰ τὰς ἀνάγκας της.

Ἡ ζωὴ αὐτὴ ὑπάρχει παντοῦ. Εἰς τὰ κρύσταλλα, εἰς τὸ ὀρυκτὸν βασίλειον· εἶνε ἤδη ἐπιστημονικῶς ἀποδεδειγμένον ὅτι τὰ μέταλλα ἔχουν τὸ αἴσθημα τοῦ καμάτου, ἔχουν ἀμοιβαίας ἕλξεις καὶ ἀπώσεις. Ἡ ζωὴ αὐτὴ εἶνε μᾶλλον ἔκδηλος καί, κατά τινα τρόπον, συνειδητή, εἰς τὸ φυτικὸν βασίλειον. Ἀποβαίνει συνειδητὴ εἰς τὸ ζωϊκόν.

Ἡ Θεοσοφία ἐξηγεῖ τὰς διαφόρους θρησκείας ὡς θεῖα μηνύματα, ἕκαστον τῶν ὁποίων δεικνύει μίαν διαφορετικὴν ἄποψιν τῆς ἰδίας αἰωνίου Ἀληθείας, διὰ νὰ βοηθηθῇ ἡ ἀνθρωπότης ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν φυλακισμένην εἰς τὰ σώματά της ψυχήν της.

Ἡ Θεοσοφία, συμπληροῦσα τὴν θεωρίαν τῆς ἐξελίξεως, δεικνύει τὴν ἰδίαν ἑνιαίαν θείαν ζωὴν διήκουσαν διὰ τῶν διαφόρων βασιλείων τῆς φύσεως, καὶ ἀφυπνιζομένην τέλος εἰς θείαν συνείδησιν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. Καὶ διδάσκει ὅτι ἡ εἰς τὸν φυσικὸν τοῦτον κόσμον ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν συγκομιδὴν πείρας — τῆς πείρας τῆς ὑπὸ τοῦ πνεύματος καθυποτάξεως τῆς ὕλης. Τοιουτοτρόπως θὰ ἠμποροῦσε νὰ παρομοιωθῇ πρὸς σχολεῖον, ὅπου ὑπάρχουν διάφοροι τάξεις: ί. ὑπάρχει ὁ ἄγριος, ὁ ἐλάχιστα διαφέρων τοῦ ζώου, διὰ τὸν ὁποῖον σκοπὸς τῆς ζωῆς εἶνε ἡ κόρεσις τῶν φυσικῶν του ἀναγκῶν. Ὑπάρχει ὁ ἄνθρωπος ὁ δοῦλος τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν παθῶν, ὁ ζῶν μόνον διὰ τὴν ἱκανοποίησίν των. Καὶ ὑπάρχει ὁ «ἐγκεφαλικὸς» ἄνθρωπος, ὁ διανοούμενος, ὁ καθιστῶν τὴν σκέψιν σκοπὸν ἀντὶ μέσου. Ὑπάρχει ἀκόμη ὁ ἐνορατικὸς ἄνθρωπος, ὁ ἀναγνωρίζων ὅτι καὶ ἡ καρδία εἶνε λεωφόρος γνώσεως ὅσον καὶ ὁ ἐγκέφαλος· καί, τέλος, ὁ τελείως ἐξειλιγμένος Ἄνθρωπος, ὁ ἀπελευθερώσας τὸν ἐν ἑαυτῷ Θεόν.

Διὰ τῆς ἐξελίξεως αὐτῆς, διὰ τῆς κλίμακος αὐτῆς τοῦ Ἰακώβ, τῆς ἀγούσης ἀπὸ τῶν χθαμαλωτάτων ἐπιπέδων τῆς γῆς πρὸς τὸν πνευματικὸν οὐρανόν, ὁ ἄνθρωπος φθάνει εἰς τὸ νὰ καταστῇ δημιουργὸς τῆς ἰδίας του τύχης, διὰ τῆς δημιουργικῆς δυνάμεως τῆς σκέψεως. Γίνεται κανείς, ὅ,τι σκέπτεται. Ἡ σκέψις μετὰ τῆς θελήσεως μεταβάλλει τὸ ἐλάττωμα εἰς ἀρετήν, διαμορφώνει τὰ αἰσθήματα ἀπὸ ἐγωϊστικῶν εἰς μίαν γενικὴν καὶ φωτεινὴν ἀγάπην πρὸς τὰ πάντα, διαπλάττει τὰς περιστάσεις τοῦ βίου. Καὶ ἰδοὺ ὁ νόμος τῆς σχέσεως τῶν αἰτίων πρὸς τ' ἀποτελέσματα, τῆς δράσεως καὶ τῆς ἀντιδράσεως, νόμος τόσας ἔχων ἐκδηλώσεις εἰς ὅλην τὴν φύσιν.

Καὶ ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἐγκαταλείψῃ τὸ φυσικόν του σῶμα, ἐξακολουθεῖ νὰ ἐξελίσσεται καὶ νὰ διδάσκεται. Ὁ αἰσθησιακὸς ἄνθρωπος διατηρεῖ ὅλας τὰς ὀρέξεις του ἀλλὰ χωρὶς σῶμα διὰ νὰ τὰς ἱκανοποιήσῃ· καὶ καταμανθάνει, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε τὸ σῶμά του· ὁμοίως ἀπαλλάσσεται βαθμηδὸν τῶν θυμικῶν του τάσεων καὶ ἀπομένει μόνον εἰς τὸ πεδίον τῶν σκέψεων. Ἀλλ' ὅταν αἱ σκέψεις αὐταί, σχετιζόμεναι πρὸς τὰ τοῦ βίου εἰς τὸν φυσικὸν κόσμον, δὲν ἔχουν πλέον ἀφετηρίας ἐξ αὐτοῦ, τότε ὁ ἄνθρωπος καταμανθάνει, ὅτι πέραν τῆς διανοίας ὑπάρχει τὸ αἰώνιον θεῖον Ἐγώ, τὸ ὁποῖον, διὰ τῶν ἐναλλασσομένων μορφῶν εἰς κάθε ἐνσάρκωσιν, προσκτᾶται τὴν πεῖραν τῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῆς ὕλης.

Καὶ ὅταν καταμάθῃ ὅλα αὐτὰ τὰ μαθήματα, ἡ ἐπάνοδος εἰς τὸν φυσικὸν κόσμον εἶνε πλέον περιττή. Ὁ ἀποβὰς κύριος τῶν τυχῶν του ἄνθρωπος, ἐπανέρχεται τότε ἑκουσίως εἰς τὸν φυσικὸν κόσμον διὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς νεωτέρους εἰς ἐξέλιξιν ἀδελφούς του νὰ φθάσουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν τελειότητα, διὰ τὴν συνολικὴν πρόοδον τῆς Ἀνθρωπότητος. Αἱ ἐξειλιγμέναι πλέον εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο μεγάλαι Ὀντότητες, οἱ Κύριοι τῆς Σοφίας καὶ τοῦ Ἐλέους, ἀναζητοῦν παντοῦ τοὺς θέλοντας νὰ ὑπηρετήσουν τὸ ἔργον τοῦτο τῆς καθολικῆς ἐξελίξεως.

Ἡ μεγάλη δημιουργικὴ δύναμις τῆς σκέψεως, πρέπει νὰ χρησιμοποιηθῇ, κατὰ τὴν Θεοσοφίαν, πρὸς πραγματοποίησιν τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ ἐν ἡμῖν Θεοῦ. Ἐὰν εἴμεθα ὅλοι ὑπεύθυνοι διὰ τὸν τελευταῖον καταστρεπτικὸν πόλεμον, διότι δὲν ἀντεδράσαμεν ἐνσυνειδήτως κατὰ τῶν τάσεων, ποῦ τὸν ἐπέφερον, τοιουτοτρόπως δυνάμεθα νὰ δημιουργήσωμεν, δι' ὅλων τῶν δυνάμεων τῆς συνειδήσεώς μας, τὴν εἰρήνην ἀκατάλυτον, ἐὰν ἀφιερῶμεν μερικὰ λεπτὰ τῆς ὥρας καθ' ἑκάστην σκεπτόμενοι τὴν εἰρήνην καὶ ἀσκοῦντες τὴν φιλαλληλίαν πρὸς ὅλον τὸν κόσμον.

Θὰ μετεβάλλετο ριζικῶς ἡ ὄψις τοῦ κόσμου, ἂν ἠδυνάμεθα ν' ἀναγνωρίσωμεν ἐν παντὶ τὴν μίαν, ἑνιαίαν, θείαν ζωήν, ἄνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Θὰ ἐβλέπομεν τότε τὸν Θεὸν καὶ εἰς τῶν ἐχθρῶν μας τὸ πρόσωπον καὶ θὰ τοὺς ἠγαπῶμεν διὰ τοῦτο. Καὶ τότε ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ θὰ κατήρχετο ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τὸ θέλημά του θὰ ἐγίνετο ἐπὶ γῆς ὡς ἐν οὐρανῷ.

* * *

Ἡ Μὶςς Ντίγκραφ ὡμίλησε γαλλιστί. Ἡ ὁμιλία της συνωψίσθη κατόπιν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὑπὸ μέλους τῆς Θεοσοφικῆς Ἑταιρείας, χάριν τῶν ἀγνοούντων τὴν γαλλικήν.

Ὁ ἀκροατής

Ἡ ἀγορὰ εἰς τὸ Ἰλίου Μέλαθρον

Ἡ χθεσινὴ ἡμέρα τῆς Λαϊκῆς Ἀγορᾶς ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν μαθητῶν Κορινθίας συνεκέντρωσε ἄπειρον κόσμον. Αἱ συνολικαὶ εἰσπράξεις τῆς ἀγορᾶς ὑπολογίζονται περὶ τὰς 250.000 δραχμῶν.

Ἐξαιρετικὰς εἰσπράξεις ἐσημείωσε τὸ τσάϊ, ὅπου ἐπώπτευον αἱ κυρίαι Ἀντωνίου Μπενάκη, Ζαρίφη, Χωρέμη, Εὐγενίδη, Σταθάτου, Βούλτσου, καὶ αἱ δ. Ἀνδριτσάκη, Σκουζέ, Θεοχάρη.

Εἰσεπράχθησαν περὶ τὰς 24.000 δραχμαὶ ἐν ὅλῳ.

Τὸ «ἑλληνικὸν μπάρ» εἰσέπραξε 13.000 δρ., τὰ γλυκὰ τοῦ σπιτιοῦ 11.500, ἡ μικρὴ λοταρία 15.200, τὸ Καλλιτεχνικὸν τμῆμα 30.000, τὰ ἄνθη 11.000, τὸ γκρό-λὸ 4.500.

Μεγάλην ἐπιτυχίαν εἶχον οἱ κρίκοι, οἱ ὁποῖοι εἰσέπραξαν 12000 δρχ.

Ἐξ εἰσόδων εἰσεπράχθησαν 12 χιλιάδες.

Ἀπὸ τὸ γκρό-λό, τὸ ὡραῖον γυναικεῖον γραφεῖον ὅπερ προσέφερεν ὁ κ. Ψάλτης, ἐκέρδισεν ὁ ὑπ' ἀριθ. 53 λαχνός, ἀνήκων εἰς τὴν κυρίαν Ἰουλίαν Βούλτσου, τὸ ὡραῖον μαξιλάρι «Ἀττικῆς» ἐκέρδισεν ἡ κ. Ἔλσα Γκιώνη, τὴν δὲ θαυμασίαν κούκλαν τοῦ ψαρεύματος, ὁ μαρκήσιος Τριόμφι, στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς Ἰταλικῆς πρεσβείας, μὲ τὸν ὑπ' ἀριθ. 705 λαχνόν.

Τὸ παιδικὸν καρροτσάκι μὲ ἄλογον ἐκέρδισεν ὁ ὑπ' ἀριθ. 832 λαχνός, ὁ κάτοχος τοῦ ὁποίου δὲν παρουσιάσθη. Τὸ καρροτσάκι εὑρίσκεται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐκθέσεως Γύζη, εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κερδίσαντος.

Πλὴν τῶν εἰσπράξεων, προσέφερον οἱ κάτωθι ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τῆς ἀγορᾶς διὰ τῆς κ. Μαρίκας Ν. Δραγούμη:

Ὁ πρίγκηψ Ἀδόλφος Σβάρτσεμπεργκ διὰ τῆς κ. Δεμίδωφ φράγκα ἑλβετικὰ 2000 ἤτοι δρχ. 30.000, ἡ πριγκήπισσα Μπενεδίκτα Σβάρτσεμπεργκ δρχ. 5000, ἡ κ. Μαρία Θάνου Μπασιᾶ δρχ. 5000, ἡ κ. Ἑλένη Κουντουριώτη δρχ. 1000, ὁ κ. Ἀλέξανδρος Διομήδης δρχ. 1000, ὁ κ. Λ. Ζαρίφης δρ. 500, Ἀνώνυμος δρχ. 500, ὁ κ. Ἡλιάσκος δρχ. 1000, ὁ κ. Τζιρακόπουλος ἠγόρασε ἀντικείμενα ἀξίας δρχ. 6000.

Ἐπίσης ὁ κ. Ἀλκ. Παπαδημητρίου, εὐγενῶς προσφερθείς, ἐξετέλεσε διαφόρους γελοιογραφίας πρὸς ὄφελος τοῦ καλλιτεχνικοῦ τμήματος.

Ἀθλητισμὸς

—Αἱ χθεσιναὶ ποδοσφαιρικαὶ συναντήσεις

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» διεξήχθησαν χθὲς τὸ ἀπόγευμα, αἱ ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν προαγγελθεῖσαι ποδοσφαιρικαὶ συναντήσεις.

Συνεστήθησαν δύο μικταὶ ὁμάδες, ἀποτελεσθεῖσαι ἀπὸ παίκτας τῶν διαφόρων ὁμάδων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Ἡ μὲν μία ὁμὰς ἔφερε πρασίνην στολὴν ἡ δὲ ἄλλη κιτρίνην. Ἔπειτα ἀπὸ ἕνα πεισματώδη, ἀλλ' ἄνευ ἐνδιαφέροντος ἀγῶνα, αἱ δύο ὁμάδες ἀνεδείχθησαν ἰσόπαλοι μὲ τρία τέρματα ἑκάστη.

Πρὸ τοῦ ἀγῶνος τούτου συνηντήθησαν εἰς φιλικὸν μάτς αἱ δεύτεραι ὁμάδες τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» καὶ τῆς «Ἑνώσεως Κων)πόλεως». Νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» μὲ 2 τέρματα ἔναντι 0.

—Δὲν θὰ μεταβῇ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς εἰς Ἄμστερνταμ

Ἡ ἑλληνικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμοσπονδία, δι' ἐγγράφου της πρὸς τὴν διεθνῆ τοιαύτην, κατέστησε γνωστὸν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἀποστείλῃ ποδοσφαιρικὴν ὁμάδα εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἄμστερδαμ. Ἐπίσης ἀνέφερεν ὅτι οἱαδήποτε ἐνδεχομένη αἴτησις, ἐξ ἄλλης πηγῆς, δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ἀποδεκτή, καθότι θὰ προέρχεται ἀπὸ σωματεῖα μὴ ἀνήκοντα εἰς τὴν ποδοσφαιρικὴν ὁμοσπονδίαν. Κατόπιν τούτου, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ναυαγήσασα ἡ ἀποστολὴ ἐθνικῆς ποδοσφαιρικῆς ὁμάδος εἰς τὸ Ἄμστερδαμ. Οἱ λόγοι τῆς ματαιώσεως τῆς συμμετοχῆς τῆς ἐθνικῆς μας ὁμάδος εἶναι κυρίως οἰκονομικοί, καθότι τὸ πρὸς τοῦτο διατεθὲν ποσόν, ἦτο ἀνεπαρκές.

—Ἀγῶνες ἀξιωματικῶν

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ἐπρότεινε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ὅπως τελεσθοῦν ἐνταῦθα ἀγῶνες μεταξὺ ἀξιωματικῶν. Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγώνων θὰ περιλαμβάνῃ κολύμβησιν, ξιφασκίαν, βολὴν διὰ τυφεκίου καὶ πιστολίου, ὡς καὶ ἱπποδρομίαν 5000 μέτρων μετ' ἐμποδίων. Τὴν ὀργάνωσιν τῶν ἀγώνων ἀνέλαβε τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ.

—Τὰ ἔπαθλα τῶν σκοπευτικῶν ἀγώνων

Εἰς τὸ κεντρικὸν σκοπευτήριον, ἔγινε χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἡ ἀπονομὴ τῶν ἐπάθλων εἰς τοὺς νικητάς. Τὰ ἔπαθλα ἀπένειμεν ἰδιοχείρως, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Μαζαράκης.

Ἀπόψε ἡ «Φρύνη»

Ἡ πρώτη τῆς ἑλληνικῆς ὀπερέττας «Ἡ Φρύνη» τῶν κ.κ. Γριμάλδη καὶ Ριτσιάρδη, δίδεται ἀπόψε εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη. Μουσική, ἠθοποιοί, σκηνικά, μπαλλέτα τοῦ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀρτιωτάτου θιάσου τῆς Ὀλυμπ. Καντιώτου Ριτσιάρδη — Ἀρντάτωφ εἶνε μία ἐξασφάλισις θεαματικῆς ἀπολαύσεως δι' ὅσους θὰ παρακολουθήσουν τὴν ἑσπερινὴν πρώτην τοῦ συμπαθοῦς συνθέτου κ. Ριτσιάρδη.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθησαν ἐκ τῶν καταλοίπων τοῦ ἀειμνήστου Σπ. Λάμπρου αἱ ἐκ τῆς ἀγγλικῆς μεταφρασθεῖσαι μονογραφίαι τοῦ κ. Οὐΐλλιαμ Μύλλερ: 1) Οἱ Ἡγεμόνες τῆς Πελοποννήσου, 2) Οἱ Φράγγοι ἐν Πελοποννήσῳ, 3) Ἡ Ἀνδραβίδα, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ μονογραφία τοῦ ἀειμνήστου Σπ. Λάμπρου «Σελίδες ἐκ τῆς Ἱστορίας τῶν Ἰωαννίνων».

Ἐκυκλοφόρησεν ἡνομική μελέτη: Ἀλεξάνδρου Δρακοπούλου «Τὸ δίκαιον τῶν ἐθίμων». Ἡ ὅλη διατριβὴ διαιρεῖται εἰς δύο μέρη, τὸ φιλοσοφικὸν καὶ τὸ περὶ ἰσχύοντος δικαίου. Τὸ πρῶτον μέρος ἐνδιαφέρει διὰ τὴν προσπάθειαν ἐφαρμογῆς τοῦ συμβολικισμοῦ ἐν τῷ δικαίῳ. Τὸ δεύτερον μέρος περιλαμβάνει πλουσίαν ἡμεδαπὴν καὶ ξένην βιβλιογραφίαν καὶ πλήρη ἑλληνικὴν νομολογίαν.

—Ἐλάβομεν τὴν ἐκδοθεῖσαν ἐν Λονδίνῳ μελέτην «Βασιλεία ἢ Δημοκρατία; Ἀλήθεια, δικαιοσύνη, νομιμότης».

Αἱ ἱπποδρομίαι

Σοβαρὸν ἐπεισόδιον

Πολὺς καὶ ἐκλεκτὸς κόσμος παρηκολούθησε τὰς χθεσινὰς ἱπποδρομίας. Ἀτυχῶς ὅμως τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος, διέκοψε σοβαρὸν ἐπεισόδιον κατὰ τὴν τετάρτην ἱπποδρομίαν, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου ἀνεστατώθη ἐπὶ ὥραν σχεδὸν ὁλόκληρος ὁ Ἱππόδρομος. Τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο συνέβη ὑπὸ τὰς ἑξῆς συνθήκας: Ὁ φαβορὶ τῆς ἱπποδρομίας ἦτο ὁ ἵππος Μάξ, ὅστις καὶ ἔφθασε πρῶτος εἰς τὸ τέρμα. Δεύτερος ἦλθεν ὁ Ἀνφαμὶγ καὶ τρίτος ὁ Ντάμπλ Μίντ, τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας. Ὁ ἀναβάτης τοῦ τρίτου ἵππου, Φοῦλερ ὑπέβαλεν ἔνστασιν κατὰ τοῦ πρώτου νικητοῦ Μάξ, ἰσχυριζόμενος ὅτι τὸν παρηνώχλησε κατὰ τὴν διαδρομήν. Ἡ ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. Ὑψηλάντη, Βούλτσου καὶ Ζαρίφη, συνεδριάσασα ἀμέσως καὶ κατόπιν ἀνακρίσεων ἐξέδωκε μετὰ ἐκνευριστικὴν ἀναμονὴν τοῦ κοινοῦ, τὴν ἀπόφασίν της, μειοψηφοῦντος τοῦ κ. Ζαρίφη, δι' ἧς ἀποδεχομένη τὴν ἔνστασιν ἀπέκλεισε τὸν Μάξ, ὅστις ἀπὸ πρῶτος ἐτοποθετεῖτο τελευταῖος, συμφώνως μὲ τὸν ἱπποδρομιακὸν κώδικα.

Τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς ὑπεδέχθη τὸ κοινὸν διὰ ζωηρῶν ἀποδοκιμασιῶν, αἵτινες διήρκεσαν ἐπὶ μίαν σχεδὸν ὥραν. Πολλοὶ διῆλθον τὰς κιγκλίδας καὶ ἠμπόδιζον τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἵππων, ἀπεδοκίμασαν χειρονομοῦντες τὸν ἀφέτην-ἰσοζυγιστήν, καὶ ἠπείλουν νὰ εἰσβάλουν εἰς τὸ παρατηρητήριον τῆς ἑλλανοδίκου ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν ἐξαφανισθῆ. Ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις μετὰ κόπου προσεπάθει νὰ ἐπιβάλῃ τὴν τάξιν. Ἦτο ὅμως τόση ἡ μῆνις τοῦ κόσμου ὥστε δύο-τρεῖς, οἱ ὁποῖοι συνελήφθησαν ὡς ταραξίαι, ἀπηλευθερώθησαν ἀμέσως καὶ βιαίως.

Τὸ ἐπεισόδιον ἔληξε κατόπιν τῆς δηλώσεως τῆς ἑταιρείας ὅτι ἡ πέμπτη ἱπποδρομία δὲν θὰ ἐκτελεσθῇ καὶ ὅτι ἑπομένως θὰ ἐπιστραφοῦν τὰ χρήματα τῶν στοιχηματισάντων. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ καταστραφέντα δελτία συνθέτου στοιχήματος, ἀνεκοινώθη ὑπὸ τῆς ἑταιρείας ὅτι μετὰ τὸν σχετικὸν ἔλεγχον τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ ἐφ' ὅσον θὰ εἶνε ἀδύνατον νὰ πληρωθῶσι ταῦτα, τὸ ποσὸν τῆς ἀξίας των θὰ δοθῇ ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδικῶν, ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ἐξεδόθη ἀβασανίστως καὶ ἄνευ σοβαρῶν στοιχείων, δι' ὃ καὶ ἡ ἐξέγερσις τοῦ κόσμου.

Ἐπίσης κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἱπποδρομίαν ὁ τζόκεϋ τοῦ ἵππου Ντίσναρ Σκάφφ, κατέπεσε κατὰ τὴν ἐκκίνησιν καὶ ἐτραυματίσθη σοβαρῶς, μετεφέρθη δὲ ἀμέσως εἰς τὴν κλινικὴν Λιβανοῦ.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἱπποδρομιῶν ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Πρώτη ἱπποδρομία, ἵππων ἀραβικῶν β' κλ. Ἀπόστασις 1500 μ. Πρῶτος ἦλθεν ὁ Τζόκερ τοῦ κ. Μ. Νομικοῦ μὲ τὸν Μπάκλ γκ. 85, πλ. 35, δεύτερος ὁ Βουκέφαλος τῶν κ.κ. Θ. Γιοκαλᾶ καὶ Β. Κουγιουμτζόγλου μὲ τὸν Κουντουριώτην, πλ. 50 καὶ τρίτος ὁ Ζαρνόγη μὲ τὸν Ἀνδρέα πλ. 30.

Δευτέρα ἱπποδρομία ἵππων ἑλληνικῶν β' καὶ γ' κλ. Ἀπόστασις 1200 μ. Πρῶτος ἦλθεν ὁ Ἀξιὸς τοῦ κ. Βεζίρογλου μὲ τὸν Σιφναῖον γκ. 105, πλ. 35, δεύτερος ὁ Τριτσιμπίδας τῆς κ. Σακελλαρίδη μὲ τὸν Τένσταλ πλ. 50 καὶ τρίτος τὸ Φάληρον τοῦ κ. Ζαρίφη, μὲ τὸν Χάρβεϋ πλ. 45.

Τρίτη ἱπποδρομία, ἵππων ἀγγλοαραβικῶν καὶ ἑλληνικῶν, ἀπόστασις 1200 μ. Πρῶτοι ἦλθον ταυτοχρόνως οἱ Σουλτᾶνος τοῦ κ. Μπουρσάνωφ μὲ τὸν Σιφναῖον, γκ. 50 πλ. 30 καὶ Σερτσλάϊτ τῶν ἀδελφῶν Ἀράτη μὲ τὸν Ραγούση γκ. 70, πλ. 30 καὶ δεύτερος ὁ Τελαμὼν τοῦ κ. Λούβαρη μὲ τὸν Μπάκλ πλασὲ 35.

Τετάρτη ἱπποδρομία, ἵππων ἀγγλικῶν. Ἀπόστασις 1200 μ. Πρώτη ἦλθεν ἡ Ἀνφαμὶγ τοῦ κ. Μπουρσάνωφ μὲ τὸν Ραγούση (ἀποκλεισθέντος τοῦ Μάξ» γκ. 810, πλ. 185, δεύτερος ὁ Ντάμπλ Μίντ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας, μὲ τὸν Φοῦλερ, πλ. 325 καὶ τρίτη ἡ Πρεσίζιον τοῦ κ. Καλαμάρη μὲ τὸν Σοκολάϊ πλ. 205.

Πέμπτη ἱπποδρομία δὲν ἔλαβε χώραν.

Ἕκτη ἱπποδρομία, ἵππων ἀγγλικῶν α' καὶ β' κλ. Ἀπόστασις 2.500 μ. Πρώτη ἦλθεν ἡ Ἰθάκη τοῦ κ. Ζαγοραίου μὲ τὸν Ἀνδρέα, γκ. 245, πλ. 75, δεύτερος ὁ Λὲ Λὶντ τοῦ κ. Λεφέβρ μὲ τὸν Ραγούση πλ. 50 καὶ τρίτος ὁ Πεχὼ τοῦ κ. Ντεμάρκο μὲ τὸν Φοῦλερ πλασὲ 125.

Ἑβδόμη ἱπποδρομία, ἵππων ἀραβικῶν α' κλ. Ἀπόστασις 1600 μ. Πρῶτος ἦλθεν ὁ Ἀφούφ τοῦ κ. Εὐσταθίου, μὲ τὸν Ἀνδρέα, γκ. 55, πλ. 35, δεύτερος ὁ Σάμλακ τοῦ κ. Λούβαρη, μὲ τὸν Χάρβεϋ, πλ. 40 καὶ τρίτος ὁ Ἄριον τοῦ κ. Μπλέσσα μὲ τὸν Μπόγδανο, πλ. 50 Ἐπληρώθη ἐπίσης ὡς γκανιὰν καὶ ὁ Μπόζος ὡς ὁμόσταυλος τοῦ Ἀφούφ.

Συναυλίαι

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» τὴν προσεχῆ Πέμπτην 6 1)2 μ.μ. θὰ γίνῃ ἐπίδειξις τῶν μαθητριῶν τῆς τάξεως Πιάνου τοῦ καθηγητοῦ κ. Βὸλδ Φρῆμαν. Θὰ λάβουν μέρος αἱ τελειόφοιτοι Μ. Κούρτοβικ, Μ. Μεταξᾶ, Ν. Κόλια, Κ. Κυριακοπούλου, Δ. Ἀργύρη, Α. Διπλαράκου, Ἐλ. Μακκᾶ καὶ Ἐλ. Μαρτίνου.

Θέατρα

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΥΒΕΛΗΣ (πρώην «Διονύσια». Θίασος Κυβέλης). «Χρυσό μου», μὲ τὴν κ. Κυβέλην. Πρώτη.

ΙΝΤΕΑΛ. (Ὀπερέττα Σαμαρτζῆ—Οἰκονόμου. «Ἀγάπες στὰ ξένα» τοῦ κ. Σακελλαρίδη.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Θίασος Ἀργυροπούλου). «Μοῦ τἄφαγε ἡ μαιτρέσσα μου».

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἡ Φρύνη». Πρώτη.

ΛΑΟΥ. (Θίασος Φιέρα—Κοντογιάννη). Λίαν προσεχῶς «Τὰ λαγωνικὰ τῆς ἀστυνομίας».

ΜΟΝΤΙΑΛ. «Πεταλοῦδα» ὑπερεπιθεώρησις.

ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ. (Ὀπερέττα Παπαϊωάννου). «Χριστίνα» τοῦ κ. Σακελλαρίδη.

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Οἱ σωματέμποροι».

ΠΝΘΕΟΝ. «Ἀβδοὺλ Χαμὶτ ὁ Β'».

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Δὸν Ζουάν».

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟΝ. «Ἡ πρωταθλήτρια».

Α.Ο.Δ.Ο. «Ἀδελφοὶ Σέλεμπεργκ».

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Μέσα στὶς φλόγες».

ΕΛΛΑΣ. «Γιὰ τὴν τιμὴ τοῦ ἀδελφοῦ».

ΚΟΣΜΟΣ (Τέρμα Μαυρομιχάλη). «Διαφθορεῖς κοριτσιῶν».

ΜΑΓΕΙΑ. «Τὰ ὄνειρα ποῦ σβύνουν».

ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Δυὸ νύφες καὶ τέσσαρες γαμβροί».

Πειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Στερνὸ φιλί» καὶ Φερούτσιο.

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ».

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων προκηρύσσει μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διενεργηθησομένην εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς, τμῆμα τεχνικὸν καὶ γραφεῖα Ι (Κηφισσίας 3) τὴν 23 Μαΐου ἐ.ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11 1)2 π.μ. διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἑκατὸν (100) ἀστικῶν κατοικιῶν εἰς Πύργον.

Οἱ ὅροι τῆς μειοδοσίας εἶνε κατατεθειμένοι εἰς τὸ ὡς ἄνω γραφεῖον, ὅπου οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην 11 1)2 π.μ.—1 μ.μ.

ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘ. ΑΣΤΙΚΗΣ

Γραμματοκιβώτιον

Ἡ ἀρχαιολογικὴ ἔρις

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐδημοσίευσαν ἀνεπισήμως τὸ πόρισμα τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐξήγαγον τὰ ὅσα συνέφερον εἰς αὐτοὺς συμπεράσματα. Εἶμαι διὰ τοῦτο ἠναγκασμένος νὰ λύσω τὴν σιωπὴν καὶ νὰ δηλώσω δημοσίᾳ, ὑπευθύνως καὶ κατηγορηματικῶς τὰ ἑξῆς:

1) Ὅτι τὰ 16 κιβώτια, τὰ ὁποῖα παρέδωκα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον Ἀθηνῶν ἄλωβητα, ἐσφραγισμένα διὰ σιδηρῶν ἐλασμάτων, μὲ δήλωσιν τοῦ περιεχομένου των καὶ μὲ τὴν ἐντολὴν νὰ μὴ ἀνοιχθῶσιν ἄνευ τῆς παρουσίας μου, ἠνοίχθησαν κρυφίως, αὐθαιρέτως καὶ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου ὑπὸ τοῦ κ. Κουρουνιώτου καὶ τῶν ὑπαλλήλων του.

2) Ὅτι ἀφοῦ ἠρευνήθησαν καὶ τὰ 16 ταῦτα κιβώτια ὑπ' αὐτοῦ, ἐκλείσθησαν πάλιν, μὲ κεκομμένα ὅμως τὰ ἐλάσματα, καὶ μετὰ τοῦτο διετάχθην νὰ παραδώσω ἐγὼ τὸ περιεχόμενόν των εἰς τὴν διορισθεῖσαν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπήν.

3) Δύο κιβώτια, καὶ ἀκριβῶς τὰ περιέχοντα τοὺς χρυσοῦς στεφάνους, ἐξηφανίσθησαν ἐντελῶς, δὲν τὰ εὗρον δὲ οὔτε ἐγὼ οὔτε ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπή, οὔτε κεκλεισμένα οὔτε ἀνοικτά.

Ἐπὶ τῶν τριῶν τούτων οὐσιωδῶν γεγονότων προκαλῶ πάντα ἐπίσημον ἢ ἀνεπίσημον, νὰ μὲ διαψεύσῃ ὑπευθύνως, σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς.

Διατελῶ μετὰ τιμῆς

Α. Σ. Ἀρβανιτόπουλος

Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου

Τὰ Λουτρὰ Λουτρακίου

Κύριε Διευθυντά,

Προκειμένου πρὸ ἡμερῶν ὁ κ. Παπαναστασίου νὰ δώσῃ καὶ αὐτὸς γνώμην περὶ τῆς περιθάλψεως τῶν σεισμοπλήκτων καὶ ἀνοικοδομήσεως τῶν καταστραφεισῶν οἰκιῶν μας, εὐηρεστήθη δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸ ἔγκριτον ὑμῶν φύλλον νὰ ζητήσῃ—ἐν σχέσει μὲ τὸ Λουτράκιον—τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν ἰδιοκτησιῶν μας καὶ ἐκχώρησιν αὐτῶν εἰς... ἑταιρίαν.

Βεβαίως ὁ κ. Παπαναστασίου ἔγραψε τὰ ὅσα ἔγραψε, προφανῶς ἐν τελείᾳ ἀγνοίᾳ τῶν Λουτρῶν διατελῶν. Διότι ἄλλως δὲν ἐξηγοῦνται αἱ καθ' ἡμῶν ὕβρεις ὅτι ἀποτελοῦμεν αἶσχος τῆς Λουτροπόλεως. Ἀντὶ πάσης ἀπαντήσεως ἐκθέτομεν τὴν ἱστορίαν, τόσον τῶν λουτρῶν, ὅσον καὶ τῆς Λουτροπόλεως. Καὶ τότε ἐκ τῶν ὀλίγων τὰ ὁποῖα θὰ εἴπωμεν ἂς κρίνῃ τὸ κοινόν:

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1867 πλησίον τῆς παραλίας τοῦ Λουτρακίου καὶ ἔκ τινος σπηλαίου ἔρρεεν ὕδωρ ὑπόθερμον ἐκχυνόμενον εἰς τὴν θάλασσαν. Τότε τὸ Λουτράκι κατῳκεῖτο ἀπὸ ἓξ Περαχωρίτας, οἵτινες εἶχον τὰς καλύβας των ἐκεῖ διὰ νὰ καλλιεργοῦν τοὺς ἀγρούς των. Ἔκτοτε, γνωσθείσης ἐκ διαφόρων περιπτώσεων τῆς ἰαματικῆς ἰδιότητος τοῦ ὕδατος, ἤρχισαν ν' ἀνεγείρωνται ἐν Λουτρακίῳ διὰ τῆς ἰδιωτικῆς καὶ μόνης πρωτοβουλίας οὐ μόνον πλεῖσται οἰκίαι περικαλλεῖς, ἀλλὰ καὶ πάμπολλα πολυτελῆ ξενοδοχεῖα, ἐξ ὧν πολλὰ ἡμιλλῶντο πρὸ τῆς καταστροφῆς πρὸς τὰ καλύτερα τῆς πρωτευούσης ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀνταποκρίνωνται καὶ εἰς αὐτὰς τὰς τυχὸν ἰδιοτρόπους ἀξιώσεις παντὸς ἰδιοτρόπου λουομένου. Ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶνε ὅτι ἐφιλοξενήθησαν ἀνέτως καὶ ἀπῆλθον ἐνθουσιασμένοι ὄχι μόνον ἐπίλεκτοι Ἕλληνες καὶ ξένοι, ἀλλὰ καὶ πρέσβεις καὶ πρίγκηπες διαφόρων μεγάλων χωρῶν. Καὶ ἐκεῖ ὅπου κατὰ τὸ 1867 ὑπῆρχον ἓξ καλύβαι ἤνθει ὡς χθὲς ἀκόμη, πρὸ τῆς καταστροφῆς, μία τῶν ὡραιοτέρων πόλεων τῆς Ἑλλάδος, διακρινομένη καὶ ἀπὸ πάσης ἄλλης ἑλληνικῆς λουτροπόλεως.

Εἴμεθα δὲ βέβαιοι, ὡς καλῶς γνωρίζοντες τὰ πράγματα, ὅτι ἂν τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν ὄχι συνέτρεχεν, ὡς ἔδει τὸ Κράτος, ὄχι ἂν ἐβοήθει ἁπλῶς, ἀλλὰ ἂν δὲν ἀντέδρα διὰ τῶν ἑκάστοτε κυβερνώντων, θὰ ἦτο τὸ Λουτράκι ἐφάμιλλος ἴσως καὶ ἀνωτέρα πολλῶν εὐρωπαϊκῶν λουτροπόλεων. Ἀλλὰ τοὐναντίον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1860 ἤγειρε δίκην περὶ κατοχῆς καὶ κυριότητος τοῦ ὡς ἀνωτέρω ὕδατος κατὰ τῆς Κοινότητος, ἥτις διήρκεσεν αἰσίως μέχρι τοῦ 1920, ὁπότε ἐξεδόθη τελεσίδικος ἀπόφασις ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Καὶ ἐρωτῶμεν τώρα: Ἡ ἐκκρεμότης τῆς διαδικασίας ταύτης ἐπέδρασεν ἐπὶ τῆς περαιτέρω ἀναπτύξεως τῆς λουτροπόλεως ἢ δὲν ἐπέδρασε; Τὸ δὲ Κράτος, μετὰ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ τελεσίδικον ἀπόφασιν, ἀφοῦ παρῆλθον ὀκτὼ ὁλόκληρα ἔτη μέχρι σήμερον τί ἔπραξε; Καὶ εἰδικῶς ὁ κ. Παπαναστασίου, κυβερνήσας καὶ αὐτός, τί ἔχει συγκεκριμένως νὰ ἐπιδείξῃ ὅτι ἔπραξε; Δὲν θὰ ἀπαντήσῃ, καὶ τοῦ ἀπαντῶμεν ἡμεῖς: «Ἡμέτεροι» προσεπορίσθησαν ἀμύθητα ὠφέλη εἰς βάρος τῆς Κοινότητος καὶ δὴ ἐπ' αὐτῶν τούτων τῶν Λουτρῶν, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς τὸ «αἶσχος» ἀπὸ τοῦ 1880 εἴχομεν κατασκευάσει. Καὶ ἐπὶ τέλους ὑπουργήσας ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐπὶ τῆς Οἰκουμενικῆς καὶ θελήσας νὰ εὐεργετήσῃ τὰς λουτροπόλεις τῆς Ἑλλάδος, διέθεσε πρὸς ἐξωραϊσμὸν αὐτῶν τὰς ἐκ τῶν Καζίνων εἰσπράξεις. Ἀλλὰ ἀποχωρήσαντος τούτου τῆς Οἰκουμενικῆς, αἱ ἐκ δύο περίπου ἑκατομμυρίων εἰσπράξεις τοῦ Καζίνου Λουτρακίου διετέθησαν ὅπου ἀλλοῦ θέλετε καὶ ὄχι δι' αὐτό. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, διατί ὁ κ. Παπαναστασίου ἀποκαλεῖ ἡμᾶς τὸ «αἶσχος» καὶ διατί ζητεῖ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν καὶ ἐκχώρησιν τῶν ἰδιοκτησιῶν μας εἰς ἑταιρίαν;

Ἀλλὰ τότε διατί δὲν ζητεῖ τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὰς Ἀθήνας, ἢ δι' οἱανδήποτε ἄλλην πόλιν, ἐξ ἧς θὰ προσεπορίζετο πολὺ περισσότερα ὠφέλη; Δὲν μᾶς ἄφινε νὰ κλαίωμεν τὴν συμφοράν, ἡ ὁποία μᾶς ἔπληξεν, ἀλλὰ μᾶς πλήττει καὶ αὐτὸς διὰ τῶν γραφομένων του;

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης

Ἰωάννης Χ. Ἀποστολίδης

Ἡ μεγαλυτέρα ἐφετεινὴ ἐπιτυχία
ΑΒΔΟΥΛ ΧΑΜΙΤ Β'
Χάριν αὐτῶν ποῦ δὲν πρόφθασαν νὰ τὸ ἰδοῦν
ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΤΟ
«ΠΑΝΘΕΟΝ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΙΔΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗΣ
ΑΤΛΑΣ
Λόγῳ αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως
ΤΑ ΜΠΡΙΚΕΤΑΚΙΑ ΑΤΛΑΝΤΟΣ
διὰ κουζίνες πλυντήρια καὶ θέρμανσιν ἐν γένει τελειοποιημένου σχήματος, χωρὶς καθόλου σκόνη,
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΗΛΑΤΤΩΜΕΝΗΝ ΤΙΜΗΝ
πρὸς δραχ. 975 ὁ τόννος
(Δραχ. 1.25 ἡ ὀκᾶ)
ΠΑΡΑΔΟΤΕΑ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ
ἐντὸς σάκκων 20 ὀκάδων ἠγγυημένου ζυγίου, ἐσφραγισμένων καὶ ἐπιστρεφομένων
ΛΙΑΝΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ
ΕΙΣ ΤΑ ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΚΑΥΣΙΜΩΝ ΥΛΩΝ

ΦΥΜΑΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΗ Φθειάτρου — Τέρμα Πατησίων
ΑΚΤΙΝΕΣ Χ
Κλίναι Α', Β', Γ' θέσεως. Τιμαὶ προσιταί. Τεχν. πνευμονοθώραξ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Οἱ φιλανθεῖς τοέλατε

Ὁ Φλερτανὸς ὥρισεν σήμερον εἰς τὸ ἥμισυ τὴν τιμὴν ὅλων τῶν κομμένων λουλουδιῶν ἕνεκα τῆς μεγάλης παραγωγῆς εἰς τοὺς ἐκτεταμένους κήπους του.

Ἰατροί

—Γ. Π. Κεφαλᾶς, ἰατρὸς—ὀδοντίατρος Μενάνδρου 51. 9—12 καὶ 3—6.

Ἰατρὸς παθολόγος Γ. ΒΕΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ διδάκτωρ τοῦ ἐν Βερολίνῳ Πανεπιστημίου διατελέσας βοηθὸς ἰατρὸς τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Λειψίας Φὸν Στρύμπελ ἄρτι ἐπανελθὼν δέχεται ὁδὸς Ναυαρίνου 9—11 π.μ. καὶ 3—5 μ.μ.

Η ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ

Ποῖαι Κοινότητες θὰ πληρωθοῦν Δευτέραν, Τρίτην καὶ Τετάρτην

Ἀρχομένης ἀπὸ σήμερον Δευτέρας 7 τρέχοντος μηνὸς τῆς πληρωμῆς τῶν ἀποζημιώσεων εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τῶν ἐν Ἀθήναις Συνεργείων τῶν λειτουργούντων ἐν τῷ κτιρίῳ τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου 146 (Β' πάτωμα) καὶ τοῦ ἐν Πειραιεῖ ὑποκαταστήματος αὐτῆς.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος γνωστοποιεῖ τὰ ἀκόλουθα

Σήμερον Δευτέραν, Τρίτην καὶ Τετάρτην 8ην καὶ 9ην Μαΐου ἐ.ἔ. θὰ καταβληθῶσιν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν δικαιούχων τῶν καταγομένων ἀπὸ τὰς κάτωθι κοινότητας:

Ἀγγελοχωρίου	ἐπαρχίας Καλλιπόλεως
Ἀναμοὺρ	» Ταρσοῦ καὶ Ἀδάνων
Αἴνου	»
Ἀλισσὰρ	»
Ἀκκιοῖ	»
Ἀμπαρλῆ	»
Ἀζιζιὲ	ἐπαρχία [illegible]
Αὐλιανῆς—Σαρπίσκια	ἐπαρχία Ἡλιουπόλεως
	ἐπαρχία Χαλδίας

Οἱ δικαιοῦχοι, ὡς ἐδηλώθη ἤδη θὰ πράττωσι μόνον τ' ἀναλογοῦντα εἰς τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως των μετρητά, διὰ τὰς ἀναλογούσας ὁμολογίας των θὰ λαμβάνωσι μίαν προσωρινὴν ἀπόδειξιν τῆς Τραπέζης τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ φυλάττωσι καλῶς οὕτως ὥστε ὅταν ἐκτυπωθῶσιν αἱ ὁμολογίαι καὶ κληθῶσιν ἐκ νέου ὑπὸ τῆς Τραπέζης διὰ νὰ τὰς παραλάβωσι νὰ προσαγάγωσιν αὐτοπροσώπως τὴν προσωρινὴν αὐτὴν ἀπόδειξιν διὰ νὰ λάβωσι τὰς ὁμολογίας των.

Πρέπει νὰ ἐννοηθῇ καλῶς ὅτι ἡ ἀπόδειξις αὐτὴ δὲν εἶνε ἐμπορεύσιμος καὶ δὲν πρέπει οἱ δικαιοῦχοι νὰ τὴν πωλήσωσι ἢ νὰ τὴν ἐνεχυριάσωσι διότι θὰ εἶνε ἔπειτα ἀδύνατον νὰ λάβωσι τὰς ὁμολογίας των ἐν καιρῷ.

Οἱ δικαιοῦχοι θὰ πληρώνωνται τὰ μετρητὰ των ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκτιμητικῶν ἀποφάσεων, τῶν ὑπευθύνων δηλώσεων καὶ ἑνὸς πιστοποιητικοῦ ταυτότητος μὲ τὴν φωτογραφίαν των ἐκδεδομένου ὑπὸ ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Προσφυγικῆς Ὀργανώσεως ἢ Μικτοῦ Συμβουλίου καὶ τὸ ὁποῖον θὰ φέρῃ καὶ τὴν βεβαίωσιν τῆς ἀστυνομίας ὅτι ὁ δικαιοῦχος εἶνε μονίμως ἐγκατεστημένος εἰς τὴν πόλιν τὴν ἀναφερομένην εἰς τὴν ὑπεύθυνον δήλωσίν του ὀκτὼ (8) μῆνας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὑπευθύνου δηλώσεώς του καὶ ὅτι δὲν εἶνε ἀγροτικῶς ἐγκατεστημένος.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Διακηρύττει ὅτι αἱ κατὰ τὴν 30 Ἀπριλίου ἐ.ἔ. διεξαχθεῖσαι δημοπρασίαι τῶν λεσχῶν Λουτρακίου καὶ Σπετσῶν ἐπαναληφθήσονται διὰ προφορικῶν προσφορῶν τὴν 10 Μαΐου ἐ.ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11—12 π.μ. ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 290 ἐ.ἔ. διακηρύξεως, τῶν ἐλαχίστων ὁρίων προσφορᾶς ὁριζομένων διὰ μὲν τὴν λέσχην Λουτρακίου εἰς δρ. 1,100,000 διὰ δὲ τὴν τῶν Σπετσῶν εἰς δρ. 810,000.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν)

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΑΝΟΡΘΩΣΕΩΣ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

ΠΕΝΤΕ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΒΟΛΠΙ ΝΤΙ ΜΙΖΟΥΡΑΤΑ

ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Ε'.

Ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία ἐσταθεροποίησε ντεφάκτο τὸ ἐθνικόν της νόμισμα ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1925, κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ τοὺς ὅρους διὰ μίαν ταχεῖαν ἐπάνοδον εἰς τὰς εἰς χρυσὸν πληρωμάς, διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν κρατικῶν ἐξόδων, τῆς ἀναπτύξεως τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐξαγομένων προϊόντων, κυρίως ἀγροτικῶν, ἀφοῦ ἀγροτικὴ εἶνε ἡ παραγωγικὴ οἰκονομία τῆς χώρας. Ἡ βοήθεια τοῦ διεθνοῦς κεφαλαίου, ἡ ὁποία ἐφάνη ἰδιαζόντως εὐρεῖα πρὸς τὸν λαὸν αὐτόν, ὅστις εἶδεν ἐκ τοῦ πολέμου αὐξανόμενον τὸν πληθυσμόν του καὶ τὰ σύνορά του, συνετέλεσε καὶ αὐτὴ ἀποτελεσματικῶς εἰς αὐτὸ τὸ ἔργον τῆς νομισματικῆς συστηματοποιήσεως, ἡ ὁποία, δι' αὐτό, δὲν δεικνύει τάσεις ἀνατιμήσεως.

Θέλω νὰ τονίσω ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἄποψιν πόσον θὰ ἦτο ἀπατηλὴ ἡ θέλησις πρὸς σταθεροποίησιν τοῦ νομίσματος διὰ τῆς καταβολῆς μόνον τῶν ἀποθεμάτων τῶν ὑποθέσεως ἐν τῷ ἰσοζυγίῳ πληρωμῶν, διὰ τῶν χρημάτων τῶν μεταναστῶν, ὅταν θὰ παρεβλέποντο οἱ ἄλλοι ὅροι, οἱ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς σταθερότητος. Ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία κατὰ τὸ 1919 διετήρησε τὴν ἰσοτιμίαν της μὲ τὸ δολλάριον, μοναδικὴ μεταξὺ ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν νομισμάτων, ἀπορροφῶσα τὰ ἀποθέματα τὰ ἐν ἐκτάσει, ἐν τῷ ἰσοζυγίῳ τῶν πληρωμῶν δημιουργούμενα διὰ τῶν συνεχῶν χρηματικῶν ἀποστολῶν τῶν μεταναστῶν της, ὑπὸ τὴν συνεχῆ αὔξησιν τῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἐλλειμμάτων ἐκδόσεων χαρτονομίσματος, αἵτινες κατέστησαν ἀπαραίτητοι λόγῳ τῆς ἐλλείψεως ἰσοζυγίου εἰς τὸν κρατικὸν ἰσολογισμόν, ἔχασε τὴν ἰσοτιμίαν της παρὰ τὴν μὴ ἐλάττωσιν τῶν ἐκ τῶν μεταναστῶν προερχομένων ποσῶν. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται τὸ βαρὺ οἰκονομικὸν φορτίον τὸ ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς ἀνέλαβε διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας καὶ Θρᾴκης προσφύγων, ὑπερβαινόντων τὸ ἓν ἑκατομμύριον.

Βουλγαρία

Ἡ Βουλγαρία δὲν ἐσταθεροποίησεν εἰσέτι τὸ νόμισμά της ἂν καὶ τὸ «λέβα» πρὸ τεσσάρων περίπου ἐτῶν, δηλαδὴ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1924, διετηρήθη εἰς μίαν ἰσοτιμίαν ἐλαφρῶς κυμαινομένης, πέριξ τῆς ἀναλογίας τῶν 137 «λέβα» κατὰ δολλάριον. Εἰς αὐτὸ τὸ ἐπίπεδον τὸ βουλγαρικὸν νόμισμα ἀνῆλθεν μετὰ τὴν ἐλαφρὰν ἀνατίμησιν, τὴν πραγματοποιηθεῖσαν κατὰ τὸ 1923, ὅταν οἱ ὅροι τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν τῆς Βουλγαρίας καὶ ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις τῆς χώρας καὶ μὲ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ἀναληφθείσας ἀπὸ τὴν συνθήκην τοῦ Τριανόν, ἐπέτρεψαν εἰς τὴν οἰκονομίαν αὐτῆς τῆς χώρας νὰ ἐνισχυθῇ καὶ νὰ βελτιωθῇ. Καὶ διὰ τὴν Βουλγαρίαν ἡ κατάστασις τοῦ δημοσίου ἰσολογισμοῦ, ἡ καλὴ διάθεσις τῶν φόρων, ἡ αὐστηρὰ διαχείρισις τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, ὑπῆρξαν θεμελιώδεις ὅροι διὰ τὴν ἀνατίμησιν, ἐν ἀρχῇ, τοῦ νομίσματος καὶ διὰ τὴν ντὲ φάκτο ἐπὶ μακρὸν σταθεροποίησιν ἀκολούθως.

Ἡ Βουλγαρία θὰ πρέπῃ νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς εἰς χρυσὸν πληρωμάς, ἐὰν τὰ σχέδια τῆς τραπεζικῆς μεταρρυθμίσεως, τὰ μελετώμενα ὑπὸ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν γίνουν δεκτὰ ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τῆς Σοφίας.

Πορτογαλλία

Καὶ ἡ Πορτογαλλία εἶνε ἐγγὺς εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῶν εἰς χρυσὸν πληρωμῶν ἀφοῦ διετήρησε σταθερὸν τὸ νόμισμά της πέριξ τοῦ ἐπιπέδου τῶν 20 σκούδων κατὰ δολλάριον, δηλαδὴ εἰς μίαν ὑποτίμησιν 95 ο)ο τῆς προπολεμικῆς ἰσοτιμίας.

Αὐτὸ τὸ ἔθνος ὑπέστη καὶ τὰς συνεπείας τῆς μὴ συστηματοποιήσεως τῶν οἰκονομικῶν του καὶ ἠναγκάσθη νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν πληθωρικὴν ἔκδοσιν χαρτονομίσματος διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ αὐξανόμενα ἐλλείμματα καὶ τὰς ἄλλας οἰκονομικὰς ἀταξίας. Ἀφοῦ ὅμως ὑπετίμησε τὸ νόμισμά της μέχρι μιᾶς ἀναλογίας 2,59 ἑκατοστῶν τῆς παλαιᾶς προπολεμικῆς ἰσοτιμίας, ἀνετίμησε τὸ «σκοῦδον» κατὰ τὸ 1924, ὁπότε τὸ ἔφερεν εἰς τὰ 4,67 ἑκατοστὰ τῆς προπολεμικῆς ἰσοτιμίας (ἀνατίμησις 80 ο)ο). Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ εὐνοϊκὴ πορεία τῆς νομισματικῆς πολιτικῆς ἐπετεύχθη διὰ τῆς βελτιώσεως τοῦ κρατικοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ διὰ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ἡ ὁποία, κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος, ἰδιαιτέρως εἶχε σταθεροποιηθῆ.

Ἡ Πορτογαλλία, μὲ ἀγροτικὴν οἰκονομίαν καὶ μεσάζουσαν ἐμπόριον ἀγροτικῶν προϊόντων, ἀντιμετώπισε, χωρὶς μεγάλας δυσχερείας, τὴν περίοδον τῆς νομισματικῆς σταθεροποιήσεως, διότι ἡ οἰκονομία ἡ πορτογαλλικὴ ζωή, ἀναπτυσσομένη μὲ οὐχὶ ταχὺν ρυθμὸν καὶ χωρὶς τὴν δημιουργίαν περιπλόκων πιστωτικῶν σχέσεων, αἱ ὁποῖαι σημειοῦνται εἰς ἄλλας χώρας, ἔσχεν, ἀπὸ τὴν αὔξησιν τῆς ἀξίας τοῦ νομίσματός της, συνεπείας ὀλιγώτερον σπουδαίας ἀπὸ τὰς τῶν ἄλλων χωρῶν.

Γαλλία

Ἡ νομισματικὴ σταθεροποίησις εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ λεχθῇ εἰσέτι ἐπιτελεσθεῖσα, ἀλλ' ἡ ἀνάπτυξις τῶν νομισματικῶν περιστατικῶν ἀπὸ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1926 μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1927 ἀντιπροσωπεύει μίαν διαδοχὴν γεγονότων τὰ ὁποῖα πρέπει κανεὶς νὰ ὑπομνήσῃ εἰς τὰς κυριωτέρας των γραμμάς.

Ἡ νομισματικὴ κρίσις, ἡ ὁποία ἀπὸ τὸ θέρος τοῦ 1926 ἔπληξε κυρίως τὰ λατινικὰ νομίσματα, εἶχε τὴν ἀπήχησίν της εἰς τοὺς Παρισίους καὶ τὰς Βρυξέλλας, ὅπου ἡ κίνησις διὰ τὰ ἐξωτερικὰ συναλλάγματα δὲν ἦτο τόσον ἔντονος.

Ἐν μικρῷ διαστήματι, ἡ στερλίνα, ἡ ὁποία κατὰ τὸ 1924 περὶ τὰ 95 φράγκα καὶ κατὰ τὸ 1925 περὶ τὰ 105, ὑψώθη κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1926 ὑπὲρ τὰ 240 φράγκα. Ἡ ὕψωσις αὐτὴ παρηκολουθήθη καὶ ἀπὸ μέγαν πανικὸν εἰς τὴν γαλλικὴν νομισματικὴν ἀγοράν.

Ἡ ἀνάγκη νὰ σταματήσῃ τὸ ἔλλειμμα τῶν ἰσολογισμῶν, τὸ ἀπόλυτον ἔλεγχον τῶν δημοσιονομικῶν μεταρρυθμίσεων, αἵτινες θὰ ἐνίσχυον τὴν ἀπόδοσιν τῶν φόρων χωρὶς ἐπιβαρύνσεις τῆς παραγωγικῆς οἰκονομίας, καθίστων ἔτι περισσότερον δυσχερὲς τὸ ἔργον τῶν κυβερνώντων, τὸ ὁποῖον συνίστατο εἰς τὴν ἐντὸς ὀλίγου χρόνου ἐξυγίανσιν ὅλης τῆς γαλλικῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως.

Ὁ σχηματισμὸς τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πουανκαρὲ ἐδικαιολογήθη ἀπὸ τὰς μεγάλας δυσχερείας αἱ ὁποῖαι παρενετίθεντο εἰς τὸν προκαθωρισμένον σκοπόν. Τὸ σχέδιον τῶν οἰκονομικῶν, δημοσιονομικῶν, ταμιακῶν μεταρρυθμίσεων, τῶν ἐπεξεργασθεισῶν ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐμπειρογνωμόνων κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1926, εὗρε τὴν ταχυτέραν του ἐφαρμογήν. Διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ κρατικοῦ ἰσολογισμοῦ ἐψηφίσθησαν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν περίπου δέκα δισεκατομμύρια νέων φόρων.

Διὰ τὴν βαθμιαίαν ἐλάττωσιν τοῦ δημοσίου χρέους ἱδρύθη τὸ «Αὐτόνομον Ταμεῖον Ἀποσβέσεων», τὸ ὁποῖον ἀπεφασίσθη κατὰ τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν τῶν Βερσαλλιῶν, κληθεῖσαν νὰ τροποποιήσῃ ἐπικαίρως τὸ Σύνταγμα τοῦ 1875, καὶ τὸ ὁποῖον ἐν διαστήματι μικροτέρῳ τῶν 15 μηνῶν ἐμείωσε τὸ χρέος ἀπὸ 46 εἰς 38 δισεκατομμύρια. Τὸ χρέος τοῦ Θησαυροφυλακίου παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Γαλλίας, τὸ ὁποῖον εἶχε φθάσει τὰ 38 δισεκατομμύρια, ἠλαττώθη ὕστερον κατ' ὀλίγον εἰς 24 ἑκατομμύρια

τὰς ἀρχὰς τοῦ 1928. Καθόσον μὲ ταχὺν ρυθμὸν ἀνεπτύσσετο ἡ κυβερνητικὴ δρᾶσις, ἡ ἀγορὰ τοῦ συναλλάγματος ἐσημείου προοδευτικὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1926 ἐξισοῦτο εἰς 110 φράγκα κατὰ στερλίναν καὶ ἐσταθεροποιήθη ἀκολούθως ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας εἰς τὸ ποσὸν τῶν 124,02 φράγκων κατὰ στερλίναν.

Τὰ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν προηγουμένως φυγαδευθέντα κεφάλαια κατῆλθον βαθμιαίως καὶ ἐνίσχυσαν τὴν θέσιν τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας, εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ὁποίας ἐτέθησαν 1.300 ἑκατομμύρια δολλάρια.

Αὐτὴ ἡ κυκλοφορία κεφαλαίων, ἡ πραγματοποιηθεῖσα ἐν Γαλλίᾳ καθ' ὅλον τὸ 1927, ἐπέσυρε τὴν μεγαλυτέραν προσοχὴν τῶν διευθυνόντων τὴν γαλλικὴν νομισματαγορὰν πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης χαρτονομισματικῆς πληθωρικότητος, ἡ ὁποία θὰ ἀπετέλει κίνδυνον διὰ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν σταθεροποίησιν. Ὁ ἰσοσκελισμένος προϋπολογισμὸς τοῦ κράτους ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν προϋπόθεσιν διὰ τὴν μελλοντικὴν νομισματικὴν συστηματοποίησιν, τὴν ὁποίαν ἡ Γαλλία πρέπει ν' ἀποφασίσῃ.

Ἐν σχέσει μὲ τὴν συναλλαγματικὴν πολιτικήν, τὴν ὁποίαν ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας ἐναπτύσσει διὰ λογαριασμὸν τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως, πρέπει νὰ τονισθῇ, ὅτι ἡ αὔξησις τῶν ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀποθεμάτων ὑπὲρ τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας προβλέπει τὸ ἐνδεχόμενον μιᾶς βαθμιαίας μετατροπῆς εἰς χρυσὸν τῶν πιστώσεων ἐπὶ χωρῶν ἐχουσῶν νόμισμα ἰσότιμον πρὸς τὸν χρυσόν. Αἱ σπουδαῖαι ἀγοραὶ χρυσοῦ εἰς τὰς ὁποίας ἡ Γαλλία προβαίνει κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ τὴν Νέαν Ὑόρκην, ἀξίζουν ἰδιαιτέρας παρατηρήσεως καὶ προσεκτικῆς παρακολουθήσεως.

Ἡ ἐπάνοδος τῆς Ἰταλίας εἰς τὸν χρυσὸν

Ὅταν ὁ φασισμὸς ἀνέλαβε τὴν ἀρχήν, ὁ κρατικὸς ἰσολογισμὸς, παρουσίαζεν ἔλλειμμα 15.760 ἑκατομμυρίων. Τὸ δημόσιον ἐσωτερικὸν χρέος ἦτο βαρύτατον— 92.856 ἑκατομμύρια—τὸ πολεμικὸν χρέος 21615 ἑκατομμύρια χρυσαῖ λιρέτται, ἐνῷ τὸ κυμαινόμενον χρέος ἀνερχόμενον εἰς 36.256 ἑκατομμύρια, ἀπετέλει τὰ 38 ο)ο περίπου τοῦ συνολικοῦ χρέους.

Προσθέσατε: τὴν φορολογικὴν ἀταξίαν, τὴν ὕπαρξιν ἐσωτερικοῦ ἐχθροῦ πάντοτε ἐν συναγερμῷ, βιομηχανίας ἀπειλουμένας, ἐπανειλημμένας ἀπεργίας, ἔλλειψιν πίστεως εἰς τὸ ἐξωτερικόν, παρ' ὅλην τὴν νίκην τῶν συμμάχων.

Εἰς ἓξ ἔτη ἡ κατάστασις ἐξυγιάνθη. Τὸ ἔργον ὅμως τῆς νομισματικῆς ἐξυγιάνσεως ὑπῆρξε βαρὺ καὶ δυσχερές.

Στοιχεῖα ἐκμεταλλευτικά, τὰ ὁποῖα εὐκόλως συμμαχοῦν καὶ ἐνεργοῦν κατὰ τῶν νομισμάτων, τῶν μὴ ἐχόντων βάσιν χρυσῆν ἔπληξαν—ἂν καὶ ὀλιγώτερον—καὶ τὴν ἰταλικὴν λιρέτταν. Σήμερον δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι τὸ ἰταλικὸν θησαυροφυλάκιον καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἰταλίας δι' ἐπεμβάσεων καὶ ἐκτιμήσεων τῆς καταστάσεως, διετήρησαν τὴν κυριαρχίαν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τῆς ἰταλικῆς λιρέττας.

Οὐδεμία ἄλλη χώρα, μὲ τὰς αὐτὰς οἰκονομικὰς συνθήκας, ὑπερέβη τὸ περιθώριον τῆς ἰταλικῆς ἀνατιμήσεως.

Ἡ ἰταλικὴ λιρέττα κατὰ τὴν ἑξαετίαν 1921—1926 εἶχε μέσην τιμὴν 22,22 προπολεμικῶν χρυσῶν λεπτῶν. Ἡ ἰσοτιμία τῆς νέας λιρέττας ὡρίσθη εἰς 27,32 προπολεμικὰ λεπτά. Ἡ ἀναλογία αὐτὴ δύναται νὰ παραβληθῇ μόνον μὲ τὴν τιμὴν τῆς λίρας κατὰ τὸν Φεβρουάριον—Μάρτιον τοῦ 1920, ὅταν αὐτὴ ἐφαίνετο ἐποστηριζομένη ὑπὸ τῶν συνθηκῶν τῆς διεθνοῦς ἀλληλεγγύης, τῆς προερχομένης ἀπὸ τὴν κοινὴν προσπάθειαν τῶν συμμάχων.

Αἱ λεπταὶ καὶ πολύπλοκοι πιστωτικαὶ σχέσεις καὶ ὅλη ἡ παραγωγικὴ οἰκονομία, ἠδυνήθησαν κατ' αὐτὴν τὴν περίοδον, ἂν ὄχι νὰ ἐξισωθοῦν, τοὐλάχιστον νὰ προσαρμοσθοῦν πρὸς τὴν ἀναλογίαν τῆς ὑποτιμήσεως, δι' αὐτὸ ἡ κρίσις ἡ ὁποία ἀναποφεύκτως θὰ ἐγίνετο αἰσθητή, ἦτο μικροτέρα ἀπὸ ὅ,τι ἦτο εἰς ἄλλας χώρας τελούσας ὑπὸ ἀναλόγους συνθήκας. Εἰς τὰς ἄλλας χώρας [illegible] κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ταχεῖαν ὑποτίμησιν, ἐπακολουθεῖ μία βιαστικὴ ἀνατίμησις, τὴν ὁποίαν διαδέχεται μία μακρυντὲ φάκτο σταθεροποίησις. Ἄλλως ἡ κρίσις ἀπαραιτήτως ὀξύνεται.

Κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἓξ ἐτῶν ἐσυστηματοποιήθησαν τὰ διασυμμαχικὰ χρέη, τὰ ὁποῖα ἀπετέλουν τὴν πλέον κινδυνώδη ἀβεβαιότητα τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν τῆς Ἰταλίας.

Συστηματοποιηθέντων τῶν χρεῶν, ἡ ἰταλικὴ οἰκονομία ἐδοκίμασε μίαν περίοδον ἀπολύτου νομισματικῆς ἡσυχίας. Διὰ λόγους διεθνεῖς ἡ ὑποτίμησις ἔφθασε τὸ κατώτερον τῆς σημεῖον κατὰ τὸν Αὔγουστον τοῦ 1926. Τότε ἐπενέβη ὁ ἀρχηγὸς τῆς κυβερνήσεως ὁ ὁποῖος ἀνέτρεψε τὴν διεθνῆ αἰσχροκέρδειαν. Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1926 μία στερλίνα ἰσοδυνάμει πρὸς 90 λιρέττας. Ἡ ἀναλογία αὐτὴ ἤλλαξε κατὰ τὰς ἀρχὰς Μαΐου τοῦ 1927 καὶ διετηρήθη μὲ ἐλαφρὰς ἀνατιμητικὰς κυμάνσεις μέχρι τῆς ἐπανόδου εἰς τὸν χρυσόν, ἥτις ἀπεφασίσθη τὴν 21 Δεκεμβρίου 1927, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχον ἐξασφαλισθῆ ὅλαι αἱ ἀπαραίτητοι προϋποθέσεις.

Ἡ διεθνὴς ἀναγνώρισις τοῦ ἔργου μας καὶ τῆς οἰκονομικῆς σταθερότητος τῆς χώρας μας, ἡ ὁποία δὲν ἔλειψε καὶ κατὰ τὰς πλέον δυσχερεῖς στιγμάς καὶ ἡ ὁποία ἐκδηλοῦται διὰ τοῦ ἀνοίγματος πιστώσεων πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς λιρέττας, ἔστεψε τὴν ἐργασίαν μας.

Τὸ εἰς χρυσὸν ἀπόθεμα ἀνέρχεται εἰς τὰ 58 ο)ο τοῦ ἐν κυκλοφορίᾳ χαρτονομίσματος.

Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, χωρὶς ὑπερβολήν, ὅτι ἡ ἰταλικὴ λιρέττα, ὑποστηριζομένη ὑπὸ χρυσοῦ ὅρους, εἶνε ἀπρόσβλητος.

Ἀπομένουν τὰ καθήκοντα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν τελικὴν ἐξίσωσιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας ἐν σχέσει μὲ τὴν νέαν ὁριστικὴν νομισματικὴν σταθεροποίησιν. Εἶνε καθήκοντα ἐν τῷ σχηματίζεσθαι, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν ἀκόμη μίαν ἀναθεώρησιν καὶ ἐπεξεργασίαν. Ἔχομεν περάσει εἰς μίαν καθαρὰν οἰκονομίαν ἐργασίας. Εἶμαι—ὅπως πάντοτε —δεδικαιολογημένως αἰσιόδοξος καὶ δὲν ἀμφιβάλλω διὰ τὸ ταχὺ ἰσοζύγιον τῆς ἰταλικῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἡ ὁποία εἶνε εἰς τὰ θεμέλιά της, ἀπολύτως ὑγιής.

Ἡ πολιτική μας ὑγεία ἐξεδηλώθη καὶ εἰς τὴν οἰκονομικήν μας ὑγείαν. Ἡ οἰκονομικὴ ὑγεία, ἡ ὁποία θὰ πραγματοποιηθῇ, εἶνε γεγονὸς ταχέως τετελεσμένον.

GIUSEPPE VOLPI DI MISURATA

Τέλος

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΔΗΛΟΝ—ΜΥΚΟΝΟΝ

Ἡ «Ἕνωσις τῶν Μυκονίων» θὰ ἐκτελέσῃ καὶ ἐφέτος Ἀρχαιολογικὴν ἐκδρομὴν εἰς Δῆλον καὶ Μύκονον τὴν 19 τρέχοντος μηνὸς ἡμέραν Σάββατον, διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῶν ἀδελφῶν Ἰγγλέση «Ἐλευθερία». Ἀναχώρησις ἐκ Πειραιῶς Σάββατον 19 Μαΐου, ὥραν 9 1)2 μ.μ. ἀκριβῶς. Ἐπιστροφὴ εἰς Πειραιᾶ Τρίτην 22 Μαΐου, ὥραν 5 π.μ.

Διὰ πάσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον: Ἐν Ἀθήναις εἰς τὸν κ. Μιχ. Καμπάνην, Στουρνάρα 28, τηλ. Ν 8—90, εἰς τὸν κ. Ἰωάν. Πατρινὸν, Λυκούργου 4, τηλ. Ν. 57, εἰς τὸ Κεντρικὸν Πρακτορεῖον Ἰγγλέση, Σταδίου 68 Α. τηλ. 18. Ἐν Πειραιεῖ εἰς τὸν κ. Κωνστ. Πασαλιάκον, Ξενοδοχεῖον «Διεθνὲς» τηλ. 5—24.

ΠΩΣ ΠΕΡΝΟΥΝ ΟΙ....ΑΣΤΕΡΕΣ

ΤΟ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΝ ΤΗΣ ΜΙΣΤΕΓΚΕΤ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΥ ΞΥΠΝΑ ΩΣ ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΗΣ ΠΡΟΒΑΣ.—ΤΟ ΑΔΗΦΑΓΟΝ ΚΑΛΑΘΙ ΤΗΣ.—ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΜΙΣΤΕΓΚΕΤ.—ΔΟΥΛΕΙΑ ΔΟΥΛΕΙΑ ΩΣ ΤΑ ΞΗΜΕΡΩΜΑΤΑ.—ΕΝ ΑΝΑΜΟΝΗ ΤΗΣ ΠΡΕΜΙΕΡΑΣ ΠΟΥ ΘΑ ΤΗΝ ΣΩΣΗ

Η ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΜΟΥΛΕΝ—ΡΟΥΖ

—Ἐγὼ σηκώνομαι στὶς δέκα...

Ἡ Μιστεγκὲτ τὸ λέγει αὐτό. Ἀλλὰ εἰς τὶς ἐννέα κάθεται κι' ὅλας κατάχαμα, δηλαδὴ στὸ κινέζικο κρεββάτι της. Μὲ τὸ φλυτζάνι στὸ ἕνα της χέρι—παίρνει πάντοτε ἕνα ἐλαφρὸ τσάϊ χωρὶς ψωμὶ καὶ χωρὶς ζάχαρι—μὲ τὸ ἀκουστικὸ εἰς τὸ ἄλλο καὶ μὲ ἕνα σωρὸ ἐφημερίδες ἐμπρός της, ποῦ τῆς ξεδιπλώνει ἡ καμαριέρα της, ἡ μὶς πίνει, διαβάζει, τηλεφωνεῖ καὶ καθυπαγορεύει εἰς τὸν γραμματέα της... Καὶ ὅλα αὐτὰ ταυτοχρόνως.

Μὲ φωνὴ γλυκειά, καθὼς εἰς ἕνα εἶδος πολεμικοῦ συμβουλίου, λέγει χωρὶς νὰ σταματᾷ:

—Πές εἰς τὸν Χ. ὅτι ἡ ἀγγελία σήμερα δὲν ἦταν καθαρή. Δὲν ἔχει τὴν ὥρα τῆς ἄρσεως τῆς αὐλαίας. Τὸ ὄνομά μου εἶνε καλό, ἀλλὰ τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως θέλει περισσότερο ἀέρα... Ἐπίσης δὲν ἀναφέρεται ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰκόνων τῆς ἐπιθεωρήσεως. Τὴν ἴδια παρατήρησι γιὰ τῆς ἀφφίς. Θέλω μίαν ἄλλη μπλέ. Αὐτὴ ἐδῶ θὰ σβύσῃ μὲ τὴν πρώτη βροχή. Δώδεκα χιλιάδες αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα διὰ τὰ ἐξωτερικὰ καρτιέ. Ἀπαντήσατε εἰς αὐτὸ τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν ὅτι θέλω χίλια διακόσια δολλάρια τὸ κεφάλαιον. Καὶ εἰς αὐτὸν τὸν καλτσέμπορον ὅτι θέλω δεκαπέντε χιλιάδες ἐὰν ἐπιμένῃ διὰ τὴν φωτογραφίαν μου μὲ μίαν βεβαίωσιν... Ἐπίσης μίαν ὑπόμνησιν εἰς τὸ ἐργοστάσιον: τὸ σασί μου πρέπει νὰ εἶνε ἕτοιμον τὸ Σάββατον. Ὡραῖα! Τί ἄλλα νέα ἀπὸ κεῖ κάτω;

—Θέλετε νὰ πῶ νὰ ἑτοιμάσουν τὸ αὐτοκίνητον γιὰ τὸ Week end;

—Μὰ δὲν ἠμπορεῖς νὰ μιλᾷς γαλλικά;

—Ὄχι, δὲν ἔχω πιὰ καιρὸν νὰ ἀναπαύωμαι. Ὁ ἀντιγραφεὺς ἐτελείωσε τὰ τραγούδια μου; Τὰ θέλω γιὰ δύο ὥρες εἰς τὸ γραφεῖο μου, στὸ Μουλέν. Πῆτε εἰς τοὺς Σαλαμπὲρ ὅτι σὲ μιὰ ὥρα θὰ εἶμαι ἐν τάξει καὶ ὅτι πρέπει νὰ εἶνε ἐκεῖ οἱ μουσικοὶ μὲ τὰ ὄργανά των. Θὰ [illegible] τρεῖς πλάκες... Μοῦ ἦφεραν τὴν φωτογραφία τῆς Ντιμπαρύ, διὰ τὴν ὁποίαν μοῦ ὡμίλησεν ὁ Φωσουά;... Στὶς τέσσαρες καὶ μισὴ θἄπρεπε νὰ περάσω ἀπὸ τὴν Τράπεζαν... Μὰ τί εἶνε αὐτό; Τὸ ταχυδρομεῖον;

Δύο μικρὰ πανέρια γεμάτα γράμματα: θαυμασταί, πιανίστες, ἰμπρεσάριοι, δημοσιογράφοι καί... ἐρωτοχτυπημένοι. Οἱ γραμματεῖς χωρίζουν ὅλας αὐτὰς τὰς ἐπιστολὰς κατὰ κατηγορίας. Μόνον πέντε ἢ ἓξ γράμματα διαβάζονται εἰς τὴν Μιστεγκέτ: μία πρόσκλησις τῆς Ἑταιρίας τῶν Συγγραφέων, μία προσφορὰ κάποιας κινηματογραφικῆς ἐπιχειρήσεως, μία καρτ-ποστὰλ μιᾶς στενῆς φίλης ποῦ εὑρίσκεται εἰς τὴν Ἀργεντινήν, ἕνα γράμμα τοῦ κτηνιάτρου Ζακό, τῆς μαϊμοῦς τῆς Μιστεγκέτ, ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς τὸ σανατόριον καὶ μία ἐπιστολὴ ἑνὸς μουσικοσυνθέτου Ζαβάς.

Τὰ ὑπόλοιπα πηγαίνουν εἰς τὸ ἀδηφάγον καλάθι εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας τοῦ Μουλὲν-Ρούζ.

Τώρα ἡ μὶς τυλίγεται εἰς τὸ μπανιερό της καὶ σπεύδει νὰ κάμῃ τὸ μπάνιο της, πάντως ἐν μεγάλῃ βίᾳ, διότι γνωρίζει ὅτι τὴν περιμένουν εἰς τὸ σαλόνι, εἰς τὴν τραπεζαρίαν, εἰς τὸν προθάλαμον, εἰς τῆς σκάλες, εἰς τὸ θυρωρεῖον, εἰς τοῦ κουρέως της, πρὸ τοῦ αὐτοκινήτου της, πίσω ἀπὸ τὸ Μουλὲν-Ρούζ, εἰς τὸ ρεστωράν, παντοῦ, παντοῦ.

Ὁ καθένας θέλει κι' ἀπὸ κάτι: μίαν συμφωνίαν, μίαν παραγγελίαν, ἕνα ἀντίγραφον, μίαν βοήθειαν, ἕνα μειδίαμα, ἕνα μορφασμόν, ἕνα θεωρεῖον γιὰ τὸ βράδυ καὶ καί...

Ἡ Ματθίλδη, ἡ πρώτη καμαριέρα της, ἢ ὁ γραμματεύς, ἢ ἡ ἀδελφή τῆς μὶς ἢ ὁ οἱοσδήποτε φίλος της κανονίζουν τὰ ζητήματα ἀναλόγως τῶν περιστάσεων.

Ἡ μὶς κατορθώνει τέλος νὰ περάσῃ ἐλεύθερη ἀπὸ τὰ δωμάτια τοῦ σπιτιοῦ της, νὰ κατέβῃ τῆς σκάλες καὶ νὰ χωθῇ μέσα εἰς τὸ αὐτοκίνητόν της.

Περνᾷ ἀπὸ τὸ κουρεῖον, ἀπὸ τὸν ὑποδηματοποιό, ἀπὸ τὸν πράκτορα τῆς Ἑταιρίας τῶν Συγγραφέων, ἀπὸ τὴν Τράπεζαν, ὅπου ἀφίνει μίαν σχολικὴν σάκκαν γεμάτην ἀπὸ τὰ... κέρδη τῆς δεκαημερίας, παίρνει τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν καὶ τέλος καταλήγει εἰς τὸ Μουλὲν-Ρούζ.

Ἐκεῖ τὴν περιμένουν μερικαὶ νέαι δωδεκάδες ἐπιστολῶν, αἱ ὁποῖαι παραδίδονται εἰς τοὺς γραμματεῖς διὰ τὰ περαιτέρω...

Τέλος μπαίνει εἰς τὸ γραφεῖόν της.

—Καλημέρα, κύριοι!

Εἶνε ἡ εἴσοδος τοῦ Βοναπάρτου εἰς τὸ ἐπιτελεῖόν του.

Ὁ καθένας ἔχει τὴν ἀναφοράν στὸ χέρι καὶ τὴν διαβάζει χωρὶς νὰ χάνῃ καιρόν. Ἡ μὶς λέγει ἁπλῶς:

—Ναί... Ὄχι... Ἀργότερα... Λιγώτερο ἀπ' αὐτό... Περισσότερο ἀπ' ἐκεῖνο... Αὐτὸ δὲν μοιάζει μὲ τὸ σχέδιον. Θέλω ἀκριβῶς τὸ σχέδιον... Μοῦ δείχνετε τὰς δοκιμάς τοῦ προγράμματος Σαλαμπέρ;... Ἀκριβῶς ἐκεῖ κανονίζεται ὅπως σὲ φωνόγραφο... Καί, μοῦ χρειάζεται μιὰ ντουζίνα.

Οἱ λογισταὶ παρουσιάζουν τὰ βιβλία, αἱ σχεδιάστριαι τὰ ἔργα των, οἱ καλλιτέχναι τὰ συμβόλαια, οἱ σκηνοθέται τὰ σχέδια. Ἄ! Ἡ μὶς δὲν ἐργάζεται παρὰ μὲ τῆς γάμπες. Ἀπάνω στὴν ὥρα. Ἡ κυρία Μπωβαὶ ἦλθε, εἶνε ἡ καθηγήτρια τοῦ μπαλλέττου. Ἡ ὀρχήστρα εἶνε πλήρης.

—Λοιπόν, κυρία Μπωβαί, σύμφωνοι, ὅπως εἴπαμε. Πρέπει πρῶτα-πρῶτα ὁ χορός μου νὰ γυρίζῃ ἀργά, μὲ χάρι, στὴν ὁποία θὰ προσθέσω μερικὲς γελοῖες κινήσεις, ὅταν αἰσθανθῶ ὅτι τῆς χρειάζεται. Ἔπειτα θὰ τῆς αὐξήσω, θὰ τῆς ἀνεβάσω, θὰ τῆς μοντουλάρω. Κατόπιν, θέλω ἕνα πρᾶγμα γλυκό, εἰς τὸ μέσον τοῦ ὁποίου θὰ ξεσπάσῃ μιὰ ἔκπληξις, μοῦ χρειάζεται μιὰ ἔκπληξις, κάτι τὸ ἀσυνήθιστον: σεῖς ποῦ εἴσθε εἰδικὴ θὰ μὲ βοηθήσετε. Τέλος γιὰ τὸ φινάλε θέλω μιὰ ἔξυπνη... Ἡ βεντάγια εἶνε ἐδῶ... Ἐμπρός... ὁ μηχανικός. Βγάλτε μου αὐτὴ τὴν κουντίνα δέστε μου αὐτὸ γύρω ἀπὸ τὸ σῶμα μου... Ἀρχίστε...

Ὁ κ. Σπαντόρο στὸ πιάνο, παίζει ἕνα καλὸ μπλοὺς τοῦ Ἴρβιν-Μπέρλεν.

Ἡ ὡραῖες της γάμπες, ἡ κανονικὲς ποῦ δὲν ἔχουν κανένα μῦν ποῦ νὰ τῆς χαλᾷ, ἁπλώνονται, τεντώνονται, διπλώνονται, πετοῦν...

—Γρηγορώτερα... σιγώτερα... ἔτσι... Ἀλλὰ ποῦ εἶνε ἡ ἔκπληξις, ποῦ εἴπαμε... Δὲν βλέπω τὴν ἔκπληξι... Τί εἶνε αὐτὸ ποῦ ἀστράφτει ἐκεῖ κάτω;

—Ἕνα τρομπόνι, δεσποινὶς μίς...

—Φέρετέ μού το ἐδῶ.

—Χρειάζονται δυὸ ἄνθρωποι γιὰ νὰ τὸ φέρουν.

Ἕνα τρούκ τῆς Μιστεγκέτ

(...Βγαίνει ἀπὸ τὴν τρόμπα τῆς ὀρχήστρας)

—Φέρετέ το. Ρυάνς, ἀνέβασέ με κεῖ πάνω, γύρισε γύρω ἀπὸ τὸ ὄργανο, παῖξε ἕνα σί, καὶ ἐγώ, σὰ νὰ εἶμαι τὸ σί, θὰ πεταχθῶ ἀμέσως ἀπὸ τὸ τρομπόνι...

—Δεσποινίς... Ἔφεραν τὴν λαιμητόμο. Θέλετε νὰ δοκιμάσετε;

Πρόκειται νὰ γίνῃ δοκιμὴ εἰς τὸ νέο νούμερο, εἰς τὸν θάνατον τῆς Ντιμπαρύ. Ἡ μὶς πηγαίνει νὰ ἰδῇ τὴν λαιμητόμον. Δὲν θὰ γευματίσῃ. Θὰ ἐργασθῇ μέχρι τῆς ἕκτης ἀπογευματινῆς τρώγοντας κανένα σάντουϊτς καὶ ἀνεβαίνοντας εἰς τὸ ἰκρίωμα! Ὕστερα θὰ πάῃ νὰ πάρῃ τὸ τσάϊ της εἰς τοῦ διαχειριστοῦ της, τοῦ ἀνθρώπου δηλαδὴ ποῦ μαζεύει καὶ ἐξετάζει τὰς διαφόρους προτάσεις καὶ κανονίζει τὰς ὑποθέσεις της.

Εἰς τὰς ὀκτὼ ἕνα δεῖπνον ἐπὶ παραγγελίᾳ εἰς τὸ διπλανὸν ρεστωράν: κρύο ψητό, σαλάτες, μπισκότα καὶ λεμονάδα.

Ἡ Μιστεγκὲτ παίρνει τὸ μπάνιο της

Εἰς τὰς ἐννέα παρὰ τέταρτον ἡ τελετὴ τελειώνει. Μιὰ βόλτα εἰς τὸ Μπουζιβάλ, τὸ νέον της κτῆμα.

Εἰς τὰς ἕνδεκα ταχυδρομεῖον, στενογραφία. Εἰς τὰς ἕνδεκα καὶ μισὴ ἐπιστροφὴ εἰς τὸ Παρίσι. Ἕνα φαΐ στὸ πόδι εἰς ἕνα φιλικὸ μπάρ, ὅπου ἀκόμη τὴν καταδιώκουν ἐνδιαφερόμενοι, θαυμασταί, λιμαδόροι. Ἀνάπαυσις. Μιάμισυ μετὰ τὰ μεσάνυκτα, ἐπιστροφὴ εἰς τὸ ἀπαρτμὰν τῆς ρὺ ντὲ Καπυσίν.

Τὸ γραφεῖον εἶνε ἕτοιμον. Οἱ ἐφεδρικοὶ γραμματεῖς εἶνε ἕτοιμοι μὲ τὸ σημειωματάριο στὸ χέρι.

—Ἀρκετὰ τὸ ρίξαμε ἔξω, παιδιά. Εἶνε ὥρα ν' ἀρχίσωμε δουλειά.

Μέχρι τῆς τετάρτης πρωϊνῆς ἡ Μιστεγκὲτ ἐπιθεωρεῖ, λογαριάζει, καθυπαγορεύει, παραγγέλλει. Καὶ ξαφνικά:

—Ὢ διάβολε! Οἱ ρόλοι μου...

—Ἐδῶ εἶνε, δεσποινίς.

—Ἐμπρός, ἀδειάσετέ μου τώρα ὅλοι σας τὴ γωνιά. Θαρρῶ πῶς πρέπει νὰ μάθω καὶ τὸ μέρος μου!

Βυθίζεται εἰς τὴν μελέτην, παρακολουθῶντας μὲ τὸ δάκτυλο κάθε γραμμήν. Τὰ χείλη της σαλεύουν καὶ τὰ μάτια της πηγαίνουν ἀπὸ τὸ τετράδιο εἰς τὸ ταβάνι.

—Αὐτὸ πάει, αὐτὸ πάει... ξέρω. Ἐδῶ χρειάζεται μιὰ φιλίδα καὶ ἐκεῖ χρειάζεται ἀκόμη κάτι, γιὰ νὰ γίνῃ περισσότερο νοητό. Αὐτὸ τὸ ξέρω... αὐτὸ δὲν τὸ ξέρω... Ἄ! πότε θὰ γίνῃ ἐπὶ τέλους αὐτὴ ἡ πρεμιέρα, νὰ παίζω κάθε βράδυ, νὰ ξεκουράζωμαι καὶ λίγο...

GEORGES MICHEL

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διακηρύττει ὅτι τὴν 14ην Μαΐου, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11—12 ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Δ)σεως Μηχανικοῦ Ἀθηνῶν, ὁδὸς Πατριάρχου Ἰωακείμ, ἐνεργηθήσεται δημόσιος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν ὑδατοστεγῆ ἐπικάλυψιν στεγῶν ἐκ πλακῶν μπετὸν-ἀρμέ.

Ἐγγυοδοσία διὰ τὸ δικαίωμα συμμετοχῆς 30 χιλιάδες δραχμαί, διὰ δὲ τὴν ἀνάληψιν τῆς ἐργασίας 15 ο)ο ἐπὶ τῆς συνολικῆς ἀξίας τοῦ ἔργου.

Σχετικὰς πληροφορίας δύνανται νὰ λάβωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὰς Δ)σεις Μηχανικοῦ Ἀθηνῶν, Λαρίσσης καὶ Θεσσαλονίκης.

Ὁ ὑπουργὸς

Α. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΑΙΝΙΑΝ

ΠΙΑΝΟ εἰς ἀρίστην κατάστασιν καὶ ἐπιτυχοῦς κατασκευῆς πωλεῖται εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Λογιστήριον «Πρωΐας».

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ ΖΩΗΝ

ΕΙΝΕ ΜΑΚΡΑ Η ΧΕΙΡ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΠΩΣ ΑΝΕΚΑΛΥΦΘΗ ΕΝ ΕΓΚΛΗΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἀπρίλιος. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας).— Εἰς τὰς 6.30' π. μ. τῆς Τρίτης 27ης Σεπτεμβρίου 1027, μιᾶς σκοτεινῆς χειμερινῆς πρωΐας, εἰς ἕνα δρόμον τῆς ἐπαρχίας τοῦ Ἔσσεξ ὁ πρωϊνὸς ταχυδρομικὸς καρραγωγεὺς ἐσταμάτησε πρὸ ἑνὸς κατακειμένου ὄγκου ποῦ τοῦ ἀπεκάλυψαν τὰ φῶτα τοῦ ὀχήματός του. Ἐξεπέζευσε καὶ πλησιάζων ἀνεγνώρισε τὸ σῶμα τοῦ συμπατριώτου του χωροφύλακος Κάττεριτζ.

—«Ἀλλό, Τζώρτζ. Τί σοῦ συμβαίνει;» ἐξεφώνησε.

«Ἐκατάλαβα, ἔλεγε ἀργότερα εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμὸν ὁ ἀπλοϊκὸς ταχυδρομικός, ὅτι ἔπρεπε νὰ συμβαίνῃ κάτι τὸ πολὺ σοβαρόν. Τρομοκρατημένος εἰς τὴν ὑποψίαν μου ἔσπευσα δρομέως εἰς τὸ πλησιέστερον καλύβιον καὶ ἐκάλεσα τὸν κάτοικόν του εἰς βοήθειαν. Ἐγυρίσαμε μαζὶ καὶ μετὰ δύο ἄλλων ποδηλατῶν, οἱ ὁποῖοι ἤκουσαν τὰς φωνάς μου, ἐπλησιάσαμε τὸ πτῶμα. Συντόμως διεπιστώσαμεν ὅτι ὁ ἀτυχὴς ἀστυνομικὸς ἦτο νεκρός. Ἦτο ἤδη ἀργὰ καὶ τὸ ταχυδρομεῖόν μου εἶχε καθυστερήσει. Ἔφυγα καὶ πλησιάζων τὴν προσεχῆ κωμόπολιν ἔσπευσα νὰ τηλεφωνήσω εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν τὸ ὅτι εἴχαμεν ἰδῇ».

Ἡ Ἐσσεξιανὴ χωροφυλακή — ἔγραφαν τὴν ἑπομένην οἱ ἐφημερίδες τοῦ Λονδίνου— τῇ βοηθείᾳ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Σκότλαντ Ὑάρντ ἀσχολοῦνται ἐξιχνιάζοντες ὅ,τι φαίνεται νὰ εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον περίπλοκα ἐγκλήματα τῶν τελευταίων ἐτῶν. Ἐνωρὶς χθὲς τὴν πρωΐαν τὸ σῶμα τοῦ χωροφύλακος Γεωργίου Γουλιέλμου Κάττεριτζ τῆς χωροφυλακῆς τῆς ἐπαρχίας τοῦ Ἔσσεξ ἀπεσπασμένου εἰς τὸ χωρίον Στάπλεφορδ Ἄμποττς, εὑρέθη ἐξηπλωμένον εἴς τι ἔρημον σημεῖον τοῦ δρόμου τοῦ ἄγοντος πρὸς τὸ χωρίον φέρον τραῦμα διαμπερὲς τῆς κεφαλῆς. Παρὰ τὸ σῶμα εὑρέθησαν τὸ κράνος καὶ τὸ σημειωματάριον τοῦ θύματος καὶ ὀλίγον μακρύτερον δύο σφαῖραι. Πιστεύεται ὅτι ὁ φόνος ἐγένετο ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ διὰ τεσσάρων ἐν συνόλῳ βολῶν, αἱ δὲ ἐνδείξεις ἄγουν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι μία ἢ δύο τῶν πληγῶν κατεφέρθησαν ὅτε πλέον τὸ θῦμα εἶχε πέσει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ἐκ τοῦ σημειωματαρίου (εἰς τὸ ὁποῖον τίποτε ἀκόμη δὲν εἶχε γραφῆ) φαίνεται ὅτι ὁ χωροφύλαξ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἐγκλήματος ἐπρόκειτο νὰ λάβῃ ὡρισμένας σημειώσεις. Ὑποστηρίζεται ἡ θεωρία ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ὁμάδος αὐτοκινητοδρομούσης μετὰ ἐσβυσμένων φανῶν, ἡ ὁποία ἐπροκάλεσε τὰς παρατηρήσεις τοῦ φρουροῦ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην Κάττεριτζ. Τοῦτο διότι ἡ Λαίδη Ντίσις, ἰδιοκτήτρια ἀγροκτήματος παρὰ τὸ χωρίον καὶ πλησίον τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος, προσελθοῦσα κατέθηκεν, ὅτι μεταξὺ τῆς 3ης καὶ 4ης πρωϊνῆς ἤκουσεν ἤχους ἐκπυρσοκροτοῦντος περιστρόφου ἀμέσως δὲ ἔπειτα τὸν θόρυβον ἀπομακρυνομένου αὐτοκινήτου, μὴ ὑποψιασθεῖσα ἀμέσως, λόγῳ τοῦ συγγενοῦς κρότου μοτοσυκλέττας καὶ περιστρόφου. Ἐν τούτοις—συνεπέραινον αἱ ἐφημερίδες—ἡ ἀστυνομία μέχρι χθὲς εἶχεν ἐλαχίστας ἐνδείξεις ἐπὶ τῶν ὁποίων νὰ δυνηθῇ νὰ βασίσῃ τὰς ἐρεύνας της».

Ὁ δολοφόνος Μπράουν

—«Λοιπόν», θὰ ἔλεγε κάποιος βοηθὸς τοῦ Σέρλοκ Χόλμς ἂν τὸ ἔγκλημα αὐτὸ εἶχε διαπραχθῆ μόνον εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ Κόναν Ντόϋλ, «αὐτὴν τὴν φορὰν ἡ ὑπόθεσις εἶναι πολὺ δύσκολος». Καὶ ἦτο πράγματι. Διότι καὶ ἀργότερον, ὅταν προσετέθη ἓν ἀκόμη στοιχεῖον εἰς τὴν ὑπόθεσιν, τὸ στοιχεῖον αὐτὸ ἦτο περισσότερον παραπλανητικόν: Εἰς ἕνα δρόμον τοῦ Φόξλεϋ εὑρέθη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων οἰκτρῶς ἐγκαταλελειμμένον ἓν αὐτοκίνητον συστήματος Μόρρις ὑπ' ἀριθμὸν Τ.Μ. 6120, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνεκαλύφθησαν σταγόνες αἵματος. Ἦτο προφανὲς ὅτι αὐτὸ ἦτο τὸ αὐτοκίνητον. Διεπιστώθη ὅτι ἀνῆκεν εἰς κάποιον ἐπαρχιακὸν ἰατρὸν καὶ ὅτι ἐκτὸς αὐτοῦ εἶχαν ἀπωλεσθῆ μερικὰ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα. Ἀλλὰ ποῖος ἦτο ὁ κλέπτης—πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐσήμαινε: ποῖος ἦτο ὁ δολοφόνος;

Τὸ αὐτοκίνητον, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶχεν ἐγκαταλειφθῆ, ἦτο καὶ εἰς κακὴν κατάστασιν, ἔνδειξις ὅτι ὁ ἐπιβάτης του καὶ ὁδηγός του ἦτο ἢ ἦσαν κακοὶ ὁδηγοί. Ἐκτὸς αὐτοῦ, τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα δὲν ἦσαν παρὰ ὅσα ἠδύναντο νὰ περιγραφοῦν ὡς τοῦ ἰατροῦ ἢ τοῦ θύματος. Οἱ δράσται ἢ ὁ δράστης ἐφόρουν χειρόκτια. Καὶ ἔτσι ἡ ὑπόθεσις παρέμενε σκοτεινή. Ἕνας νεαρὸς ἀστυνομικὸς ὑπέβαλλε μίαν εὐφυᾶ ἰδέαν: Νὰ ἀνορυχθοῦν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ θύματος καὶ νὰ γίνῃ ἐμφάνισις τῆς τελευταίας εἰκόνος τὴν ὁποίαν ἀπετύπωσεν εἰς τὸ βάθος τοῦ φυσικοῦ σκοτεινοῦ θαλάμου ὁ ἀτυχὴς χωροφύλαξ πρὶν κλείσει διὰ παντὸς τοὺς ὀφθαλμούς. Ἀλλὰ ἡ ἰδέα αὐτὴ συντόμως ἐγκατελείφθη. Εἶνε κάπως τελειότερον τῆς φωτογραφικῆς μηχανῆς τὸ μάτι—εἶπον οἱ εἰδικοί. Τὴν ἑπομένην περιεγράφετο εἰς τὰς ἐφημερίδας ὁ ἀγὼν τῆς ἀστυνομίας νὰ σύρῃ γραμμὰς ὑπονοιῶν ποῦ νὰ τὴν ἐβοήθουν—ἐν τούτοις ἐντελῶς ματαίως. Μετὰ δύο τρεῖς ἡμέρας δὲν ἐπροστίθετο τίποτε νεώτερον καὶ ἡ «ὑπόθεσις Κάττεριτζ» ἐγκατελείφθη διότι δὲν εἶχε πλέον εἰδησεογραφικὴν ἀξίαν. Ἔκτοτε τὸ ὄνομα τοῦ θύματος δὲν ἀνεφέρθη ἐπὶ μῆνας. Οἱ στυγεροὶ ἐγκληματίαι ἐφαίνετο ὅτι εἶχαν διαφύγει.

* * *

Κανεὶς ποτὲ δὲν θὰ μάθῃ τὰ συστήματα ποῦ μεταχειρίζεται ἑκάστοτε ἡ Σκότλαντ Ὑάρντ διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν ὑπόπτων της. Εἰς τὸ «μουσεῖον» της, βρίθον φωτογραφιῶν, ἀποτυπωμάτων, ἐργαλείων καὶ βιογραφιῶν, ὑπῆρξαν πολλοὶ ποῦ ἔσυραν τὴν προσοχήν της. Ἀνεκρίθησαν, παρηκολουθήθησαν, ἀλλὰ εἰς μάτην, τίποτε δὲν ἦτο διαφωτιστικόν. Καὶ τίποτε δὲν ἐδικαιολόγει μίαν κράτησιν ἢ μίαν ἔρευναν. Διότι ὁ νόμος εἶνε αὐστηρὸς καὶ δὲν ἐπιτρέπεται παράνομος κράτησις, ἔστω καὶ ὑπόπτων. Τρεῖς ἀπὸ τοὺς ντετέκτιβς τῆς Σκότλαντ Ὑάρντ εἶχαν ἀποσπασθῆ εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν καὶ ἠσχολοῦντο μὲ τὸ νὰ ἀνεύρουν ἐνοχοποιητικὰ στοιχεῖα δι' ὅσους ὑποψιάζετο ἡ ἀστυνομία. Ἀλλὰ παρῆλθον καὶ πάλιν πολλαὶ ἑβδομάδες ἀκάρπου ἐρεύνης.

Μίαν ἡμέραν τοῦ Ἰανουαρίου εἰς τὸ Μ[illegible]τον ἕνας ἐργατικὸς τύπος εἰσῆλθεν εἰς τὸ οἰνοπωλεῖον μιᾶς συνοικίας. Ἔπειτα ἕνας ἄλλος ἔλαβε θέσιν πλησίον του. Ἤρχισαν, ὅπως ἦτο φυσικό, νὰ πίνουν καὶ νὰ ἀνταλλάσσουν φιλικὰς κρίσεις. Σύντομα ἔγιναν «φίλοι» καὶ ἐξῆλθον μαζί. Ἦτο, ἄλλως τε, ἀναγκαῖον διότι ὁ εἷς εἶχε πλήρη ἀστάθειαν. Μία ἀστυνομικὴ διάταξις δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα νὰ συλλαμβάνουν ὅσους ἐν μέθῃ διατελοῦντας ἀντιλαμβάνονται ἐνοχλοῦντας τὴν κοινὴν ἡσυχίαν. Καὶ οἱ δύο φίλοι συνελήφθησαν ὁδηγηθέντες εἰς τὸ κρατητήριον. Ἡ κοινή των ἀντιπάθεια διὰ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ἐκορυφώθη.

—«Αὐτῶν τοὺς ἀξίζει σφαῖρα σὰν ἐκείνου τοῦ Στάμπλεφορδ», εἶπε ὁ ἕνας. Καλὰ παλληκάρια καὶ κεῖνοι ὅμως, τοὺς ἔπαιξαν τὸν παπᾶ καλά. Καὶ ποῦ νὰ τὸν βροῦν...

—Καὶ δὲν θὰ τὸν βροῦν, εἶπεν ὁ ἄλλος, μέσα εἰς τρεκλίζουσαν φωνήν. Ἡ συνομιλία τῶν μεθύσων ἐσυνεχίσθη κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἀργότερα ὁ εἷς μετέδιδεν εἰς τὸν ἄλλον περισσοτέρας πληροφορίας διὰ τὸν τρόπον ποῦ ἔγινε τὸ ἔγκλημα. Προφανῶς ἤξευρε κάτι.

Περιττὸν νὰ λεχθῇ ὅτι ὁ ἕτερος τῶν συλληφθέντων ἦτο εἷς τῶν ντετέκτιβς τῆς Σκότλαντ Ὑάρντ. Παρέμεινεν ὅμως φίλος τοῦ μεθύσου ἐργάτου ἑνὸς κάποιου Κέννεντυ. Συνηντήθησαν καὶ πάλιν, καὶ πάλιν, καὶ ὁ φόνος τοῦ χωροφύλακος Κάττεριτζ δὲν ἦτο πλέον μυστήριον. Ὁ Κέννεντυ, ὡς βοηθὸς τοῦ σημερινοῦ ἐργοδότου του, ἑνὸς κάποιου Μπράουνι, εἶχε παρασταθῆ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν. Ἔτσι τοὐλάχιστον ἀνέφερεν ὁ ἴδιος. Ὁ Μπράουνι συνελήφθη ἐπὶ τέλους μὲ ἀφορμὴν μίαν ἄλλην κατηγορίαν καὶ ἐδόθη ἔτσι καιρὸς εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ ἐρευνήσουν εἰς τὸ κατάστημά του.

* * *

«Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι τὸ ἔγκλημα διεπράχθη ἀπὸ τὸ πρόσωπον ἢ τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἔκλεψαν τὸ αὐτοκίνητον τοῦ ἰατροῦ. Ἀλλὰ ποῖος ἔκλεψε τὸ αὐτοκίνητον; Γνωρίζομεν ἀπὸ τὴν κατάθεσιν τοῦ Κέννεντυ ὅτι αὐτὸς εὑρίσκετο ἐπὶ τοῦ αὐτοκινήτου. Ποῖα στοιχεῖα ὅμως ὁδηγοῦν εἰς τὸ ὅτι καὶ ὁ Μπράουνι εὑρίσκετο ἐπίσης ἐπ' αὐτοῦ;

Ἔτσι ἤρχισε ὁ δικαστὴς Ἄβορυ τὴν ἀνακεφαλαίωσιν τῆς ὑποθέσεως προχθές, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδικάζετο ὁ Μπράουνι καὶ ὁ Κέννεντυ ἐπὶ φόνῳ.

«Τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον—συνέχισεν—ὁ Μπράουνι εὑρέθη κατέχων τὸ περίστροφον ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔφυγαν αἱ σφαῖραι αἱ φονεύσασαι τὸν Κάττεριτζ, πλῆρες δὲ ἐκ φυσιγγίων τοῦ αὐτοῦ τύπου. Τὸ ζήτημα ἤδη εἶναι ἕν: εὑρίσκετο ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ Μπράουνι τὸ περίστροφον αὐτὸ τὴν 26ην Σεπτεμβρίου; Ὁ κατηγορούμενος εἰς τὰς πρὸ τῆς ἀστυνομίας καταθέσεις του ἦλθεν εἰς ἐπανειλημμένας ἀντιφάσεις ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀρνηθεὶς τὴν λεπτομέρειαν ὅτι κατεῖχε τὸ περίστροφον κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἐκείνην, μόνον ὅταν τοῦ διετυπώθη κατηγορία διὰ τὸν φόνον.

»Ἰσχυρίσθη ὅτι ἔλαβε τὸ περίστροφον ἀπὸ τὸν Κέννεντυ καὶ ὅτι ἀπέκρυψε τὴν προέλευσιν διότι ἤθελε νὰ σώσῃ τὸν Κέννεντυ. Ἀλλὰ ἀπὸ τί; Καὶ πῶς ὁ Μπράουνι ἐγνώριζεν ὅτι ὁ σύντροφός του εὐθύνετο διὰ τὸν φόνον τοῦ χωροφύλακος; Ἐνίσχυσε τὴν θέσιν αὐτὴν δι' ἐπιστολῆς τὴν ὁποίαν ἔγραψε ζητῶν νὰ πληροφορηθῇ ἀμέσως ἀπὸ πρόσωπόν τι πότε ἀκριβῶς ἔλαβε τὸ περίστροφον ἀπὸ τὸν Κέννεντυ. Ἀλλὰ δὲν ἔκρινε σκόπιμον νὰ παρουσιάσῃ τὸν σπουδαιότατον αὐτὸν μάρτυρα πρὸ τοῦ δικαστηρίου. Ἀπεναντίας διὰ τοῦ ἰδίου τρόπου προσεπάθησε νὰ ἀρνηθῇ ὅτι τὰ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα, τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν ὑπὸ τὴν κατοχήν του, δὲν ἦσαν κἂν τοιαῦτα ὁμολογουμένως ὁ ἴδιος ὁ ἰατρὸς τὰ ἐθεώρει ὡς ἀντίστοιχα πρὸς τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀπολεσθέντα».

Ἡ δίκη ἐσυνεχίσθη ἐπὶ τῶν στοιχείων αὐτῶν. Μία ὁμολογία τοῦ ἑνὸς δράστου ἀποσπασθεῖσα μὲ τὸν πλέον τεχνικὸν τρόπον. Μία ἐπιστημονικὴ ἐξέτασις περιστρόφου καὶ σφαίρας—μετὰ τὴν ὁποίαν μὲ πιθανότητα ἑκατὸν τοῖς ἑκατὸν οἱ εἰδικοὶ δύνανται νὰ βεβαιώσουν ἂν ἡ μία ἐξέφυγεν ἐκ τοῦ ἄλλου. Διεύθυνσις τῆς προανακρίσεως κατὰ τόσον παραπλανητικὸν τρόπον ὥστε νὰ ἐπιτευχθοῦν αἱ μᾶλλον προδίδουσαι ἀντιφάσεις. Καὶ τὸ ὁρκωτὸν δικαστήριον, μὲ ἀπόλυτον ἠρεμίαν συνειδήσεως, ἠδυνήθη νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰ ἐρωτήματα τοῦ προέδρου: «Ἔνοχοι». Ὁ Μπράουνι καὶ ὁ Κέννεντυ κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον. Ἡ Σκότλαντ Ὑάρντ ἐνέγραψεν εἰς τὸ ἐνεργητικόν της ἕνα ἀκόμη θρίαμβον. «Ἡ χεὶρ τοῦ νόμου εἶναι μακρὰ» ἔγραφαν τὴν ἑπομένην τῆς καταδίκης, χθές, οἱ «Τάϊμς». Καὶ εἶνε πράγματι. Τιμὴ εἰς τὴν θαυμαστὴν ἀστυνομίαν.

Σ. Ν. ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΑΙ ΑΝΤΙΣΕΙΣΜΙΚΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΑΙ

ΔΥΟ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ κ. ΑΝΤ. ΜΑΝΑΡΑΚΗ ΠΡΩΗΝ ΝΟΜΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

Α'

Ἐπιλαμβανόμεθα ἤδη τῆς ἐξετάσεως τοῦ σπουδαιοτάτου ζητήματος τῆς κατασκευῆς ἀντισεισμικῶν οἰκοδομῶν εἰς τοὺς σεισμοπαθεῖς τόπους, ὡς τοῦτο ὑπεσχέθημεν ἐν τῷ προηγουμένῳ ὑπ' ἀριθ. 853 ἐ. ἔ. φύλλῳ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος.

Αἱ δονήσεις τοῦ ἐδάφους μεταβιβάζονται καὶ εἰς τὰς ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομάς, αἵτινες ἐὰν ἐκ συμπτώσεως δὲν κεῖνται ἐπὶ τῆς ἐπικινδύνου γραμμῆς τῶν σχηματιζομένων ὑπὸ τῶν σεισμῶν ρηγμάτων τοῦ γηΐνου φλοιοῦ, δέον ν' ἀνθίστανται στερρῶς εἰς τὰς δονήσεις ταύτας.

Ἐκ διαφόρων πειραματικῶν παρατηρήσεων καὶ ἰδίως τοῦ Ἰάπωνος Ὅμορι, περὶ οὗ ἐγράφομεν ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ, ἐξηκριβώθη ὅτι αἱ παλμικαὶ κινήσεις τῶν διαφόρων μερῶν οἰκοδομῆς τινος δὲν εἶνε ἀκριβῶς αἱ αὐταὶ πρὸς τὰς τοῦ ἐδάφους, ἐφ' οὗ αὕτη ἐδράζεται. Ἡ φύσις τῶν ὑλικῶν, ἡ ἰδιάζουσα αὐτῶν ἐλαστικότης, ὁ τρόπος τῆς συνδέσεως, αἱ διαστάσεις, ἡ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἔντεχνος αὐτῶν κατασκευὴ καὶ ἐπεξεργασία τροποποιοῦσι τὴν κίνησιν, ἥτις ὅμως παραμένει ἀείποτε παλμική. Τὰ διάφορα μέρη τῆς οἰκοδομῆς μεταβιβάζουσι τὴν κίνησιν, βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον, καὶ ἐὰν ἦσαν ἐλεύθερα, ἕκαστον ἤθελε δονεῖσθαι, δι' ἴδιον λογαριασμόν, τὰ δὲ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα ἤθελον εἶσθαι ἴσως διάφορα. Οὕτω ὑψηλή τις καπνοδόχος, διαπερῶσα τὴν στέγην ἐργοστασίου τινὸς καὶ καλῶς ἐκτισμένη, ἀπαρτίζουσα μονόλιθον, θεωρεῖται σχετικῶς ἐλευθέρα τοῦ οἰκοδομήματος ὅπερ διασχίζει, ἐντούτοις δύναται κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ σεισμοῦ ἢ νὰ διατμηθῇ καὶ ἀποκοπῇ ὑπὸ τοῦ οἰκοδομήματος ἢ ν' ἀνατρέψῃ τοῦτο καὶ ἀποσυνδέσῃ, ἐνῷ ἂν ἀμφότερα ἐτύγχανον μεμονωμένα, ἐνδεχόμενον, ὡς παρετηρήθη, ἕκαστον ν' ἀντεῖχεν εἰς τὰς δονήσεις.

Ἐντεῦθεν δύο τρόποι οἰκοδομήσεως βασιζόμενοι ἐπὶ ἐναντιουμένων ἀρχῶν, παρουσιάσθησαν κατὰ τὴν διέλευσιν τοῦ χρόνου καὶ ἐτέθησαν ὑπ' ὄψιν τῶν περὶ τὰ σεισμολογικὰ ἀσχολουμένων. Ὁ εἷς τούτων συνίσταται εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν διαφόρων μερῶν τῆς οἰκοδομῆς, μονήρων, ἀνεξαρτήτων καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς συνδέσεως, ὅπως ἐλευθέρως κινῶνται. Ὁ δεύτερος συνίσταται τοὐναντίον, εἰς τὴν στενὴν σύνδεσιν τῶν διαφόρων τούτων μερῶν, πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὴν βάσιν, οὕτως ὥστε νὰ ἀποτελεσθῇ σύνολον, ἀπαγορεῦον πάντα μετασχηματισμὸν καὶ δυνάμενον σύσσωμον, ν' ἀνθίσταται εἰς τὰς σεισμικὰς δυνάμεις οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς καθιζήσεις τοῦ ἐδάφους.

Ὁ ἰδιωτικὸς Ἰαπωνικὸς οἰκίσκος βασίζεται ἐπὶ τῆς πρώτης ἀρχῆς καὶ ἀπαρτίζεται ἐκ σειρᾶς τινος ξυλίνων στύλων, ἐφ' ὧν καθηλοῦνται ξυλοζεύγματα, ἐφ' ὧν πάλιν τοποθετεῖται ἐλευθέρως ἡ στέγη. Ὁ οἰκίσκος οὗτος ἀνεγείρεται, ἐν ἀπομονώσει μετὰ τῶν γειτονικῶν τοιούτων, καὶ εἶνε ἐλαφρότατος μὴ φέρων ἢ ἕνα καὶ μόνον ὄροφον, ἐκ δύο ἢ τριῶν δωματίων, ἐντὸς τῶν ὁποίων, τὰ τιθέμενα ἔπιπλα εἶνε ἐπίσης ἐλαφρότατα καὶ δύναται εὐκόλως καὶ οἰκονομικῶς νὰ μεταφερθῇ. Οὐδεμία χιαστὴ σύνδεσις παρατηρεῖται, οἱ δὲ στύλοι οἱ ὑποβαστάζοντες ἅπαντα τὸν οἰκίσκον, ἐφεδράζονται ἐλευθέρως ἐπὶ ἐπιπέδων μεγάλων λίθων, ἁπλῶς τιθεμένων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ἐν περιπτώσει σεισμοῦ, τὸ σύνολον τοῦ οἰκίσκου πάλλει καὶ ὑποχωρεῖ εἰς τὰς δονήσεις, οἱ στύλοι ἐκκλίνουσι τῆς κατακορύφου, ἐγκαταλείποντες πολλάκις τὰς βάσεις αὐτῶν, κατὰ τὰς παλινδρομικὰς κινήσεις, ἅπασαι αἱ συνδέσεις χαλαροῦνται, ὁ οἰκίσκος ὅμως κλονιζόμενος ἀντέχει, καὶ ἂν δὲν κατακρημνισθῇ, ὅπερ σπάνιον, ὡς παίγνιον χάρτου, τὸ χείριστον ὅπερ δύναται νὰ πάθῃ εἶνε ἡ κατολίσθησις κεράμων τινῶν τῆς στέγης, αἵτινες κατὰ τὴν πτῶσιν αὐτῶν δύνανται νὰ προξενήσωσιν ἀτυχήματα εἰς ἀπροσέκτους διαβάτας, οὗ ἕνεκεν καὶ πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ αἱ στέγαι κατασκευάζονται μᾶλλον ἐπίπεδοι, κατὰ δὲ τὰ περιθώρια αἱ κορωνίδες στρέφονται πρὸς τ' ἄνω, ἵνα οὕτω παρεμποδίζηται πᾶσα κατάπτωσις.

Πλὴν τὰ μειονεκτήματα τοῦ συστήματος τούτου εἶνε καταφανέστατα. Ὁ κίνδυνος τῆς πυρκαϊᾶς, ἡ ἔλλειψις τοῦ προσφόρου καὶ ἀνέτου, ἡ ἐνδεχομένη ταχεῖα σῆψις τῆς ξυλείας, ἡ ὁλικὴ κατακρήμνισις τοῦ οἰκίσκου, ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ, εὑρίσκονται διαρκῶς ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, καὶ μ' ὅλα ταῦτα, ἐν Ἰαπωνίᾳ πληθὺς τοιούτων οἰκίσκων ἔχει ἔκτοτε ἀνεγερθῇ, οἱ δὲ κάτοικοι, ἐπαρκῶς ἐξοικειωθέντες, προτιμῶσι τούτους, ὡς λίαν εὐώνους καὶ ἀσφαλεῖς κατὰ τῶν σεισμῶν.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν δεύτερον τρόπον, διὰ τούτου εἰσάγοντες ἐν τῷ ὡς ἄνω πρώτῳ τὴν χιαστὴν σύνδεσιν καὶ ἐφοδιάζοντες τὰς συνδέσεις δι' ἰσχυρῶν σιδηρῶν ἀμφιδετῶν, τηροῦντες καταλλήλως τοὺς στύλους ἀμεταβλήτους καὶ πακτοῦντες τούτους ἐπὶ λιθοδομήτου βάσεως, σχηματιζούσης οἱονεὶ ὀγκώδη μονόλιθον, ἐγκαθιδρύομεν οἰκοδομὴν στηριζομένην ἐπὶ τῆς δευτέρας, ὡς ἄνω, ἀρχῆς, ἥτις ὅμως ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῇ ἔτι τὸν κίνδυνον τῆς πυρκαϊᾶς, τῆς σήψεως καὶ τοῦ προσκαίρου. Πληθύες τύπων τοῦ τρόπου τούτου ἐμελετήθησαν καὶ ἐφηρμόσθησαν ἐν Ἰαπωνίᾳ, χώρᾳ ἄκρως, ὡς γνωστόν, σεισμοπαθεῖ, ἀλλαχοῦ μὲν οὕτω καὶ ἀλλαχοῦ ἄλλως, ἀναλόγως τῶν ἕξεων τῶν κατοίκων, τῶν γνώσεων τῶν τεχνιτῶν, τοῦ εἴδους καὶ τῆς ἀφθονίας τούτων ἢ ἐκείνων τῶν ὑλικῶν, πλὴν ὁ κίνδυνος τῆς πυρκαϊᾶς ὁ φοβερώτερος πάντων, δὲν ἐξέλιπεν.

Πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν ἀντισεισμικῶν οἰκοδομῶν ἐκ τῆς Δαμοκλείου σπάθης τοῦ πυρὸς καὶ τῆς σήψεως, νοήμονες κατασκευασταὶ εἰσήγαγον ἕτερα συστήματα οἰκοδομήσεως, ἅτινα ἀνθιστάντα κατὰ τῶν πυρκαϊῶν καὶ σήψεως, ἀντέστησαν ἐπίσης ἐρρωμένως καὶ κατὰ τοὺς μετὰ τὴν κατασκευὴν ἐπισυμβάντας ἰσχυροτάτους σεισμούς. Οὕτω διὰ τῆς χρήσεως λιθοδομήτων ἢ ὀπτοπλινθοδομήτων τοίχων, ἐγκαρσίου ὅμως τομῆς, οὐχὶ ὀρθογωνίου, ὡς συνήθως, ἀλλὰ παραβολικῶς καὶ ἀμφοτέρωθεν, ἐπετεύχθη οἰκοδόμημα ἀνθιστάμενον οὐ μόνον εἰς τοὺς σεισμούς, ἀλλὰ καὶ εἰς σεισμογενῆ θαλάσσια κύματα, προκειμένου περὶ παραθαλασσίων πόλεων. Τοιοῦτός τις τοῖχος ἐν ἰσότητι ὑπολογισμοῦ ἀντιστάσεως, παρέχει καὶ λύσιν οἰκονομικωτέρας κατασκευῆς, καθ' ἃ ὁ ὑπολογισμὸς κατέδειξε, ἐφηρμόσθη δέ, οὐχὶ εἰς πολλοὺς οἰκίσκους τῆς Ἰαπωνίας, ἀλλὰ καὶ εἰς φάρους καὶ εἰς γεφύρας καὶ ὑδρογεφύρας, ὡς καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ μεγαλοπρεποῦς μεγάρου τοῦ μηχανικοῦ Τατσούνου, ἀνεγερθέντος ὡς ὑπόδειγμα, δαπάνῃ καὶ ἐπιμελείᾳ τῆς σεισμολογικῆς ἰαπωνικῆς ἐπιτροπῆς ἐν τῷ διαμερίσματι τοῦ Τόκιο, τῷ καὶ μᾶλλον σεισμοπλήκτῳ, τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς τοῦ ὁποίου πολλὰ ἄλλα οἰκοδομήματα ἐπηκολούθησαν.

Ἐν Ἰταλίᾳ, ἡ κατὰ τὸ ἔτος 1784 κυβέρνησις τῶν Βουρβόνων καὶ κατόπιν ἐπισυμβάντος καταστρεπτικοῦ κατὰ τὸ 1783 σεισμοῦ, ἐθέσπισε κατ' ἀπομίμησιν τῶν ἰαπωνικῶν οἰκίσκων, ἐξαιρέτους κανόνας κατασκευῆς ἀντισεισμικῶν οἰκοδομῶν, τοῦ Βουρβονικοῦ καλουμένου τύπου, συμφώνως τῷ ὁποίῳ κατεσκευάσθησαν καὶ πολλαὶ ἐν Σικελίᾳ σωζόμεναι οἰκοδομαί, αἵτινες καὶ ἀντέσχον κατὰ τὸν ἐκεῖ τελευταῖον σεισμόν, πλὴν ἔκτοτε αἱ πλειότεραι τούτων, μὴ ἔχουσαι ἰσόβιον προορισμόν, κατέρρευσαν σὺν τῷ χρόνῳ, παλαιότητος ἕνεκεν καὶ ἰδίως σήψεως τῆς ξυλείας, καὶ ἀτυχῶς δὲν ἀνῳκοδομήθησαν ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν καὶ σχεδίων τοῦ Βουρβονικοῦ συστήματος, ἀλλὰ κατὰ τὸ σύστημα τῶν συνήθων κοινῶν οἰκοδομῶν, τῶν ἐπὶ ἀσείστων μερῶν κατασκευαζομένων, μετὰ πολλῶν μάλιστα ὀρόφων, διότι ὁ ἄνθρωπος γενικῶς πολὺ ταχέως λησμονεῖ τὰς ἐπελθούσας συμφορὰς καὶ τὰς ἀνοησίας αὐτοῦ ταύτας πληρώνει διὰ τῆς ζωῆς του μεταγενεστέρως.

Ὁ Βουρβονικὸς οὗτος τύπος συνίσταται εἰς τὴν κατασκευὴν ξυλίνου τινὸς σκελετοῦ, μετὰ στύλων, ἐπικεφαλίδων, δοκῶν καὶ χιαστῶν συνδέσεων, ἀμεταβλήτου σχήματος, καὶ οὗτινος τὰ κενὰ ἐπληροῦντο δι' ὀπτοπλίνθων ἰσοπαχῶν τοῦ σκελετοῦ, τοῦ συνόλου ἐπιχριομένου ἀκολούθως διὰ γενικῆς διαστρώσεως ἀμμοκονίας, προφυλασσούσης ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὸν ἐσωτερικὸν ξύλινον σκελετὸν καὶ ἐκ τῶν ἐπιδράσεων τῆς πυρκαϊᾶς. Τόσα τότε ἐγνώριζαν καὶ τόσα ἐφήρμοσαν.

Νεώτεραι ἀντισεισμικαὶ οἰκοδομαὶ

Εὐθὺς μετὰ τὸν ἐπισυμβάντα κατὰ τὴν 27ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1908 σεισμόν, ἐν Σικελίᾳ καὶ νοτίῳ Ἰταλίᾳ, ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις διώρισε πολυμελῆ ἐπιτροπήν, ἐκ τῶν διασημοτέρων καθηγητῶν, νομομηχανικῶν, μηχανικῶν καὶ ἀρχιτεκτόνων, ἥτις μεταβᾶσα ἐπὶ τόπου κατὰ τὴν 9ην Φεβρουαρίου 1909 καὶ ἐξετάσασα ἐπισταμένως καὶ λεπτομερῶς τὰς διαφόρους οἰκοδομάς, καταρρευσάσας καὶ μή, παλαιοῦ καὶ νεωτέρου συστήματος, ὡς καὶ τὰς ὑπὸ τοῦ τότε Κομιτάτου κατασκευασθείσας κατὰ τὸν σεισμὸν τοῦ ἔτους 1905, καὶ τὴν ὁποίαν ἐπιτροπὴν παρηκολουθήσαμεν μεταβάντες ἐπὶ τούτῳ εἰς Σικελίαν, ὡς γνωρίζοντες τὴν γλῶσσαν, αὕτη συνεπέρανεν ὡς ἀκολούθως:

1ον) Ὅτι γενικῶς αἱ λιθοδομαὶ αἱ ἀπαρτίζουσαι τὰς οἰκοδομὰς ἦσαν τῆς χειρίστης ποιότητος καὶ κατασκευῆς, τὰ χρησιμοποιηθέντα ὑλικὰ ἦσαν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ποτάμιοι κόχλακες, ἄθραυστοι, καὶ αἱ ἀμμοκονίαι οὐδεμίαν συνεκτικότητα παρουσίαζον ἕνεκα τῆς κακῆς ποιότητος τῆς τε ἀσβέστου καὶ ἄμμου. Ἐπίσης αἱ θεμελιώσεις δὲν παρουσίαζον καλὸν καὶ ἐκλεκτὸν τύπον ἐκτελέσεως.

2ον) Ὅτι τὰ πατώματα ὑπῆρξαν ἐλαττωματικά, διότι αἱ δοκοὶ ἐπὶ μικροῦ μήκους ἐφεδράζοντο ἐπὶ τῶν τοίχων, σπάνιαι δὲ ἦσαν αἱ δοκοὶ αἱ συνδεδεμέναι διὰ σιδηρῶν ἀγκίστρων μετὰ τῶν λιθοδομῶν καὶ ἐχρησίμευον μᾶλλον εἰς τὴν διευκόλυνσιν κατὰ τὰς παλμικὰς δονήσεις, τῆς καταρρεύσεως τῶν τοίχων. Ἐπίσης καὶ αἱ στέγαι εἶχον κατασκευασθῆ κατὰ τὸν ἀρχέγονον τύπον, ἄνευ ζευκτῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ οὐδεμία ἀντίστασις παρενεβάλλετο πρὸς ἀντιστάθμισιν τῆς ἀνατρεπτικῆς ὠθήσεως αὐτῶν.

3ον) Ὅτι αἱ ξυλόπηκτοι οἰκοδομαί, Βουρβονικοῦ τύπου καὶ ἄλλων, μετὰ σκελετοῦ ἐκ καλῶς ἐξευγμένης ξυλείας, ἐν κατακορύφῳ ὁριζοντίᾳ καὶ διαγωνίῳ διευθύνσει, εἴτε μετὰ πεπληρωμένων τῶν διακένων, εἴτε περικεκλεισμένων ἐντὸς περιμετρικῶν τοίχων,καίτοι ὑπέστησαν διαρρήξεις καὶ μερικὰς καταρρεύσεις τῶν λιθοδμήτων τοίχων, παρέμειναν ἐν τούτοις ὄρθιοι, διασώσασαι τὴν ζωὴν τῶν ἐνοικούντων. Ἡ κατάρρευσις τῶν τοίχων ἐνίων ἐκ τῶν τοιούτων οἰκοδομῶν ὑπῆρξεν ἐπὶ τοσοῦτον μεγαλυτέρα, ὅσον αἱ λιθοδομαὶ ἦσαν τῆς χειροτέρας ποιότητος, πάντως ὅμως παρέμενεν ἀκλόνητος ὁ ἐσωτερικὸς ξύλινος σκελετὸς αὐτῶν μετὰ τῆς στέγης.

4ον) Μείζονα ἀντίστασιν παρουσίασαν αἱ οἰκοδομαὶ αἱ κατασκευασθεῖσαι δι' ἐκλεκτῆς ὀπτοπλινθοδομῆς, καὶ ἰδίως αἱ μονώροφοι καὶ διώροφοι, αἱ ἐκθεμελιωθεῖσαι ἐπὶ βραχώδους ἢ ἀπιέστου ἐδάφους, ὡς καὶ αἱ φέρουσαι θεμελιώσεις ἑδραίας καὶ βαθείας.

5ον) Αἱ οἰκοδομαί, αἱ παλαιαὶ μέν, ἀλλὰ καλῆς καὶ ἐντέχνου κατασκευῆς, αἵτινες μεταγενεστέρως ὑπερυψώθησαν διὰ τῆς προσθήκης ὀρόφων, κατεκρημνίσθησαν γενικῶς ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ, τοῦ προσθέτου μέρους ἐπενεγκόντος βλάβας καὶ ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ ὑποκάτω τμήματος τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐπὶ τῶν γειτονικῶν μονωρόφων, αἵτινες κατεπλακώνοντο καὶ κατέρρεον, ἐνῷ πολλαὶ τούτων, κατεσκευασμέναι κατὰ τὸ Βουρβωνικὸν σύστημα, ἠδύναντο ν' ἀνθέξωσι καὶ διατηρηθῶσιν.

6ον) Αἱ διὰ καλῆς καὶ ἐκλεκτῆς λιθοδομῆς εἰδικαὶ κατασκευαί, αἱ καλῶς πεπακτωμέναι ἐντὸς τοῦ ἐδάφους, γενικῶς δὲν ὑπέστησαν διαρρήξεις καὶ μετασχηματισμοὺς καὶ οὕτω παρέμειναν ἀνέπαφοι, οὐ μόνον αὗται, ἀλλὰ καὶ πολλαὶ γέφυραι, σήραγγες, δεξαμεναὶ ὕδατος καὶ ἐλαίου καὶ πολλὰ ἕτερα ὁμοίας κατασκευῆς τεχνικὰ ἔργα.

7ον) Πᾶσαι αἱ διὰ σιδηροπαγοῦς σκιροκονιάματος (μπετὸν-ἀρμὲ) κατασκευασθεῖσαι ἀντισεισμικαὶ οἰκοδομαὶ ἐν Μεσσήνῃ παρέμειναν ἐντελῶς ἀνέπαφοι: Οὕτω διετηρήθη ὁ ἐν τῷ λιμένι ἐπιβοηθητικὸς σταθμὸς τῶν Φέρρυ—βεάτο, τὸ μέγα ἐργοστάσιον τῆς ἐκεῖ ἠλεκτρικῆς ἑταιρείας, φέρον σιδηροπαγεῖς δοκοὺς τῶν 10,70 μέτρ. ἀνοίγματος, τὸ ἐργοστάσιον Περρόνη—Παλαδίνι, φέρον τοίχους ὑψηλούς, σιδηροπαγεῖς, πάχους 0,25 μέτρ. Ἡ δεξαμενὴ ὕδατος τῆς Μεσσήνης, ἡ οἰκία τοῦ ἰατροῦ Καμαρέρι, ἡ λέσχη Λανζάρα, καὶ τινὲς ἄλλαι οἰκοδομαὶ ἐκ μπετὸν ἀρμέ, διετηρήθησαν σῶαι.

Ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων της τούτων καὶ ἐξετάσεων, στηριζομένη ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, ὑπέβαλε, κατόπιν μελέτης εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Δημοσίων Ἔργων τῆς Ἰταλίας, τὴν γνώμην αὐτῆς, διὰ μακροσκελοῦς ὑπομνήματος, ἐφ' οὗ στηριχθὲν τοῦτο, ἐξέδοτο τὸ Β. Διάταγμα τῆς 5)18 Ἀπριλίου 1909, ὅπερ διακανονίζει τὸν τρόπον τῆς ἀνεγέρσεως καὶ κατασκευῆς τῶν ἐπὶ τῶν σεισμοπλήκτων μερῶν τῆς Ἰταλίας οἰκοδομῶν καὶ ὅπερ ἐν πιστεῖ μεταφράσει, θέλομεν παραθέσει παρακατιόντες, τὸ μὲν διότι τοῦτο περιέχει, πολλὰ ἐπιστημονικὰ συμπεράσματα, δυνάμενα νὰ χρησιμεύσωσι κατὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Κορίνθου καὶ λοιπῶν πέριξ σεισμοπαθῶν μερῶν, τὸ δέ, διότι, ὡς παρετηρήθη ἐπὶ τόπου, αἱ οἰκοδομαὶ παρουσιάζουσιν ἀπαρεγκλίτως, τὰ αὐτὰ φαινόμενα καὶ μειονεκτήματα, τῶν ἐν Σικελίᾳ ἐξετασθεισῶν ὑπὸ τῆς, ὡς ἄνω ἐπιτροπῆς, οἰκοδομῶν.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ἑτέρα τις ἐπιτροπὴ ἐκ δημοσίων μηχανικῶν, συνελθοῦσα ἐν τῷ ἰταλικῷ ὑπουργείῳ, συνεζήτησε διὰ μακρῶν, τὸ ζήτημα τοῦ καθορισμοῦ τύπου κατασκευῆς ἀντισεισμικῶν οἰκοδομῶν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ζήτημα τοῦτο τοῦ καθορισμοῦ ἑνιαίου τινὸς τύπου ὑπῆρξε δυσχερέστατον, τὸ μέν, διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιβληθῇ τοῖς κατοίκοις τῶν σεισμοπλήκτων μερῶν ἡ ἐκτέλεσις ἐργασιῶν, μὴ ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὰς οἰκονομικὰς αὐτῶν δυνάμεις, πρὸς τὰς γνώσεις τῶν ἐκεῖ τεχνιτῶν, πρὸς τὰ ὑπάρχοντα ἐπὶ τόπου ὑλικὰ καὶ τὰ διατιθέμενα μέσα, τὸ δέ, διότι ἐπεσπεύδετο ἡ στέγασις τῶν παθόντων καίτοι ἐπείσθη, ὅτι ἡ διὰ μπετὸν ἀρμὲ ἀντισεισμικὴ κατασκευὴ ἦτο ἡ ἐνδεδειγμένη καὶ κατόπιν τῶν ὡς ἄνω παρατηρήσεων, καὶ κατόπιν τῆς ἐν Νέῳ Φραγκίσκῳ τῆς Ἀμερικῆς ἐπισυμβάσης καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους, καθ' ἣν πολυώροφος οἰκοδομὴ καθιζήσασα, ἐξέκλινε τοῦ κατακορύφου κατὰ 22 περίπου μοίρας,καὶ ἐπανεφέρθη εἰς τὴν προτέραν αὐτῆς θέσιν, δι' ἐκσκαφῆς μέρους τῶν θεμελίων καὶ διὰ μηχανικῶν μέσων, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ἐλαφθῇ, κατέληξεν εἰς τὴν παραδοχὴν τριῶν εἰδῶν τύπων, οἵτινες ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν πληθυσμῶν, καὶ τὰς τοπικὰς συνθήκας, ὡς κατωτέρω περιγράφομεν.

Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ἐν Κορίνθῳ, κατέρρευσαν, καὶ αἱ λεγόμεναι ἐκ μπετὸν ἀρμὲ οἰκοδομαί, ἀλλ' αὗται δὲν εἶχον κατασκευασθῆ κατὰ τὸ ἀντισεισμικὸν σύστημα, μετὰ κατακορύφων καὶ ὁριζοντίων συνδέσεων καὶ ἄλλαι μὲν ἔφερον μόνον πατώματα καὶ δώματα διὰ πλακῶν ἐκ μπετὸν ἀρμέ, ἀτέχνου κατασκευῆς, στηριζόμενα ἐπὶ λιθοκτίστων τοίχων, κακῶς καὶ πλημμελῶς τεθεμελιωμένων. Τὸ νὰ λέγωμεν δέ, ὅτι αἱ οἰκοδομαὶ αὗται ἦσαν ἐκ μπετὸν ἀρμέ, διότι ἁπλῶς καὶ μόνον ἔφερον πατώματα καὶ δώματα ἢ καὶ τὰ καλούμενα Πρέκια, ἐκ τοιούτου, εἶνε διὰ τοὺς γνωρίζοντας,ἀντικρυς οὐτοπία,μὴ ἐπιδεχομένη τῆς παραμικροτέρας συζητήσεως, ἀφοῦ ἀλλαχοῦ ἐπιστοποιήθη διὰ τῶν παραδειγμάτων καὶ τῆς πείρας καὶ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου ὅτι αἱ διὰ τοιούτου συστήματος οἰκοδομαί, εἰσὶ αἱ μόναι ἀντέχουσαι εἰς τὰς σεισμικὰς δονήσεις, ἀρκεῖ, διὰ παραδοχῆς καταλλήλου τινὸς τρόπου κατασκευῆς, ν' ἀποβαίνωσιν καὶ οἰκονομικαὶ καὶ οἰκονομικώτεραι πολλάκις καὶ αὐτῶν τῶν λιθοκτίστων ἢ ὀπτοπλινθοκτίστων οἰκοδομῶν. Οἱ ἐν Ἰταλίᾳ γενόμενοι παραδεκτοὶ τύποι διὰ τὰς ἐν Σικελίᾳ ἀντισεισμικὰς οἰκοδομὰς εἶνε οἱ ἑξῆς:

1ον. Ὁ τύπος τῶν κοινῶν καὶ συνήθων οἰκοδομῶν, τῶν κατασκευαζομένων μετὰ κτιστῶν τοίχων, ἐκλεκτῆς κατασκευῆς καὶ πατωμάτων ὁριζοντίων καὶ ἐπιπέδων, ἁπλῶς ἢ καὶ μετὰ σιδηρῶν ἀγκίστρων, ἐφεδραζομένων ἐπὶ τῶν τοίχων τούτων καὶ μετὰ ξυλίνης στέγης διὰ ζευκτῶν καὶ ἐφωδιασμένων δι' ἐπαρκῶν ἑλκυστήρων καὶ ὑφελκυστήρων, πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῶν ὠθήσεων καὶ ἐφαρμοζόμενος κυρίως ἐπὶ μονωρόφων οἰκοδομῶν.

2ον. Ὁ ἔμπλεκτος καλούμενος τύπος, ἤτοι ἐκεῖνος καθ' ὃν οἱ τοῖχοι κατασκευάζονται διὰ σκελετοῦ, συγκροτουμένου ἐκ στατῶν καθέτων καὶ δοκῶν ὁριζοντίων, ἱκανῶν ν' ἀντέχωσιν, εἰς οἱανδήποτε σεισμικὴν δόνησιν, ἐφαρμοζομένων ἐκ θεμελίων μέχρι στέγης, μετὰ ἰσχυρῶν συνδέσεων, κατὰ τὰ μέρη τὰ διαχωρίζοντα τοὺς ὀρόφους. Ὁ σκελετὸς οὗτος ὑποδιαιρεῖ τὸ τοίχωμα τῆς οἰκοδομῆς, εἰς τετραγώνους ἢ ὀρθογωνίους ἄβακας, ἐνισχυομένους διὰ διαγωνίων ἢ καὶ χιαστῶν δοκῶν, τὰ μεταξὺ τῶν ὁποίων διάκενα πληροῦνται διαφοροτρόπως καὶ συνήθως δι' ὀπτοπλινθοδομῆς.

Ὁ σκελετὸς οὗτος δύναται νὰ κατασκευασθῇ, εἴτε διὰ ξυλείας, εἴτε διὰ σιδήρου, εἴτε καὶ διὰ μπετὸν ἀρμέ, τῶν διὰ ξυλείας δοκῶν ἐπενδυομένων ἐσωτερικῶς, δι' ὀροφοπήχεων ἐπιχρισμένων κατὰ τοὺς γνωστοὺς τρόπους, δι' ἀμμοκονίας μετὰ τριχοκονίας καὶ καθιστωμένων οὕτω κρυπτῶν.

3ον. Ὁ τύπος ὁ καλούμενος τῶν ἐγκλωβισμένων οἰκοδομῶν, ἤτοι ἐκεῖνος κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ τοῖχοι, νέοι ἢ διατηρούμενοι παλαιοί, ἐνισχύονται ἐξωτερικῶς διὰ σιδηρῶν στατῶν, διατιθεμένων κατά τε τὰς γωνίας καὶ εἰς ἐνδιάμεσα κατάλληλα σημεῖα, στερεῶς μὲν πακτουμένων ἐν τοῖς θεμελίοις, συνδεομένων δὲ κατά τε τὰ θεμέλια, τὰ πατώματα, καὶ τὴν στέγην, διὰ σιδηρελασμάτων, καθηλουμένων ἐπὶ τῶν δοκῶν τῶν πατωμάτων καὶ τῶν ζευκτῶν τῆς στέγης, οὕτως ὥστε ὁ σκελετὸς οὗτος ὁ σιδηροῦς καὶ ἐξωτερικὸς νὰ σχηματίζῃ εἶδος κλωβοῦ.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγεται καὶ ὁ τύπος, καθ' ὃν ὁ ξύλινος σκελετός, ἐσωτερικῶς τῆς οἰκοδομῆς, κατασκευαζόμενος διὰ δοκῶν κλπ., περιβάλλεται γύρω καὶ ἐξωτερικῶς ὑπὸ κτιστῶν τοίχων ἀνεξαρτήτων αὐτοῦ.

Καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν πρῶτον τύπον, ἡ ἐπιτροπὴ συνίστησι κατὰ προτίμησιν τὴν χρῆσιν, ἀντὶ λίθων, ὀπτοπλίνθων μετὰ καλῆς ποιότητος ἀμμοκονίας, ἀναλογίας 2 μερῶν ἐκλεκτῆς ἄμμου πρὸς ἓν μέρος ἀσβεστοπολτοῦ, καὶ τὴν μὴ παράλειψιν τῆς συνδέσεως τῶν δοκῶν τῶν πατωμάτων καὶ τῆς στέγης διὰ σιδηρῶν ἀγκίστρων τῶν 30Χ5 χιλιοστῶν, ὅπως μὴ ἐπιτρέπηται, ὁ μετασχηματισμὸς καὶ παραμόρφωσις τοῦ οἰκοδομήματος τούτου κατὰ τὰς σεισμικὰς δονήσεις.

Διὰ τὸν δεύτερον τύπον τὸν ἔμπλεκτον, ἡ ἐπιτροπὴ συνίστησιν, ὅπως τὰ διάφορα τεμάχια αὐτοῦ, συνδέωνται ἰσχυρῶς πρὸς ἄλληλα, κατὰ τρόπον ἀπαγορεύοντα πᾶσαν παραμόρφωσιν. Οὕτω οἱ στάται, δέον νὰ ἀπαρτίζωνται ἐξ ἑνός, εἰ δυνατόν, τεμαχίου ἐξ ἰσχυρᾶς καὶ σκληρᾶς ξυλείας, νὰ συνδέωνται κατὰ τὴν ἐφέδρασιν αὐτῶν ἐπὶ τῶν λιθοδμήτων βάσεων, δι' ἰσχυρῶν ὁριζοντίων δοκῶν, εἴτε μονήρων εἴτε συζυγῶν, ἐπίσης δέον νὰ συνδέωνται κατά τε τὰ πατώματα καὶ τὴν στέγην δι' ὁριζοντίων δοκῶν μετ' ἑλικοφόρων ἥλων.

Ἡ πλήρωσις τῶν μεταξὺ διακένων δέον νὰ ἐκτελῆται διὰ διατρήτων κατὰ προτίμησιν ὀπτοπλίνθων, διὰ τὸ ἐλαφρότερον, οἱ δὲ τυχὸν λιθόκτιστοι τοῖχοι δέον κατ' ἀποστάσεις ὕψους 1,00—1,50 μέτρων ἰσοπεδούμενοι ὁριζοντίως νὰ συνδέωνται δι' ὀπτοπλινθοδμήτων ζωνῶν, τοὐλάχιστον ἐκ τριῶν σειρῶν πλήρων ὀπτοπλίνθων, σταυροειδῶς διατιθεμένων καὶ συγκολλουμένων διὰ καλῆς ἀμμοκονίας.

Διὰ τὸν τρίτον τύπον τὸν ἐφαρμοζόμενον κυρίως εἰς διασωθείσας ἢ καὶ ὑπαρχούσας οἰκοδομὰς σεισμοπαθῶν μερῶν, ἡ ἐπιτροπὴ συνέστησεν ὅπως οἱ ἐξωτερικοὶ στάται ἀπαρτίζωνται ἐκ σιδηροδοκῶν σχήματος διπλοῦ ταῦ, συνήθως τῶν 0,08—0,12 ὕψους, τοποθετουμένων πλαγιασμένων ἐπὶ τῶν τοίχων κατὰ μονήρεις ἢ συζυγεῖς σειρὰς καὶ οὕτως ὥστε τ' ἄκρα τῶν ἄνω καὶ κάτω ἡμιπελμάτων νὰ ἐφεδράζωνται ἐπὶ τῶν λιθοδομῶν, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν διὰ ξέσεως τῶν ἐπιχρισμάτων. Αἱ σιδηροδοκοὶ αὗται αἱ ὄρθιοι, διατρυπώμεναι κατὰ τὴν στάθμην τῶν πατωμάτων καὶ τῆς στέγης, συνδέονται μετὰ τῶν ξυλοδοκῶν τούτων, διὰ σιδηρελασμάτων τῶν 30Χ5 χιλστ. μετὰ κυκλικῆς κεφαλῆς πρὸς τὸν στάτην, ἑλικοφόρου καὶ περικοχλίου, διαπερώντων, εἴτε ὀρθογωνίως εἴτε λοξῶς, τοὺς κτιστοὺς τοίχους, μέσῳ ὀπῶν ἀνοιγομένων εὐκόλως διὰ τοῦ σιδηρολοστοῦ. Μετὰ τὴν σύσφιγξιν καὶ καλὴν ἐφαρμογὴν τῶν σιδηρῶν τούτων στατῶν, ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τῶν λιθοδομῶν, οὗτοι ἐπιχρίονται διὰ σιμεντοκονίας, σχηματιζομένου, εἴτε κανονικοῦ πεσσοῦ ὀρθωορίου, εἴτε παραστάδων ἀκραίων καὶ ἐνδιαμέσων, προφυλασσόντων τὸν σίδηρον ἐκ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν ἐπιδράσεων, καὶ οὐ ἕνεκεν αἱ ξύλιναι δοκοὶ δὲν ἐλαιοχρωματίζονται διὰ μίλτου (μινίου) ἵνα μὴ παρεμποδίζηται ἡ στενὴ ἕνωσις τοῦ σιδήρου μετὰ τῆς σιμεντοκονίας. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι ἡ τοιαύτη διάταξις, ἀποτελεῖ, μικρὰν κακοφωνίαν καὶ ἀντιβαίνει εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν αἴσθημα τοῦ ἀρχιτέκτονος, πλὴν οὕτος προκειμένου περὶ ἀσείστου καὶ ἀσφαλοῦς κατὰ τῆς ζωῆς τῶν ἐνοικούντων οἰκοδομῆς, δύναται νὰ κολάσῃ τὴν παρουσιαζομένην ταύτην κακοφωνίαν διὰ ποικίλων καὶ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ ἀρχιτεκτονικῶν κοσμημάτων. Τέλος οἱ ἐκ σιδηροδοκῶν στάται τοποθετοῦνται ὀλίγον ἔσωθεν τῶν γωνιῶν τῆς οἰκοδομῆς, ἀναλόγως τοῦ πάχους τῶν τοίχων, ὡς καὶ εἰς ἐνδιάμεσα σημεῖα, οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἀπέχωσιν ἀλλήλων πλειότερον τῶν 4—5 μέτρων, πλησιαζόμεναι καὶ πλειότερον, ἂν ἡ κατάστασις τῆς οἰκοδομῆς, ὡς ἀκροσφαλής, ἀπαιτήσῃ τοῦτο.

Προκειμένου ἤδη, περὶ χρησιμοποιήσεως ἐσωτερικοῦ ξυλίνου ἐγκιβωτισμοῦ ἐν εἴδει κλωβοῦ, οὗτος κατασκευάζεται κατὰ ὀρθογώνιον σχῆμα καθ' ὃ αἱ βάσεις τῶν ξυλίνων στύλων, πρὸς προφύλαξιν τῆς σήψεως ἐκ τῆς ὑγρασίας, δὲν τίθενται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἀπ' εὐθείας, ἀλλὰ διὰ σιδηρᾶς σφηνός, ἐντὸς κρηπίδος, κατασκευασμένης διὰ σκιροκονιάματος μετὰ σιμέντου, καὶ ὑψουμένης ἐκ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους κατὰ 5,30 τοὐλάχιστον. Πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν οἱ στύλοι οὗτοι, εἴτε ἐπενδύονται διὰ ρυκανισμένων καὶ συνηρμολογημένων ὀροφοσανίδων, μετ' ἐνδιαμέσων καδρονίων, εἴτε δι' ὀροφοπήχεων μετ' ἐπιχρίσματος δι' ἀμμοκονίας, εἴτε τέλος τὸ μεταξὺ διάστημα καὶ πρὸς τὸ ἄνω μέρος, πληροῦται διὰ τόξου μετ' ἐξωραχείου, ἐφαπτομένου ἐπὶ τῆς ὀροφῆς τῶν πατωμάτων καὶ καλλιτεχνικὸν σύστημα διακοσμήσεως. Τέλος ὁ ἐξωτερικὸς περιμετρικὸς τοῖχος κατασκευάζεται λιθόκτιστος καί, εἰ δυνατόν, δι' ὀρθογωνισμένων λίθων, τὸ πάχος τοῦ ὁποίου, μὴ προωρισμένου πρὸς ὑποβαστασιν βαρῶν, περιορίζεται, εἰς τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον, διὰ τὴν καλὴν σύνδεσιν τῶν λίθων τῶν 0,40 μέτρων ἢ τὸ σύνηθες μῆκος ἑνὸς γωνιολίθου Κιμώλου.

Καὶ γενικῶς εἰς πάντας τούς, ὡς ἀνωτέρω τύπους.

1ον. Δέον ν' ἀναλογῶνται, τὰ πάχη τῶν τοίχων καὶ τῶν λοιπῶν κυριωδεστέρων μερῶν τῶν οἰκοδομῶν, οὕτως ὥστε, τὸ κέντρον βαρύτητος τοῦ συνόλου, νὰ εὑρίσκηται ὅσῳ τὸ δυνατὸν χθαμαλώτερον.

2ον. Δέον νὰ καταργηθῶσιν, αἱ λιθόκτιστοι καὶ αἰωρηταὶ μαρμάριναι κλίμακες, τὰ τόξα καὶ οἱ θόλοι καὶ ψευδοθόλοι τῶν κουφωμάτων.

3ον. Δέον νὰ ἐπιτρέπηται μὲν ἡ κατασκευὴ ἐξωστῶν καὶ ἄλλων προεχόντων διακοσμητικῶν ἀντικειμένων, ὑπὸ τὸν ἀπαράβατον ὅμως ὅρον, ὅπως πάντα ταῦτα ὦσι περιωρισμένου μήκους μετ' ὠτίδων (φορουσιῶν), ἐκ σιδηροδοκῶν διπλοῦ ταῦ, ἢ σιδηροπαγῆ καὶ ἐν γένει ὦσιν τοιαύτης κατασκευῆς καὶ μορφῆς, ὥστε ν' ἀντέχωσι στερεῶς, καὶ νὰ συνδέωνται ἰσχυρῶς, πρὸς τὸν κύριον σκελετὸν τῆς οἰκοδομῆς.

4ον. Δέον, ὅπως τὰ πατώματα, ὦσιν ὁριζόντια ἐπιπέδως, καὶ στερεούμενα ἐξωτερικῶς διὰ σιδηρῶν ἀγκίστρων, τιθεμένων ἐπὶ τινων τῶν ξυλοδοκῶν αὐτῶν, ἰδίως ἐπὶ τῶν κυριωδεστέρων ὡς καὶ ἐπὶ τῶν δευτερευουσῶν.

5ον. Αἱ στέγαι δέον νὰ ἐνισχύωνται δι' ἑλκυστήρων, πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῶν ἀναπτυσσομένων ὠθήσεων, καὶ ὦσιν ἐλαφρᾶς μὲν κατασκευῆς, πλὴν ἐντέχνου καὶ ἀνθεκτικῆς.

6ον. Δέον ὅπως τὰ διάφορα μεσοχωρίσματα συνδέωνται μετὰ τῶν κυρίων σκελετῶν τῆς οἰκοδομῆς,στερεώτατα καὶ τέλος

7ον. Δέον ὅπως, πάντες οἱ σωλῆνες οἱουδήποτε εἴδους, ὦσιν ἐξωτερικοὶ καὶ μὴ καταλαμβάνωσι μέρος τοῦ πάχους τῶν τοίχων.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς θεμελιώσεις, ἡ ἐπιτροπὴ συνέστησεν, ὅπως αἱ οἰκοδομαὶ ἐφεδράζωνται ἐπὶ βραχώδους, εἰ δυνατὸν ἐδάφους. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει δέον ν' ἀναζητῆται κατὰ τὴν ἀνόρυξιν τῶν θεμελίων συμπαγὴς στρῶσις καὶ ἐν ἀδυναμίᾳ τὰ πιεστὰ ὑπέδαφη, δέον νὰ στερεοποιῶνται διὰ τῶν συνήθων μέσων τῆς τέχνης. Ἐπὶ ὑπόπτως στερεῶν ἐδαφῶν, αἱ θεμελιώσεις δέον νὰ ἐγείρωνται, εἴτε ἐπὶ ξυλίνων ἐσχαρῶν, εἴτε ἐπὶ μονολιθικῶν κοιτοστρώσεων διὰ σκιροκονιάματος, πάχους 0,70 μέτρ. διὰ μονόροφον οἰκοδομὴν καὶ 1.20 μέτρ. διὰ διώροφον τοιαύτην, εἴτε τέλος διὰ τοῦ συστήματος μπετὸν ἀρμὲ πάχους 0,30 μέτρων.

Εἰς ἐδάφη ὅμως πιεστὰ καὶ ὑφιζήσιμα, οἱ τοῖχοι τῶν θεμελίων, δέον νὰ ἐγείρωνται ἐπὶ γενικῆς τοῦ οἰκοδομουμένου χώρου κοιτοστρώσεως, διὰ σκιροκονιάματος πάχους 0,70 μετρ., ἢ σιδηροπαγοῦς τοιούτου, πάχους 0,30 μ., ταύτης προεκτεινομένης, πέραν τῶν ἐξωτερικῶν μετώπων τῶν περιμετρικῶν τοίχων, τοὐλάχιστον κατὰ 0,20 μέτρων.

ΑΝΤ. ΜΑΝΑΡΑΚΗΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Προσωρινὰ παραπήγματα καὶ ἡμιμόνιμα.

ΑΙ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

ΕΝΕΡΓΗΘΕΙΣΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

ΕΙΣΦΟΡΩΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Ἱερὸς Ναὸς Κοιμήσεως Θεοτόκου (Ἀμαρουσίου) δρχ. 3.000, Μικροπωληταὶ περιφερείας Χρυσοσπηλαιωτίσσης 2.000, Ι. Ναὸς Γενεθλίου Θεοτόκου (Κηφισσίας) δρ. 2.500, Σύνδεσμος τῶν ἐν τιμητικῇ ἀποστρατείᾳ συνεπείᾳ τραυμάτων πολέμου ἀξιωματικῶν δρ. 2.000, Γεν. Ἕνωσις Ἀναπήρων Πολέμου Ἀττικῆς καὶ Συλλόγου ἡ Ἀλληλεγγύη Ἀναπήρων δρ. 5.340, Προσωπικὸν Ζ' Οἰκονομικῆς Ἐφορείας 4.436, Λουκᾶς Κανακάρης Ροῦφος 2.000, κ. καὶ κυρία Ζυγομαλᾶ 3.000, Προσφυγικὸς Συνοικισμὸς Περιστερίου 6.226, Σύνδεσμος Βιομηχάνων Δερματίνων Εἰδῶν καὶ Κιβωτοποιῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς δρχ. 10.000.

Ἐκ δίσκων: Κοίμησις Θεοτόκου Μοναστηρακίου δρ. 1.900, Ἅγιος Γεώργιος (Ξηροταγάρου—Π. Φαλήρου) 540, Ἅγιος Νικόλαος (Πτωχοκομείου) 795, Ἅγιοι Θεόδωροι 710, Ἁγία Αἰκατερίνη (Πλάκας) δρ. 710, Κοίμησις Θεοτόκου (Σπάτων) δρ. 825, Ἅγιος Σάββας (Περιβολίων) 655, Ἅγιος Δημήτριος (Ψυρρῆ) 800, Ταξιάρχαι (Παλ. Ἀγορᾶς 510, Ἅγιος Ἀντώνιος (Περιστερίου 135, Ἅγιος Νικόλαος (Πατησίων) δρ. 1.860, Εἰσόδια Θεοτόκου (Καπνικαρέας) δρ. 555, Ἅγιος Γεώργιος (Λυκαβηττοῦ) 970, Μεταμόρφωσις (Μοσχάτου) 280, Ἅγ. Στυλιανὸς 368, Ἅγιος Πολύκαρπος 400, Ἅγ. Γεώργιος (Ἐλευσῖνος) 1.310, Ἅγ. Νικόλαος (Φιλοπάππου) 1.275, Ἅγιος Ἰωάννης (Γαργαρέττας) 2.585, Ἅγιος Κωνσταντῖνος (Ἄνω Λιοσίων) 550, Κοίμησις Θεοτόκου (Ἰνεπόλεως) 140, Τρεῖς Ἱεράρχαι (Πετραλώνων) 2.055, Ἅγιοι Ἀνάργυροι (Ψυρρῆ) 1.200, Ἅγιος Παντελεήμων (Ἰλισσοῦ) 1.225, Ἅγιοι Ἀνάργυροι (Ν. Ἰωνίας) 710, Ἅγιος Ἀθανάσιος (Θησείου) δρ. 1.352.50, Ἅγιοι Ἀπόστολοι (Τζιτζιφιῶν) 1045, Ζωοδόχος Πηγὴ (Καλογρέζας) 100, Ἁγία Σοφία (Πειραιῶς) 640, Εὐαγγελισμὸς (Ν. Ἐρυθραίας) 268, Χρυσοκαστριώτισσα 850, Ἅγιοι Ἀσώματοι (Θησείου) δρ. 1625, Μεταμόρφωσις (Καλλιθέας) 818, Κοίμησις Θεοτόκου (Μεγάρων) 840, Ἁγία Αἰκατερίνη (Πετραλώνων) 580, Γέννησις τοῦ Χριστοῦ (Χριστοκοπίδου) 750, Ἅγιος Γεώργιος (Κυψέλης) 1850, Ἅγιος Σπυρίδων (Σταδίου) 1000, Κοίμησις Θεοτόκου (Κυνοσάργους) 675, Ἅγιος Ἀλέξανδρος (Παλ. Φαλήρου) 2.862.50, Ἅγιοι Πάντες (Χαροκόπου) 636, Κοίμησις Θεοτόκου (Ν. Σφαγείων) 154, Ἅγιος Νικόλαος (Χαλανδρίου) 2400, Ἅγιοι Ἀπόστολοι (Συν)σμοῦ Ἐλευσῖνος) 325, Ἅγιος Γεώργιος (Δουργούτη) 735, Ἅγιος Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης 2218, Ἅγιος Ἀρτέμιος (Γούβας) 1571, Ταξιάρχαι (Πολυγώνου) δρ. 750, Μεταμόρφωσις (Πλάκας) 950, Ἁγία Βαρβάρα (Δαφνίου) 400, Ἁγία Μαρίνα 555, Ἅγιος Παῦλος δρ. 5590, Ἅγιος Ἀντώνιος (Πατησίων) 605, Ἅγιος Δημήτριος (Ἀμπελοκήπων) 1231, Ζωοδόχος Πηγὴ (Ἀθηνῶν) 5.277, Ἅγιος Φίλιππος (Βλασσαροῦ) 1000, Ἅγιος Λουκᾶς (Πατησίων) 1800, Γενέσιον Θεοτόκου (Κηφισσίας) 895, Εὐαγγελισμὸς (Καλυβίων-Θορικοῦ) 440, Ἅγιος Νικόλαος (Πευκακίων) 2761, Ἅγιος Γεώργιος (πρ. Β' Νεκροταφείου) 1.000, Ἅγιος Κωνσταντῖνος (Ὁμονοίας) 6.025.

Ἐκ τῶν Ταμείων τῶν Ναῶν: Κοίμησις Θεοτόκου (Σπάτα) 1.500, Ἅγ. Στυλιανὸς 500, Ἅγιος Νικόλαος (Φιλοπάππου) 5.000, Ἅγιος Παντελεήμων (Ἰλισσοῦ) 500, Ζωοδόχος Πηγὴ (Καλογρέζας) 400, Ἁγία Σοφία (Πειραιῶς) 5.000, Μεταμόρφωσις (Πειραιῶς) 10.000, Ἁγία Αἰκατερίνη (Πετραλώνων) 1.500, Γέννησις Χριστοῦ (Χριστοκοπίδου) 2.000, Ἅγιος Σπυρίδων (Σταδίου) 1.500, Ἅγιος Ἀλέξανδρος (Π. Φαλήρου) 2.000, Ἅγιος Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης 5.000, Ταξιάρχαι (Πολυγώνου) 3.500, Ἁγία Μαρίνα 2.000, Ἅγιος Παῦλος 1.000, Ἅγιος Δημήτριος (Ἀμπελοκήπων) 500, Προφήτης Ἠλίας (Παγκρατίου) δρ. 2.000, Εὐαγγελισμὸς (Καλυβίων-Θορικοῦ) 500, Ἅγιος Νικόλαος (Πευκακίων) 5.000, Ἅγιος Γεώργιος (πρ. Β' Νεκροταφείου) 2.000, Μεταμόρφωσις (Βιλλίων) 1.000.

Εἰσφοραὶ Ἐφημερίων: Νίκανδρος Σκουτέρης 125, Π. Συνοίκης 100, Π. Κυριακίδης 100, Ι. Νοταρᾶς 100, Γ. Ποταμιάνος 150, Ἰωσὴφ Παπαϊωάννου 100, Παρθένιος Χατζηστυλιανοῦ 150, Ι. Ζησιμόπουλος 150, Γ. Ἀλιφέρης 100, Κ. Ψύλλας 100, Ἀθ. Δημητριάδης 100, Μάρκος Παυλάκης 100, Νεόφ. Παναγιωτόπουλος 100, Ι. Παπαναστασίου 100, Ι. Παπαζόγλου 150, Δ. Τσεβᾶς 100, Π. Παναγιωτόπουλος 100, Β. Γιαννόπουλος 375, Κ. Ἀναγνωστόπουλος 100, Ι. Κρισθίνιος 100, Ἀμβρ. Ἀντωνόπουλος 500, Κ. Ρωμανὸς 100, Ἀγγελ. Χρυσικὸς 100, Κ. Νούσκαλης 100, Δ. Παπαγγελάκης (νεωκόρος) 50, Γ. Παπαγεωργιάδης 300, Ἀγαθάγγ. Χρηστάκης 500, Χερουβεὶμ Ἄννινος 100, Ἀπόστολος Παπαοικονόμου 500, Ἀγαθάγγ. Μαυρομουστάκος 100, Π. Γκούρας 150, Ἀντ. Κόκκινος 100, Δ. Παπαδόπουλος 200, Γ. Βαρυκόπουλος 400, Γρ. Ρώτας 100, Κ. Πολυζωγόπουλος 100, Σ. Δούκας 100, Ι. Γιαννούλης 100, Ἀγγελ. Νησιώτης 100, Ι. Ζουμάκης 100, Γ. Χαροκόπος 100, Χρύσ. Γουλίδης 100, Ι. Παπαγεωργιάδης 150, Ι. Πουρνάρας 100, Κ. Μπόγδανος 150, Θ. Κοπανέλλης 150, Π. Στελλάκης 200, Π. Βλωτίδης 200, Προκ. Παπαδόπουλος 100, Ι. Σμυρνιώτης 250, Γ. Παπαδόπουλος 100, Β. Κυριαζῆς 100, Ι. Μουρούλης 100.

Διάφοροι: Δ. Παπαγγελάκης 50, Ἀνάννιος 100, Γ. [illegible]

ΤΟ ΖΩΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΟΣ

ΤΑ ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΕΡΓΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΚΑΙ Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΩΝ

ΤΟ ΛΙΜΕΝΙΚΟΝ ΜΕΛΛΟΝ

Μέχρι τῆς παρούσης στιγμῆς καὶ ἀφ' ἧς κατὰ τὸ δεύτερον ἑξάμηνον τοῦ ἔτους 1923 ὑπεγράφη μεταξὺ τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πειραιῶς καὶ τῆς γαλλικῆς ὁμάδος «Hersent» περιλαμβανούσης τοὺς οἴκους G. Hersent—Schneider et Co σύμβασις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τμήματος 2.750 μέτρων κρηπιδωμάτων ἐπὶ τῶν νοτιοδυτικῆς καὶ ἀρκτικῆς πλευρᾶς τοῦ Πειραϊκοῦ λιμένος ἀκτῶν, ὡς καὶ τῆς προεκτάσεως τοῦ ἀριστερᾷ τῷ ἐξερχομένῳ μώλου Θεμιστοκλέους, οὐδεμία πλήρης ἀφήγησις τῶν ἔκτοτε πεπραγμένων ἐγένετο. Δὲν κολακεύομαι νὰ πιστεύω, ὅτι ἡ παροῦσα θὰ εἶνε καὶ ἡ πλήρης τοιαύτη, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, θὰ προσπαθήσω ὅμως νὰ δώσω, ἀποφεύγων τὴν καταπόνησιν τοῦ ἀναγνώστου πρὸ παντός, μίαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον σαφῆ τῆς καταστάσεως τοῦ λιμένος, ἀπὸ τεχνικῆς ἰδίᾳ ἀπόψεως, εἰκόνα, ἐνδιαφέρουσαν πάντα Ἕλληνα βεβαίως, κατ' ἐξοχὴν ὅμως πάντα συνάδελφον ἔμπορον ἢ βιομήχανον, ἐφοπλιστὴν ἢ πράκτορα.

Ἀνεφέραμεν ὅλως παρεμπιπτόντως ἀνωτέρω, ὅτι ἡ ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1923 σύμβασις ἔδιδε πρὸς κατασκευὴν 2.685 (ἐν ὅλῳ 2.785 ὧν ὅμως 100μ. ἦν ἡ προέκτασις τοῦ μώλου Θεμιστοκλέους) μέτρα κρηπιδωμάτων, ἀπὸ τῆς ῥίζης σχεδὸν τοῦ μώλου Μιαούλη (Κράκαρη), (ἤτοι δεξιᾷ τῷ ἐξερχομένῳ τοῦ λιμένος) μέχρι τοῦ ἄκρου τοῦ ἀγκῶνος ἐξόδου τοῦ λιμένος τῶν Ἁλῶν. Τὸ σύνολον τοῦτο περιελάμβανε 10 εὐθέα κρηπιδώματα, ποικίλλοντος μήκους, χαρακτηριζόμενα διὰ τῶν ψηφίων τοῦ ἀλφαβήτου ἀπὸ τοῦ Α μέχρι τοῦ Κ, ἤτοι ΑΒ - ΒΓ - ΓΔ - ΔΕ - ΕΖ - ΖΗ - ΗΘ ΘΙ - ΙΚ. Τὰ ἑξῆς δὲ μήκη:

ΑΒ - μέτρα 760-ΒΓ. - Δεξαμεναὶ - ΓΔ - μέτρα 180-ΔΕ - μέτρα 45-ΕΖ - μέτρα 250-ΖΗ - μέτρα 450-ΗΘ - μέτρα 350-ΘΙ - μέτρα 450-ΙΚ - μέτρα 200.

Ὡς ἤδη τὸ πρόγραμμα διεμορφώθη, προστεθείσης καὶ τῆς γραμμῆς Κ.Λ.Μ.Ν., ἤτοι ἀπὸ τοῦ σημείου Ι περὶ τὴν γλῶσσαν τῆς πλατείας Καραϊσκάκη μέχρι τῆς πρὸς τὴν κυρίως καλουμένην ἀκτὴν Τζελέπη γωνίας, τὰ κρηπιδώματα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς κατὰ ψηφία καὶ μήκη: ΑΒ μέτρα 781 -ΓΔ μέτρα 174.97 -ΔΕ μέτρα 77.65 -ΕΖ μέτρα 204 -ΖΗ μέτρα 515 -ΗΘ μέτρα 348.30 -ΘΙ μέτρα 460 -ΙΚ μέτρα 200 -ΚΛΜΝ μέτρα 525, ἤτοι μέτρα περίπου 3.360. Εἰς ταῦτα προσθετέον τὴν προέκτασιν μώλου Θεμιστοκλέους μέτρα 78.80, τὸ ἐκτελεσθὲν τμῆμα κυματοθραύστου (μώλου) Ἁγίου Γεωργίου μέτρα 326.13 καὶ τὸ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος δοθησόμενον πρὸς ἐκτέλεσιν τμῆμα συνεχίσεως τοῦ ὡς ἄνω μώλου μέτρα 150. Σύνολον ὑπὸ ἐκτέλεσιν μέτρα 3.910.

Δηλαδὴ σὺν τῇ ἐκτελέσει, ἐν ἐπεκτάσει μάλιστα τῶν κυρίως λιμενικῶν κρηπιδωμάτων τοῦ κεντρικοῦ λιμένος, ἤρξατο καὶ προχωρεῖ ἡ λιμενοποίησις τοῦ λιμενίσκου Ἡρακλέους (ὅρμου Ἁγίου Γεωργίου - Κερατσίνι). Δὲν θέλομεν νὰ ἐνδιατρίψωμεν πολὺ εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἐν λόγῳ λιμενίσκου, συνδέεται ὅμως τοῦτο τόσον μὲ τὴν βιομηχανικὴν ζώνην τοῦ Πειραιῶς, περὶ ἧς ἀρκετὸς ἐγένετο ἐπ' ἐσχάτων λόγος ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀπαλλοτριώσεων τοῦ ὑπουργείου Προνοίας κατ' ἐπέκτασιν τοῦ συνοικισμοῦ Νέας Κοκκινιᾶς πρὸς τὴν θάλασσαν, ὅσον καὶ μὲ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι πορείαν τοῦ Πειραϊκοῦ λιμένος.

Εἶνε γνωσταὶ αἱ κατὰ καιροὺς ὑποστηριχθεῖσαι θεωρίαι περὶ λιμενοποιήσεως τοῦ Φαλήρου. Οἱ σήμερον ἀσχολούμενοι ὑπευθύνως μὲ τὴν διαρρύθμισιν τῶν λιμενικῶν τοῦ Πειραιῶς πραγμάτων, ἔχουσιν ἤδη προσχωρήσει πρὸς τὴν ἀντίληψιν τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ Πειραϊκοῦ λιμένος πρὸς τὸ στενὸν τῆς Σαλαμῖνος. Ὁ κάλλιον πάντων μελετήσας τὸ λιμενικὸν ζήτημα εἰδικὸς λιμενολόγος ἦτο, κατὰ τὴν γενικὴν ἀντίληψιν, ὁ Γερμανὸς Ε. Κοῦμμερ. Ἐκεῖνος προτείνει τὴν κατασκευὴν τοῦ μεγάλου μώλου ἀπὸ Θεμιστοκλέους πρὸς τὴν Ψυττάλειαν, ὅστις θὰ ἔδιδεν ἀσφαλῆ τὴν ὁδὸν πρὸς τὸ στενὸν τῆς Σαλαμῖνος. Τὸν Φαληρικὸν ὅρμον, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ καὶ τοῦτο, τὸν θεωρεῖ ὡς ἐνδεχόμενον πολύτιμον πεδίον ἁλιείας. Ὅτι τὸ μέλλον τοῦ Πειραϊκοῦ λιμένος εἶνε πρὸς τὸ στενὸν τῆς Σαλαμῖνος, προασπιζόμενον ἀπὸ δύο γιγαντιαίας φυσικὰς προβλῆτας, τὴν Σαλαμῖνα καὶ τὴν Ψυττάλειαν, δὲν μένει ἀμφιβολία. Διὰ τὴν κατασκευὴν εὐθυτάτων κρηπιδωμάτων πλευρίσεως, μὲ ἐλαχίστας ἐκβαθύνσεις καὶ πλείονας προσχώσεις, μὲ φυσικὴν νηοδόχην ἐπισκευῶν καὶ παροπλισμένων ἐμπορικῶν σκαφῶν τὸν ὅρμον Ἀμπελακίων, εἶνε ἡ ἀρίστη ὁδὸς διὰ τὴν ἐνδεχομένην αὔξησιν τῆς κινήσεως τοῦ Πειραϊκοῦ λιμένος. Μετὰ τὴν ἀπαραίτητον ταύτην παρέκβασιν, ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ κύριον θέμα μας.

Φυσικῶς δ' ἀπὸ Σαλαμῖνος ἐπανερχόμενοι πρὸς τὸν Πειραιᾶ, ρίψωμεν πρῶτον ἓν βλέμμα εἰς τὸν ὅρμον Ἡρακλέους (Κερατσίνι). Ἡ μελέτη διὰ τὴν λιμενοποίησιν τοῦ ὅρμου τούτου, ἀρξαμένη ἤδη, εἶναι πλήρης. Κατὰ τὴν βορειοδυτικὴν αὐτοῦ γωνίαν καὶ ἐπὶ μήκους 932 (συμπεριλαμβανομένης καὶ μεγάλης προβλῆτος διὰ τὰς ἀποβιβάσεις) θὰ γίνουν τὰ κρηπιδώματα τῆς Στρατιωτικῆς Βάσεως. Θὰ συγκεντρώσῃ συνεπῶς τὸ ἐπιτελεῖον στρατοῦ αὐτόθι πάσας τὰς ἐργασίας φορτοεκφορτώσεων στρατιωτικῶν εἰδῶν, τὰ πλεῖστα τῶν στρατιωτικῶν καταστημάτων καὶ τὴν ἐν ἐπιστρατεύσει ἐπιβίβασιν καὶ ἀποβίβασιν. Πέραν αὐτοῦ θὰ ἐκτελεσθῶσιν ἕτερα 590 μέτρα προφυλακτηρίου μώλου ὅπως φραχθῇ καὶ κατασταθῇ ἀσφαλέστερον ὁρμητήριον ὁ λιμενίσκος καὶ ἕτερα 1.102 μέτρα ἐμπορικῶν κρηπιδωμάτων (ἐν συνόλῳ μετὰ τῶν στρατιωτικῶν μέτρα 2.034). Τὰ κρηπιδώματα ταῦτα θὰ κατασκευασθῶσι δι' ἐπιχώσεως, βαίνοντα μέχρις 80 μέτρων ἀπὸ τῆς σημερινῆς φυσικῆς ἀκτῆς τοῦ ὅρμου πρὸς τὴν θάλασσαν.

Λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἐλευθέρας περὶ τὸν λιμενίσκον ἐνδοχώρας, δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν ὑπάρχει καταλληλοτέρα κυψέλη διὰ τὴν ἐγκατάστασιν μεγάλης βιομηχανίας. Ἤδη ὑπάρχουσιν αὐτόθι τὰ ἐργοστάσια τῆς Πάουερ ἀντ Τράξιον καὶ τὸ σπορελαιουργεῖον τῶν κ. κ. Ἀδελφῶν Ι. Κοκκίνου, ὑπὸ κατασκευὴν δὲ ὁ μέγας κυλινδρόμυλος τῶν κ. κ. Συμεώνογλου, Καραϊωσηφόγλου καὶ Σπράου. Θὰ ἐξεφράζωμεν ἐνταῦθα τὴν εὐχήν, διότι τοῦτο δὲν εἶνε ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Λιμένος, ἀλλὰ τῶν Ἐπιμελητηρίων, τοῦ Βιομηχανικοῦ Συνδέσμου καὶ τῶν ὑπουργείων Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅπως ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦδε ἡ μελέτη τῆς ἐγκαταστάσεως εὐρείας ἐλευθέρας βιομηχανικῆς ζώνης περὶ τὸν ὅρμον Ἡρακλέους. Ἐκεῖ δύναται ἀκινδύνως καὶ ἐπωφελέστατα νὰ συγκεντρωθῇ ἡ μετασκευαστική, ὅσον καὶ ἡ πρωτότυπος πρὸς ἐξαγωγὴν βιομηχανία τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς. Ἂν δὲ λάβωσιν ὀστᾶ καὶ σάρκα, καὶ τά, ἄχρις ὥρας, ὄνειρα τῆς εὐθείας μέχρις Ἀθηνῶν Λεωφόρου, καὶ τῆς σιδηροδρομικῆς καὶ τροχιοδρομικῆς συνδέσεως τοῦ ὅρμου, μέχρι Περάματος, μετὰ τῆς ἐνδοχώρας, θὰ τρίψωσιν οἱ δυσπιστοῦντες τυχὸν μετ' ἐκπλήξεως τοὺς ὀφθαλμούς, ὅταν ἐν βραχυτάτῳ διαστήματι χρόνου, ἴδωσι ποία κυψέλη ἐντατικῆς καὶ σφυζούσης ἐργασίας θὰ καλύψῃ τοὺς βράχους τῆς μέχρι πρό τινος ἐρήμου ἐκείνης ἀκτῆς. Ἂς εἰσέλθωμεν ἤδη καὶ πάλιν εἰς τὸν Πειραϊκὸν λιμένα. Ἐν παρόδῳ βλέπομεν τὸν λιμενίσκον Φορῶν (Δραπετσῶνα) ἔνθα τὰ τέσσαρα βιομηχανικὰ συγκροτήματα τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρίας Τσιμέντων «Ἡρακλῆς», Στάνταρ Ὄϊλ Κόμπανυ, τῆς Σοκομπὲλ καὶ τῆς Σὲλλ Μότορ Ὄϊλ Κόμπανυ, εὗρον φιλόξενον στέγην καὶ ἀπροσκόπτως ἐργάζονται. Εἰσερχόμενοι εἰς τὸν λιμένα ἔχομεν δε- [illegible]

τοῦ 40 μέτρα προορίζονται διὰ τὴν ἐκφόρτωσιν τῶν ζώων. Οὕτω θὰ λείψῃ τὸ ἥκιστα κολακευτικὸν διὰ τὸν πολιτισμὸν τοῦ ἐπινείου καὶ τῆς πρωτευούσης θέαμα τῆς συνοδείας τῶν σφαγίων ἐν κεντρικαῖς ὁδοῖς. Τὰ 300 κατόπιν μέτρα προορίζονται προσωρινῶς διὰ τοὺς γαιάνθρακας, μέχρις ὅτου οὗτοι μεταφερθῶσιν εἰς τὸν ὅρμον Ἡρακλέους. Τὰ ὑπόλοιπα 450 διατίθενται διὰ τὰς οἰκοδομησίμους ὕλας. Ἐκ τῶν τμημάτων ΓΔ καὶ ΕΖ (τοῦ ΔΕ ἀποτελοῦντος τὴν κορυφὴν τῆς Ἠετιωνείας μὲ μῆκος μόλις 77 μέτρων), 174 μέτρα προορίζονται δι' ἐπιβατικὰ ἐξωτερικοῦ καὶ 204 μέτρα δι' ὑπερωκεάνεια. Τὰ 450 μέτρα τῆς ΖΗ δι' ἐπιβατικὰ ἐξωτερικοῦ πάλιν καὶ γενικὸν ἐμπόριον. Τὰ 350 μέτρα τῆς ΗΘ ἐπίσης διὰ γενικὸν ἐμπόριον. Ἐκ τῆς ΘΙ ἓν τμῆμα 240 μέτρων διὰ σιταποθήκας (Ζίλος) καὶ τὰ λοιπὰ 210 μέτρα προσωρινῶς δι' ἀκτοπλοΐαν καὶ εἶτα διὰ γενικὸν ἐμπόριον ἐπίσης. Τέλος τὰ 525 μέτρα τῆς τελευταίας γραμμῆς Κ.Λ.Μ.Ν. διὰ τὴν ἀκτοπλοΐαν καὶ τὰς ἑλληνικὰς γραμμὰς ἐξωτερικοῦ. Σημειωθήτω ἐνταῦθα ὅτι εἶνε ὑπὸ μελέτην ἡ κατασκευὴ 4 μονίμων προβλήτων ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς διηκούσης ἀπὸ τοῦ ἄνω τέρματος πρὸς τὴν προβλῆτα Τρούμπας, εἰς τὰς ὁποίας θὰ συγκεντρωθῇ ὁλόκληρος ἡ ἀκτοπλοΐα μὲ πλήρη ἐξυπηρέτησιν ἀπὸ ξηρᾶς μὲν διὰ φορτηγῶν αὐτοκινήτων (καμιόν), ἀπὸ θαλάσσης δὲ δι' ἀρκετοῦ μέσου διαστήματος πρὸς ἐλευθέραν πλεύρισιν ἀνθρακοφόρων φορτηγίδων. Ἐκ τῶν ὡς ἄνω κρηπιδωμάτων ἔχομεν παραδεδομένον καὶ ἐν λειτουργίᾳ μέχρι σήμερον τὸ ΖΗ κατὰ 400 περίπου μήκους. Ἐπὶ τῶν λιμενικῶν οἰκοπέδων αὐτοῦ ἐγκαθίστανται ἐντὸς τοῦ ἔτους (ἔργα ἀνωδομῆς) τέσσαρες ἀποθῆκαι, ὧν αἱ δύο διώροφοι, ἡ ἔκτασις αὐτῶν εἶνε 16.600 μ.τ., ἤτοι χωρητικότητες 100.000 τόννων ἐμπορευμάτων ὡς ἔγγιστα. Αἱ ἀποθῆκαι αὗται θὰ στοιχίσωσι δέκα ἑπτὰ ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἐπὶ τῆς παραλίου γραμμῆς τοῦ αὐτοῦ κρηπιδώματος ἐγκαθίστανται 15 γερανοὶ τῶν δύο τόννων ἕκαστος, ἠλεκτροκίνητοι, περιστροφικοί, μετὰ προβόλου, ἀξίας δολλαρίων 190.000 παραδοτέοι μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔτους 1930 ἐξ ὁλοκλήρου. Ρητέον ἐνταῦθα, διότι ὑπάρχει καὶ κάποια σύγχυσις σχετικῶς μὲ τὰς κατασκευαζομένας ἀποθήκας, ὅτι αἱ ἀποθῆκαι αὗται θὰ εἶνε καθαρῶς λιμενικαὶ ἀποθῆκαι, θὰ ἔχωσι δὲ τὸν χαρακτῆρα τῶν τελωνειακῶν ἀποθηκῶν μόνον διὰ τὴν στατιστικὴν εἰσαγωγῆς καὶ τὸν ἐκτελωνισμὸν τῶν πραγματικῶς εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων. Τὰ λοιπὰ κρηπιδώματα, κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἀντίληψιν, θὰ παραδοθῶσι κατὰ σειρὰν ὡς ἑξῆς:

Ἐκ τῆς γραμμῆς ΑΒ μέτρα 400 περίπου μὲ ἔκτασιν χώρου 40.000 μ.τ. ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ σήμερον καὶ τὰ λοιπὰ 400 μέτρα βαθμηδὸν μέχρι τέλους τῶν ἔργων, διότι ἐπ' αὐτῶν κεῖται τὸ λατομεῖον καὶ τὰ Ἐργοτάξια τῆς Ἐργολαβίας. Τὰ 350 μέτρα τῆς ΗΘ μέχρι τῆς 40ῆς Ἰουνίου καὶ τὰ λοιπὰ 280 μέτρα μέχρι 30ῆς Ἰουνίου 1929. Ἡ γραμμὴ ΙΚ μέχρι 15ης Ἀπριλίου 1929. Καὶ ἡ γραμμὴ Κ.Λ.Μ.Ν. μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου 1930. Βραδύτερον, ἤτοι μέχρι τῶν ἐτῶν 1930 καὶ 1931, θὰ παραδοθῶσι τὰ τελευταῖα τμήματα ΕΖ, ΓΔ καὶ ΔΕ. Ἐπίσης μέχρι τοῦ 1930 θὰ εἶνε πλήρης ὁ ἐκβραχισμὸς καὶ συνεπῶς ἡ χρῆσις τῆς αὔλακος εἰσόδου (chenal) ἀπὸ τῶν κεφαλῶν τῶν μώλων Θεμιστοκλέους - Μιαούλη μέχρι τοῦ δημαρχείου, πλάτους 100 μέτρων καὶ βάθους ἐλαχίστου 10 μέτρων. Τὸ βάθος θαλάσσης πρὸ τῶν κρηπιδωμάτων θὰ εἶνε παντοῦ 10 μ., ἐκτὸς τοῦ λιμένος Ἁλῶν ἔνθα θὰ εἶνε κατὰ μὲν τὸ ἀριστερόν, ἀπὸ εἰσόδου, ἡμίτομον 9μ., κατὰ δὲ τὸ δεξιὸν εἰς πλάτος 200 μέτρων 8μ. Ἐκ τοῦ ὅρμου Ἡρακλέους ἔχει ἤδη ἐκτελεσθῇ τμῆμα μώλου μήκους 316 μέτρων. Αἱ ἀποθῆκαι λιμένος ἐπὶ τῆς ΖΗ κατασκευάζονται παρὰ τοῦ κ. Γαβαλᾶ, οἱ δὲ γερανοὶ παρὰ τῆς ἑταιρίας Σιμμερίνκγ μετὰ τῆς ἑλληνικῆς ἑταιρίας «Β.Ι.Ο.». Αὐτὴ εἶνε ἐν συντομίᾳ ἡ μέχρι σήμερον πρόοδος τῶν λιμενικῶν ἔργων Πειραιῶς, ἀπορροφησάντων μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου 1928 ποσὸν 156.012.594 δραχ. μελλόντων δὲ ν' ἀπαιτήσωσι μέχρι τῆς 1 Ἀπριλίου 1929, κατὰ τὸν τακτικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, ἐκτὸς γενικῶν ἐξόδων, 120.700.000 δραχμῶν. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἔργων τούτων καί, πιθανῶς, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν, μένουσιν ἀκόμη πρὸς ἐκτέλεσιν: α') Πλήρη τὰ ἔργα ἀνωδομῆς τῶν μὴ παραδοθέντων ἔτι κρηπιδωμάτων (ἀποθῆκαι, γερανοὶ κλπ.). β') Τὸ συγκρότημα διὰ τὴν ἀκτοπλοΐαν. γ') Ἡ Λεωφόρος συνδέσμου Κεντρικοῦ καὶ Ἡρακλέους. δ') Τὰ κρηπιδώματα, ἀποθῆκαι καὶ ὁπλισμὸς λιμενίσκου Ἡρακλέους. ε') Ἡ παραλιακὴ Λεωφόρος τοῦ κεντρικοῦ λιμένος, ἐπείγουσα. στ') Ἡ κιγκλίδωσις τῶν χώρων ἔνθα θὰ γίνεται ἡ ἐργασία καὶ ἥτις θ' ἀρχίσῃ ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους. ζ') Ἡ ἀπόκτησις ἐπαρκοῦς ἐνδοχώρας διὰ τὴν λιμενικὴν βιοτεχνίαν καὶ τὴν ἐλευθέραν ἐμπορικὴν ζώνην τοῦ Πειραϊκοῦ λιμένος. η') Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ μεγάλου μώλου τοῦ Ε. Κοῦμμερ, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ μώλου Θεμιστοκλέους πρὸς τὴν Ψυττάλειαν, ἐπὶ μήκους 450—500 περίπου μέτρων καὶ μείζονος βάθους θεμελιώσεως 60—70 μέτρων.

Ἐνταῦθα δέον νὰ ὑπομνήσωμεν καὶ πάλιν πρὸς τὰ ἁρμόδια Ἐπιμελητήρια καὶ τὰ ὑπουργεῖα Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, ὅτι πολὺ ἐβράδυνεν ἴσως μέχρι σήμερον ἡ ἔναρξις τῆς σοβαρᾶς μελέτης πρὸς ἵδρυσιν ἐλευθέρας ζώνης ἐμπορικῆς ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς, καθὼς καὶ ὁ τρόπος διοικήσεως τοῦ λιμένος, ὅστις, ὡς μὴ ὤφειλεν, εἶνε ἕρμαιον τῶν διαφόρων ὠργανωμένων ἐργατικῶν ὁμάδων κομιστῶν καὶ ἐκφορτωτῶν. Ἐπίσης βραδύνει, μὲ ἐπίδρασιν ἐπιβλαβεστάτην διὰ τὸν λιμένα, ἡ ἄρσις τῶν βαρῶν ἅτινα ἐσώρευσεν εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον τὸ παρελθὸν ἀπερισκέπτως, ἤτοι αἱ ἀποδόσεις πρὸς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον, τὸ Ταμεῖον Λιμενικῶν Μηχανημάτων καὶ τὰ ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα. Αἰρομένων τῶν βαρῶν τούτων, τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον θὰ ἠδύνατο ν' ἀνακουφίσῃ τὸ χειμαζόμενον Πειραϊκὸν ἐμπόριον διὰ σημαντικῆς ἐλαττώσεως τοῦ λιμενικοῦ φόρου τῶν ὑποκειμένων ἐπὶ ὡρισμένων εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης.

Συνάρσει τῶν ἀγρίων ἐκφορτωτικῶν καὶ κομιστικῶν, τῆς αὐξήσεως τῶν δημοτικῶν φόρων κλπ., τὸ ἐμπόριον διέρχεται ἡμέρας ἀφαντάστου κρίσεως. Σημειωθήτω ἐνταῦθα διὰ τὴν ἱστορίαν, ὅτι τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Πειραιῶς κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ὀφείλει νὰ καταβάλῃ διὰ τοὺς ἄνω τρεῖς σκοποὺς τὸ ἐλάχιστον ποσὸν τῶν δραχμῶν 11.573.200. Τὸ ποσὸν τοῦτο θ' ἀνεκούφιζε σημαντικώτατα τὸ ἐμπόριον, διδόμενον εἰς ἐλάττωσιν ποσοστοῦ λιμενικοῦ φόρου ὑποκειμένων. θ') Προμήθεια μηχανημάτων πλωτῶν διὰ τὰς βοηθητικὰς λιμενικὰς ὑπηρεσίας. ι') Κατασκευὴ πλήρους πλέγματος τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ΣΠΔΣ καὶ ΣΠΑΠ μετὰ τοῦ σταθμοῦ ἐναλλαγῆς (Γκὰρ ντὲ Τριάζ) μελλόντος νὰ ἐγκατασταθῇ ἀκριβῶς παρὰ τὴν Ἠετιωνίαν ἀκτὴν καὶ εἰς τὸ βάθος αὐτῆς.

Ἡ ἐπιρροὴ τῶν λιμενικῶν ἔργων τοῦ Πειραιῶς ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας θὰ εἶνε μεγάλη. Μέχρι σήμερον, λόγῳ ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς ἀκαταστασίας τοῦ λιμένος, ὀφειλομένης ὀλιγώτερον εἰς τὰ λιμενικὰ ἔργα, καὶ περισσότερον εἰς τὴν ἐν αὐτῷ ἐργατικὴν ἀναρχίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν ταμειακῶν ἀναγκῶν τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου, αἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιβάρυνσιν τῶν ἐμπορευμάτων διὰ μεγάλων λιμενικῶν ἀποδόσεων, μόνον πικρὰ παράπονα ἔχει τις ν' ἀκούσῃ διὰ τὰ λιμενικὰ [illegible] ἐπὶ θύραις, ἔφθασεν ἡ ὥρα καθ' ἣν θὰ ἰδωσι πάντες οἱ ἀποκτῶμεν τέλος πόντιον λιμένα. Ἀρκεῖ τὸν λιμένα τοῦτον νὰ τὸν ἐμπιστευθῇ ἀνεξάρτητον εἰς τὰς ἐμπορικὰς καὶ βιομηχανικὰς χεῖρας ἡ πολιτεία καὶ νὰ μὴ τὸν κρατῇ φόρου ὑποτελῆ πρὸς οὐδεμίαν ἀπειλοῦσαν ὠργανωμένην ὁμάδα, οὔτε νὰ τὸν ἀφήσῃ ἕρμαιον τῶν μυρίων κρατικῶν ἐξουσιῶν, ὧν οὗτος ὑφίσταται σήμερον τὴν καταστρεπτικὴν ἀλληλοσυγκρουομένην δικαιοδοσιῶν ἐπίδρασιν. Ἀρκεῖ τὰ διὰ τοῦ πολυτίμου ἱδρῶτος τοῦ λαοῦ ἱδρυόμενα συγκροτήματα τοῦ λιμένος νὰ μὴ ἀποτελέσωσι τὴν βορὰν, οὔτε τῶν ἀρριβιστῶν τῆς ἐργατικῆς προστασίας, οὔτε τῶν ἑλλοχευουσῶν μεγαλοσχήμων κεφαλαιοκρατικῶν Ὀργανώσεων, ἀλλά, ἀφέντες τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον, ὡς Αὐτόνομος Ὀργανισμός, θελήσῃ νὰ τὰς ἐμπιστευθῇ εἰς καθαρὰς χεῖρας, καὶ τὰς παραδώσῃ εἰς συνεταιρισμὸν ἐπίσημον καθαρῶς ἐμπορεοβιομηχανικόν, τελοῦντα ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ τῆς Ε.Λ.Π. καὶ προερχόμενον ἐκ τῶν σπλάχνων τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας συμπάσης τῆς Ἑλλάδος.

Τότε θὰ δυνηθῶμεν ν' ἀναπνεύσωμεν καὶ νὰ ἴδωμεν πραγματοποιούμενα ὄνειρα τινὰ ἅτινα ἐθεωρήθησαν χίμαιραι μέχρι τοῦδε, τυχόντα μάλιστα καὶ τῆς ἀποδοκιμασίας τινῶν, δηλαδή: Ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸν Πειραιᾶ καθιστάμενον ναυτικὸν σταθμὸν, διεθνοῦς σημασίας καὶ ἔχοντα τὴν πρώτην θέσιν ἀπὸ ἀπόψεως λιμενικῆς κινήσεως ἐν τῇ Μεσογείῳ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸν Πειραϊκὸν λιμένα καθιστάμενον ἕνα τῶν εὐθηνοτέρων εἰς ἔξοδα ἀποβιβάσεως, ἐπιβιβάσεως καὶ φορολογικῶν λιμενικῶν ἀποδόσεων, λιμένων τοῦ κόσμου.

Ι. Ε. ΤΕΡΖΑΚΗΣ

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ
„ΕΥΡΩΠΗ"
Γ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ & ΣΙΑ
ΣΤΑΔΙΟΥ 23 (ΝΕΟΝ 19)
Ἀνακαινισθὲν τελείως ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του ὑπὸ νέαν διεύθυνσιν. Συνεπείᾳ τῆς ἐκκαθαρίσεως ὅλων τῶν παλαιῶν ἐμπορευμάτων, παρέλαβεν ἐσχάτως νέα εἴδη εἰς πλουσίαν συλλογὴν τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων Παρισίων, Λονδίνου, Βιέννης, Βερολίνου εἰς τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

ΑΙ ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΕΣ
ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ
ΜΕ ΤΟ ΑΚΙΡΣΟΝ
Ἀλάνθαστον φάρμακον ἐγκεκριμένον παρὰ τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους. Οἱ πάσχοντες ζητήσατε ἔντυπον ὁδηγίαν καὶ ἐκθέσεις τῶν χρησιμοποιησάντων ἰατρῶν ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Ἀποθήκην ΧΑΡΙΔΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ 46.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ

(Δηλοποίησις τοῦ Δήμου Ἀθηναίων)

Ἔπειτα ἀπὸ λίγες ἡμέρες θὰ γίνῃ ἀπογραφὴ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων τοῦ Κράτους, πρᾶγμα ποὺ εἶνε πολὺ χρήσιμο καὶ ἀπαραίτητο, ὄχι μόνον διὰ τὴν καλὴ διοίκησι κάθε πολιτισμένης χώρας, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ γιὰ τὴν οἰκοκυροσύνη καὶ τὴν πρόοδο τοῦ Δήμου καὶ τῶν κατοίκων του.

Πρὸς τοῦτο τὴν ἡμέραν τῆς 15 τοῦ τρέχοντος Μαΐου εἰς τὸν Δῆμον μας, ὅπως καὶ εἰς ὅλο τὸ Κράτος, ἀπογραφεῖς θὰ πᾶνε εἰς ὅλα τὰ σπίτια, ξενοδοχεῖα καὶ ἐν γένει καταστήματα καὶ θὰ μοιράσουν τόσα δελτία, ὅσοι εἶνε οἱ ἄνθρωποι ποὺ κατοικοῦν εἰς αὐτά, ἐντόπιοι ἢ ξένοι, μεγάλοι ἢ μικροί, ἀκόμη καὶ βρέφη, ποὺ θὰ κοιμηθοῦν ἐκεῖ τὴν νύκτα τῆς 15 πρὸς τὴν 16 τοῦ Μαΐου. Τὰ δελτία ταῦτα οἱ ἴδιοι ἀπογραφεῖς θὰ μαζέψουν συμπληρωμένα τὴν ἐπομένην (16—Μαΐου—Τετάρτην), ὅπως σταλοῦν ἀμέσως εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

Ἡ συμπλήρωσις εἶνε πολὺ εὔκολη, φθάνει εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ δελτίου νὰ γίνουν αἱ ἀπαντήσεις μὲ εἰλικρίνειαν καὶ ἀκόμη μὲ καλὸ γράψιμο.

Ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ ἔχει πεποίθησιν ὅτι οἱ φιλοπρόοδοι κάτοικοι τοῦ Δήμου θὰ συνδράμουν μὲ ἐνθουσιασμὸν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀπογραφῆς, ἀφοῦ μάλιστα ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἤθελαν φέρει ὁποιαδήποτε ἐμπόδια τιμωροῦνται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Μαΐου 1928

Ὁ Δήμαρχος
Σ. ΠΑΤΣΗΣ

Α. Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ
9 ΟΔΟΣ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΚΑΣΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΕΙΝΕ ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ
5.250 ΛΑΧΝΟΙ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ
ΔΡΑΧΜΑΣ 5.500.000
ΠΙΝΑΞ ΚΕΡΔΩΝ

Κλῆροι		πρὸς Δραχμὰς	
1	2.000.000		2.000.000
1	400.000		400.000
1	250.000		250.000
1	200.000		200.000
1	100.000		100.000
1	50.000		50.000
1	20.000		20.000
1	15.000		15.000
1	10.000		10.000
1	9.000		9.000
1	8.000		8.000
1	7.000		7.000
1	6.000		6.000
2	5.000		10.000
10	4.000		40.000
25	3.000		75.000
100	2.000		200.000
100	1.000		100.000
250			3.500.000
5.000		400	2.000.000
5.250			5.500.000

Ἀριθμὸς τις κερδίζων εἰς μίαν κλήρωσιν ὡς ἐκ τοῦ συστήματος τῆς διανομῆς τῶν κερδῶν πλεῖονα τοῦ ἑνὸς κέρδη λαμβάνει πάντα τὰ κέρδη ταῦτα.
3Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ 25 ΙΟΥΝΙΟΥ
Ἕκαστον γραμμάτιον διαιρεῖται εἰς 4 τμήματα πωλούμενα ἀντὶ 50 δρ. καὶ παρέχοντα δικαίωμα εἰς τὸ τέταρτον τῶν ὡς ἄνω κερδῶν.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡ 106.830.089.50
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Πειραιεῖ, Ἄργει, Πύργῳ, Πάτραις, Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Ναυπλίῳ, Αἰγίῳ, Καλάμαις, Σύρῳ, Χίῳ, Ἡρακλείῳ, Βόλῳ, Θεσσαλονίκῃ, Λαρίσσῃ, Τρικκάλοις, Μυτιλήνῃ, Χανίοις, Ζακύνθῳ, Πλωμαρίῳ, Ρεθύμνῃ, Τριπόλει, Καρδίτσῃ καὶ Καβάλλῃ.
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πατησίων καὶ Θήρας, παρὰ τὴν πλατεῖαν Ἀγάμων.
ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EST LTD
4 LONDON WALL BUILDINGS EC 2
Μεθ' Ὑποκαταστημάτων ἐν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ & ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ Εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις ΕΛΛΑΔΟΣ & ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΑΣΑΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ
Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀποδοτέας εἰς ὃ νόμισμα ἐγένοντο, ὑπὸ ὅρους συμφέροντας.
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΔΡ 75.000 5 0/0 ΑΠΗΛΛΑΓΜΕΝΟΝ ΦΟΡΟΥ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380 ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ „ 200 ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ „ 100 ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δ. Χαλκιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΠΕΥΘΥΝΕΣΘΕ
δι' οἱανδήποτε ὑπόθεσίν σας πρὸς τὸ "ΤΜΗΜΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ„ τῆς "ΠΡΩΪΑΣ„, παρέχον δωρεὰν τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τοὺς ἀναγνώστας.

ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΑΠΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ ΚΑΙ Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ - ΜΟΛΛΩΦ

ΑΣΤΗΡΙΚΤΟΙ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ—ΤΑ ΨΕΥΔΗ ΤΟΥ ΚΟΜΙΤΑΤΟΥ ΚΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ—ΠΟΥ ΕΣΤΗΡΙΧΘΗ Η ΜΙΚΤΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

ΠΩΣ ΕΓΕΝΕΤΟ Η ΕΚΤΙΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΦΘΕΙΣΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΩΝ

ΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Μάϊος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ ἐπικειμένη συζήτησις ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τῆς συμβάσεως Καφαντάρη - Μολλὼφ καὶ ἡ προηγηθεῖσα τοιαύτη ἐν τῇ Σοβράνιε, ἐπανέφερον ἐπὶ τάπητος τὸ ὅλον ζήτημα τῆς ἑκουσίας ἑλληνοβουλγαρικῆς μεταναστεύσεως.

* * *

Ἡ γενομένη εἰς τὴν βουλγαρικὴν Βουλὴν συζήτησις ἀνεκίνησε τὸ ὅλον Μακεδονικὸν ζήτημα. Ἀφορμὴν δὲ εἰς τοῦτο ἔδωσαν αἱ ἐρωτήσεις τῶν βουλευτῶν Παστούχωφ καὶ Κουλίσεφ, οἵτινες ἡγοῦνται τῆς αὐτονομιστικῆς—διὰ νὰ μὴ εἴπω βουλγαροποιήσεως—κινήσεως τῆς Μακεδονίας.

Ὁ κ. Παστούχωφ ἀνεσκόπησε τὴν ὅλην κατάστασιν ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1920 ὅτε συνεστήθη ἐν Γενεύῃ ἡ ἑλληνο-βουλγαρικὴ Ἐπιτροπὴ μέχρι σήμερον καὶ ἠσχολήθη ἰδίως μὲ τὸ ἀπορριφθὲν πρωτόκολλον Πολίτη - Καλφὼφ τοῦ 1924. «Ἀντὶ προστασίας τῶν μειονοτήτων—εἶπεν ὁ κ. Παστούχωφ—ἐφθάσαμεν μέχρις ἀφομοιώσεως τῶν ἐθνικοτήτων, μέχρις ἐκδιώξεως των, ἵνα ἐκκαθαρισθῇ τὸ ἔδαφος, διὰ νὰ δύναται ἡ Ἑλλὰς νὰ λέγῃ «περὶ ποίων μειονοτήτων ὁμιλεῖτε καὶ ποίας ἀπαιτήσεις δύνασθε νὰ ἔχετε, ὅταν ἤδη οὐδὲν βουλγαρικὸν στοιχεῖον ὑφίσταται παρ' ἡμῖν;» Ἀνέγνωσεν ἀποσπάσματα ἀπὸ τὰς ἀγορεύσεις τῶν Βουλγάρων βουλευτῶν διότι ἐλέχθησαν εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς βάρος τῶν προσφύγων τῶν ἀπὸ Βουλγαρίας, ζητήματα τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μείνουν ἄνευ ἀπαντήσεως.

«Ὄχι μόνον, εἶπεν ὁ κ. Παστούχωφ, ἐκδιώχθησαν ἐξ Ἑλλάδος βουλγαρικὰ στοιχεῖα, ὄχι μόνον δὲν τοὺς ἐπληρώθησαν αἱ περιουσίαι των, ἀλλ' ὅπου δήποτε καὶ ἂν στραφῶμεν, πρὸς οἱανδήποτε σύνορον τῆς Βουλγαρίας καὶ ἂν παρατηρήσωμεν, εὑρίσκομεν πανταχοῦ μίαν καταθλιπτικότητα, τὸ ἀνάθημα τῆς βίας, τῆς ἀδικίας, τῆς αὐθαιρεσίας κατὰ τῶν Βουλγάρων. Ἐπομένως ἡ σύμβασις πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ὄχι μόνον ἀπὸ οἰκονομικήν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πολιτικὴν ἄποψιν.»

* * *

Ἕτερος ρήτωρ, ὁ κ. Κουλίσεφ, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν ἀποκλειστικότητα τοῦ πατριδοκαπηλισμοῦ εἰς τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα, ἐξεφράσθη σφοδρὸν κατὰ τῆς Ἑλλάδος κατηγορητήριον.

«Ἡ σύμβασις, εἶπε, κατηρτίσθη καὶ ἐπεβλήθη κατ' ἀπαίτησιν τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, ἡ ὁποία ἠθέλησε νὰ δημιουργήσῃ ἕνα νέον μέσον διὰ τὴν ὁριστικὴν ἐκδίωξιν τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ βουλγαρικοῦ ἀπὸ τὰς κατακτηθείσας ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος περιοχάς. Ἡ σύμβασις ἀποσκοπεῖ νὰ παρεμποδίσῃ εἰς τὰς μάζας αἵτινες ἐξεδιώχθησαν ἐκ τῆς νοτίου Μακεδονίας νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰς ἑστίας των. Ὑπὸ τὸν πέπλον μιᾶς ψευδοφανοῦς φιλανθρωπίας καὶ ἐλευθερίας, ἡ σκληρὰ αὕτη σύμβασις ἀποκρύπτει μέτρα αἱ ὁποῖαι ὑπῆρξαν ἐν ἰσχύϊ μόνον κατὰ τὰς σκοτεινὰς ἐποχὰς τῆς ἀρχαιότητος καὶ τοῦ μεσαίωνος. Αὕτη ἐπιδιώκει ὁριστικὴν ἀποκοπὴν ὅλους τοὺς δεσμοὺς τοῦ λαοῦ μετὰ τῆς χώρας, μετὰ τῆς ὁποίας οὗτος ἐπὶ αἰώνων ἀνετράφη πνευματικῶς καὶ ὑλικῶς, ἐπιζητεῖ βιαίως ν' ἀποκόψῃ τὸν πληθυσμὸν τοῦτον διὰ παντὸς ἀπὸ τὴν γῆν ἥτις τὸν ἀνέθρεψεν ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας εὑρίσκονται αἱ πολυτιμότεραι ἱερότητες τοῦ πληθυσμοῦ τούτου. Καὶ ἰδοὺ διατὶ οἱ Μακεδόνες καὶ Θρᾶκες Βούλγαροι, ἀσπλάγχνως καὶ βαθέως θιγέντες ἐκ τῆς συμβάσεως ταύτης, δὲν ἔπαυσαν οὐδέποτε νὰ διαμαρτύρωνται ἐνεργότατα ἐναντίον αὐτῆς καὶ νὰ τὴν διακηρύσσουν ἐν πλήρει δικαίῳ, ὡς μίαν ἀχαρακτήριστον διεθνῆ αὐθαιρεσίαν ὡς μίαν πρᾶξιν βίας.»

Ἀναφέρεται ἀκολούθως ὁ κ. Κουλίσεφ εἰς τὸ πρωτόκολλον Πολίτη - Καλφὼφ καὶ κάμνει μνείαν τοῦ «ἐρωτηματολογίου» περὶ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα, τῇ εἰσηγήσει τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὤφειλεν ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐκτελέσῃ. Ὑπενθυμίζει τὸ περίφημον «ἀμπεσεντὰρ»—τὸ ὁποῖον ὅμως οἱ σλαυόφωνοι τῆς Μακεδονίας ἔκαυσαν—καὶ προσθέτει:

«Ἡ ἀπόπειρα ἥτις ἐγένετο ὅπως ἐκκαθαρισθῶσιν αἱ ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικαὶ ἐκκλησιαστικαὶ καὶ σχολικαὶ περιουσίαι, ναοί, μοναστήρια κλπ., ἦτο μία ἔνδειξις περὶ τοῦ σκοποῦ ὃν ἐπιδιώκουσιν οἱ Ἕλληνες διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συμβάσεως ἀναφορικῶς πρὸς τὴν μετανάστευσιν. Ἄλλην ἔνδειξιν εὑρίσκομεν εἰς τὰς συχνάκις ἐπαναλαμβανομένας διαβεβαιώσεις, αἱ ὁποῖαι εἶνε, ἂς τὸ εἴπω, μᾶλλον μία αὐτοπαρηγορία, μία αὐταπάτη, ὅτι τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα, ὅσον ἀφορᾷ τὴν νότιον Μακεδονίαν, ἐπὶ τοῦ τμήματος ὃ κατέχει ἡ Ἑλλάς, ἔχει ἤδη λυθῇ καὶ δὲν ὑφίσταται, διότι ὁ ἐν νοτίῳ Μακεδονίᾳ βουλγαρικὸς πληθυσμὸς ἐξεδιώχθη ἤδη καὶ ἀντεκατεστάθη διὰ μεγάλων μαζῶν Ἑλλήνων προσφύγων—διαβεβαιώσεις περιέχουσαι μεγάλην ἀφέλειαν, ἀλλὰ καὶ ἔτι περισσότερον κυνισμόν. Διότι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ λύωνται ζητήματα τῆς φύσεως τοῦ μακεδονικοῦ διὰ μιᾶς βίας, μὲ ἓν ἔγκλημα.

* * *

Περαιτέρω ὁ κ. Κουλίσεφ ἐξετάζει τὴν οἰκονομικὴν ἄποψιν τοῦ ζητήματος, τονίζων ὅτι ἡ μετανάστευσις τοῦ βουλγαρικοῦ πληθυσμοῦ διεξήχθη ὑπὸ τὴν πίεσιν, ὅτι αἱ βόμβαι τῆς Φλωρίνης ἦσαν σκηνοθεσία (!!!) καὶ χωρὶς ἐντροπὴν ἀναφέρει, ὅτι κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1923 2.000 βουλγαρικαὶ οἰκογένειαι ἐξετοπίσθησαν εἰς τὰς νήσους, χωρὶς ὅμως νὰ προσθέτῃ ὅτι εἰς τὴν ἀπόφασιν ἐκείνην τῆς ἀπελάσεως ἤχθη τότε ἡ στρατιωτικὴ διοίκησις συνεπείᾳ τῶν καθημερινῶν ἀνατινάξεων τῶν γεφυρῶν καὶ τῶν ἐπιθέσεων κατὰ τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ἐφοδιοπομπῶν του.

Ἀλλὰ τὸ κομβολόγιον τῶν ψευδολογιῶν δὲν σταματᾷ ἕως ἐδῶ. «Ἐνῷ, εἶπεν, οἱ ἐκ Βουλγαρίας μεταναστεύοντες Ἕλληνες συνήθως παραλαμβάνουν τὰ οἰκιακὰ των σκεύη, τὰ ζῶα κλπ., καὶ δὲν ἀναχωροῦσι μέχρις ὅτου διακανονίσωσιν ἁπάσας τὰς ὑποθέσεις των, μέχρις ὅτου δὲν ἀποκαταστήσωσι τὸ δικαίωμα ἰδιοκτησίας των καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, μερικοὶ δὲ ἀναμένουσι τὴν ἐκτίμησιν καὶ περισυλλέγουσι τὰ χρήματα ἐκ τῆς ἐκτιμήσεως ταύτης καὶ κατόπιν τούτου ἀναχωροῦσι, τί συμβαίνει ἐκεῖθεν; Οἱ Βούλγαροι πρόσφυγες ἐγκατέλειψαν τὰς ἑστίας των ἐν τάχει συμπαραλαβόντες μόνον τὰ πολυτιμότερα τῶν οἰκιακῶν σκευῶν των, ἐνίοτε δὲ καὶ τοῦτο δὲν ἠδυνήθησαν νὰ πράξωσιν. Ἄλλοι, γνωρίζετε, ἐξεδιώχθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, οὐχὶ λόγῳ πολεμικῆς ἀνάγκης, ἀλλὰ συνεπείᾳ ἑνὸς προμελετημένου σχεδίου πρὸς ἀφομοίωσιν τῶν Βουλγάρων τῶν περιοχῶν τούτων. Φυσικῷ τῷ λόγῳ, οὗτοι οὐδέποτε ἠδυνήθησαν νὰ ἴδωσι τὰ μέρη των καὶ νὰ περισυλλέξωσιν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγκατέλειψαν ἐκεῖ. Ἰδοὺ μία διαφορὰ ἡ ὁποία ἀφ' ἑαυτῆς λέγει πολλά, διότι ἐφ' ὅσον ἡ μετανάστευσις τῶν ἐκ Βουλγαρίας Ἑλλήνων προσφύγων ἀπετέλει ἑκουσίαν πρᾶξιν, οἱ Βούλγαροι ἔφευγον ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν ἀπειλῶν, τῶν συλλήψεων, τῶν ξυλοκοπήσεων, τῶν δολοφονιῶν καὶ σφαγῶν.»

Ἀναφερόμενος τέλος εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν περιουσιῶν ὑποστηρίζει, ὅτι αἱ ἐν Μακεδονίᾳ ἀγροτικαὶ περιουσίαι ἔπρεπε νὰ λάβωσι κατὰ 40—45 ο)ο μεγαλυτέραν τιμὴν ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἐν Βουλγαρίᾳ τιμὴν τῶν ἀντιστοίχων περιουσιῶν, κατὰ τὴν γνώμην—ὡς εἶπε—τῆς ἐπιτροπῆς τῶν πραγματογνωμόνων ἥτις ἐπεξειργάσθη τὸ «μπαρέμ». Ἀναφέρει τὰς ἐκτιμήσεις αἵτινες ἐγένοντο εἰς διάφορα χωριά, ὅπως τὸ Κιλκὶς καὶ τὴν Νεοχωροῦδαν, ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ ἰατροῦ κ. Καρδαμάτη, διότι ὁ ἄνθρωπος εἶπεν, ὅτι ἡ Μακεδονία ἔχει ἕλη, πρᾶγμα ποὺ ὑποτιμᾷ τὰς περιουσίας καὶ χαρακτηρίζει τὴν σύμβασιν ὡς «ἁρπαγὴν τῶν περιουσιῶν καὶ ἀπογύμνωσιν τῶν προσφύγων.»

* * *

Οἱ κ. κ. Παστούχωφ καὶ Κουλίσεφ, ἐπιδιώκοντες νὰ προκαλέσουν ἐντύπωσιν προφανῶς, δὲν εὑρίσκοντο ἐν τάξει μὲ τὴν ἀλήθειαν λέγοντες ὅσα ἔλεγον ἐν τῇ Σοβράνιε. Διότι τὰ γεγονότα πᾶν ἄλλο ἢ πρὸς τοὺς λόγους συμφωνοῦν. Καὶ τὰ γεγονότα λέγουν τὰ ἑξῆς: Ἡ Ἑλλάς, ἐπιθυμοῦσα νὰ πυκνώσῃ τὸν ὁμοιογενῆ πληθυσμόν της, ὑπέγραψε τὴν συνθήκην περὶ ἑκουσίας μεταναστεύσεως εἰς ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης τοῦ Νεϊγὺ (ἄρθρα 56 καὶ 57). Ἡ μετανάστευσις ἔβαινε βραδύτατα μέχρις ὅτου ἐπῆλθεν ἡ καταστροφή. Τότε οἱ Ἕλληνες τῆς Βουλγαρίας ἐξεδιώχθησαν βίᾳ καὶ ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τοῦ Κομιτάτου. Οὕτω ἐνῷ οἱ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ Βούλγαροι ἠδυνήθησαν νὰ συναποκομίσουν ὁλόκληρον τὴν κινητὴν περιουσίαν των, λαμβάνοντες καὶ μακρᾶς προθεσμίας, οἱ Ἕλληνες τῆς Βουλγαρίας ἦλθον γυμνοί, χωρὶς καμμίαν περιουσίαν, τὴν ὁποίαν ὑπεχρεώθησαν νὰ ἐκποιήσουν ἐν Βουλγαρίᾳ εἰς εὐτελεστάτας τιμάς, χωρὶς τὰ κτήνη των, χωρὶς τὰ ἔπιπλά των. Ἔφθασαν μάλιστα τὰ εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος γεγονότα μέχρι τοῦ σημείου ὥστε καὶ κτήματα ἀκόμη τουρκικὰ νὰ θεωρηθοῦν ὡς βουλγαρικά. Εἶνε τόσον ἐξόφθαλμος ἡ διαφορὰ τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον ἀνεχώρησαν ἑκατέρωθεν οἱ πληθυσμοί, ὥστε ἐνῷ ἐκ Βουλγαρίας μετηνάστευσε τὸ σύνολον τῶν Ἑλλήνων, ἐν Ἑλλάδι παραμένουν ἀκόμη ἱκαναὶ χιλιάδες Βουλγάρων, οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε ἠνωχλήθησαν ὅπως μεταναστεύσουν. Οὔτε ὅταν ἐδιώκοντο οἱ Ἕλληνες ἐκ Βουλγαρίας, οὔτε ὅταν οἱ ἐν Μακεδονίᾳ Βούλγαροι ὑπέθαλπτον συμμορίας κομιτατζήδων καὶ ὑπενόμευον τὴν ὑπόστασιν τοῦ Κράτους.

Τί δὲ νὰ εἴπωμεν περὶ τῶν ἐκτιμήσεων ὅταν εἶνε πλέον ἡ γνωστὴ ἡ σκανδαλώδης εὔνοια πρὸς τοὺς Βουλγάρους ἐνίων μελῶν τῆς Μ. Ἐπιτροπῆς; Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔρχονται ἀκωλύτως οἱ ἰδιοκτῆται ἢ καὶ πληρεξούσιοι καὶ μάρτυρες αὐτῶν καὶ παρίστανται κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν περιουσιῶν των. Εἰς τὴν Βουλγαρίαν τὸ Μακεδονικὸν Κομιτᾶτον καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν παραμονὴν οἱουδήποτε μετανάστου. Εἶνε πρόσφατα ἀκόμη τὰ παθήματα τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Μελενοικίων. Ἰσχυρίζονται ἀκόμη οἱ Βούλγαροι ὅτι ἡ τιμὴ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικῶν κτημάτων πρέπει νὰ εἶναι κατὰ 40—45 ο)ο μεγαλυτέρα τῆς τιμῆς τῶν ἀντιστοίχων ἑλληνικῶν ἐν Βουλγαρίᾳ. Ὑπερβαίνει κάθε ὅριον λογικῆς ἡ ἀξίωσις αὕτη ὅταν γνωσθῇ ὅτι, κατὰ παράβασιν παντὸς δικαίου, τὰ ἐν Ἑλλάδι βουλγαρικὰ κτήματα ἐξετιμήθησαν 50 ο)ο περισσότερον τῶν ἀντιστοίχων ἑλληνικῶν, 60—84 ο)ο δὲ οἱ μωρεόκηποι, ἀμπελῶνες καὶ ὀπωρῶνες. Ἐκ τῆς ἐκτιμητικῆς ταύτης διαφορᾶς προκύπτει πλεόνασμα ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων 800.000.000, τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον στεροῦνται οἱ Ἕλληνες μετανάσται, ἀλλ' εἶνε ὑποχρεωμένον νὰ καταβάλῃ τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον.

Διὰ τὴν ὑπερτίμησιν ταύτην τῶν βουλγαρικῶν ἐν Ἑλλάδι περιουσιῶν ἐστηρίχθησαν εἰς μίαν ἐσφαλμένην κατὰ βάσιν ἀρχήν: τὴν ἀρχὴν α') Ὅτι ἡ Μακεδονία καὶ ἡ Θράκη, ὅπου εὑρίσκετο ἡ βουλγαρικὴ περιουσία, ἦτο παραγωγικωτέρα τῆς Βουλγαρίας. β') Ὅτι τὸ κόστος τῆς παραγωγῆς ἦτο ὀλιγώτερον ἐν Ἑλλάδι καὶ γ') Ὅτι αἱ τιμαὶ τῶν σιτηρῶν ἐν Ἑλλάδι ἦσαν μεγαλύτεραι. Καὶ τὰ τρία ὅμως αὐτὰ δεδομένα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐστηρίχθησαν, εἶνε ἐσφαλμένα διὰ τῆς ἑξῆς λόγους: 1) Διότι ἐκ τῶν στατιστικῶν—τῶν βουλγαρικῶν μάλιστα—ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ Βουλγαρία εἶνε παραγωγικωτέρα τῆς Μακεδονίας—Θράκης κατὰ 6 ο)ο εἰς τὸν σῖτον, 20 ο)ο εἰς τὴν κριθὴν καὶ 2 ο)ο εἰς τὸν ἀραβόσιτον. Διὰ νὰ παρουσιάσουν τὴν Μακεδονίαν πλέον παραγωγικὴν—καὶ μάλιστα κατὰ 43 ο)ο—ἐστηρίχθησαν εἰς ἑλληνικὰς στατιστικάς, αἱ ὁποῖαι εἶνε γνωστὸν πῶς συντάσσονται.

2) Τὸ κόστος τῆς παραγωγῆς εἶνε μικρότερον ἐν Βουλγαρίᾳ, διότι καὶ αἱ βιωτικαὶ συνθῆκαι εἶνε εὐθηνότεραι καὶ τὰ μηχανικὰ μέσα πρὸς καλλιέργειαν ἀφθονώτερα. Τὸ ἀντίθετον ἀκριβῶς συμβαίνει διὰ τὴν Ἑλλάδα.

3) Αἱ τιμαὶ τῶν βουλγαρικῶν σιτηρῶν, παγκοίνως γνωστὸν τυγχάνει, ὅτι εἶνε μεγαλύτεραι. Ἐλέχθη δὲ ὅτι εἶνε μεγαλύτεραι αἱ τιμαὶ τῶν σιτηρῶν ἐν Ἑλλάδι διότι τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον, παρ' οὗ ἐζητήθησαν πληροφορίαι, ἔδωκε τιμὰς ξένων σιτηρῶν πωλουμένων ἐνταῦθα.

Διὰ ταῦτα εἶνε ἐσφαλμένη κατὰ βάσιν ἡ ληφθεῖσα ἀρχή. Ἐὰν ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψιν ἡ πραγματικὴ κατάστασις θὰ ἔβλεπον ὅτι: α') Ἡ Βουλγαρία εἶνε παραγωγικωτέρα κατὰ 7 ο)ο. β') Ὅτι τὸ κόστος τῆς παραγωγῆς ἐν Βουλγαρίᾳ εἶνε μικρότερον κατὰ 40 ο)ο καὶ γ') Ὅτι αἱ τιμαὶ τῶν σιτηρῶν ἐν Βουλγαρίᾳ εἶνε μεγαλύτεραι κατὰ 12—15 ο)ο.

Ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς μωρεοκήπους δὲν ἔχουν δίκαιον. Ἀπὸ τὴν ἰδίαν βουλγαρικὴν στατιστικὴν βλέπομεν, ὅτι ἡ ἀπόδοσις τοῦ μωρεοδένδρου εἶνε διπλασία ἐν Βουλγαρίᾳ ἢ ἐν Ἑλλάδι. Ἡ αὐτὴ δὲ ἀναλογία τηρεῖται καὶ διὰ τὰ λοιπὰ προϊόντα. Ἑπομένως ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀδικηθῇ εἶνε οἱ Ἕλληνες καὶ οὐχὶ οἱ Βούλγαροι. Καὶ οἱ κ. κ. Παστούχωφ καὶ Κουλίσεφ, ἀντὶ νὰ ἀναξέουν πληγάς, θὰ ἔκαμναν καλύτερον ἐὰν ἐσιώπων.

Α. ΚΟΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος διακηρύττει ὅτι δέχεται προτάσεις καὶ ὅρους διὰ τὴν πισόστρωσιν τῶν ὁδῶν τῆς Κοινότητος παρὰ διαφόρων ἑταιρειῶν καὶ ἀνεγνωρισμένων ἐργολάβων μέχρι τῆς 20 Μαΐου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Α. ΣΚΑΡΔΙΑΚΟΣ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ. Παραχωρεῖται οἰκόπεδον παρὰ τὴν πλατεῖαν Ἀγάμων κατάλληλον διὰ θερινὸν κινηματογράφον. Πληροφορίαι Ἀγάθωνος 5, γραφεῖον Ὀθ. Ψυμούλη.

ΑΡΙΣΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ: ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ

...ΕΙΣ ΚΡΑΝΙΟΥ ΤΟΠΟΝ...

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΙ Η ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΓΟΥΝΑΡΗ.—Η ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΤΑΞΕΩΝ.—Η ΑΝΑΛΟΓΙΚΗ.—ΕΞΙΣΩΣΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ.—ΕΞΑΡΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΕΚ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΦΡΟΝΗΜΑΤΟΣ.—ΤΟ "ΛΑΪΚΟΝ„ ΚΡΑΤΟΣ.—Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.—Ο ΓΟΥΝΑΡΗΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ.—Ο ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ.—Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΠΑΥΛΟΣ

Ἀκολούθως ὁ προγραμματικὸς λόγος τοῦ Γούναρη περιεστράφη εἰς τὰ ζητήματα τῆς κοινωνικῆς ὀργανώσεως καὶ τὴν ἀνάγκην συστάσεως μιᾶς «ἀντιπροσωπείας τῶν παραγωγικῶν τάξεων», ἑνὸς «Παρακοινοβουλίου». Εἰς τὸ σημεῖον δὲ τοῦτο ὁ ἀρχηγὸς ἐξεδηλώθη ὑπὲρ τῆς ἀναλογικῆς ψήφου:

«Τὴν συμμετοχὴν δὲ τοῦ λαοῦ θὰ συνίστων ὄχι μόνον ἀμεσωτέραν, καθ' ἣν πρὸ μικροῦ ἐξέθηκα ἔννοιαν. Θὰ ἐνόμιζα ὀρθὸν καὶ ἐπιβεβλημένον νὰ μὴ παροραθῇ καὶ ἡ μεταξὺ τῶν διαφόρων κοινωνικῶν συμφερόντων διάκρισις καὶ ἐνδεχομένη ἀντίθεσις. Πρὸς πλήρη δὲ ἑκάστου τῶν διακεκριμένων καὶ ἐνδεχομένως ἀντιτιθεμένων συμφερόντων ἐξυπηρέτησιν δὲν νομίζω παντοτε ἐπαρκῆ τὴν ἀναλογικὴν αὐτῶν ἐκπροσώπησιν ἐν τοῖς ἀντιπροσωπευτικοῖς σώμασι, διὰ τοῦ συστήματος τῆς ἀναλογικῆς ψήφου, τὸ ὁποῖον καὶ ἄλλοτε συνέστησα καὶ ἤδη ἐξακολουθῶ νὰ θεωρῶ ὡς τὸ προτιμότερον. Ὑπάρχουσι συμφέροντα ὡρισμένων κοινωνικῶν κλάσεων, ἰδίως τῶν ἐργατικῶν καὶ γεωργικῶν, τὰ ὁποῖα, ἐπὶ μακρὸν παροραθέντα ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ πληγέντα ὑπὸ τῆς κρατούσης πλουτολογικῆς ὀργανώσεως, ἤγαγον τοὺς φορεῖς αὐτῶν εἰς ἰδίας ὀργανώσεις, ἀποβλεπούσας μὲν εἰς ἐξασφάλισιν τῆς προσηκούσης ἐξυπηρετήσεως τῶν ἐν λόγῳ συμφερόντων των, μὴ ἀπηλλαγμένας ὅμως, ὡς ἐκ τῆς πικρίας διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους παραμέλησιν καὶ τὴν ὑπὸ τῆς κρατούσης πλουτολογικῆς ὀργανώσεως τῆς κοινωνίας πίεσιν αὐτῶν, καὶ τάσεων τινῶν, φερουσῶν χαρακτῆρα ἐχθρότητος πρὸς τὰς ἄλλας κοινωνικὰς κλάσεις καὶ τὰ συμφέροντα αὐτῶν, πρὸς ἃς ἐν τούτοις εἶνε ἀνάγκη ἐν ἁρμονίᾳ νὰ συνυπάρχωσι. Πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἁρμονίας ταύτης, ἀπαραιτήτου καὶ διὰ τὸ τοῦ συνόλου συμφέρον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἴδιον τῶν ἐν λόγῳ κλάσεων, ἀναγκαῖον νομίζω νὰ πράξωμεν πᾶν τὸ δυνατόν, ἵνα ἐξαλείψωμεν τὴν πικρίαν ἧς ἐμνήσθην καὶ ἀνακόψωμεν τὰς ἐξ αὐτῆς ἐκπηγαζούσας τάσεις. Τοῦτο δὲ δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν, ἐὰν τὴν διαχείρισιν τῆς κρατικῆς ἐξουσίας, ἐφόσον ἡ ἄσκησις αὐτῆς ἐφάπτεται τῶν ἐν λόγῳ συμφερόντων, μὴ ἀναθέσωμεν ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς κοινοὺς παράγοντας τοῦ Κράτους, ἔστω καὶ ἐξ ἀναλογικῆς ψήφου καθοριζομένους. Θὰ ἦτο ὀρθόν, ἵνα κατὰ τὰς τοιαύτας περιπτώσεις, καλέσωμεν εἰς σύμπραξιν καὶ ἰδιαιτέραν ἀντιπροσωπείαν τῶν ἐν λόγῳ κλάσεων, ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἀντιπροσώπων καὶ τῶν κλάσεων τῶν ἐπὶ τὴν παραγωγὴν συντρεχουσῶν. Τοιουτοτρόπως ἡ κρατικὴ ἐξουσία, καταλλήλως φωτιζομένη ἐκ τῶν μετ' αὐτῆς συμπραττόντων συντελεστῶν τῆς κοινωνικῆς παραγωγῆς, θὰ παράσχῃ πᾶσαν τὴν προσήκουσαν ἐξυπηρέτησιν εἰς τὰ εὔλογα συμφέροντα καὶ τῶν ἐργατικῶν καὶ γεωργικῶν τάξεων. Καὶ οὕτω θὰ ἀποκατασταθῇ ἡ ἁρμονία μεταξὺ τῶν τάξεων τούτων καὶ τοῦ λοιποῦ κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ, τοῦ ὁποίου αὗται ἀποτελοῦσι ἀδιάσπαστον μέρος. Ἂν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἄνευ τοῦ μέλους τούτου θὰ ἐκολοβοῦτο ἡ λειτουργία τοῦ ὅλου ὀργανισμοῦ, δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ἀφ' ἑτέρου, ὅτι ἡ ὕπαρξις αὐτοῦ εἶνε ἐξ ἴσου ἀναγκαία διά τε τὴν ὕπαρξιν καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ μέλους. Καὶ ἐντεῦθεν κατάδηλον, ὅτι τὰ πάντα ἐπιβάλλεται νὰ πράξωμεν ἵνα ἐπιτύχωμεν τὴν μεταξὺ τοῦ ὅλου ὀργανισμοῦ καὶ τοῦ οὐσιωδεστέρου τῶν μελῶν αὐτοῦ ἁρμονίαν. Τὸ πρὸς τοῦτο δὲ ὑπὲρ πάντα λυσιτελέστερον εἶνε ἡ ἄρσις τῆς κρατούσης πικρίας, διὰ τῆς εἰλικρινοῦς προθυμίας εἰς ἐξέτασιν μετ' ἰδιάζοντος ἐνδιαφέροντος παντὸς ζητήματος, ἀφορῶντος τὰ συμφέροντα τῶν κοινωνικῶν τούτων κλάσεων. Τοῦ ἰδιάζοντος δὲ αὐτοῦ ἐνδιαφέροντος τὴν ἀπόδειξιν ἔμπρακτος καὶ ἐγγύησις ἀσφαλὴς ἔσεται ἡ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐξέτασις καὶ λύσις τῶν σχετικῶν ζητημάτων, κατὰ τὸν ἰδιαίτερον τρόπον, ὃν πρὸ μικροῦ συνέστησα.

»Μὴ φοβηθῇ δέ τις, ὅτι, κατὰ τὰς ἐκτεθείσας ἀρχὰς ὀργανοῦντες τὰς τοῦ Κράτους ἐξουσίας, διὰ τῆς ἀναθέσεως αὐτῶν εἰς μᾶλλον πολυσυνθέτους παράγοντας, διατρέχομεν τὸν κίνδυνον νὰ ἴδωμεν χαλαρουμένην τὴν Κρατικὴν δύναμιν καὶ παραλύουσαν τὴν διὰ τὴν δρᾶσιν, τὴν τοσοῦτον ἀπαραίτητον διά τε τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ τάξιν καὶ τὴν γόνιμον κοινωνικὴν ἐργασίαν. Τὸ ἐναντίον εἶνε τὸ ἀληθές. Τὴν μεγίστην ρώμην παρουσιάζει ὁ Κρατικὸς ἐκεῖνος ὀργανισμός, ὁ ὁποῖος διατελεῖ ἐν τῇ μεγίστῃ δυνατῇ συναφείᾳ πρὸς τὰς ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὑπαρχούσας καὶ δρώσας δυνάμεις. Ὀφείλομεν δὲ νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι ὁ κατὰ τὸ ἀτομικὸν κοινοβουλευτικὸν σύστημα ὀργανισμὸς τοῦ Κράτους δὲν κατεδείχθη ἐπαγόμενος καὶ διατηρῶν ζωντανὴν τὴν συνάφειαν ταύτην ἐν τῷ ἐπιθυμητῷ καὶ ἀναγκαίῳ μέτρῳ. Ἐντεῦθεν ἡ πανταχοῦ καὶ παρ' ἡμῖν παρατηρουμένη μείωσις τοῦ κύρους τοῦ Κοινοβουλίου, ἣν καλούμεθα νὰ θεραπεύσωμεν, ὀργανοῦντες τὸ Κράτος κατὰ τρόπον ἐγγυώμενον πληρεστέραν καὶ ἀσφαλεστέραν τὴν συνάφειαν αὐτοῦ πρὸς τὰς ἐν τῇ κοινωνίᾳ δρώσας δυνάμεις. Ὁ φυσικός, ὁ ὑπὸ τῶν πραγμάτων δεδομένος ζωντανὸς ὀργανισμὸς εἶνε ἡ Κοινωνία. Αὐτὴ καὶ μόνη ἐκφέρει πᾶσαν δύναμιν, ἠθικήν, δύναμιν ὑλικήν. Ὅταν δὲ συγκροτῆται τὸ Κράτος, ἐκ τῆς ὀργανώσεως δυνάμεων ἐκ τῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὑπαρχουσῶν λαμβάνει τὴν ὑπόστασιν, ἐπ' αὐτῶν ἑδράζεται καὶ ὑπ' αὐτῶν διέπεται. Ἡ μόνη ὀρθὴ βάσις κατανομῆς τῶν κρατικῶν ἐξουσιῶν εἶνε ἡ σύνδεσις αὐτῶν μὲ τοὺς φορεῖς τῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ συμφερόντων, τὰ ὁποῖα τὸ Κράτος διὰ τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐξουσιῶν τούτων καλεῖται νὰ ἐξυπηρετήσῃ. Καὶ δι' αὐτὸ λέγω, ὅτι τὴν μεγίστην ρώμην ἔχει μόνον ἐκεῖνος ὁ Κρατικὸς ὀργανισμός, ὅστις στηρίζεται ἐπὶ συστήματος ἐγγυωμένου, ὅτι περιλαμβάνει ἐν ἑαυτῷ τοὺς φορεῖς πάντων τῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ συμφερόντων καὶ εἰς αὐτοὺς ἐκπροσωποῦντας πάσας τὰς ἐν τῇ κοινωνίᾳ δυνάμεις, καθιστᾷ δυνατὴν τὴν ἄσκησιν τῆς προσηκούσης ἐπιρροῆς ἐπὶ τὴν διαχείρισιν τῆς Κρατικῆς ἐξουσίας. Μόνον ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦτον παρέχουσιν εἰς τὸ Κράτος προθύμως καὶ μετ' ἐμπιστοσύνης τὴν συμβολὴν αὐτῶν πάντες οἱ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὑπάρχοντες καὶ δρῶντες παράγοντες.

»Ἡ ἰδέα, ὅτι τὸ ἔργον τοῦ Κράτους τελεῖται λυσιτελέστερον, ἀνατιθέμενον εἰς πεφωτισμένας τινὰς διανοίας, ἔξω τῆς πάλης τῶν κοινωνικῶν συμφερόντων ζώσας καὶ διά τε τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν ἀμεροληψίαν αὐτῶν ἁρμοδιωτέρας ἵνα διαγνώσωσι τὸ κοινὸν συμφέρον, εἶνε ἰδέα οὐτοπικὴ τῶν φανταζομένων, ὅτι δύναται νὰ ὑπάρξῃ ρύθμισις εὔστοχος τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἄλλη, παρὰ τὴν φυσικῶς καθοριζομένην ἐκ τῆς πάλης τῶν ἀντιτιθεμένων συμφερόντων καὶ τῆς ἀναποφεύκτου ἀνάγκης τοῦ ἐναρμονισμοῦ αὐτῶν εἰς ἑνιαῖον ὀργανισμὸν ὅλου. Εἶνε δὲ ἀφελὴς αἰσιοδοξία ἡ πίστις, ὅτι οἱοσδήποτε τῆς διανοίας φωτισμὸς καὶ οἱαδήποτε ἀμεροληψία δύναται νὰ καθορίσωσιν ἐκ τῶν προτέρων τὴν μορφὴν τοῦ ἑνιαίου αὐτοῦ ὀργανικοῦ ὅλου, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν μόνην εὔστοχον τῶν πραγμάτων ρύθμισιν. Εἶνε μοιραία, ἀλλὰ καὶ εὐεργετικὴ διὰ τὴν ἀνθρωπίνην πρόοδον ἀνάγκη, ἡ μορφὴ αὕτη νὰ προκύψῃ ὄχι ἐκ τῆς θεωρητικῆς ἐπεξεργασίας οἱασδήποτε διανοίας, ἀλλὰ ἐκ τῆς πραγματικότητος καὶ τῆς ἐν αὐτῇ πάλης. Εἶνε δὲ ἀνωμαλία κατάφορος, πολλῶν δεινῶν συνεπειῶν μεστή, ἡ κατὰ τὴν πάλην εὔνοια τινῶν ἐκ τῶν παλαιόντων, διὰ τῆς εἰς αὐτοὺς μόνον παραδόσεως τῆς κρατικῆς δυνάμεως. Ὑπὸ τινῶν μόνον διατιθεμένη ἡ δύναμις αὕτη ἀντιμετωπίζει ὡς ἐχθροὺς πάντας τοὺς λοιπούς. Εἰς πάντας δὲ ἐν τῷ ἀνήκοντι εἰς ἕκαστον μέτρῳ διήκουσα, ἐνισχύεται ὑπὸ πάντων, καὶ ἀντὶ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὅπλον ἐν τῇ πάλῃ τῶν μὲν κατὰ τῶν δέ, ἀνυψοῦται εἰς τὸν κυριώτατον παράγοντα τῆς ἐναρμονίσεως τῶν παλαιόντων συμφερόντων, εἰς τὴν ὁποίαν κατ' ἀναπόφευκτον ἀνάγκην καταλήγουσι ταῦτα μετὰ ἀπείρως μείζονος εὐκολίας ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ κοινῇ πάντας ὑπηρετοῦντος Κράτους. Καὶ οὕτω τὸ Κράτος, ἀφ' ἑνὸς ἰσχυρότερον διὰ τοιαύτης ὀργανώσεως, φθάνει ἀφ' ἑτέρου, χάρις εἰς τὴν κοινὴν ἐμπιστοσύνην, ἐγγύτερον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπερτάτων ἰδανικῶν αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ, τῆς εὐστόχου ρυθμίσεως τῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ πάλης, διὰ τῆς εὐκολωτέρας καὶ ταχυτέρας ἐξευρέσεως καὶ κυρώσεως τῆς μορφῆς, ὑφ' ἣν τερματίζοντα τὴν πάλην, ἐπιτυγχάνουσι τὴν ἐν ἁρμονίᾳ συμβίωσιν πάντα τὰ ζωντανὰ ἐν τῇ κοινωνίᾳ συμφέροντα.

Ἀκολούθως ὡμίλησε περὶ τῆς ἀνάγκης παροχῆς ψήφου εἰς τὰς γυναῖκας.

»Ἐκ τῶν αὐτῶν δὲ σκέψεων ἀφορμώμενος, δὲν θὰ ἐδυσκολευόμην νὰ δεχθῶ καὶ τὴν ἄρσιν τῆς διακρίσεως τῶν φύλων ἐν τῇ [illegible] τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν ἄσκησιν καθορισμῷ τῆς [illegible] τῶν δημοσίων δικαίων, ἢ μᾶλλον καθηκόντων. Κατὰ τὴν μορφὴν ἣν ὁ σύγχρονος πολιτισμὸς ἔδωκεν εἰς τὴν κοινωνικὴν ὀργάνωσιν κατὰ πάντας τοὺς κλάδους τῆς [illegible] ταύτης συμπράττουσιν ἀμφότερα τὰ φῦλα. Ἂν ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν τῶν κοινῶν διαχείρισιν μοναδικὴν βάσιν ἔχει τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰ διαχειριστέα κοινωνικὰ συμφέροντα, ὡς ἀκραδάντως πιστεύω, δὲν δύναται νὰ ἐξευρεθῇ λόγος ἀποκλεισμοῦ τοῦ ἑτέρου φύλου ἐξ ἴσου συντρέχοντος ἐν πάσῃ κοινωνικῇ δράσει, καὶ ἐντεῦθεν ἐξ ἴσου μετέχοντος τῶν ἐκ ταύτης πηγαζόντων κοινωνικῶν συμφερόντων, εἰς ἐξυπηρέτησιν τῶν ὁποίων καλεῖται τὸ Κράτος.

»Μετὰ τὸν ἐπὶ τοιούτων ἀπολύτως λαϊκῶν βάσεων καθορισμὸν τῶν παραγόντων τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον ἀπονέκρωσεν ἡ τυραννία, σπουδαιότερον σημεῖον, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ ἑλκύσῃ τὴν προσοχὴν ἡμῶν, εἶνε τὸ τῆς σχέσεως τῶν διαφόρων παραγόντων πρὸς ἀλλήλους. Διὰ τοῦ προσήκοντος καθορισμοῦ τῆς σχέσεως ταύτης θὰ παρασχεθῶσιν αἱ ἀπαραίτητοι ἐγγυήσεις, ὅτι ἀνεπηρέαστος ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς, [illegible] κατὰ τὴν ἀπαισίαν περίοδον τῆς τυραννίας ἀσκηθεῖσα, θὰ λειτουργήσῃ ἡ λαϊκὴ θέλησις, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο ἀπαραίτητον εἶνε νὰ πολεμηθῇ πάσῃ δυνάμει τὸ δόγμα, ὅτι ἡ Λαϊκὴ Ἀντιπροσωπεία μετὰ τὴν ἐκλογὴν κέκτηται ἴδια δικαιώματα ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς Κρατικῆς ἐξουσίας, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τῆς βουλήσεως τῶν ἐξ ὧν ἀπέρρευσε πολιτῶν. Τὸ ἀπαίσιον τοῦτο δόγμα, ἐν τῷ ὁποίῳ δὲν γνωρίζω τί περισσότερον νὰ θαυμάσω, τὴν ἀμάθειαν ἢ τὴν συνταγματικὴν ἀναισθησίαν τῶν ἐξαγγειλάντων αὐτό, ἐχρησίμευσεν εἰς τοὺς βεβηλώσαντας πᾶσαν συνταγματικὴν ἀρχὴν ὡς ἐκ τῶν βάθρων τῆς τυραννίας, ἣν ἤσκησαν ἐπὶ τῆς χώρας. Παρὰ τὴν καταδήλην ἀντίθεσιν τοῦ φρονήματος τῶν ἀνθρώπων τῆς Βουλῆς τῆς 31 Μαΐου 1915 πρὸς τὸ λαϊκὸν φρόνημα, ἐχρησιμοποίησαν αὐτούς, ὡς ἀποτελοῦντας δῆθεν κατὰ τὸ πολίτευμα ἀπαραίτητον Λαϊκὸν Παράγοντα ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς Κρατικῆς ἐξουσίας. Καί, τῇ συνεργείᾳ [illegible] τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, τῶν φύσει τε δούλων καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα, ἤσκησαν τὴν ἀποτρόπαιον τυραννίαν, ἣν πάντες ὑπέστημεν κατὰ τὴν τριετίαν. Ποῦ δὲ ἔφθασαν αἱ συνέπειαι τῆς ἀποκοπῆς τῆς λαϊκῆς ἐπαφῆς καὶ τῆς ἀπὸ τοῦ Λαοῦ ἐξαρτήσεως τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, τὸ εἴδατε πάντες, καί, δὲν ἀμφιβάλλω, μετὰ βδελυγμίας καὶ ἀποτροπιασμοῦ. Δὲν ὑπῆρξε Κρατικὴ ἐξουσία ἡ ὁποία νὰ μὴ κατέστη τιμάριον ἑνὸς ἢ πλειόνων ἐκ τῶν ἀσυνειδήτων παρασίτων, τὰ ὁποῖα γεννᾷ κατὰ φυσικὸν λόγον πᾶσα κατάστασις σήψεως. Καὶ ἦτο ἀναπόφευκτον νὰ ἐπέλθῃ ἡ κατάστασις τῆς σήψεως, ἀφοῦ ἐνεκρώθη ἡ πολιτικὴ ζωή, διακοπείσης τῆς συναφείας τοῦ ἀξιοθρηνήτου ὁμίλου, ὅστις παρεδίδει τὸ ὄνομα τῆς Βουλῆς, πρὸς τὴν λαϊκὴν θέλησιν, ἐξ ἧς καὶ μόνης ἀρύεται τὴν ζωὴν πᾶν πολιτικὸν ὄργανον. Δὲν θὰ ἀποπειραθῶ νὰ χαράξω τὴν εἰκόνα τῆς καταστάσεως ταύτης. Αἰσθάνομαι τὰς δυνάμεις μου ἀνεπαρκεῖς πρὸς τοιοῦτον ἔργον. Θὰ ἐχρειάζετο ἡ ἀριστοτεχνικὴ δύναμις τοῦ περιγράψαντος τὴν σαπρίαν τῆς Ρωμαϊκῆς Πολιτείας, ὅταν ἐκπεφυλισμένη Γερουσία δούλων τὴν ψυχὴν Συγκλητικῶν ἐπένευεν ἐντελῶς εἰς τὰ νεύματα τῶν καταλαβόντων τὴν ἀρχὴν τυράννων, ἵνα δώσῃ τὴν εἰκόνα Κοινοβουλευτικοῦ Πολιτεύματος, ὑφ' ὃ ἀνεγνωρίσθησαν ἴδια ἀνεξάρτητα ἀπὸ τῆς λαϊκῆς θελήσεως δίκαια. Καὶ τὴν δύναμιν ταύτην δὲν αἰσθάνομαι ὅτι ἔχω. Ἀφίνω ἕκαστον νὰ ἀναμνησθῇ ὅσα ἐπέστη καὶ ὅσα εἶδεν ἄλλους ὑποστάντας. Καὶ ἂν τις ἔχῃ τὴν μνήμην ἀσθενῆ, ἂς στρέψῃ καὶ σήμερον πέριξ αὐτοῦ τὰ βλέμματα καὶ θὰ φωτισθῇ ἐπαρκῶς περὶ τῶν συνεπειῶν τῆς ἀπὸ τῆς λαϊκῆς βουλήσεως χειραφεσίας τῶν ἅπαξ τυχόντων τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Λαοῦ. Τὸ δημόσιον ταμεῖον θὰ ἔχῃ τὴν φροντίδα ἐπὶ γενεὰς νὰ ἐνθυμίζῃ εἰς τοὺς τυραννηθέντας ὁποῖαι ἐκράτησαν ἀρχαὶ ἐν τῇ διανομῇ τοῦ δημοσίου πλούτου. Διότι ὄχι διαχείρισις, ἀλλ' ἀκριβῶς διανομὴ τοῦ δημοσίου πλούτου ἐγένετο. Πᾶς, προσφερόμενος νὰ κλίνῃ τὸν αὐχένα εἰς τὴν τυραννίαν καὶ νὰ ὑπηρετήσῃ αὐτήν, γενναίαν εἶχε τὴν μερίδα ἐκ τοῦ δημοσίου θησαυροῦ. Εἰς τοὺς πονηροτάτους δέ, τοὺς μὴ ἀρκουμένους εἰς τὰς ἀμέσους ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου παροχάς, παρεδόθη ἕρμαιον ἡ ἰδιωτικὴ οἰκονομία. Ἀσυνείδητοι ἐκμεταλλευταὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ τὴν ἐπικουρίαν τοῦ Κράτους, δῆλα δὴ τῶν ὀργάνων τῆς τυραννίας, ἀπεγύμνωσαν τὸν κόσμον, ληστρικῶς ἐκμεταλλευθέντες τὴν ἀνώμαλον ὡς ἐκ τοῦ πολέμου κατάστασιν. Τὸ πνεῦμα δὲ τοῦ εὐκόλου ἐκ τοιούτων πόρων πλουτισμοῦ δὲν ἔλειψε νὰ μιάνῃ καὶ τάξεις διὰ τὰς ὁποίας ἐκαυχᾶτο δικαίως ἡ Πατρίς μας, ὅτι ἦσαν ἀπρόσβλητοι ἀπὸ πᾶν τοιοῦτον μίασμα. Ἀλλὰ διατί παρεσύρθην καὶ ὁμιλῶ περὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ὅλοι γνωρίζετε καὶ δὲν ἀμφιβάλλω βαθύτατα αἰσθάνεσθε; Περὶ πραγμάτων οὕτω καταδήλων, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ φέροντες τὰς δι' αὐτὰ εὐθύνας δὲν τολμῶσι παρ' ὅλην τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτοὺς θρασύτητα νὰ τὰ ἀρνηθῶσι καὶ μόνον ἀποπειρῶνται νὰ τὰ μειώσωσι;

»Καὶ ἔχω ἀνάγκην ν' ἀναφέρω τ' ἀποτελέσματα ταῦτα τοῦ ἀπαισίου δόγματος, καθ' ὃ οἱ λαϊκοὶ ἀντιπρόσωποι ἔχουσιν ἅμα τῇ ἐκλογῇ ἴδια δικαιώματα ἀνεξάρτητα ἀπὸ τῆς λαϊκῆς θελήσεως, ἵνα φανῇ ἡ ἐγκληματικὴ κατὰ τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν πρόθεσις, ἐξ ἧς αὐτὸ ἐξεπήγασε; Καὶ θὰ ὑπάρξῃ πολίτης ἄξιος νὰ εἶνε ἐλεύθερος, ὅστις νὰ μὴ αἰσθανθῇ θιγομένην εἰς τὰ μύχια αὐτῆς τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ ψυχὴν ἐκ τοιούτου δόγματος;

»Μὲ ὅλην τὴν περὶ τοῦ ἀπαισίου τούτου δόγματος ἀποστροφὴν [illegible] ποίησίν μου νομίζω ἐπιβεβλημένον [illegible] ἀναλάβωμεν ἐν τῷ ὀργανωτικῷ τῆς Πολιτείας ἔργῳ [illegible] πρόνοιαν κατὰ πάσης ἐκ τοιαύτης βάσεως ἐπιβουλῆς. Καὶ πρὸς τοῦτο νομίζω λυσιτελὲς ἵνα ὁρισθῇ ὅτι, ὁσάκις ἐκ [illegible] ψήφου κατὰ τὴν ἄμεσον ἄσκησιν τῆς Κρατικῆς ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ Λαοῦ ἤθελε [illegible] ἀντίθεσις φρονήματος τῆς λαϊκῆς ἀντιπροσωπείας πρὸς τὸ ἐκ τοῦ δημοψηφίσματος προελθὸν λαϊκὸν φρόνημα, νὰ ἐπιβάλλεται ἡ ἀνανέωσις τῆς λαϊκῆς ἀντιπροσωπείας. Πρὸς πλήρη δ' ἐξασφάλισιν ἀπὸ παντὸς ἐπηρεασμοῦ τῆς λαϊκῆς θελήσεως, ἐν πάσῃ περιπτώσει διαλύσεως Βουλῆς, θὰ ἦτο ἐνδεδειγμένον, ἵνα ὁρίζηται τῶν ἐκλογῶν ἡ κυβέρνησις ὑπηρεσιακή, καταρτιζομένη ἐκ μελῶν τῶν Ἀνωτάτων τοῦ Κράτους Ὑπηρεσιῶν, τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἐγγυήσεων, ἐξησφαλισμένων κατὰ πάσης ἐπιβουλῆς, τῶν μελῶν τούτων κατὰ σύστημα ὁριζόμενον ἐν τῷ Συνταγματικῷ Χάρτῃ διατεταγμένων...»

Καὶ ὁ λόγος ἐτερματίζετο μὲ ἕνα λυρικὸν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς διωχθέντας ὑπὸ τῆς τυραννίας:

«Δὲν λησμονοῦμεν ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς δεσποτείας σας ὅ,τι εὐγενές, ὅ,τι ἁγνόν, ὅ,τι ἀκραιφνῶς Ἑλληνικὸν εἶχεν ἡ Χώρα ἐδιώχθη παντοιοτρόπως. Τουφεκισμοί, φυλακίσεις, ἀτελείωτες ἐξορίαι ἔπληξαν ἀμειλίκτως ὅσους δὲν ἔκλιναν τὸν αὐχένα πρὸ τοῦ εἰδώλου τοῦ νέου Μολὼχ, πέριξ τοῦ ὁποίου ἔκαιεν ἀφειδῶς τὸ θυμίαμα καὶ ἐτόνιζεν ὕμνους καὶ παιᾶνας ἐξ ἁπάσης γωνίας τῆς γῆς τὰ ἁρπακτικὰ ὄρνεα ἐπιδραμόντες εἰς τὴν ἀτυχῆ Χώραν. Εἶνε δι' ἡμᾶς τὰ ἱερὰ θύματα τῆς τυραννίας. Κατὰ τὴν σοβαρωτάτην ταύτην στιγμήν, καθ' ἣν αἱ ψυχαὶ ἡμῶν ἐπαναπαύονται ἐν τῷ πόθῳ τῆς ἀποσείσεως τῆς τυραννίας, ἂς στρέψωμεν εὐγνώμονα τὴν μνήμην πρὸς τοὺς τετιμημένους νεκρούς, τοὺς ὁποίους ἡ τυραννία ἐθανάτωσε καὶ οἱ ὁποῖοι ἀπὸ ἐκεῖ ἐπάνω, ὅπου ἤδη εὑρίσκονται, ἐπιβλέπουσι καὶ εὐλογοῦσι τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ὁ θάνατος ἠμπόδισεν αὐτοὺς νὰ συντελέσωσι καὶ τὸ ὁποῖον εἰς ἡμᾶς ἐκληροδότησαν. Ἀλλὰ ἐκ τῶν θυμάτων τῆς τυραννίας, ὧν ὁ θάνατος ἐφείσθη, παρ' ὅλας τὰς ἃς ὑπέστησαν κακώσεις, στενάζουσιν ἀκόμη εἰς τὰς φυλακάς. Ἂς ἀπευθύνωμεν πρὸς αὐτὰ ἐγκάρδιον χαιρετισμόν, ἐγκλείοντα τὴν ἐλπίδα τῆς ταχείας αὐτῶν ἐλευθέρων ἀποδόσεως εἰς ἐλευθέραν τὴν Πατρίδα. Ἄλλα τέλος θύματα σύρουσιν ἔξω τῶν φυλακῶν τὴν ἀσπλάγχνως κατασυντριβεῖσαν ὕπαρξίν των, ἀφ' ἧς ἡ βία ἀπέσπασε πᾶν ὅ,τι ἀπετέλει τὴν ψυχὴν αὐτῶν. Καὶ πρὸς αὐτὰ ἂς ἀπευθύνωμεν τῆς ἐγκαρδίου ἡμῶν συμπαθείας τὴν δήλωσιν, ἐνέχουσαν τὴν ἐγγύησιν τῆς ταχείας καὶ ἀσφαλοῦς αὐτῶν ἀποκαταστάσεως εἰς τὴν ἀληθῆ ζωήν, τῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ δράσεως.

»Πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα, τέλος, τὴν τοσοῦτον μαρτυρήσασαν, εὑροῦσαν δ' ἐν τῷ μέσῳ τοῦ μαρτυρίου ὁλόκληρον τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς, ἵνα τόσον ἐνδόξως συνεχίσῃ τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας, ἂς ὁμόσωμεν ὅτι ὡς ὑπόσχεσιν ἀκλόνητον θὰ τηρήσωμεν τὴν ἀπόφασιν ἵνα πάσας τὰς δυνάμεις ἡμῶν συνεισφέρωμεν πρὸς ἀποτίναξιν τῆς τυραννίας καὶ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς Πατρίδος εἰς Κράτος ἐπὶ ἀπολύτως λαϊκῆς βάσεως ὠργανωμένον, ὑπὸ τῆς ἀκράτου λαϊκῆς βουλήσεως ἀείποτε διεπόμενον, καὶ οὕτω ἐπαρκέσει διὰ τὸ μέγα ἔργον, τὸ ὁποῖον ἔχει ταχθῇ ὡς ἀποστολὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὅστις διὰ τῶν ἀρετῶν του κατεδείχθη τοσοῦτον αὐτοῦ ἄξιος.»

Ἡ ἄφιξις τοῦ Γούναρη εἰς Πάτρας συνεχρονίζετο μὲ τὸν θάνατον τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου, ἐπισυμβάντα εἰς τὸ Τατόϊ τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1920. Τὴν ἑπομένην ὁ ἀρχηγὸς ἤρχετο εἰς Ἀθήνας. Διὰ τοὺς ἀρεσκομένους εἰς τὰς λεπτομερείας ἀναφέρομεν ὅτι κατῆλθε τῆς ἁμαξοστοιχίας Πατρῶν εἰς Ἐλευσῖνα καὶ ἐκεῖθεν δι' αὐτοκινήτου διηυθύνθη τὴν νύκτα τῆς 13)25 Ὀκτωβρίου εἰς Ἀθήνας. Ἐγκατεστάθη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀβέρωφ κατοικίαν τῆς ἀδελφῆς τοῦ κυρίας Α. Κανελλοπούλου. Ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς του δὲ ἡ «Ἡνωμένη Ἀντιπολίτευσις» ἔπαυσεν οὐσιαστικῶς νὰ ὑφίσταται: Ἦτο ἄλλως τε περιττή. Τὴν ἀντιπολίτευσιν ἐνεσάρκωνεν ὁ Γούναρης. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ 16 εἶχαν προνοήσει περὶ «χρίσεως» καὶ ἀνακηρύξεως συνδυασμῶν καὶ πρὸ παντὸς περὶ τῆς ὀργανώσεως τῶν πολιτικῶν συλλόγων.

Τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπηκολούθησε νέα ἀνάκλησις ἐκ τοῦ τάφου τῆς Βουλῆς τῆς 31 Μαΐου. Ἐπρόκειτο νὰ προνοήσῃ αὐτὴ περὶ ἀντιβασιλέως. Καὶ τοιοῦτον ἐξέλεξε τὸν ναύαρχον Παῦλον Κουντουριώτην, μετὰ τὰς περὶ δυναστικοῦ ζητήματος ἀκολούθους δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου:

«Ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος εἶχε τὴν τύχην νὰ ἴδῃ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του τὴν Ἑλλάδα πραγματοποιοῦσαν τὰς ὑψηλοτέρας ἐθνικὰς βλέψεις της καὶ κατέρχεται εἰς τὸν τάφον νεώτατος μέν, καταλείπων ὅμως αὐτὴν πολὺ μεγαλυτέραν καὶ πολὺ ἰσχυροτέραν παρ' ὅ,τι τὴν παρέλαβε. Τὸν ἀποθανόντα βασιλέα, οὗ ἡ μνήμη ἔσται ἀγήρως, διαδέχεται εἰς τὸν θρόνον, κατὰ τὴν συνταγματικὴν τάξιν, ὁ νεώτερος αὐτοῦ ἀδελφὸς Παῦλος.

»Ἀλλ' ἡ ἀπουσία τοῦ νέου Βασιλέως ἐπιβάλλει, κατὰ τὸ ἄρθρον 50 τοῦ Συντάγματος, τὴν ἐκλογὴν ἀντιβασιλέως. Ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἀποβαίνει ἔτι μᾶλλον ἀναγκαιοτέρα, ὅσον τῆς καθόδου τοῦ νέου Βασιλέως εἰς τὴν Χώραν καὶ τῆς δόσεως τοῦ Συνταγματικοῦ ὅρκου, πρὸς ἀνάληψιν τῆς ἀσκήσεως τῆς Βασιλικῆς ἐξουσίας εἶνε ἀνάγκη νὰ προηγηθῇ ἡ ἐξακρίβωσις ὅτι καὶ ἐν τῷ βασιλικῷ οἴκῳ ἡ περιέλευσις τοῦ Στέμματος εἰς τὸν βασιλόπαιδα Παῦλον δὲν τίθεται ὑπὸ ἀμφισβήτησιν.

»Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνάγκην ἐσωτερικῆς γαλήνης, ὅπως ἐπιδοθῇ ἀπερίσπαστος εἰς τὸ ἔργον τῆς στερεώσεως καὶ ἐξασφαλίσεως τῶν ἐθνικῶν της ἐπιτυχιῶν, τῆς ὀργανώσεως τῶν νέων ἐπαρχιῶν καὶ τῆς ἐσωτερικῆς της ἐν γένει ἀναπλάσεως. Εἶνε δὲ ἀδύνατον νὰ εὕρῃ τὴν γαλήνην ταύτην, ἐὰν ὁ πρώην Βασιλεὺς ἐξακολουθῇ νὰ ὑπονομεύῃ τὸν Θρόνον ἐφ' οὗ κάθηται εἷς τῶν υἱῶν του, καὶ ἂν ὁ τελευταῖος οὗτος ἀνήρχετο εἰς αὐτόν, ὄχι ὡς πραγματικὸς βασιλεύς, ἀλλ' ὡς ἀντιπρόσωπος ἁπλῶς τοῦ πατρός του καὶ διὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐπάνοδον τούτου.

»Τὸ Ἔθνος ἄλλως τε ἔχει ἄλλην παρὰ τὸν ἔκπτωτον βασιλέα, ἀντίληψιν τοῦ βασιλικοῦ θεσμοῦ. Ἐκ τῆς ἱστορίας του, εἶνε συνηθισμένον νὰ συνδέῃ τὴν ἰδέαν τῆς Βασιλείας πρὸς τὴν αὐταπάρνησιν τοῦ Βασιλέως ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος. Ἡ παράτασις τοῦ οἰκτροῦ θεάματος Βασιλέως, ὅστις ἐκπεσὼν ἅπαξ τοῦ Θρόνου, ἐννοεῖ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς αὐτὸν ἐπιβουλεύων τὴν θέσιν τοῦ υἱοῦ του καὶ ἐκθέτων εἰς τοὺς μεγίστους τῶν κινδύνων τήν τε ἐσωτερικὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας, δὲν δύναται παρὰ νὰ σαλεύσῃ ἐπικινδύνως τὰ θεμέλια τοῦ βασιλικοῦ θεσμοῦ, εἰς τὴν χρησιμότητα τοῦ ὁποίου ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ πιστεύῃ τὸ Ἔθνος.

»Ἡ Κυβέρνησις παρήγγειλε τὸν πρέσβυν της (sic) νὰ ὑποβάλῃ τὰ συλλυπητήριά του εἰς τὸν βασιλόπαιδα Παῦλον ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Βασιλέως καὶ ὅλον ἀνακοινώσῃ αὐτῷ τὰς ἀνωτέρω ἀντιλήψεις της. Ἀλλ' εὐλαβὴς πρὸς τὴν λαϊκὴν θέλησιν ἐδήλωσε συγχρόνως ὅτι δὲν θέλει προβῇ εἰς τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν κάθοδόν του συνεννοήσεις πρὶν ἢ περιβληθῇ διὰ τῶν ἐπικειμένων ἐκλογῶν μὲ νέαν ἐκδήλωσιν τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.»

ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

Αὔριον συνέχεια.

Ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος

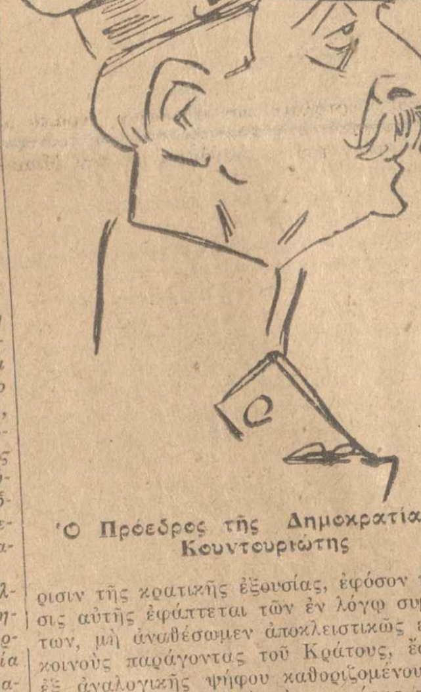

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κουντουριώτης

Ὁ πρίγκηψ Παῦλος

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΚΑΙ Η ΦΥΓΗ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

ΕΝΩ ΩΓΚΟΥΤΟ ΤΟ ΚΥΜΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ.—Η ΤΡΑΓΙΚΗ 9Η ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ.—Ο ΜΑΞ ΤΗΣ ΒΑΔΗΣ ΕΠΡΟΔΩΣΕ ΤΟΝ ΚΑΪΖΕΡ;—ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟΝ ΤΗΣ ΕΞΟΡΙΑΣ—Ο ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ Β'. ΕΣΚΕΦΘΗ Ν' ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΗ;

ΜΙΑ ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ ΑΦΗΓΗΣΙΣ

Εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τῆς «Παρισινῆς Ἐπιθεωρήσεως» δημοσιεύεται ὑπὸ τοῦ κ. Μωρὶς Μυρὲ μία λίαν ἐνδιαφέρουσα ἀνάλυσις τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀλφρέδου Νίμαν περὶ τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἐκ ταύτης παραλαμβάνομεν τὴν κατωτέρω δραματικωτάτην ἀφήγησιν τῆς παραιτήσεως καὶ τῆς φυγῆς τοῦ τέως Γερμανοῦ Αὐτοκράτορος.

... Τὸ σύνθημα τῶν στρατιωτικῶν στάσεων ἐδόθη τὴν 3ην Νοεμβρίου εἰς τὸ Κίελον ὑπὸ τῶν ναυτῶν. Ἡ ἀνταρσία μετεδόθη ταχέως εἰς ὁλόκληρον τὸν στρατόν. Αἱ πρόοδοι τὰς ὁποίας ἔκαμεν ὑπῆρξαν τόσον μεγάλαι, ὥστε ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τοῦ στρατοῦ παρῃτήθη τῆς διώξεως τῶν στασιαστῶν καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ «πιστοῦ μέχρις ἐσχάτων στρατοῦ» καὶ τοῦ «στρατοῦ, ὁ ὁποῖος ἦτο ἕτοιμος νὰ ἐπαναστατήσῃ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Αὐτοκράτορος». Ἡ αὐγὴ τῆς 9ης Νοεμβρίου εὗρε μίαν Ἀνωτάτην Διοίκησιν ἄνευ ἠθικοῦ. Ὁ Γουλιέλμος Β', ὁ ὁποῖος ἠρνεῖτο νὰ συμμορφωθῇ μέχρι τῆς στιγμῆς πρὸς τὰ τελεσίγραφον τῶν σοσιαλιστῶν, εὑρίσκετο εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὰς προτροπὰς τῶν στρατηγῶν του. Τὴν 10ην πρωϊνὴν ὥραν συσκέπτεται μετὰ τοῦ Χίνδεμπουργκ καὶ τοῦ Γκραῖνερ. Καὶ οἱ δύο εἶνε σύμφωνοι εἰς τὸ ὅτι ὁ στρατὸς ἔχει λάβει τὴν ἀμετάτρεπτον ἀπόφασιν νὰ μὴ πολεμήσῃ περαιτέρω καὶ εἰς τὸ ὅτι ὁ πληθυσμὸς ἐπιμένει εἰς τὴν παραίτησιν τοῦ Κάϊζερ καὶ εἰς τὴν μετάβασιν αὐτοῦ εἰς μίαν οὐδετέραν χώραν, τὴν Ἑλβετίαν ἢ τὴν Ὁλλανδίαν, κατὰ προτίμησιν τὴν δευτέραν, εἰς ἐγγύτερον κειμένην. Ὁ Γουλιέλμος Β', τὸν ὁποῖον δὲν εἶχε κλονίσει ἀκόμη τὸ τελεσίγραφον τῶν σοσιαλιστῶν, ἔγραφε τότε: «Ἀπατῶνται πιστεύοντες ὅτι ἡ θυσία μου σώζει τὴν μοναρχίαν. Βαδίζομεν πρὸς τὴν δημοκρατίαν ἀλλὰ ἔχω ἤδη ἀρκετὰ κυβερνήσει διὰ νὰ ἐννοῶ καλῶς πόσον ἀχάριστον εἶνε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Μονάρχου. Ἔκαμα τὸ καθῆκόν μου, ἀρνούμενος μέχρι σήμερον νὰ ἐγκαταλείψω τὴν θέσιν μου. Ἂς τὴν καταλάβουν ἤδη ἄλλοι καὶ ἂς προσφέρουν περισσότερα τῶν ὅσων προσέφερα, ἐὰν νομίζουν ὅτι εἶνε ἱκανοὶ πρὸς τοῦτο».

Η ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἀλλ' ἕνα ἀπρόβλεπτον καὶ παράδοξον γεγονὸς ἦλθε νὰ θέσῃ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Βερολίνου πρὸ τρομεροῦ διλήμματος.

Ὁ Μὰξ τῆς Βάδης, παρακολουθῶν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐπαναστάσεως, ἔχασεν ἀπὸ τῆς παραμονῆς τῆς 9ης Νοεμβρίου τὴν ἐλπίδα νὰ σώσῃ τὴν μοναρχίαν καὶ νὰ συνεχίσῃ τὸν ἐξωτερικὸν πόλεμον. Τὸ θέαμα τοῦ ἐν ἀναβρασμῷ εὑρισκομένου Βερολίνου δὲν τοῦ ἄφηνεν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν· ἡ δημοκρατία θὰ ἐθριάμβευεν. Ὁ Μὰξ τῆς Βάδης ἦτον ἀποφασισμένος ἤδη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Βίλχελμστράσσε καὶ νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν του εἰς τὸν Ἔμπερτ, ἀλλ' ἤθελε πρὸ παντὸς νὰ ἀποφύγῃ τὴν αἱματοχυσίαν καὶ νὰ τηρήσῃ τὴν τάξιν, μέχρι τῆς ἀνόδου τῶν σοσιαλιστῶν εἰς τὴν ἀρχήν. Ἀνέλαβε λοιπὸν τὴν εὐθύνην ν' ἀναγγείλῃ, τὴν 11ην ὥραν τῆς πρωΐας τῆς 9ης Νοεμβρίου, εἰς τὸν λαὸν τῆς πρωτευούσης, ὅτι ὁ Κάϊζερ παρῃτήθη. Τὴν 2αν μεταμεσημβρινὴν ὁ Σάϊδεμαν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ Ράϊχσταχ ἐπεβεβαίωσε τὸ νέον καὶ ἀνεκήρυξε τὴν δημοκρατίαν.

ΜΙΑ ΜΕΡΙΚΗ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ

Ἀλλὰ τί συνέβαινε πράγματι εἰς τὸ Σπὰ καθ' ἣν στιγμὴν ὁ δημοκρατικὸς πληθυσμὸς τοῦ Βερολίνου ἐπανηγύριζε, διότι ἀπηλλάσσετο τοῦ ἀρχηγοῦ, ὁ ὁποῖος, καθὼς ἐπίστευε, τὸν εἶχεν ὁδηγήσει εἰς τὴν πεῖναν καὶ τὴν καταστροφήν;

Ὁ Γουλιέλμος Β', ἀφοῦ ἠρνεῖτο μέχρι τῆς 2ας ἀπογευματινῆς νὰ ὑποκύψῃ, παρῃτήθη τέλος τὴν 2.15'. Ἀλλ' ἐνῷ ἔλεγεν ὅτι ἦτο ἐνθουσιασμένος, διότι ἐγκατέλειπε τὴν ἐξουσίαν, δὲν ἠδύνατο νὰ παραιτηθῇ ἐξ ὁλοκλήρου τῶν δικαιωμάτων του.

Τί λοιπὸν ἐφαντάσθη; Νὰ παραιτηθῇ ὡς Γερμανὸς Αὐτοκράτωρ, ἀλλὰ νὰ παραμείνῃ βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας. Ἀλλ' ἡ ἀπόφασις αὕτη, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἦτο παράδοξος, ἤρχετο εἰς ἄμεσον σύγκρουσιν πρὸς τὸν καταστατικὸν χάρτην τῆς χώρας. Καὶ ὅμως ὁ Γουλιέλμος Β' ἐπίστευσε πρὸς στιγμὴν ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ διατηρήσῃ τὸν θρόνον τῆς προσφιλοῦς Πρωσσίας του. Εἰς τὰς τηλεφωνικὰς κλήσεις τοῦ Μὰξ τῆς Βάδης καὶ τῶν συναδέλφων του οὐδ' ἐδέχθη ν' ἀπαντήσῃ κάν.

—Ἔκαμα πᾶν ὅ,τι ἠδυνάμην νὰ κάμω, ἀπήντησεν ὁ Κάϊζερ, ὁ ὁποῖος δὲν ἐπίστευεν ὅτι ὁ στρατὸς θὰ τὸν ἐγκατέλειπε.

Τὴν 4ην ἀπογευματινὴν ὁ Γουλιέλμος Β' παραμένει ἀκόμη βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας, πρὸς μεγάλην χαρὰν τοῦ κόμητος Σλέμπουργκ, ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ νὰ τὸν ἐνθαρρύνῃ. Ἐν τούτοις αἱ καταφθάνουσαι ὁλονὲν εἰδήσεις ἀπὸ τὸ Βερολῖνον καὶ ἀπὸ τὸ μέτωπον δὲν ἦσαν καθόλου εὐχάριστοι. Μία φήμη διεδίδετο, καθ' ἣν ἓν σῶμα στασιαστῶν ἀνεχώρησεν ἐκ Βερβιὲ κατευθυνόμενον πρὸς τὸ Σπά, μὲ κακὰς διαθέσεις ἐναντίον τοῦ Κάϊζερ. Ὁ στρατάρχης Χίνδεμπουργκ, τὰς σκοτεινὰς προβλέψεις τοῦ ὁποίου ἐνίσχυον τὰ ἐξ ὅλων τῶν σημείων τοῦ Ράϊχ καταφθάνοντα τηλεγραφήματα, ἐπεσκέφθη τὸ ἀπόγευμα τὸν Αὐτοκράτορα διὰ νὰ τοῦ ἀναγγείλῃ μὲ συντετριμμένην καρδίαν, ὅτι ἡ κατάστασις εἶχε μεταβληθῆ ἄρδην ἀπὸ τῆς πρωΐας καὶ ὅτι θὰ ἦτο φρόνιμον νὰ κατέφευγεν εἰς τὴν Ὁλλανδίαν, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἴσως εὑρίσκετο οὗτος (ὁ Χίνδεμπουργκ) εἰς τὴν ἀδυναμίαν νὰ τὸν προστατεύσῃ.

ΤΟ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟΝ ΚΕΛΕΥΕΙ

Ὁ Γουλιέλμος Β' κατεῖδε πλέον ὅτι δὲν ἔμενε ἄλλο, εἰμὴ νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὸ πεπρωμένον. Ἐπίστευεν ὅτι ὁ Μὰξ τῆς Βάδης τὸν εἶχε προδώσει καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ παραδεχθῇ ὅτι ὁ Ἔμπερτ θ' ἀνελάμβανε τὴν ἀρχὴν ἐξ ὀνόματος τῆς ἐπικρατούσης ἐπαναστάσεως. Πάντως ἔδωκεν ὁδηγίας ὅπως ἑτοιμασθοῦν τὰ πάντα διὰ τὴν ἀναχώρησίν του. Ὡς τόπον τῆς νέας διαμονῆς του ἐπροτίμησε τὴν Ὁλλανδίαν.

Τὴν τραγικὴν ἐκείνην στιγμήν, ποῦ ἔβλεπε νὰ χάνωνται ὅλαι αἱ ἐλπίδες του διὰ τὸ μέλλον, ἐσκέφθη ν' αὐτοκτονήσῃ; Ὁ κ. Ἀλφρέδος Νίμαν τὸ ἐπιβεβαιοῖ, ἀλλὰ προσθέτει ὅτι «ἡ θρησκευτικὴ πίστις, ἡ ὁποία ὑπῆρξε τὸ κίνητρον τῆς ὑπάρξεως τοῦ Αὐτοκράτορος, τὸν ἠμπόδισεν ἀπὸ τοῦ νὰ θεωρήσῃ τὸ διάβημα αὐτὸ ὡς πρᾶξιν ἠθικὴν καὶ γενναίαν».

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΔΙΣΤΑΓΜΟΙ

Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Κάϊζερ ἦτο ἕτοιμος νὰ ἐπιβῇ τῆς ἁμαξοστοιχίας, ἡ ὁποία θὰ τὸν ὡδήγει εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξορίας, ᾐσθάνθη μίαν δυνατὴν συγκίνησιν: «Ὄχι, ἀνέκραξε, δὲν εἶνε δυνατόν, δὲν φεύγω! Δὲν ἠμπορῶ ν' ἀφήσω πίσω τὴν γυναῖκά μου καὶ τὰ παιδιά μου». Ὁ στρατάρχης Χίνδεμπουργκ εἰδοποιήθη περὶ τῶν τελευταίων δισταγμῶν τοῦ Αὐτοκράτορος. Ὁ βαρῶνος Γκρυνάου ἐνετάλη νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Σπὰ διὰ νὰ πείσῃ τὸν Αὐτοκράτορα νὰ ἀναχωρήσῃ.

—Δὲν θέλω νὰ φύγω, εἶπεν ὁ Κάϊζερ εἰς τὸν Γκρυνάου. Θὰ νομίσουν ὅτι δραπετεύω!

Τέλος, λαμβάνεται νεωτέρα ἀπόφασις, ὅπως ἡ αὐτοκρατορικὴ ἁμαξοστοιχία ἀναχωρήσῃ τὴν ἑπομένην, περὶ τὴν 5ην πρωϊνήν. Ἡ ὥρα εἶνε δεκάτη. Ὁ Κάϊζερ συνομιλεῖ μερικὰς στιγμὰς μὲ τὸ ἐπιτελεῖον του, κατόπιν δὲ ἀποσύρεται διὰ νὰ γράψῃ μίαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Διάδοχον.

Τὴν αὐγὴν τῆς 10ης Νοεμβρίου, ὁ τέως Κάϊζερ ἐπέβαινε τοῦ συρμοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ τὸν ὡδήγει εἰς τὴν ἐξορίαν.

MAURICE MURET

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Προκηρύξεις πλειστηριασμῶν ἐκποιήσεως κτημάτων ἐξ Ἀνταλλαγῆς.

Αἱ τιμαὶ εἰς δραχμὰς ἐμφαίνουν τὴν πρώτην προσφοράν.

Ὑποκατάστημα Δράμας

Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 28 Μαΐου 1928.

Ὑπ'	ἀριθ.	3904	μαγαζεῖον	Δρχ.	80.000
»	»	3905	»	»	70.000
»	»	3906	»	»	30.000
»	»	3911	»	»	80.000
»	»	3913	»	»	70.000
»	»	3914	καὶ οἰκία	»	175.000
»	»	3915	»	»	80.000
»	»	3916	»	»	75.000
»	»	3917	»	»	75.000
»	»	3918)α	»	»	55.000
»	»	3918)β	»	»	35.000
»	»	3920	»	»	85.000
»	»	3921	»	»	55.[illegible]
»	»	3923	»	»	[illegible]
»	»	3924	»	»	160.000
»	»	3925	ἀποθήκη	»	90.000
»	»	4008	μαγαζεῖον	»	10.000
»	»	400[illegible]	οἰκόπεδον	»	55.000
»	»	[illegible]	»	»	105.000

Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 3 Ἰουνίου 192[illegible]

Ὑπ'	ἀριθ.	3789)1	μαγαζεῖον	Δρχ.	18.000
»	»	3789)2	»	»	18.000
»	»	3791)1	»	»	13.000
»	»	3791)2	»	»	27.000
»	»	3794	»	»	25.000
»	»	3796	»	»	40.000
»	»	3797	»	»	24.000
»	»	3901	»	»	144.000
»	»	3788	»	»	48.000
»	»	3800)1	»	»	23.000
»	»	3800)3	»	»	22.000
»	»	3800)4	»	»	36.000

Ὑποκατάστημα Φλωρίνης

Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 27 Μαΐου 1928.

Ὑπ'	ἀριθ.	1026, 1026, 1027 καὶ 1083 καταστήματα καὶ οἰκόπεδον	Δρ.	120.000
»	»	1028, 1029, 1067 καὶ 1083 καταστήματα καὶ οἰκόπεδον	»	110.000
»	»	750, 749 οἰκίαι	»	100.000
»	»	751 καὶ 748 οἰκία καὶ οἰκόπεδον	»	80.000
»	»	804 οἰκία	»	70.000
»	»	1025, 1026 καὶ 1027 καταστήματα καὶ 1083 οἰκόπεδον	»	120.000

Ὑποκατάστημα Χανίων

Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 27 Μαΐου 1928.

Ὑπ'	ἀριθ.	866	κατάστημα	Δρχ.	10.000
»	»	1001	οἰκία	»	36.000
»	»	1007	»	»	24.000
»	»	1008	»	»	60.000
»	»	1017	»	»	72.000
»	»	1019	κατάστημα	»	60.000
»	»	1022	»	»	90.000
»	»	1023	»	»	120.000
»	»	1024	»	»	60.000
»	»	1025	οἰκία	»	156.000
»	»	1026	»	»	18.000
»	»	1027	»	»	156.000
»	»	1029	»	»	30.000
»	»	1032	»	»	24.000

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΛΕΤΡΙΝΩΝ

Διακηρύττει ὅτι:

Κηρυχθέντος ἐκπτώτου τοῦ τέως ἀναδειχθέντος τελευταίου μειοδότου Χαρ. Παπαγιαννοπούλου καὶ ῥητῶς ἀρνηθέντος τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατωτέρω ἔργων ὑδρεύσεως καὶ παραιτηθέντος αὐτῆς, ἐκτίθεται εἰς βάρος αὐτοῦ εἰς μειοδοτικὴν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δημοπρασίαν ἡ κατασκευὴ τῶν ἔργων ὑδρεύσεως τῆς πόλεως Πύργου ὡς καὶ ἡ προμήθεια τῶν ἀπαιτουμένων χυτοσιδηρῶν σωλήνων κλπ. ὑλικῶν κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ Χρ. Γούναρη συνταχθέντα διαγράμματα καὶ μελέτην μετὰ προϋπολογισμοῦ καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ἐγκριθέντα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 48743 διαταγῆς Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι εἰς τὸ Δημαρχιακὸν κατάστημα καθ' ἑκάστην ἡμέραν κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας καθὼς καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἄνω μηχανικοῦ ἐν Ἀθήναις.

Τὸ ἔργον προϋπολογίσθη εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 3.000.000 ἐκ τῶν ὁποίων δραχμαὶ 100434 καὶ 50)00 εἶνε δι' ἀπρόβλεπτα ἔξοδα δι' ὧν οὐδὲν δικαίωμα ἔχει ὁ ἐργολάβος. Ὁ Δῆμος ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸν τὸ δικαίωμα τῆς ἀλλαγῆς συστήματος τῶν ἀντλητικῶν ἐγκαταστάσεων Κουβέλου (Σελ. 22—37 Συγγρ. Ὑποχρ.) ἐφ' ὅσον κρίνῃ τοῦτο σκόπιμον τοῦ ἐργολάβου ὑποχρεουμένου προκαταβολικῶς νὰ δεχθῇ τὴν ἐνδεχομένως ἐκ τοῦ λόγου τούτου προκύψουσαν αὔξησιν ἢ μείωσιν ἢ μείωσιν τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου ἄνευ οὐδενὸς δικαιώματος ἀποζημιώσεως. Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νὰ προσαγάγῃ γραμμάτιον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐκ δραχμῶν 100.000 λόγῳ ἐγγυήσεως.

Οὐδεὶς θὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς τὴν δημοπρασίαν ἐὰν δὲν προσαγάγῃ πιστοποιητικὸν ὅτι προηγουμένως ἐξετέλεσε διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐν τοὐλάχιστον ἑνιαῖον ἔργον ἀξίας τοὐλάχιστον 1.500.000 δραχμῶν.

Ὁ Δῆμος ἀπέναντι τοῦ ἀναδειχθησομένου ἐργολάβου (μειοδότου) θὰ ἔχῃ καὶ θὰ ἀσκῇ ἅπαντα τὰ ἐκ τῆς κειμένης νομοθεσίας περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων δικαιώματα τοῦ Δημοσίου ὡς ἐργοδότου, ἅτινα τοῦτο ἀσκεῖ διὰ τοῦ Νομομηχανικοῦ ἢ Διευθυντοῦ τοῦ γραφείου τῶν ἔργων.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 13ην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12ην τῆς μεσημβρίας ἐν τῷ Δημαρχιακῷ καταστήματι.

Ἐν Πύργῳ τῇ 26 Ἀπριλίου 1926

Ὁ Δήμαρχος Λετρίνων
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΛΟΥΣΗΣ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΩΝ

Σήμερον ἄρχονται παρὰ τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ Γ' Σεπτεμβρίου ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος αἱ πληρωμαὶ τῶν προσφύγων δικαιούχων τῶν περιληφθέντων εἰς τὸ Συμπληρωματικὸν Μητρῷον. Σήμερον ἐπίσης ἀρχίζουν αἱ πληρωμαὶ καὶ εἰς τὸν Πειραιᾶ παρὰ τοῦ ἐκεῖ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ὅπως ἐγράψαμεν ἤδη συμφώνως πρὸς τὴν ἀπευθυνθεῖσαν σχετικὴν πρόσκλησιν τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, θὰ πληρωθοῦν σήμερον, αὔριον καὶ μεθαύριον, οἱ καταγόμενοι ἐκ τῶν χωρίων Ἀγγελοχωρίου (Καλλιπόλεως), Ἀναμοὺρ (Ἀδάνων), Αἴνου (Αἴνου), Ἀλισσὰ (Κολωνίας), Ἀκκιοϊ (Ἀννέων), (Ἀμπαρλῆ (Δέρκων) Ἀζιζιὲ (Ἡλιουπόλεως) καὶ Αὐλιανῆς (Ἡλιουπόλεως). Ἐντὸς τῆς αὔριον θὰ δημοσιευθοῦν καὶ αἱ προσκλήσεις διὰ τὴν προσέλευσιν πρὸς πληρωμὴν τῶν δικαιούχων τῆς προσεχοῦς Πέμπτης, Παρασκευῆς καὶ τοῦ Σαββάτου.

Ἐκ τοῦ ἁρμοδίου τμήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης παρεκλήθημεν νὰ ἀνακοινώσωμεν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ὀφείλουν προσερχόμενοι εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης νὰ ἔχουν συμπληρώσῃ πάσας τὰς σχετικὰς διατυπώσεις, προσκομίζοντες τὰ ἀπαραίτητα πιστοποιητικά, ἐπικεκυρωμένα δεόντως παρὰ τῶν ἁρμοδίων τμημάτων, ὥστε νὰ μὴ ἐπέρχωνται καθυστερήσεις καὶ δυσχέρειαι εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῶν πληρωμῶν. Ἰδιαιτέρως παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης παρεκλήθημεν νὰ γνωστοποιήσωμεν εἰς τοὺς πρόσφυγας ὅτι πιστοποιητικὰ πρὸς εἴσπραξιν τῶν ποσοστῶν θὰ γίνωνται δεκτὰ μόνον ἐφ' ὅσον θὰ ἔχουν ἐκδοθῇ παρὰ τῶν ἀνεγνωρισμένων, πρὸς τοῦτο καὶ ἐξουσιοδοτηθέντων εἰδικῶς Σωματείων, τὰ ὁποῖα περιλαμβάνονται εἰς τὸν διαβιβασθέντα παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐπίσημον κατάλογον. Τὰ πιστοποιητικὰ οἱασδήποτε ἄλλης ὀργανώσεως δὲν θὰ γίνωνται δεκτά, θὰ θεωροῦνται δὲ ἄκυρα.

—Ἐποικιστικὰ Γραφεῖα

Πληροφορούμεθα ὅτι δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετονομάζονται: τὸ Γραφεῖον Ἐποικισμοῦ Κατερίνης εἰς Πιερίας, τὸ τῶν Καλαϊζίων εἰς Σορδαίας καὶ τὸ τοῦ Σιδηροκάστρου εἰς Σιντικῆς.

—Ἡ χθεσινὴ σύσκεψις τῆς «Ποάδα»

Κατὰ τὴν χθεσινὴν Γεν. συνέλευσιν τῆς Π. Ο. Α. Δ. Α. προσῆλθον κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου αὐτῆς περὶ τοὺς πεντήκοντα πρόεδροι σωματείων, πρόεδροι τμημάτων τῆς Π.Ο.Α.Δ.Α., πρόεδροι μικτῶν συμβουλίων, οἱ νομικοὶ σύμβουλοι τῆς Ὀργανώσεως καὶ διάφορα μέλη αὐτῆς καὶ συνεζήτησαν ἐκτενῶς ἐπὶ τῆς τροποποιηθείσης συμβάσεως μεταξὺ Κράτους καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Κατὰ τὸ τέλος τῆς συζητήσεως ἀπεφασίσθη ἡ σύνταξις ἐντονωτάτου ὑπομνήματος μετὰ εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως τῶν ἀπόψεων τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων ἵνα ἐπιδοθῇ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, εἰς τοὺς κ. ὑπουργούς, τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων καὶ εἰς ὅλους τοὺς βουλευτάς.

—Σύσκεψις βουλευτῶν

Πληροφορούμεθα ὅτι ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς θὰ συνέλθουν εἰς σύσκεψιν οἱ πρόσφυγες κυβερνητικοὶ βουλευταί.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην θὰ συζητηθῶσι τὰ ἐκκρεμῆ προσφυγικὰ ζητήματα, ὡς καὶ ἡ στάσις ἣν θὰ τηρήσουν κατὰ τὴν συζήτησιν εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ νομοσχεδίου διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων.

—Οἱ πλημμυροπαθεῖς πρόσφυγες

Καὶ νεώτεραι πληροφορίαι ἐκ Μακεδονίας παρουσιάζουν τὴν κατάστασιν τῶν πλημμυροπαθῶν προσφύγων τοῦ Στρυμόνος ἐξαιρετικῶς οἰκτράν. Ὁλόκληροι ἐκτάσεις προσφυγικῶν ἐγκαταστάσεων εὑρέθησαν ἐν μέσῳ πλημμύρας, μὲ τὰ οἰκήματα καὶ τὰς καλλιεργημένας γαίας των. Οὔτε θερισμὸς εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ, οὔτε ἐλπὶς σπορᾶς καὶ καλλιεργείας ὑπάρχει ἐλπὶς διὰ νὰ ἐπιχειρηθῇ, ὡς ἐκ περισσοῦ δὲ γεννᾶται καὶ ὁ φόβος τῆς ἐντάσεως τῶν ἑλωδῶν πυρετῶν ἀπὸ τὰ πλημμυρήσαντα ἐκεῖ νερά. Ἡ ἔκθεσις τὴν ὁποίαν ὁ Γεν. Διοικητὴς Μακεδονίας κ. Καλεύρας ἀπέστειλεν ἐνταῦθα, διεκτραγῳδεῖ τὴν νέαν ταύτην προσφυγικὴν ἀθλιότητα καὶ δυστυχίαν, χωρὶς νὰ παραλείπῃ νὰ ὑποδεικνύῃ καὶ τὴν ἀμεσωτάτην ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς τῶν πλημμυροπαθῶν καὶ τῆς προστασίας αὐτῶν μὲ κάθε δυνατὸν τρόπον. Οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ Μακεδονίας θὰ προβοῦν σήμερον εἰς νέον διάβημα παρὰ τῇ Κυβερνήσει διὰ τὴν λῆψιν μέτρων συντόνων ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν.

—Οἱ ἔρανοι εἰς τοὺς συνοικισμοὺς

Εἶνε συγκινητικὴ ἡ προθυμία μὲ τὴν ὁποίαν αὐθορμήτως ὁ φτωχόκοσμος τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν ἔσπευσε τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν νὰ προσφέρῃ τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὸν διενεργηθέντα ἀνὰ τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς ἔρανον. Πτωχὸς πτωχὸν ἐλεεῖ, κατὰ τὸ ῥητόν, καὶ δὲν ὑπάρχει συγκινητικώτερον τούτου θέαμα. Ὁ ὀβολὸς τοῦ πτωχοῦ ἔχει ἀσυγκρίτως μεγαλυτέραν ἀξίαν ἀπὸ τὸ τάλαντον τοῦ πλουσίου.

Μέχρις ὥρας συνελέγησαν τὰ ἑξῆς ποσὰ παρὰ τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν τῶν συνοικισμῶν:

Συνοικισμὸς Ν. Φιλαδελφείας ἡ Ποδονίφτη	Δρ.	1832
Συνοικισμὸς Περιστερίου	»	6226
» Κοκκινιᾶς	»	4900
» Καισαριανῆς	»	4296
» Βύρωνος	»	2800
» Παλ. Σφαγείων καὶ Ἰλισσοῦ	»	2414.50
» Ταμπουρίων	»	1200
» Ἀναστάσεως	»	791
» Χαροκοπίου	»	700

Ἐν ὅλῳ δρ. 41629.50

—Εἰδοποίησις τῆς «ΠΟΑΔΑ» πρὸς τοὺς δικαιούχους ἀνταλλαξίμους

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνάρξεως τῆς πληρωμῆς τοῦ συμπληρωματικοῦ Μητρῴου τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Π.Ο.Α.Δ.Α. εἰδοποιεῖ τὰ ἀξιότιμα μέλη τῆς ὀργανώσεως, ὡς καὶ πάντας τοὺς δικαιούχους ἀνταλλαξίμους, ὅτι, πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἐργαζομένου προσφυγικοῦ κόσμου τὰ γραφεῖα θὰ ἐργάζωνται καθ' ἑκάστην μέχρι τῆς 8 μ.μ. πρὸς ἔκδοσιν πιστοποιητικῶν διὰ τὴν εἴσπραξιν τῆς ἀποζημιώσεώς των παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΑΙ ὁ γνωρίζων τὴν διαμονὴν τοῦ Λαζάρου Νικ. Κάνονος ἐκ τοῦ χωρίου Σαρηγκιὸλ Σεβαστείας νὰ γράψῃ ὅ,τι σχετικὸν δι' αὐτὸν γνωρίζει εἰς τὸν πατέρα του εἰς τὸ χωρίον Ὁμαλὴ Ἀνασελίτσης.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΑΙ ὁ γνωρίζων τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐκ Δεμερτζιλῆ Βουρλῶν Ἀδελφῶν Ἰωάννου καὶ Εὐθυμίου Σφαντούδη νὰ εἰδοποιήσῃ Εὐστάθιον Σφαντούδην εἰς Χαιρώνειαν.

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΑΝΕΓΕΡΣΕΙΣ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τῶν κ. κ. ὑπουργῶν τῆς Προνοίας καὶ Γεωργίας κηρύσσεται ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέον πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ Καλογρέζας ἔκτασις 68588 τ. μ. ἀνήκουσα εἰς τοὺς κληρονόμους Κοντοβέρντερ καὶ Λότ, Κοντοβέντερ Σὲτς καὶ ἀγνώστων.

Ἐπίσης ἀπαλλοτριοῦται ἀναγκαστικῶς πρὸς ἀστικὴν ἐγκατάστασιν προσφύγων ἐν τῇ θέσει Γηροκομείου Ἀθηνῶν ἔκτασις 11.196 τ.μ. Εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀφίνεται ἔκτασις 2960 τ.μ. ἐπὶ τῆς προσόψεως τῆς Λεωφόρου Κηφισιᾶς. Ἡ ἀπαλλοτριουμένη ἔκτασις φέρεται ὡς ἀνήκουσα εἰς τοὺς κ.κ. Χαλᾶν, Ἀργυρόπουλον καὶ Κριεζῆν.

Ἀπαλλοτριοῦται ἐπίσης διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ὑφισταμένου προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ γήπεδον εὑρισκόμενον ἐν Ἀθήναις καὶ παρὰ τοὺς Ἀμπελοκήπους ἐκτάσεως 7629 τ. μ. καὶ ἀνῆκον εἰς τοὺς κ.κ. Ἀναστασίαν χήραν Καστρωμένου καὶ Χαλᾶν.

Ἀπαλλοτριοῦται ἐπίσης διὰ τὴν ἵδρυσιν προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ γήπεδον ἐκτάσεως 40 στρεμ. κείμενον εἰς τὸ Παλαιὸν Φάληρον καὶ ὄπισθεν τοῦ «Ἔντεν» ἀνῆκον εἰς τοὺς κ.κ. Τρακάδαν, Ντούνην καὶ Ἀντωνίου.

Ἀπαλλοτριοῦται διὰ τὴν ἀνέγερσιν δύο ἀστικῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν γήπεδον ἐν Χίῳ συνολικῆς ἐκτάσεως 73796 τετρ. μέτρων ἀνῆκον εἰς τὸν Δῆμον Χίου καὶ τὴν κυρίαν Δέσποιναν χήραν Γ. Παγιάβλα.

Ἐξ ἄλλου ἀπαλλοτριοῦται χάριν [illegible] ἐγκαταστάσεως προσφύγων ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασιλικῶν ἔκτασις 156590 τετρ. μέτρων, ἀνήκουσα εἰς διαφόρους ἀγνώστους ἰδιοκτήτας.

Παρεχωρήθησαν προσωρινῶς εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Οἰκοδομικὸν Συνεταιρισμὸν Ἀστῶν Προσφύγων «Νέο Κορδελιὸ» 90 οἰκόπεδα ἐξ ἐκτάσεως προηγουμένως ἀπαλλοτριωθείσης καὶ εὑρισκομένης εἰς τὸ Παγκράτι, παρὰ τὸν ναὸν τῆς Ἀναλήψεως.

Τὸ τίμημα τῶν παραχωρουμένων οἰκοπέδων καθορισθὲν εἰς δρ. 5 κατὰ τετρ. μέτρον καὶ κατατεθὲν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν εἶνε προσωρινόν, τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ ὑποχρεουμένου εἰς καταβολὴν τῆς ἐπὶ ἔλαττον ἢ μεῖζον διαφορᾶς τοῦ ὁριστικοῦ τιμήματος.

Κηρύσσονται ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέα πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ προσφύγων τὰ ἀγροκτήματα Τριφούλτσοβον καὶ Λυζάνοβον τῆς περιφερείας Γιαννιτσῶν, Δαοὺτ Μπαλῆ τῆς περιφερείας Θεσσαλονίκης καὶ Χαϊδαρλῆ τῆς περιφερείας Κιλκίς.

—Ἀνακλήσεις ἀπαλλοτριώσεων.

Ἀνεκλήθη ἡ ἀπαλλοτρίωσις τοῦ εἰς τὴν θέσιν Ἀλῆ-Μπάρος, περιφερείας Λαγκαδᾶ, ἀγροκτήματος ἀνήκοντος εἰς τὴν κοινότητα Ζαγκλιβερίου.

Ἐπίσης ἀνεκλήθη ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Κατερίνης κτημάτων τῆς Μονῆς Πέτρας. Ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῶν κτημάτων τούτων εἶχεν ἀποφασισθῇ διὰ τὴν ἵδρυσιν Σανατορίου.

—Ἡ χθεσινὴ συνέλευσις διὰ τὴν «Ν. Σμύρνην»

Χθὲς τὴν 11ην π.μ. ὥραν συνεκεντρώθησαν κατόπιν προσκλήσεως τῆς ἁρμοδίως καταρτισθείσης προσωρινῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν κλινικὴν Λιβανοῦ εἰς γενικὴν συνέλευσιν οἱ οἰκισταὶ καὶ δικαιοῦχοι οἰκοπέδων «Νέας Σμύρνης». Εἰς τὴν συνέλευσιν παρέστησαν καί τινες βουλευταὶ τῆς «Ἀνεξαρτήτου Προσφυγικῆς Ὁμάδος». Ὁ παραιτηθεὶς πρόεδρος τῆς «Ἑνώσεως Νέας Σμύρνης» προέβη εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐπιτελεσθέντων διαβημάτων του, ἐπηκολούθησαν δὲ ἀνακοινώσεις καὶ συζήτησις διαφόρων θεμάτων σχετικῶν μὲ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Συνοικισμοῦ. Ἐλήφθησαν διάφοροι ἀποφάσεις.

—Διαφωνίαι διὰ τὴν Γεωργικὴν Τράπεζαν

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Ε.Α.Π. ἀνεφύη ἀπό τινος σοβαρὰ διαφωνία ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας φρονεῖ ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ἡ Γεωργικὴ Τράπεζα σοβαρὸς οἰκονομικὸς ὀργανισμὸς ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελε μετάσχει ταύτης ἐνεργῶς καὶ ἡ Ε.Α.Π., συνδυαζομένου οὕτω τοῦ ἔργου αὐτῆς πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν ἀγροτῶν προσφύγων πρὸς τὸ ὅλον ἔργον τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης, σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶνε ἡ ἀνάπτυξις τῆς γεωργίας.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας ἡ Ε.Α.Π. ἀρνεῖται νὰ δεχθῇ τὰ ἄρθρα τοῦ σχεδίου καταστατικοῦ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης περὶ συμμετοχῆς εἰς τὴν διαχειριστικὴν εὐθύνην καὶ ταύτης.

—Οἱ οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοὶ

Μεγάλη ἐξέγερσις παρατηρεῖται μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν διὰ τὴν ἐγκατάλειψίν των ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Προνοίας.

Οὐδεμία ἐνίσχυσις ἐδόθη εἰς αὐτοὺς εἰσέτι, καθίσταται δὲ κυριολεκτικῶς προβληματικὴ ἡ περαιτέρω συνέχισις τοῦ ἔργου των.

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, τὰ συμβούλια τῶν ἐν λόγῳ συνεταιρισμῶν θὰ συνέλθουν κατ' αὐτὰς διὰ νὰ ἀποφασίσουν περὶ τῆς τηρητέας στάσεώς των.

—Ἡ προσφυγικὴ περιουσία

Εἰς τὴν ἔκθεσιν ἡ ὁποία ἀνεγνώσθη παρὰ τοῦ κ. Διομήδους εἰς τὴν τελευταίαν γεν. συνέλευσιν τῆς Ἐθν. Τραπέζης ἰδιαιτέρα περικοπὴ ἀφεώρα τὸ ζήτημα τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἀνταλλαξίμων προσφύγων. Ὁ κ. Διομήδης ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα παρέλαβεν ἐν ὅλῳ 58000 μουσουλμανικὰ κτήματα, ἐκτιμήσασα αὐτὰ εἰς 4650 ἑκατ. δραχ. Ἐκ τούτων κτήματα 100 ἑκατ. ἀφῃρέθησαν ἔκτοτε ἀποδοθέντα εἰς τρίτους.

Μέχρι τοῦδε ἐπωλήθησαν ὑπὸ τῆς Τραπέζης 7743 κτήματα μὲ συνολικὸν τίμημα 482.985.013 δρ., ἔναντι 419,614,620 δρ. δι' ἃς εἶχον ἐκτιμηθῇ. Ἐπετεύχθη ὅθεν διαφορὰ ἐπὶ πλέον 14 ο)ο. Ἐξ ἄλλου ἡ Τράπεζα εἰσέπραξε 114.788,147 δρ. ἀπὸ μισθώματα. Αἱ ἀποσβεσθεῖσαι ὁμολογίαι ἀνῆλθον οὕτω εἰς 530 ἑκατομ.

Ἔναντι τούτων ἡ Τράπεζα ἐπλήρωσεν εἰς τίτλους ὁριστικοὺς μὲν 3 δισεκατομμύρια, προσωρινοὺς δὲ 478,669,000. Πλὴν τούτων διετέθησαν μετρητὰ 853,744,418 ὑπὸ τῆς Τραπέζης καὶ 17,762,922 ἐκ τῶν προσόδων τῆς περιουσίας. Οὕτω τὸ σύνολον τῶν πληρωθεισῶν ἀποζημιώσεων ἀνῆλθεν εἰς 4.350,176,340 δρ., καταβληθὲν εἰς 137391 δικαιούχους τοῦ Α' Μητρῴου καὶ τοῦ Παραρτήματος, ὑπολείπονται δὲ 3858 δικαιοῦχοι πρὸς πληρωμὴν μὲ συνολικὸν ποσὸν 122.082.032 δρ. Ὅθεν τὸ σύνολον τῶν δύο πρώτων μητρῴων ἀνέρχεται εἰς 4.472.258.380 δρ.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἡ ἐπιδρομὴ τῆς ἀκρίδος

ΚΡΑΝΙΔΙΟΝ, Μάϊος. (Ἐκτάκτου συνεργάτου μας). — Ἡ τραγικὴ συμφορὰ τῆς Κορινθίας, ἡ ὁποία τόσον βαθέως συνεκίνησε τὴν Ἑλληνικὴν ψυχήν, ἔστρεψεν ὡς εἰκός, ὅλην τὴν Κρατικὴν προσοχὴν εἰς τὸ σεισμόπληκτον τοῦτο τμῆμα τῆς Ἑλλάδος τὸ δεόμενον ἀμέσου καὶ στοργικῆς ἐνισχύσεως καὶ περιθάλψεως.

Ἤδη ὅμως ὁπότε ὁ σεισμοπαθὴς πληθυσμὸς ἀνεκουφίσθη ἀπὸ ἀπόψεως στέγης καὶ τροφῆς καὶ ἡ κρατικὴ μέριμνα, συστηματοποιηθεῖσα, ἐπελήφθη τοῦ ἔργου τῆς δυνατῆς ἀποκαταστάσεως τῶν Κορινθίων, θεωροῦμεν ὅτι δυνάμεθα νὰ ἐπικαλεσθῶμεν καὶ ἡμεῖς τὴν Κρατικὴν ἀντίληψιν ἐπὶ τοῦ τρομεροῦ κινδύνου τὸν ὁποῖον διατρέχει ἡ προμηνυομένη πλουσία παραγωγὴ τῆς Ἑρμιονίδος, ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴν τῆς ἀκρίδος.

Οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἑρμιονίδος, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος θέρους ἐκρουσαν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου ὅστις ἠπείλει τὴν ἐπαρχίαν μας καὶ τὰ ἀρχεῖα τοῦ Νομάρχου καὶ Νομογεωπόνου Ἀργολιδοκορινθίας γέμουν ἐξ ἐκθέσεων καὶ ἀναφορῶν τῶν κ.κ. Προέδρων τῶν Κοινοτήτων δι' ὧν ἐτονίζετο ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ ἀκρὶς ἀπέθανεν ἐν Ἑρμιονίδι, καὶ ἡ ᾠοτοκία αὐτῆς ἐγένετο ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μας, φυσικὸν καὶ ἀναπόφευκτον ἦτο ἀπὸ τὴν Ἑρμιονίδα νὰ ἐμφανισθῇ ὁ κίνδυνος καὶ ἐξ αὐτῆς ν' ἀπειλήσῃ καὶ ἄλλας γειτονικὰς ἐπαρχίας.

Δὲν ἠρκέσθησαν δὲ οἱ κ.κ. Πρόεδροι τῶν κοινοτήτων εἰς τὴν πρόκλησιν τῆς προσοχῆς τῶν ἁρμοδίων ἐπὶ τοῦ κινδύνου τῆς ἐπανεμφανίσεως τῆς ἀκρίδος μόνον, ἀλλὰ καὶ προέβησαν εἰς ἐνεργείας καταστροφῆς τῶν ᾠῶν τῶν ἀκρίδων διὰ νὰ προληφθῇ ἡ γέννησις αὐτῶν. Ὁ Πρόεδρος ἰδίᾳ τῆς Κοινότητος Διδύμων κ. Ἀντώνιος Παπαντωνίου, ὑπόδειγμα ἀληθοῦς κοινοτάρχου, ἔχοντος ἀρτίαν τὴν ἀντίληψιν τῶν καθηκόντων του καὶ τῆς ἐν τῇ κοινότητι ἀποστολῆς του, κατήγαγεν ἕναν ἆθλον, ἱκανὸν νὰ κατατάξῃ αὐτὸν εἰς τὴν χορείαν τῶν δημοτικῶν ἐκείνων ἀρχόντων τῶν κτησάντων ἀναφαίρετα δικαιώματα ἐπὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν δημοτῶν. Ὁ κ. Παπαντωνίου, διὰ προκηρύξεώς του διετίμησε τὰ ᾠὰ τῶν ἀκρίδων εἰς 12 δραχμὰς καὶ ἐκάλεσε τοὺς κατοίκους νὰ περισυλλέξουν τοιαῦτα. Ἡ ἀπόδοσις ὑπῆρξεν ἄκρως ἱκανοποιητική, συλλεγεισῶν 800 περίπου ὀκάδων. Ἀλλ' ἡ ἀκρὶς δὲν ἔθανε μόνον εἰς τὴν πεδιάδα τῶν Διδύμων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ γύρω βουνὰ εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ περισυλλογὴ ᾠῶν. Καὶ ἀπὸ δεκαπενθημέρου, εἰς τὰ βουνὰ καὶ τοὺς ἀγροὺς τῆς ἐπαρχίας ἤρξατο ἡ κατὰ μυριάδας μυριάδων ᾠοτοκία.

Ὁ κ. Νομογεωπόνος εἰς τὰς ἐπικλήσεις τῶν κ.κ. Προέδρων τῶν Κοινοτήτων ἀπέστειλεν πεντακόσια δοχεῖα πετρελαίου, διετέθησαν δὲ καὶ οἱ ψεκαστῆρες οἱ χρησιμοποιούμενοι διὰ τὸ ἀντιδακοκτόνον ῥάντισμα τῶν ἐλαιῶν. Κατόπιν δὲ γενομένου διαβήματος ἐκ μέρους πολιτευτοῦ τῆς ἐπαρχίας μας παρὰ τῷ κ. ὑπουργῷ τῆς Γεωργίας διετέθη νέα ποσότης πετρελαίου ἐκ πεντακοσίων δοχείων προσεφέρθη δὲ τὸ ὑπουργεῖον νὰ διαθέσῃ καὶ ἀριθμὸν φλογοβόλων ψεκαστήρων διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ καταστροφὴ τοῦ φοβεροῦ ἐχθροῦ ἐν τῇ γενέσει του.

Αἱ κοινότητες τῆς Ἑρμιονίδος ἐτόνισαν ἤδη ὅτι εἶναι διατεθειμέναι εἰς πᾶσαν ὑλικὴν θυσίαν διὰ νὰ ἐνισχυθοῦν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ ἐχθροῦ. Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καὶ τὰς ἄλλας ἁρμοδίας ἀρχὰς ἐναπόκειται νὰ ἔλθουν ἀρωγοὶ εἰς τὴν προσπάθειαν τῶν Ἑρμιονέων διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς παραγωγῆς, ἥτις καταστρεφομένη τυχὸν ὑπὸ τῆς ἀκρίδος θὰ καταδικάσῃ τὸν πληθυσμὸν τῆς Ἑρμιονίδος εἰς τὸν ἐκ πείνης θάνατον.

Ι. Μς.

Τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου

ΑΡΓΟΣ. (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις).—Οἱ καταστρεπτικοὶ σεισμοὶ τῆς Κορίνθου κρατοῦν ἐν συγκινήσει ἀκόμη τὴν πόλιν μας, ἡ ὁποία ἐδοκίμασεν ἰσχυρὰς σεισμικὰς δονήσεις. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ θεωροῦμεν ἀπαραίτητον ὅπως ληφθοῦν μέτρα διὰ τὸ ἀμφίβολον στερεότητος κωδωνοστάσιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, τὸ ὁποῖον εὑρισκόμενον ἐπὶ κεντρικωτάτης ὁδοῦ ἀποτελεῖ αὐτόχρημα δημόσιον κίνδυνον. Σημειωτέον ὅτι τὸ ἐν λόγῳ κωδωνοστάσιον εἶχε χαρακτηρισθῇ πρό τινων ἐτῶν ὡς ἑτοιμόρροπον καὶ ἐλήφθησαν τότε πρόχειρα μέτρα στερεώσεώς του. Ἐν τούτοις, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, οὐδεμίαν ἐμπνέει ἀσφάλειαν ἐν περιπτώσει ἰσχυροτέρας σεισμικῆς δονήσεως τόσον διὰ τὰ γύρω οἰκήματα, ὅσον καὶ διὰ τοὺς πολυαρίθμους διαβάτας τῆς κεντρικωτάτης ὁδοῦ. Ἂν δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ πλήρης κατεδάφισις τοῦ ἐπισφαλοῦς κτιρίου, πάντως εἶνε ἐπιβεβλημένη ἡ ἀφαίρεσις τῶν ἄνω τόξων του, τὰ ὁποῖα λυγίζουν ὑπὸ τὸ βάρος τῶν κωδώνων. Ὁ κ. Νομάρχης ἐλπίζομεν ὅτι θὰ παραγγείλῃ εἰς τὸν νομομηχανικὸν ὅπως κατόπιν ἐπιτοπίων ἐξετάσεων, εἰσηγηθῇ τὰ σχετικὰ μέτρα, τόσον διὰ τὸ κωδωνοστάσιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, τὸ ἀμέσως ἀπειλούμενον, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ἡ ὁποία ἐπίσης ἐστερεώθη προχείρως πρό τινων ἐτῶν. Εἶνε ἀνάγκη νὰ ληφθοῦν μέτρα τὸ ταχύτερον, ἂν δὲν θέλωμεν νὰ θρηνήσωμεν καταστροφὰς μὲ θύματα ἄνευ λόγου. Αἱ σεισμικαὶ δονήσεις, ἄλλως τε, ἐξακολουθοῦν καὶ δὲν γνωρίζομεν τί δύναται νὰ γίνῃ ἀπὸ μιᾶς στιγμῆς εἰς τὴν ἄλλην.

Ἀγροτικὸν συνέδριον ἐν Μακεδονίᾳ

ΚΕΡΚΥΡΑ, (ταχ)κὴ ἀντ)σις).—Τὴν 20 Μαΐου ἐ. ἔ. συγκροτεῖται ἐν τῇ πόλει μας Παγκερκυραϊκὸν Ἀγροτικὸν Συνέδριον, συγκληθὲν παρὰ τῆς συσταθείσης ἐπιτροπῆς Ἀγροτικῆς Κερκυραϊκῆς Προνοίας καὶ ἀποτελεσθείσης ἐκ τῶν κ.κ. κτηματιῶν 1) Ἰατροῦ Κωνσταντίνου Γουλῆ, 2) Δικηγόρου Δ. Σπίγγου 3) Διευθυντοῦ Γεωργ. Ἑνώσεως Χ. Κατσαροῦ, 4) Ἀλεξ. Χαλικιοπούλου Μπόζη, 5) Χρήστου Μοναστηριώτη, 6) Ἀλεξ. Μαρτζούκου, 7) Σπύρου Μαυρογιάννη, 8) Νικηφόρου Χρυσικοπούλου καὶ 9) Ἀριστ. Προβατᾶ, προέδρων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν.

Εἰς τὸ συνέδριον ἐκλήθησαν νὰ μετάσχουν αἱ τρεῖς ἐνταῦθα Ἑνώσεις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, οἱ 200 Συνεταιρισμοὶ τῆς Νήσου, αἱ Κοινότητες, τὸ Ταμεῖον Ἐλαίας, τὸ Γεωργικὸν Ἐπιμελητήριον καὶ οἱ κτηματίαι.

Πλὴν τῆς ἐξετάσεως τῆς γενικῆς ἀγροτικῆς καταστάσεως, δι' ἣν θέλουσι ληφθῇ ἀνάλογα μέτρα, θέλει συζητηθῇ καὶ ἡ ἵδρυσις Αὐτονόμου Οἰκονομικοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀγροτικῆς Πίστεως, σχέδιον τοῦ ὁποίου καταρτίζει ἡ ἐπιτροπή.

Παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς παρεκλήθη τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ὅπως ἀποστείλῃ ἀντιπρόσωπόν του ἢ τὸν ἐπιθεωρητὴν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν κ. Στεφόπουλον ὅπως παραστῇ καὶ ὑποβοηθήσῃ τὸ Συνέδριον εἰς τὰς ληφθησομένας ἀποφάσεις.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν πολεμοπαθῶν Δυτικῆς Μακεδονίας

ΦΛΩΡΙΝΑ (ταχ)κὴ ἀντ)σις).— Ὡς εἶνε γνωστόν, τὰς μεγαλυτέρας ζημίας ἐκ τοῦ μεγάλου πολέμου ὑπέστησαν οἱ κάτοικοι τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας καὶ ἰδιαίτατα τοῦ νομοῦ Φλωρίνης. Μολονότι δὲ διέρρευσε δεκαετία περίπου, ἀφ' ἧς ἀπεσύρθησαν τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα, ἐν τούτοις οὐδεμία μέριμνα ἐλήφθη διὰ τοὺς παθόντας ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων πρὸς ἀνακούφισίν των.

Ἐπιτροπαὶ συνεστήθησαν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ζημιῶν τῶν κατοίκων, οὓς ἐφωδίασαν μὲ σχετικὰς ἐπιδικαστικὰς ἀποφάσεις πρὸς ἀποζημίωσιν καὶ ἐνῷ τὸ Κράτος λαμβάνει ἀποζημιώσεις, οὐδέποτε ἐσκέφθη νὰ πληρώσῃ εἰς τούτους ποσοστόν τι.

Ἤδη πληροφοροῦνται ὅτι συνεστήθη μεγάλη ἐπιτροπὴ ἐν Ἀθήναις πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων ἀποζημιώσεως καὶ τοῦτο τοὺς ἔθεσεν εἰς ἀμηχανίαν, διότι ἡ τοιαύτη τροπὴ τοῦ ζητήματος ἀποτελεῖ παρέλκυσιν τῆς πληρωμῆς ἀποζημιώσεως ἐπὶ πολὺ μακρὸν χρόνον.

Ἔλλειψις γεωργικῶν χειρῶν

ΜΕΣΣΗΝΗ (ταχ)κὴ ἀντ)σις). — Μετὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ καιροῦ ἡ καλλιέργεια ἐξακολουθεῖ μετὰ ζέσεως. Τὸ ἡμερομίσθιον ἔφθασεν εἰς τὸ οὐχὶ εὐκαταφρόνητον ποσὸν τῶν 120 δραχμῶν, τοῦτο δὲ διότι παρουσιάζεται ἔλλειψις ἐργατικῶν χειρῶν. Ἐὰν ῥίψῃ τις βλέμμα εἰς τοὺς ἐργάτας, θὰ ἴδῃ ὅτι πάντες εἶνε 30 ἐτῶν καὶ ἄνω. Ποῦ εἶνε οἱ νέοι; Τί ἔγιναν; Ἄλλοι ἐτράπησαν εἰς τὰ γράμματα, ἄλλοι—ὅσοι δὲν ἔμαθαν γράμματα—ἐτράπησαν εἰς ἄλλα ἐπαγγέλματα. Ἔγιναν δηλονότι χωροφύλακες, τεχνῖται, ἔμποροι, κλπ. Καὶ οὕτω ἐγκατέλειψαν τὴν γεωργίαν. Ἀλλὰ ὅταν ὑπάρχῃ τοιαύτη τάσις νὰ ἀποφεύγωσι τὴν γεωργίαν καὶ νὰ τρέπωνται οἱ νέοι πρὸς ἄλλα ἐπαγγέλματα ἢ νὰ γίνωνται ὅλοι θεσιθῆραι, θὰ φθάσωσι τὰ μὲν ἄτομα εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ μὴ ἔχωσι κτήματα, τὸ δὲ ἔθνος νὰ δυστυχήσῃ ἐλλείψει ἐργατικῶν χειρῶν. Καὶ δυστυχῶς ἐκεῖ βαδίζομεν. Κράτος εἰς τὸ ὁποῖον ὁ γεωργὸς θεωρεῖται ὂν ἐξευτελισμένον καὶ ὅπερ μόνον σκοπὸν ἔχει νὰ ἱδρύῃ γυμνάσια καὶ νὰ ξεφουρνίζῃ χιλιάδας ἐπιστήμονας κατ' ἔτος οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων, ἀφοῦ ἀποκτήσουν ὅπως-ὅπως ἕνα δίπλωμα, καραδοκοῦν τὴν κατάλληλον περίστασιν νὰ «τσιμπήσουν» τὸ μεριδιόν των ἀπὸ τὸν ἀτυχῆ προϋπολογισμόν, τόπος εἰς τὸν ὁποῖον τοιαύτη ἐπικρατεῖ νοοτροπία ὅταν πρόκειται νὰ ἐκλέξωμεν τὸ ἐπάγγελμα τῶν παιδιῶν μας, εἶνε δυστυχῶς προωρισμένος νὰ χρεωκοπήσῃ εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον, ἂν δὲν σταματήσῃ τὸν ἐπικίνδυνον κατήφορον ποῦ ἐπῆρε.

Καὶ ὅπως ἔχουν σήμερον τὰ πράγματα, μόνον μὲ τὴν ἄμεσον καὶ μεμετρημένην ἐπέμβασιν τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἀποσοβηθῇ ὁ κίνδυνος τῆς τελείας ἐξαφανίσεως τῶν ἐργατικῶν χειρῶν ἀπὸ τὴν ὕπαιθρον.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποῦ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.)

κ. Γ. Κ. Τζανῆν, Μήθυμναν.—Κατεχωρήθητε εἰς τὸ φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ Ἀδραμμυτίου-Περγάμου ὑπ' αὐξ. ἀρ. 4.

κ. Γ. Μεντζικώφ, Χαλκίδα.—Ἔχομεν ἄλλον ἀνταποκριτήν.

κ. Γ. Γεμεντζάκην, Καλάμας.—Ἀποστείλατέ μας τὰς ἐν λόγῳ δηλώσεις ἐκκαθαρίσεως ἢ γράψατε τὸν ἀριθμὸν τῶν πράξεων.

κ. Π. Κονταρῆν, Ἀγρίνιον.—Ἔχομεν ἄλλον ἀνταποκριτήν.

κ. Χρ. Βασιλείου, Κιάτον.—[illegible] νὰ ὑποβάλετε αἴτησιν μετὰ πιστοποιητικοῦ σπουδῶν εἰς τὸ Στρατολογικὸν γραφεῖον τῆς περιφερείας σας. Τὸ νομοσχέδιον ποῦ γράφετε δὲν ἐψηφίσθη ἀκόμη.

κ. Χρ. Δάραν, Ψάρι.— Παρεκλήθη ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου Παιδείας νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν σχετικὴν ἐνέργειαν.

κ. Α. Σ.—Ἐὰν ἔχετε ἡλικίαν κάτω τῶν 25 ἐτῶν, ἀπολυτήριον γυμνασίου καὶ βαθμὸν τοὐλάχιστον 5 εἰς τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Μαθηματικὰ δύνασθε τὸν Σεπτέμβριον νὰ δώσετε εἰσιτηρίους ἐξετάσεις εἰς τὸ Διδασκαλεῖον.

κ. Α. Β., Πύργον.— Πράγματι ἐψηφίσθη τὸ νομοσχέδιον, ἐδόθη δὲ κατ' αὐτὰς ἕνα μέρος τῶν χρημάτων εἰς τοὺς δικαιούχους συναδέλφους σας.

κ. Σοφ. Ἀπ., Λεβάδειαν.—Ἡ αἴτησίς σας ἐπρωτοκολλήθη μὲ ἀριθ. Γενικοῦ Μητρῴου 13081)3-5-28. Ἐκάμαμεν τὰς δεούσας συστάσεις.

κ. Μ. Φοντοπούλου, Χαλκίδα.— Ἀποστέλλομεν ἐκδοθέντα ἀντίγραφα πράξεως.

κ. Σ. Ἀθανασιάδην, Ἀγρίνιον.—Ἀποστέλλομεν τὰ ἀποκόμματα ὑπευθύνων δηλώσεων τῶν δικαιούχων ποῦ μᾶς ἐγράψατε μὲ τὴν πληροφορίαν ὅτι θὰ καταχωρηθοῦν εἰς τὸ φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ, καθὼς καὶ ἀντίγραφον πράξεως Π. Πανάογλου.

κ. Κ. Σοκουλῆν, Πάτρας.— Γράψατέ μας συγκεκριμένως τὴν ἐκτιμητικὴν ἐπιτροπήν.

κ. Μιχ. Πασματζῆν, Ἀγρίνιον.— Ἡ Αἰκατερίνη Τοχουμτζόγλου κατεχωρήθη εἰς τὸ φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ Μιχαλητσίου.

κ. Κατ. Χ'' Γιάννογλου, Λαμίαν.—Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Μαγνησίας ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 653.

κ. Α. Μπακλαδζῆογλου, Λάρισσαν. — Ἡ πρᾶξις 24 Νεαπόλεως ἐξεδόθη ἐπ' ὀνόματι ἄλλων δικαιούχων. Γράψατέ μας ἀκριβῆ στοιχεῖα.

κ. Μ. Καρποῦζαν, Ῥέθυμνον.— Ἀποστείλατέ μας ὑπεύθυνον δήλωσιν δεόντως κεκυρωμένην ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς καὶ Ἐποικιστικῆς ἀρχῆς.

Ἀνταποκριτήν, Μύκονον.— Ἡ ἀνταπόκρισίς σας δὲν ἐδημοσιεύθη διότι ἔθιγε προσωπικὸν ζήτημα.

κ. Γ. Π., Ἐνταῦθα.— Ἡ ἀγγελία μᾶς ἐστάλη ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν Βιέννην. Ἂν ἔχουν ἐδῶ ἀντιπρόσωπον δὲν γνωρίζομεν.

κ. Κυρ. Φωτίου, Ἀργοστόλιον.— Ὅλαι αἱ μετὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1925 ὑποβληθεῖσαι δηλώσεις ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς ἐκπρόθεσμοι παραμένουν δὲ ἀνεκδίκαστοι. Συνεπῶς καὶ ἡ ἰδική σας δήλωσις εἶνε ἐκπρόθεσμος.

κ. Ν. Κόντον, Αἰτωλικόν.— Ἡ Ἀμάσεια εἶνε ἐπαρχία μὲ πολλὰς ἐκτιμητικὰς ἐπιτροπάς. Καθορίσατέ μας ἐπακριβῶς τὴν ἐκτιμητικὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς πράξεως.

κ. Παν. Γκόφαν, Βραχνέϊκα Πατρῶν.— Ἡ Διεύθυνσις Οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν ἀπέστειλε ἐρώτημα πρὸς τὸν Νομικὸν Σύμβουλον ὑπ' ἀριθ. 4959)28—4—28 ζητοῦσα τὴν γνώμην του ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τοῦ συντελεστοῦ. Μετὰ τὴν λῆψιν τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου θὰ ἀποφασισθῇ ἂν τὸ ὑπουργεῖον θὰ ἀσκήσῃ ἔφεσιν κατὰ τῆς ἐκδοθείσης Πρωτοδίκου ἀποφάσεως. Τὰ καθυστερούμενα μισθώματα θὰ σᾶς δοθοῦν ὁπωσδήποτε συνολικῶς.

κ. Ἀρετὴν Ἀμπατζίδου, Θεσσαλονίκην. — Ἀποστέλλομεν ἐκδοθέντα χωριστὰ ἀντίγραφα τῶν συγκληρονόμων μὲ τὴν πληροφορίαν ὅτι εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Ἀμισοῦ κατεχωρήθησαν οἱ ἑξῆς: Ἀναστ. Ἰσαακίδης ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 394, Ἀρετὴ Ἀμπατζίδου ἀριθ. 131 καὶ Μιχ. Παϊράμογλου ὑπ' ἀριθ. 855. Ἡ Μαρ. Χ'' Ἀθανασίου κατεχωρήθη εἰς τὸ Παράρτημα Ἀμισοῦ ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 31 οἱ δὲ λοιποὶ δὲν κατεχωρήθησαν καὶ συνεπῶς πρέπει νὰ στείλουν τὰς ὑπευθύνους δηλώσεις των.

κ. Ἐμμ. Κασάλην, Ἐνταῦθα. — Δὲν κατεχωρήθητε ἐλλείψει ὑπευθύνου δηλώσεως. Εἰς τὴν Εἰρήνην Ξανθοπούλου ἐστάλη προχθὲς σχετικὴ πρόσκλησις τοῦ Συνεργείου.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ, 7 Μαΐου 1928

Ἀεροπορικῶς διὰ Βρινδήσιον 11 π.μ.
«Ἰωάννα» 6 π.μ. Ἀργολικόν.
Αἰγυπτιακὸν 10 π.μ. Σμύρνην, Κωνσταντινούπολιν, Κωνστάντζαν.
«Φρίντων» 2 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγίους 40, Βρινδήσιον.
«Ἀτρόμητος» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν.
«Κεραυνὸς» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἀστακόν, Μύτικα, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Ἀμφιλοχίαν.
«Ἀθῆναι» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον.
«Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βυτρινίτσαν, Γαλαξείδιον.
«Μαίρη Μ.» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην.
«Κανάρης» 2 μ.μ. Ἡράκλειον, Ῥέθυμνον, Χανιά.
«Ἀδριατικὸς» 2 μ.μ. Χανιά, Ῥέθυμνον, Ἡράκλειον.
«Πόπη» καὶ «Ἔλενα» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην.
«Ζάκυνθος» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς.
«Ἐλευθερία» καὶ «Ἔλση» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἰκαρίαν, Σάμον.
«Θεμιστοκλῆς» 2 μ.μ. Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἶαν, Θήραν.
«Ζέφυρος» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Ἄνδρον, Κόρθιον.
«Ἀττικὴ» 2 μ.μ. Θεσσαλονίκην.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΠΑΤΡΑΙ-ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεις τῶν ὑπερωκεανείων κολοσσῶν:
"ΕΔΙΣΣΩΝ„ 12ην Μαΐου 6 μ. μ.
"ΒΥΡΩΝ„ 2αν Ἰουνίου 6 μ. μ.
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6.44.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλ. 3.64.
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Σ. Σταυρόπουλος
Καὶ εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρείας.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ παρὰ τὴν στάσιν Λεβίδου ἔπαυλις πολυτελεστάτη ἐκ 12 δωματίων, γκαρὰζ καὶ κήπου ἐκ Π. Τ. 2,300 κατάλληλος καὶ διὰ κλινικήν. Πληροφορίαι τμῆμα Ἐπαρχιῶν τῆς «Πρωΐας» 6—8 μ.μ. Μεσῖται ἀποκλείονται.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον RENAULT 10 ἵππων ἀνοικτὸν 5 θέσεων ἐν καλλίστῃ καταστάσει, κατάλληλον διὰ ταξί. Πληροφορίαι ὁδὸς Ῥεθύμνης 9.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον Κρίσλερ ἑξακύλινδρον, ἀνοικτόν, 5 θέσεων. Πληροφορίαι Στοὰ Μελᾶ ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς συμφέρουσαν τιμὴν σαλονάκι διὰ κυρίαν ἀπὸ ξύλον λεμονιᾶς μαρκετερὶ ἐπενδεδυμένον μὲ μπροσὲ φυστικί. Πληροφορίαι παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς οἰκίας Κηφισσίας 2.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Τυπογραφεῖον καὶ Βιβλιοδετεῖον ὁλόκληρον ἢ τμηματικῶς ἢ ζητεῖται συνεταῖρος, προτιμᾶται τυπογράφος. Πληροφορίαι Ῥαφεῖον Γ. Φώτη, Σόλωνος 109.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διαμέρισμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λυκαβηττοῦ ἐξ ἓξ δωματίων πολυτελῶς ἐπιπλωμένων μετὰ τηλεφώνου, λουτροῦ καὶ λοιπῶν χρειωδῶν. Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 10—11 π.μ. ξενοδοχεῖον «Καπρὶ» ὁδὸς Βαλαωρίτου 9, δωμάτιον ἀρ. 20.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ παραδιδόμενον ἀμέσως ἰσόγειον κατάστημα διαστάσεων 10Χ4 1/2 μέτρων ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δωμάτια μετ' ἐπίπλων. Πληροφορίαι ὁδὸς Κεραμεικοῦ 105, πάροδος ἀδιέξοδος ἀριθ. 8.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει γκαράζ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, κατάλληλον διὰ ὀκτὼ αὐτοκίνητα, μετ' ἐργοστασίου 8Χ6 τ.μ. (δυναμένου νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ἀποθήκη) καὶ εὐρυχώρου αὐλῆς.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια μετὰ χωριστῆς εἰσόδου εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) δραχμῶν.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ν. Χούντρᾳ δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΠΕΝΤΕ δωμάτια, χώλλ, λουτρό, ὑπηρεσία, ἐνοικιάζονται ὁδὸς Ἀλκιβιάδου 108, ἄνω πάτωμα.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὑπηρέτρια Ζωοδόχου Πηγῆς 9 κάτω πάτωμα.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ μικρὰ μονοκατοικία δύο δωματίων ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ δι' ὁλόκληρον τὸ ἔτος. Πληροφορίαι Λογιστήριον «Πρωΐας».

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ εἰσπράκτορες πεπειραμένοι διὰ τὴν Ὀργάνωσιν καὶ τὴν ἐφημερίδα «ΠΟΛΔΑ». Ἀπευθυντέον εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ὀργανώσεως Αἰόλου 155.
(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 117.000.000
Ἀγοράζει παντὸς εἴδους Ξένα Χρεώγραφα καὶ Τοκομερίδια εἰς τὰς καλυτέρας τιμάς.
Παρέχει δάνεια ἐπ ἐνεχύρῳ Χρεωγράφων ὑπὸ τοὺς εὐνοϊκωτέρους ὅρους.
Ἐνοικιάζει Χρηματοκιβώτια ἀπὸ Δρχ. 225.— ἐτησίως καὶ ἄνω.

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς "Πρωΐας„

"Μία Τιμία Γυναῖκα„

Ἀνρὶ Μπορντὼ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἀπὸ ποῦ τάχα νὰ προήρχετο ἡ πιστοποίησις αὐτή, ἡ ὁποία ἦτο τόσον σκληρὰ διὰ τὴν ὑπερηφάνειάν του;

Τὴν προτεραίαν εἶχε τολμήσει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀπὸ τὴν θλιβερὰν ἐπιστροφήν του ἀπὸ τὸ Παλαιὸν Ἀνεσσύ. Παλλων ὅλος ἐκ τῆς σκηνῆς τῆς συναντήσεως, ἀποφασισμένος νὰ ἐπιτύχῃ τὴν συγγνώμην, ἡ ὁποία ἀναμφιβόλως θὰ τοῦ ἤνοιγε τὴν τόσον ἐπιθυμητὴν ἀγκαλιὰν τῆς Ζερμαίν, ἀφοῦ τῆς ηὐχήθη καληνύκτα, εἶχεν ἀποφασίσει ὀλίγον ἀργότερα νὰ μεταβῇ εἰς τὸ δωμάτιον τῆς συζύγου του. Ἦτο ξαπλωμένη, ἀλλὰ δὲν θὰ εἶχεν ἀποκοιμηθῇ ἀκόμη, διότι δὲν εἶχε σβύσει τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς, ποῦ ἐφώτιζε ἀμυδρὰ τὸ πρόσωπόν της, πλαισιωμένον ἀπὸ τὰ μαῦρα μαλλιά της καὶ τὸν λευκὸν καὶ λεπτὸν ὦμόν της ἀσκεπῆ, λόγῳ τῆς ζέστης. Αὐτὸς ὁ κατάλευκος ὦμος ἦτο ἡ αἰτία ὅλου τοῦ κακοῦ.

Ἐπέστρεψε λοιπὸν εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς Ζερμαίν, ἡ ὁποία, ἐξηπλωμένη εἰς τὸ πλευρόν, ἅπλωνε ἤδη τὸ χέρι διὰ νὰ σβύσῃ τὸ φῶς. Ἔβλεπε καθαρά—ὅπως θὰ ἔβλεπε καὶ ἐκείνη ἀπὸ τὸ ἀνοικτὸν παράθυρον τοῦ σπιτιοῦ τοῦ φύλακος—τὰ μεγάλα σκοτεινὰ μάτια, ποῦ ἐπὶ τῇ θέᾳ της, εἶχαν γεμίσει ἀπὸ φόβον. Ἦτο βέβαιος ὅτι εἶχε ἴδῃ τὸν τρόμον ἢ μίαν ἄπειρον ἀγωνίαν τοὐλάχιστον. Τὸ βλέμμα εἶνε ἀληθινώτερο ἴσως ἀπὸ τὴν φωνήν, ἀλλὰ τὸ βλέμμα μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ διερμηνεύσῃ ὅπως θέλῃ, καὶ τὸ βλέμμα ἐκεῖνο ἔμενε εἰς τὴν μνήμην του ὡς παράπονον. Ἦτο τὸ βλέμμα τοῦ θύματος ποῦ βλέπει τὸν δήμιον νὰ πλησιάζῃ.

Πῶς μπόρεσε νὰ προχωρήσῃ, ἐν τούτοις, ὡς αὐτήν; Πῶς δὲν ἀπόμεινε καρφωμένος στὸ κατῶφλι, χωρὶς νὰ μπορέσῃ νὰ προχωρήσῃ; Ὅλα αὐτὰ τοῦ ὑπηγόρευεν ἡ ἐκτραπεῖσα ποῦ εἶχεν ἀντιληφθῆ, ὁ σεβασμός, ἡ ἰδία του ἀξιοπρέπεια, ὁ ἔρως τέλος, ὁ ἔρως πρὸ παντός, ποῦ ἀπαιτεῖ τὴν ἐπιθυμίαν, τὴν ἀναμονήν, τὴν ἀμοιβαίαν θέλησιν. Ἀλλὰ ὁ στρογγυλὸς ἐκεῖνος ὦμος, ἂν καὶ λεπτός, καὶ τόσον λευκός, τὸν ἐτράβουσε ἀκαταμάχητα.

Ἡ σκέψις του ἤλλαξε αἴφνης δρόμον. Ἤρχετο νὰ πῇ τὴν ἀλήθεια, νὰ ὁμολογήσῃ τὸ σφάλμα του, νὰ γονατίσῃ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ κρεβατιοῦ καὶ νὰ ψιθυρίσῃ: «Ναί, Ζερμαίν, τὸ ξεύρεις καὶ τὸ ἐγνώριζα ὅτι τὸ ξεύρεις ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν. Καὶ μάλιστα ὅτι δὲν τὰ ξεύρεις ὅλα. Ὅτι ἡ προδοσία αὐτὴ δὲν εἶνε μοναδική. Προηγήθησαν μία ἢ δύο—δὲν θυμοῦμαι καλὰ τὸν ἀκριβῆ ἀριθμόν, διότι δὲν τοὺς ἔδιδα καμμιὰ σημασία—ἀκόμη πειὸ ταπεινὲς καὶ χυδαῖες. Δὲν εἶμαι ὁ ἄνθρωπος ποῦ νόμιζες ὅτι ἐνυμφεύθης. Μὰ κανένας ἄνθρωπος ἀπ' ὅσους συχνάζω δὲν ἦταν ἄξιος τῆς ἀγάπης σου. Ναί. Ταπεινώνομαι μπροστά σου, ποῦ θέλησες νὰ σιωπήσῃς διὰ νὰ μὴ μὲ ταπεινώσῃς, εὗρες τὴν δύναμι νὰ κρατήσῃς τὴν σιγήν. Ἡ σιγή σου μὲ ἐνίκησε, μὲ ἐθεράπευσε, μὲ μετεμόρφωσε. Νά με τώρα, μπροστά σου, πειὸ συγκεκινημένος καὶ πειὸ τρέμων ἀπὸ τὴν βραδυὰ ποῦ πρωτοδόθηκες σὲ μένα. Δὲν ἤξερα τότε τί εἶσαι καὶ τί εἶμαι ἐγώ. Τώρα σ' ἀγαπῶ καλύτερα. Συγχώρησέ με, Ζερμαίν. Τώρα σ' ἀγαπῶ...»

Ἰδοὺ τί ἐψιθύριζε μέσα του πρὶν εἰσέλθῃ σὲ τί κατάστασι ἐξάλλου τὸν εἶχε φέρει ἡ σκηνὴ τοῦ κήπου. Πῶς δὲν εἶχε εἰπῆ τίποτε ἀπ' αὐτά; Εἶχε νοιώσει ἀπὸ τὸ ἐναγώνιον καὶ τρομαγμένο βλέμμα τῆς Ζερμαὶν ὅτι ἦτο πολὺ ἐνωρὶς ἀκόμη, καὶ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ προεξοφλῇ μίαν τόσον ταχεῖαν νίκην, μίαν τόσον γλυκεῖαν ἀνταμοιβήν; Διατί δὲν εἶχεν ἀπομακρυνθῇ, ἀφοῦ τὴν ἐκαληνύκτισε ἐκ νέου καὶ τρυφερά, ἀπὸ τὴν θύραν; Δὲν ἔβλεπε πειά, κι' ὅλας, τὸ θλιβερὸν βλέμμα, ἀλλὰ μόνον τὸν γυμνὸν ἐκεῖνον ὦμον ποῦ τὸν ἐμαγνήτιζε. Ὅλαι αἱ προθέσεις του περὶ ἐσωτερικῆς του διορθώσεως ἐναγάγουν, καὶ ἡ νέα θρησκεία ποῦ εἶχε κάμει διὰ τὴν ἀλήθειαν, δὲν εἶχε πλέον βωμόν. Εἰς τὴν ὥραν τοῦ κρεβατιοῦ, ἔσκυψε, ὄχι διὰ νὰ γονατίσῃ καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν συγγνώμην ἀλλὰ διὰ νὰ ἀναστενάξῃ μὲ φωνὴν πνιγμένην.

—Τί ὡραία ποῦ εἶσαι, Ζερμαίν!

Γιὰ νὰ μὴ βλέπῃ ὅμως τὰ γεμάτα ἀγωνίαν μάτια, ἔσβυσε μόνος του τὸ φῶς. Τότε, ἐκλήθη στὴν ἀγκαλιά του τὸ ὡραῖον ἀκίνητον κορμὶ ποῦ δὲν τοῦ ἀντεστάθη. Ἡ Ζερμαὶν δὲν ἠμύνθη. Ὑπέστη τὰς θωπείας του, ἐδέχθη νὰ συνδέσῃ τὴν ἄθραυστον ἅλυσσον τῆς συζυγικῆς των ζωῆς. Καὶ ἀφοῦ ἐδέχθη, ἴσως, δὲν ἐγνώριζε, μία νέα δὲ ἐλπὶς τοῦ ἐγέμισε τὴν καρδιά. Δὲν εἶχε ἴσως πάει στὸ Παλαιὸ Ἀνεσσὺ τὴν ἡμέρα τοῦ ῥαντεβοῦ, καὶ ἂν ἐπήγε, δὲν θὰ ἔφθασε ἴσως ἕως τὸ σπιτάκι τοῦ φύλακος, ποῦ ἦταν κρυμμένο μέσα στὰ δένδρα καὶ δὲν ἐπεσκέπτετο ποτέ.

(Ἀκολουθεῖ)

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

Η ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΙ Η ΚΥΠΡΟΣ

Οἱ «Τάϊμς» δὲν μᾶς ἐσυνήθισαν εἰς κρίσεις διαπνεομένας ἀπὸ προκατάληψιν [illegible] τοῦτο τὸ περὶ τῆς Κύπρου ἄρθρον [illegible] εἰδικοῦ συνεργάτου των προκαλεῖ [illegible] ὡς ἀδικοῦν τὴν συνήθη βρετ[illegible] εὐθύτητα καὶ εἰλικρίνειαν. Ὁ [illegible] διετέλει ὑπὸ τὴν θεληματικὴν [illegible]κατάληψιν, ὅτι ἡ ἀδιάπτωτος ἐκδήλωσις τῆς ἑλληνικότητος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ εἶνε κάτι τὸ τεχνητόν, τὸ [illegible]μενον καὶ καλλιεργούμενον [illegible] τὸν Μητροπολίτην ἢ ἀπὸ τοὺς διαλεγμένους ἐκπροσώπους τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Καὶ θὰ ἦτο ἐνδιαφέρον νὰ [illegible] ὁ ἀρθρογράφος τῆς Λονδινίου [illegible] ποίαν ἐθνικὴν συνείδησιν ἔπρεπε, κατ' αὐτόν, νὰ ἔχουν οἱ [illegible]; Τουρκικὴν ἴσως; Βρεττανικήν; Ἤ, μήπως, Φοινικικήν, ἀφοῦ φωτ[illegible] τινὲς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἀ[illegible] ἐπιμένουν, ὅτι οἱ Κύπριοι εἶνε Φοίνικες—ἀφοῦ δὲν πρέπει νὰ εἶνε [illegible], καίτοι ἡ γλῶσσά των ὑπῆρξε [illegible] ἑλληνική, ὁ πολιτισμός των [illegible] ἑλληνικὸς καὶ ἡ συνείδησις [illegible] ἀδιαλείπτως, διὰ μέσου 25 αἰώνων [illegible]; Οἱ ὁμοίως μὲ τὸν εἰδικὸν [illegible] τῶν «Τάϊμς» σκεπτόμενοι [illegible], ὅτι οἱ Κύπριοι ἔπρεπε νὰ [illegible] συνείδησιν Κυπριακὴν ἁπλῶς. [illegible] συμβαίνει ὥστε λαὸς παλαιὸς εἰς [illegible] καὶ ἐλευθερίαν ὡς ὁ ἑλλη[illegible] νὰ μὴ εἶνε δυνατὸν νὰ ἀποκτᾷ [illegible] «ἀποικιακήν». Οὔτε οἱ Ἐ[illegible] — τὸ γνωρίζει πρὸ πάντων [illegible] Ἀγγλία — ἀπέκτησαν ποτὲ συνείδησιν «Ἰονίων», καίτοι ἦσαν συντεταγμένοι εἰς ἰδίαν πολιτείαν καὶ εἶχον διοίκησιν πολιτισμένην ὅταν ἡ λοιπὴ Ἑλλὰς ἐστέναζεν ὑπὸ τὸ πέλμα τοῦ [illegible]. Καὶ ὅμως οἱ Ἑπτανήσιοι [illegible] ἀνενδότως καὶ ἐπέτυχον τὴν [illegible] των μὲ τὴν Ἑλλάδα, ὅταν ἡ Ἑλλὰς ἦτο μικρὰ καὶ πτωχὴ καὶ ὀλιγώτερον ἴσως προηγμένη ὑλικῶς ἀπὸ τὰς ἑπτὰ νήσους, ἐνῷ ἡ Κύπρος σήμερον προσδοκᾷ ἀπὸ τὴν ἕνωσιν, πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ μίαν σωτηρίαν ἀπὸ τὴν ἀλοσχερῆ ἐγκατάλειψιν εἰς τὴν [illegible] ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀφέθη. Ὅ[illegible] ἀφορᾷ τὰς ἀνησυχίας τοῦ ἀρθρογράφου διὰ τὴν τύχην τῆς μουσουλμανικῆς μειονότητος ἐὰν ἡ Κύπρος ἡνωθῇ μὲ τὴν Ἑλλάδα, τὸ σόφισμα εἶνε ἀνάξιον καὶ τῆς γλώσσης ἀκόμη, εἰς τὴν ὁποίαν διετυπώθη. Ἡ Ἑλλὰς ἀπέδειξεν ἐμπραγμάτως πῶς γνωρίζει νὰ συμπεριφέρεται πρὸς τὰς μειονότητάς της, οὐδὲ τὸ κράτος τὸ ἑλληνικὸν καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀπεθηριώθησαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἡ Μεγάλη Βρεττανία προσέφερε τὴν νῆσον εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς δυσκόλους πολεμικὰς στιγμάς. Ὑπῆρχε δὲ καὶ τότε μουσουλμανικὴ μειονότης εἰς τὴν νῆσον καὶ ἡ Ἀγγλία δὲν ἀνησυχεῖ διὰ τὴν τύχην της, καίτοι ἡ νῆσος προσεφέρετο ἀκριβῶς διὰ νὰ κηρύξῃ ἡ Ἑλλὰς τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας, παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων.

ΤΟ ΠΡΟΤΙΜΟΤΕΡΟΝ Εἶνε πολὺ προτιμότερον νὰ διεξαχθῇ, ὅπως ἀπεφασίσθη, ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος συζήτησις μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων πρὸς καθορισμὸν τῶν μέσων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ βελτιωθῇ ἡ κατάστασις τοῦ λιμένος τοῦ Πειραιῶς, παρὰ νὰ προσπαθοῦν οἱ διάφοροι ἀρχαὶ τοῦ λιμένος νὰ ἀντικρούσουν τὴν διατυπωθεῖσαν κατάστασιν εἰς τὸ ἔγγραφον τῶν ξένων ἑταιρειῶν. Διὰ τὴν κατάστασιν, ἄλλωστε, αὐτὴν δὲν εἶνε ὑπεύθυνος εἰδικῶς καμμία ὑπηρεσία ἢ τοπικὴ ἀρχή. Ὀφείλεται ἡ κατάστασις αὐτὴ εἰς μίαν γενικὴν ἀβελτηρίαν τοῦ Κράτους, ἀτόλμου, ἀβούλου, ἀναποφασίστου εἰς τόσα ζωτικὰ ζητήματα. Καὶ ἡ ἀβελτηρία αὐτὴ πηγάζει ἄνωθεν καὶ κατακλύζει κατόπιν τὰς τοπικὰς ἀρχὰς καὶ ὑπηρεσίας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει καιρὸς εἶνε ὁ λιμὴν τοῦ Πειραιῶς νὰ τακτοποιηθῇ, διὰ τὸ συμφέρον μας καὶ ἀσχέτως πρὸς τὰ παράπονα τῶν ξένων.

ΟΙ ΡΟΥΜΑΝΟΙ ΧΩΡΙΚΟΙ "Ὅ,τι συμβαίνει εἰς τὴν Ρουμανίαν δὲν στερεῖται θεαματικοῦ μεγαλείου. Πυκναὶ ὁμάδες χωρικῶν ἐκινοῦντο ἀπὸ ἡμερῶν, ἐφωδιασμέναι μὲ ζωοτροφίας ἑπτὰ ἡμερῶν, πρὸς τὴν "Ἄλμπα Γιούλια καὶ ἄλλα μεγάλα κέντρα τοῦ Ρουμανικοῦ βασιλείου, διὰ νὰ μετάσχουν τῶν μεγάλων διαδηλώσεων τοῦ κόμματος τῶν ἐθνικοαγροτικῶν, τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκει τὴν ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν διενέργειαν ἐλευθέρων ἐκλογῶν. Οἱ «Τσαρᾶνοι» τῆς Ρουμανίας ἦσαν μέχρι τοῦ μεγάλου πολέμου, εἵλωτες τῶν φεουδαρχῶν μεγάλων γαιοκτημόνων. Ἤδη ἀπέδειξαν λαὸς ἔχων συνείδησιν τῆς δυνάμεώς του καὶ τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων. Πρᾶοι καὶ ἥρεμοι ἐκ φύσεως καὶ ἰδιοσυγκρασίας, ἀποτελοῦν διὰ τοῦτο μᾶζαν παντοδύναμον ὅταν κινηθοῦν κατὰ μυριάδας, μὲ τόσην ἀποφασιστικότητα, διὰ νὰ διεκδικήσουν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἔχουν θέλησιν ἐπὶ τῶν κοινῶν καὶ διὰ νὰ τὴν ἐπιβάλουν.

ΕΠΙΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ Ἡ Κόρινθος, θὰ εἶνε διὰ σειρὰν ἐτῶν ἴσως μία ξυλίνη πόλις, μέχρις οὗ ἀνοικοδομηθῇ. Δὲν θὰ ἦτο λοιπὸν μεγάλη καὶ ἀδικαιολόγητος ἡ ἀξίωσις ὅπως τὸ πρῶτον ξύλινον παράπηγμα τὸ ὁποῖον θὰ στηθῇ ὑπὸ τοῦ Κράτους, στεγάσῃ μίαν ἀρτίαν πυροσβεστικὴν ὑπηρεσίαν, ὀργανωμένην καὶ συντηρουμένην παρὰ τοῦ Κράτους. Ὁ κίνδυνος μιᾶς νέας καταστροφῆς, ἐκ πυρκαϊᾶς αὐτῆς, θὰ ὑφίσταται ἀναμφισβητήτως ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς πόλεως εἰς Παραπήγματα, καὶ μάλιστα ὁμαδικά, καὶ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ κινδύνου αὐτοῦ εἶνε ἐπιβεβλημένον ἀπὸ τοῦδε πᾶν μέτρον.

ΑΙ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ Κατὰ τὰς χθεσινὰς ἱπποδρομίας ἐσημειώθησαν ἀταξίαι ἀπεριγράπτοι εἰς τὸ Φαληρικὸν Δέλτα ἐξ αἰτίας μιᾶς ἀνεξηγήτου ὅσον καὶ γενικῶς κριθείσης ὡς μὴ δικαίας ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τ' ἀποτελέσματα ἑνὸς ἀγωνίσματος. Ὅπου ὑπάρχουν μεγάλαι συγκεντρώσεις κόσμου καὶ μάλιστα κόσμου ἐνδιαφερομένου καὶ παίζοντος εἰς τὰς ἱπποδρομίας, παρόμοιαι ψηφοφορίαι καὶ ἀποφάσεις ἠμποροῦν νὰ ἔχουν δυσάρεστα διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν ἀποτελέσματα καὶ πρέπει ν' ἀποφεύγωνται.

ΤΑ ΑΚΑΘΑΡΤΑ Δημοσιεύεται νέος πάλιν κατάλογος ποινῶν ἐπιβληθεισῶν εἰς ἀκάθαρτα καταστήματα. Ἀλλ' ἀκάθαρτα εὑρίσκονται ἐκ περιτροπῆς πλεῖστα ἀθηναϊκὰ καταστήματα. Ζητεῖται, ἆρά γε, κατάλογος τῶν ἐκ περιτροπῆς ἀκαθάρτων, καὶ τί γίνεται εἰς τοιαύτην περίπτωσιν;

O ΥΠΕΡΑΤΛΑΝΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΩΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΣΙΚΑΓΟΝ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

ΑΙ 112 ΚΑΙ 62 ΒΟΜΒΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΟΙΚΙΑΣ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ.— ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ ΑΠΑΓΩΓΑΙ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ.

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ ΤΟΥ ΥΠΟΚΟΣΜΟΥ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Ἀπρίλιος.— Τὰς ἡμέρας αὐτὰς πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ εἰς τὸ Σικάγον ἐκλογὴ δημάρχου. Ἡ ἐκλογὴ αὐτὴ ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ ἐμφανισθοῦν εἰς τὴν πολιτικὴν κονίστραν στοιχεῖα τὰ ὁποῖα οὔτε νὰ φαντασθῇ ἦτο δυνατὸν ὁ μὴ γνωρίζων τὰ κομματικὰ παρασκήνια. Διὰ τὴν κατάληψιν τῆς δημαρχικῆς ἕδρας τοῦ Σικάγου ἀγωνίζεται ὁ τέως δήμαρχος Θόμψων. Τὸ πῶς ἀγωνίζεται εἶνε κάτι ποὺ ἀσφαλῶς δὲν γνωρίζουν οἱ δημόται τῶν εὐρωπαϊκῶν πρωτευουσῶν.

Τὸ Σικάγον εἶνε ἡ πόλις ἑνὸς περιέργου ἐγκληματικοῦ ὑποκόσμου. Παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν ποτῶν, λειτουργοῦν περίπου 20 χιλιάδες κρυφὰ ποτοπωλεῖα, ἀπειρία χαρτοπαικτικῶν λεσχῶν καὶ ἄλλων ὑπόπτων κέντρων. Τὰ ἰδιόρρυθμα αὐτὰ καταστήματα λειτουργοῦντα παρὰ τοὺς νόμους, πραγματοποιοῦν κολοσσιαῖα κέρδη. Ὑπολογίζεται ὅτι εἰσπράττουν ἡμερησίως περὶ τὰ τρία ἑκατομμύρια δολλαρίων.

Τὰ κέντρα αὐτὰ εἶνε σκορπισμένα εἰς ὅλας τὰς συνοικίας τοῦ Σικάγου. Μὲ τὸ νὰ λειτουργοῦν ὅμως παρὰ τοὺς νόμους, δὲν σημαίνει ὅτι εἶνε ἄγνωστα εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχάς. Εἶνε γνωστά, γνωστότατα, ἀλλ' αἱ ἀρχαὶ τὰ ἀνέχονται διότι ὑπάρχει στενωτάτη συνεργασία μεταξύ των.

Αὐτὰ τὰ κατήγγειλεν ὁ γενικὸς εἰσαγγελεὺς τῆς Πολιτείας κ. Κρόουβ.

112 ΚΑΙ 62 ΒΟΜΒΑΙ!

Κατὰ τὸ 1922 ὅταν ἦλθεν εἰς διάστασιν μὲ τὸν Θόμψων τὸν κατήγγειλεν ὅτι εἶχεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ὅλους τοὺς κακοποιοὺς τοῦ ὑποκόσμου, τοὺς ὁποίους ἐχρησιμοποίει διὰ νὰ τρομοκρατῇ τοὺς πολιτικούς του ἀντιπάλους. Πέρυσιν ἐγένοντο εἰς τὸ Σικάγον 112 ἐκρήξεις βομβῶν προκαλέσασαι πολλὰς ζημίας εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἀντιπάλων του. Ἐφέτος δὲν ἐγένοντο παρὰ... μόνον 62!

Κανεὶς ἀπὸ τοὺς βομβιστὰς αὐτοὺς δὲν ἀνεκαλύφθη, οὔτε καὶ πρόκειται νὰ ἀνακαλυφθῇ. Τὸ κωμικὸν εἶνε ὅτι διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν προκηρύσσει ἀμοιβὴν καὶ αὐτὸς ὁ δήμαρχος Θόμψων, ὁ ὁποῖος διὰ νὰ μειώσῃ τὴν δημιουργουμένην ἐντύπωσιν διαδίδει ὅτι τὰς βόμβας θέτουν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι οἱ ἀντίπαλοί του εἰς τὰς οἰκίας των διὰ νὰ τὸν δυσφημίσουν!...

Ἐναντίον τοῦ Θόμψων, ὅπως εἴπομεν, ἐτάχθη ἀπὸ τοῦ 1922 ὁ γενικὸς εἰσαγγελεὺς κ. Κρόουβ. Οὗτος εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους κομματάρχας τοῦ Σικάγου. Χάρις εἰς τὴν κομματικήν του αὐτὴν δύναμιν κατέχει καὶ τὴν θέσιν τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέως. Βυθομετρήσας ὅμως τὴν κατάστασιν, ἐπείσθη ἐσχάτως ὅτι δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπανεκλεγῇ ἐὰν ἔχῃ ἐχθρόν του τὸν δήμαρχον Θόμψων. Μία ἀποτυχία θὰ ἐσήμαινε δι' αὐτὸν καταστροφήν. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν συνεφιλιώθη μὲ τὸν Θόμψων καὶ ἀπὸ κοινοῦ ὀργανώνουν τὰς δυναμιτιστικὰς ἀποπείρας. Μία ἐφημερὶς ἔγραφεν ἐσχάτως εἰς τὸ Σικάγον: «Ἐκλέξατε εἰσαγγελέα τὸν κ. Κρόουβ, φυλάξετε ὅμως καὶ τὰ σπίτια σας ἀπὸ τὰς βόμβας του».

Τὸ ὅτι αὐτὸς ὀργανώνει τὰς ἀποπείρας, δὲν τὸν ἐμποδίζει νὰ προσφέρῃ καὶ 10 χιλιάδας δολλάρια διὰ τὴν... ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν.

«ΑΜΕΡΙΚΑ ΦΟΡΣΤ»

Σύνθημα τοῦ Θόμψων εἶνε τὸ ἔμπροσθεν διὰ τὸ Ἀμέρικα Φόρστ». Μὲ τὸ σύνθημα αὐτὸ ἐννοεῖ τὴν αὐτοδιοίκησιν τῆς πόλεως, τῆς κομητείας, τῆς πολιτείας, τοῦ ἔθνους». Ταυτοχρόνως μὲ τὸ ἴδιον σύνθημα ἐννοεῖ καὶ τὴν πάλην ἐναντίον τῶν μελλοντικῶν πολέμων καὶ τῆς ἀποστολῆς ἀμερικανικοῦ στρατοῦ εἰς Εὐρώπην.»

Τὸ σύνθημα αὐτό, τὸ ὁποῖον ἔχει σκοπὸν νὰ κατακτήσῃ καὶ ἐκείνους ποὺ δὲν κατακτῶνται μὲ τὰς βόμβας, εἶνε ὁμολογουμένως μεγαλοϊδεατικόν, δὲν εἶνε ὅμως ἰδικόν του...

Ἕνας παλαιὸς συνεργάτης τοῦ Θόμψων, ὁ Λαντώ, διηγεῖται, χωρὶς νὰ διαψευσθῇ, ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ ἐμπνευστὴς τοῦ συνθήματος «Ἀμέρικα Φόρστ». Ὅταν τὸ ἤκουσε διὰ πρώτην φορὰν ὁ Θόμψων ἦτο ἡ ἐποχὴ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου.

—Τί σημαίνει «Ἀμέρικα Φόρστ»; ἠρώτησε τὸν συνεργάτην του ὁ Θόμψων.

—Τὸ νὰ μὴ στέλλωνται στρατιῶται εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ χρήματα διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ κλονιζομένου θρόνου τοῦ βασιλέως Πέτρου.

—Καὶ ποῖος εἶνε ὁ βασιλεὺς Πέτρος;

—Ὁ βασιλεὺς τῆς Σερβίας.

—Καὶ ποιὰ εἶνε αὐτὴ ἡ Σερβία; ἠρώτησε ὁ Θόμψων.

Ἡ ἄγνοιά του αὐτὴ ἐννοεῖται δὲν τὸν ἐμποδίζει νὰ δημαγωγῇ ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς καὶ διεθνοῦς πολιτικῆς.

ΤΑ ΑΝΤΙΠΟΙΝΑ

Φαίνεται ὅμως ὅτι καὶ οἱ ἀντίπαλοί του δὲν στέκονται μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια. Δεξιὸ χέρι τοῦ Θόμψων ἦτο ὁ δημοτικὸς σύμβουλος κ. Χάρα. Τὴν νύκτα τῆς ἐννάτης πρὸς τὴν δεκάτην Ἀπριλίου οὗτος ἐξηφανίσθη. Τὸν εἶδον διὰ τελευταίαν φορὰν τὴν 8ην ἑσπερινὴν ἐνώπιον ἑνὸς ξενοδοχείου κειμένου ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῆς ὁδοῦ Κλὰρκ καὶ τῆς λεωφόρου Νόρθ.

Στρατιὰ μυστικῶν πρακτόρων ἐστάλη πρὸς ἀνεύρεσίν του. Ταυτοχρόνως ἐπειδὴ ὑπῆρχε κίνδυνος ἀπαγωγῆς καὶ ἄλλων ὑποψηφίων, διετάχθησαν ὀγδοήκοντα ἀστυνομικοὶ περίπολοι νὰ παρακολουθοῦν ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ὑποψηφίους.

Διὰ νὰ προλάβουν τὰς τοιούτου εἴδους ἀπαγωγὰς κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας σταματοῦν τὰ αὐτοκίνητα καὶ βεβαιοῦνται ἂν οἱ τυχὸν ἐπιβαίνοντες αὐτῶν ὑποψήφιοι ταξιδεύουν ἰδίᾳ βουλήσει ἤ... ἀπάγονται.

Οἱ διαπληκτισμοὶ ὅμως τῶν ἀντιπάλων μερίδων δὲν σταματοῦν ἕως ἐδῶ. Ὅπως οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Θόμψων δὲν ἀναγνωρίζουν ὅτι αὐτοὶ ὀργανώνουν τὰς δυναμιτιστικὰς ἀποπείρας, οὕτω καὶ οἱ ἀντίπαλοί του ἀρνοῦνται ὅτι ἀπάγουν τοὺς ὑποψηφίους τοῦ Θόμψων. Διὰ τὸν Χάρα λέγουν ὅτι δὲν τὸν ἀπήγαγον αὐτοί, ἀλλ' ὅτι ἐξηφανίσθη διότι κατηγορεῖται διὰ παράβασιν τοῦ νόμου περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς πωλήσεως ποτῶν.

Οἱ δυστυχεῖς ἐκλογεῖς τοῦ Σικάγου δὲν γνωρίζουν τί νὰ πιστεύσουν καὶ τί νὰ κάμουν, παρακαλοῦν μόνον νὰ μὴ συναντήσουν καμμίαν βόμβαν εἰς τὴν οἰκίαν των...

Αἱ ἐφημερίδες αἱ κατὰ τοῦ Θόμψων χαρακτηρίζουν ὡς ἐθνικὴν συμφορὰν τὴν διὰ βομβῶν τρομοκράτησιν τῶν ἐκλογέων, ἐνῷ αἱ ὑπὲρ τοῦ Θόμψων ἐφημερίδες χαρακτηρίζουν πάλιν ὡς ἐθνικὴν συμφορὰν τὴν ἀπαγωγὴν τῶν ὑποψηφίων.

ΚΑΥΓΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΑΠΛΩΜΑ

Τώρα διατὶ γίνεται τόσον σκληρὰ πάλη μεταξὺ θομψωνικῶν καὶ ἀντιθομψωνικῶν;

Αἱ κακαὶ γλῶσσαι εἰς ἀπάντησιν ἀναφέρουν ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Σικάγου ἀνέρχεται ἤδη εἰς 245 ἑκατομμύρια δολλάρια καὶ πρόκειται ἤδη νὰ φθάσῃ τὰ 350 μὲ τοὺς νέους φόρους ποὺ πρόκειται νὰ ἐπιβληθοῦν.

Καυγὰς δηλαδὴ διὰ τὸ πάπλωμα, ὅπως θὰ ἔλεγεν ὁ Νασταδὶν Χότζας, ἐὰν εἶχε προφθάσει νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἀμερικὴν προτοῦ ψηφισθῇ ὁ νόμος περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς εἰσόδου μεταναστῶν, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, δὲν εἶνε περιποιητικώτερος πρὸς τοὺς φιλοσόφους...

ΤΟ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΥΠΟΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΑΓΓΛΟΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

ΠΩΣ ΥΠΕΧΩΡΗΣΕΝ Ο ΝΑΧΑΣ ΠΑΣΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος).

Τὰ προηγηθέντα τῆς νέας ὑποτροπῆς τῆς ἀγγλοαιγυπτιακῆς κρίσεως εἶνε γνωστά. Μετὰ τὸ ναυάγιον τῶν διαπραγματεύσεων τοῦ Σάρουατ πασᾶ, μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ σχεδίου ἀγγλοαιγυπτιακῆς συνθήκης, ἥτις ἐπροκάλεσε τὴν πτῶσιν τῆς κυβερνήσεως Σάρουατ, μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπομνήματος τῆς 4 Ἀπριλίου, ἡ κρίσις δὲν ἔπαυσε κατ' οὐσίαν νὰ ὑφίσταται. Ὁ Ναχὰς πασᾶς, ὁ διαδεχθεὶς τὸν Ζαγλοὺλ πασᾶν εἰς τὴν προεδρίαν τῆς «Οὐάφντ»—τοῦ ἐθνικιστικοῦ κόμματος—συνεκρότησε κυβέρνησιν καθαρῶς ἐθνικιστικῶν τάσεων, ἐχθρικὴν πρὸς πᾶσαν βρεττανικὴν παρέμβασιν οἱασδήποτε μορφῆς. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἄνοδόν του εἰς τὴν ἀρχήν, ἀντετάχθη κατηγορηματικῶς εἰς τὸ ὑπόμνημα τῆς 4 Ἀπριλίου, δι' οὗ ἡ κυβέρνησις τοῦ Λονδίνου ὑπενθύμιζε τὴν ἐμμονήν της εἰς τὴν Δήλωσιν τοῦ 1922 καὶ τὰς ἐν αὐτῷ παρεχομένας ἐπιφυλάξεις, θέλουσα οὕτω νὰ προλάβῃ τὴν ὑπὸ τῆς Γερουσίας ψήφισιν τοῦ περιφήμου νομοσχεδίου (τὸ ὁποῖον ἔχει ἤδη ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς). Ἀλλὰ καὶ ἂν ἤθελε νὰ δειχθῇ διαλλακτικός, τὰ πειὸ πρωχωρημένα καὶ ἀδιάλλακτα στοιχεῖα τῆς πλειοψηφίας, ἐφ' ἧς ἐστηρίζετο, δὲν θὰ τὸν ἄφιναν.

Ἔτσι, χθὲς ἦτο ἡ ἡμέρα συζητήσεως εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου τοῦ τροποποιοῦντος τὸν παλαιότερον νόμον περὶ δημοσίων συναθροίσεων καὶ διαδηλώσεων, τουτέστι τὸν νόμον ὅστις κανονίζει τὸ δικαίωμα τοῦ δημοσίᾳ συνέρχεσθαι ἐν σχέσει πρὸς τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα τῆς ἀστυνομίας. Ὁ νόμος αὐτὸς ἐγεννήθη μαζὶ μ' ἕναν ἄλλον, ὅστις δὲν ἀπαγορεύει τὴν ὁπλοφορίαν τῶν πολιτῶν (παρέχει δηλαδὴ εἰς κάθε πολίτην τὸ δικαίωμα νὰ φέρῃ ὅπλα οἱουδήποτε εἴδους). Νόμος ἐπικίνδυνος, ὅπως βλέπετε, διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ ἰδίως διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ξένων.

Ἀλλὰ καὶ ὁ νόμος περὶ δημοσίων συναθροίσεων δὲν εἶνε ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνος. Κανονίζει τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι καὶ τῶν διαδηλώσεων, ἀλλὰ περιέχει τὴν περίεργον διάταξιν ὅτι θεωρεῖται ἔνοχος ὁ ἀστυνομικὸς διὰ πᾶν σφάλμα περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν, ὑφ' ὧν ὁ νόμος ἐμπνέεται. Ἀμφίβολος διάταξις καθαρῶς «ἀνατολίτικου» νομοθετήματος, ἡ ὁποία δένει κυριολεκτικῶς τὰ χέρια τῆς ἀστυνομίας καὶ τὴν καθιστᾷ ἀνίκανον νὰ ἐνεργήσῃ μετ' αὐστηρότητος ἐναντίον τῶν παρανόμων συναθροίσεων καὶ διαδηλώσεων.

Ὁ νόμος αὐτὸς ἀποτελεῖ διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἀπόπειραν κατὰ τῆς δημοσίας τάξεως, τῆς ὁποίας τὴν ἡγεμονίαν ἐπεφύλαξεν εἰς ἑαυτὴν ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς περὶ ἀνεξαρτησίας Δηλώσεως τοῦ 1922, καὶ ἂν δὲν διεμαρτυρήθη ὅταν ὁ νόμος συνεζητήθη εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, διότι τότε διεξήγοντο αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν σύναψιν ἀγγλοαιγυπτιακῆς συνθήκης, ἐπεμβαίνει ἐνεργότερον τώρα ποὺ ἡ Αἴγυπτος ἀπέρριψε πᾶσαν πρότασιν συμμαχίας.

Διότι ἡ κυβέρνησις τοῦ Λονδίνου, ἀποφασισμένη, ὡς φαίνεται, νὰ μὴν ὑποχωρήσῃ οὐδὲ σπιθαμὴν αὐτὴν τὴν φοράν, συνώδευσε τὸ τελεσίγραφον τῆς διὰ καταλλήλων προκαταρκτικῶν μέτρων. Συγχρόνως μὲ τὴν εἴδησιν περὶ ἐπιδόσεως τοῦ τελεσιγράφου, τὰ ἐκ Λονδίνου τηλεγραφήματα ἀνήγγελλον χθὲς τὸν ἐκ Μάλτας ἀπόπλουν δύο θωρηκτῶν καὶ τριῶν καταδρομικῶν, κατευθυνομένων εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Προσετίθετο δέ, ὅτι ἦτο πιθανὴ ἡ ἐνίσχυσις τῆς μοίρας καὶ δι'

ἑτέρων μονάδων καὶ ὅτι ἔδει νὰ ἀναμένεται, ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τοῦ τελεσιγράφου, ἡ κατάληψις τῶν τελωνείων τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ Πὸρτ-Σαΐτ.

Ἐπὶ πλέον, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν σὲρ Ὤστεν Τσάμπερλαιν, ἐκθέτων τὴν κατάστασιν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, εἶπε: «Τὸ νέον αἰγυπτιακὸν νομοσχέδιον θὰ ἐξησθένει μεγάλως τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, θὰ παρέλυε τὴν ἀστυνομίαν, εἰς ἣν θὰ ἐπέβαλλε διὰ μίαν δικαστικὴν πλάνην ποινὰς πολὺ βαρυτέρας τῶν προβλεπομένων διὰ τοὺς ὑπευθύνους τῶν ἀταξιῶν, θὰ ἠπείλει δὲ ἰδίως τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν ξένων. Αὐτὴ εἶνε ἡ γνώμη τόσον τῆς βρεττανικῆς, ὅσον καὶ τῆς αἰγυπτιακῆς ἀστυνομίας, καὶ τὴν γνώμην ταύτην συμμερίζεται ἡ ξένη κοινότης.»

Καὶ προχωρῶν ὁ κ. Τσάμπερλαιν ἀνέφερεν ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Ζαγλοὺλ πασᾶς, τῷ 1924, ἐθεώρει ἀντίθετον πρὸς τὰ κοινὰ συμφέροντα τὴν ἐξασθένησιν τῆς δικαιοδοσίας τῆς ἀστυνομίας καὶ ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ βρεττανικὴ κυβέρνησις, ἥτις εἶνε ὑπόλογος διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ξένων ἐν Αἰγύπτῳ, δὲν δύναται νὰ ἀγνοήσῃ τὸν τοιοῦτον κίνδυνον. Κατὰ τὰς ταραχὰς τὰς λαβούσας χώραν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῷ 1921, περὶ τοὺς εἴκοσι ξένοι ἐφονεύθησαν καὶ ὑπὲρ ἑξήκοντα ἐτραυματίσθησαν. Πρὸ ὀλίγων ἑβδομάδων ὁ αἰγυπτιακὸς ὄχλος, ἐξεγερθεὶς διὰ πολιτικοὺς σκοπούς, ἐξημίωσε τὴν ξένην ἰδιοκτησίαν. Ἤδη, ἀφοῦ ἀπέβησαν μάταιαι αἱ φιλικαὶ παραινέσεις, ἡ βρεττανικὴ κυβέρνησις ἐπέδωκεν ἕνα «τελικὸν ἐκφοβισμὸν» εἰς τὴν Αἰγυπτιακὴν Κυβέρνησιν.

Τέλος ὁ ἀγγλικὸς τύπος, ἀπὸ ἡμερῶν σχολιάζων τὴν αἰγυπτιακὴν κατάστασιν, ἐκδηλοῖ ὁμόφωνον γνώμην ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς αὐστηρᾶς καὶ ἐνεργοῦ ἀντιμετωπίσεως τῶν Αἰγυπτίων ἐθνικιστῶν.

Εἰδοποιηθεὶς πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς χθὲς περὶ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ τελεσιγράφου, ὁ Ναχὰς πασᾶς ἀνῆλθεν ἀμέσως εἰς τὰ Ἀνάκτορα, ὅπου συνεσκέφθη μετὰ τοῦ βασιλέως. Ἀμέσως, κατόπιν, συνεκρότησεν ὑπουργικὸν συμβούλιον. Ἐν τῷ μεταξὺ ἤρχισεν ἡ κίνησις μεταξὺ τῶν πολιτικῶν κύκλων καὶ ἰδίως τῶν ἐθνικιστικῶν, οἵτινες ἤρχισαν ἐκδηλοῦντες ἔκτακτον νευρικότητα. Ὁ τύπος, ἀφ' ἑτέρου, στερούμενος οἱασδήποτε ἐπισήμου ἀνακοινώσεως, ἤρχισεν ἀναγράφων διαφόρους φήμας περὶ τῆς πιθανῆς ἐκβάσεως τῆς καταστάσεως. Μερικὰ ἐθνικιστικὰ ὄργανα, τονίζοντα ὅτι τὸ Σύνταγμα ἐτίθετο ἐν κινδύνῳ λόγῳ τῆς ἀγγλικῆς ἐπεμβάσεως, συνεβούλευον εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ παραιτηθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τοῦ τελεσιγράφου. Τοῦτο—ἔλεγον—θὰ ἦτο τὸ τελευταῖον ἀπεγνωσμένον μέσον σωτηρίας τοῦ Συντάγματος. Ἐν τῷ μεταξύ, μετὰ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ὁ πρωθυπουργὸς ἀνῆλθε πάλιν εἰς τὰ Ἀνάκτορα, ἐν ᾧ οἱ ὑπουργοὶ τὸν ἀνέμενον εἰς τὸ Κοινοβούλιον πρὸς συγκρότησιν τῆς τελευταίας συσκέψεως πρὸ τῆς ἑσπερινῆς συνεδριάσεως τῶν Βουλῶν.

Ἐκ παραλλήλου ἔκτακτα στρατιωτικὰ μέτρα ἤρχισαν λαμβανόμενα ἀπὸ τῆς προχθές. Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τμήματος τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας συνεσκέφθη μετὰ τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ στρατοῦ στρατηγοῦ Σπὶνξ πασᾶ διὰ τὴν κατανομὴν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων ἀνὰ τὴν χώραν διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον. Ὁδηγίαι ἐδόθησαν πρὸς τοὺς διευθυντὰς τῶν ἀστυνομιῶν τῶν μεγάλων πόλεων καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ, ὅπως λάβουν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως. Εὐτυχῶς, παρ' ὅλον τὸν ἐκνευρισμὸν τῶν ἁρμοδίων καὶ τῆς κοινῆς γνώμης παντοῦ τῆς χώρας ἐπεκράτησεν ἀπόλυτος τάξις.

Ἐν μέσῳ τοιαύτης ἀτμοσφαίρας συνεδρίασαν χθὲς τὰ δύο νομοθετικὰ σώματα. Ἡ Γερουσία ἦτο κατάμεστος ἀκροατῶν, ἀναμενόντων συζήτησιν ἐπὶ τοῦ πολυκρότου νομοσχεδίου. Αἱ ἐλπίδες των ὅμως διεψεύσθησαν. Τῆς Βουλῆς τὰ θεωρεῖα ἦσαν ἀραιῶς κατειλημμένα· τοὐναντίον οἱ βουλευταὶ εὑρίσκοντο ὅλοι εἰς τὰς θέσεις των. Δὲν ἐφαίνοντο ὅμως ἐξαιρετικῶς ταραγμένοι ἐκ τῆς νευρικότητος. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως, ὁ Ναχὰς πασᾶς, ὅστις ἐγένετο δεκτὸς μετὰ θερμῶν ἐπευφημιῶν, ὅταν εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν μετὰ τῶν συναδέλφων του, ἐζήτησε νὰ διεξαχθῇ ἡ συνεδρίασις κεκλεισμένων τῶν θυρῶν πρὸς συζήτησιν ἐπὶ «εἰδικοῦ θέματος». Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τοῦ ἀγγλικοῦ τελεσιγράφου.

Ἕνας ἐθνικιστής, ὅστις εἶχεν ὑποβάλει ἐπερώτησιν ἐὰν ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ἀποδεχθῇ τὴν Δήλωσιν τοῦ 1922 μὲ τὰς ἐπιφυλάξεις της, ἀντετάχθη ζωηρῶς εἰς τὴν πρότασιν: «Ἡ Μεγάλη Βρεττανία—εἶπε—καὶ ὅλος ὁ κόσμος δέον νὰ μάθουν τί σκέπτεται ἡ αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις περὶ τῆς βρεττανικῆς ἐνεργείας.» Ὁ λόγος του ὅμως ἐγένετο δεκτὸς μετ' ἀδιαφορίας. Ἡ πρότασις τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐγένετο ὁμοφώνως δεκτὴ· τὰ θεωρεῖα ἐξεκενώθησαν καὶ ἤρχισεν ἡ μυστικὴ συνεδρίασις, ἥτις διήρκεσε μέχρι σχεδὸν τοῦ μεσονυκτίου.

Τί ἐλέχθη κατ' αὐτήν, δὲν εἶνε βεβαίως δυνατὸν νὰ γνωρίζωμεν· ἡ ἔκβασις ὅμως τῆς συνεδριάσεως ἐπροκάλεσε γενικὴν ἀνακούφισιν. Γνωρίζετε ἤδη ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων ὅτι ἡ Βουλὴ ἐδέχθη τὴν πρότασιν τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως τὸ νομοσχέδιον ἀποσυρθῇ ἐκ τῶν συζητήσεων τῆς παρούσης συνόδου καὶ ὑποβληθῇ ἐκ νέου κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον (τὸν Νοέμβριον). Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ὁ Ναχὰς πασᾶς πρόκειται νὰ καταρτίσῃ τὴν ἀπάντησίν του πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Λονδίνου. Θὰ διαμαρτύρεται, βεβαίως, διὰ τὴν νέαν ἐπέμβασιν τῆς Ἀγγλίας εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς χώρας του, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν θὰ ἀνακοινοῖ τὴν ὑποχώρησίν του πρὸ τῆς τελεσιγραφικῆς ἀπειλῆς. Θὰ μείνῃ ἡ Μεγάλη Βρεττανία ἱκανοποιημένη ἐκ τῆς προσωρινῆς ἀποσύρσεως τοῦ νομοσχεδίου; Πιθανῶς ναί, σύμφωνα μὲ τὸ δόγμα τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς, ὅπως μὴ ἐξωθῇ ἀνωφελῶς τὰ πράγματα. Πάντως ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς σήμερον εἰσερχόμεθα εἰς τὸ στάδιον τῆς χαλαρώσεως τῆς κρίσεως. Αἱ αἰγυπτιακαὶ ἐφημερίδες εἰς μακρὰ ἄρθρα των συνιστοῦν πρὸς τὸν λαὸν τὴν τήρησιν ψυχραιμίας καὶ μετριοπαθείας καὶ νὰ ἀναμείνῃ ἤρεμος καὶ μετ' ἐμπιστοσύνης τὴν διαχείρισιν τῆς ἐθνικῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους. «Ἀπέναντι τῶν ἀπειλῶν καὶ τῶν βιαιοτήτων τῆς Ἀγγλίας—γράφει ἡ «Ἀχράμ»—οὐδὲν ἄλλο ἔχει νὰ ἀντιτάξῃ ἡ Αἴγυπτος εἰμὴ τὴν φρόνησιν, τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα τοῦ λαοῦ της.»

Τ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙ' ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Πρὸς πλήρωσιν 10 θέσεων ἀκολούθων προκηρύσσεται διαγωνισμὸς ἐνεργηθησόμενος τὴν 3 Ἰουνίου ἐ.ἔ. Προσκαλοῦνται οἱ κεκτημένοι τὰ νόμιμα προσόντα (πτυχίον νομικῆς σχολῆς ἢ ἀνωτέρων ἐμπορικῶν σπουδῶν, προτιμωμένων τῶν ἐφέδρων) ὅπως συμμετάσχωσι τούτου. Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθ. Δημοσίου Λογιστικοῦ (τμῆμα Προσωπικοῦ).

Ὁ ὑφυπουργὸς
Α. ΜΥΛΩΝΑΣ

Α' ΣΩΜΑ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἀποθήκη Ἀθηνῶν διακηρύττει ὅτι, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 56606 26)4)28 Δ)γῆς τοῦ Α' Σ. Στρατοῦ ἐκτίθενται εἰς δημόσιον ἐπαναληπτικὸν διαγωνισμὸν τὰ κάτωθι εἴδη, ἅτινα εἰσὶν ἄχρηστα τῇ στρατ. ὑπηρεσίᾳ, τὴν 12ην Μαΐου ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10—12:

1) Ῥάκη ἐρέας ὀκάδες 1215
2) Ῥάκη βαμβάκινα ὀκ. 33
3) Μέταλλα ὀκ. 73.

Οἱ ὅροι συμφωνιῶν εἰσὶ κατατεθειμένοι παρὰ τῇ Γραμματείᾳ, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην 11—12 π.μ.

Τὰ ἔξοδα δημοσιεύσεως καὶ τὰ κηρύκεια βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην.

Τὰ πρακτικὰ ἔσονται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Α' Σ. Στρατοῦ.

Ἀθῆναι τῇ 30 Ἀπριλίου 1928

Ὁ Διευθυντὴς
Ν. ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀντ)ρχης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ἐπικειμένης τῆς πληρωμῆς τοῦ Συμπληρωματικοῦ Μητρῴου, καθ' ἣν πᾶς δικαιοῦχος ὑποχρεοῦται νὰ προσαγάγῃ πιστοποιητικὸν ἀνεγνωρισμένης προσφυγικῆς ὀργανώσεως περὶ τῆς ταυτότητος καὶ τῆς ἀγροτικῆς αὐτοῦ ἐγκαταστάσεως, προσκαλοῦνται ἅπασαι αἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἑδρεύουσαι προσφυγικαὶ ὀργανώσεις νὰ προσαγάγωσιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἀνταλλαγῆς βεβαίωσιν τῆς Νομαρχίας Ἀττικοβοιωτίας ὅτι συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 6550 ἐ. ἔ. ἐγκύκλιον αὐτῆς κοινοποιηθεῖσαν πρὸς ἅπαντα τὰ Σωματεῖα ἀπὸ τῆς 20 Μαρτίου 1928 ἐξεπλήρωσαν τὰς περὶ ἐλέγχου τοῦ καταρτισμοῦ καὶ τῆς κανονικῆς λειτουργίας αὐτῶν νομίμους διατυπώσεις.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας)

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΑΤΗ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΠΛΑΣΤΑΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

ΕΝΕΧΟΝΤΑΙ ΠΡΩΗΝ ΚΑΙ ΝΥΝ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΕΝΗΡΓΗΘΗΣΑΝ ΧΘΕΣ ΠΟΛΛΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

Τὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας ἀνεκάλυψε χθὲς νέαν πολυμελῆ σπεῖραν ἡ ὁποία ἐξηπάτα τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ εἰσέπραττε προσφυγικὰς ἀποζημιώσεις, ἐμφανίζουσα τὰ μέλη αὐτῆς ὡς ἀνταλλαξίμους πρόσφυγας. Ἡ σπεῖρα κατώρθωσε καὶ εἰσέπραξεν ἀπὸ τὴν Τράπεζαν 2 περίπου ἑκατομμύρια δραχμάς, εἶχε δὲ ἑτοιμάσῃ πρὸς εἴσπραξιν 20 ἐν ὅλῳ ἑκατομμύρια. Τὰ μέλη της εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον πρώην καὶ νῦν ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἡ δρᾶσίς των δὲ καὶ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐξηπάτων τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὑπενθυμίζουν τὴν περίφημον σπεῖραν Δρακάτου-Φαρδέλου. Ἡ διαφορὰ ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ἡ μὲν σπεῖρα ἐκείνη ἐξεμεταλλεύθη τὰς ἀποζημιώσεις λόγῳ ἐπιτάξεων τοῦ στρατοῦ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ἐνῷ ἡ χθὲς ἀνακαλυφθεῖσα ἔδρασε μὲ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν ἀνταλλαξίμων προσφύγων. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἀνακαλύψεως τῆς ἐν λόγῳ σπείρας ἔχουσιν ὡς ἑξῆς: Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, παραδειγματισθεῖσα ἀπὸ προηγούμενα κρούσματα διαπραχθεισῶν μὲ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν ἀνταλλαξίμων ἀπατῶν, προέβη εἰς λεπτομερῆ ἔλεγχον ὅλων τῶν καταλόγων τῶν δικαιουμένων ἀποζημιώσεως, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἤργησε νὰ πεισθῇ ὅτι πολλαὶ ἀποζημιώσεις δὲν εἶχον εἰσπραχθῇ ἀπὸ τοὺς δικαιούχους των, ἀλλὰ ἀπὸ ἄλλα πρόσωπα τὰ ὁποῖα εἶχον παρουσιασθῇ μὲ τὰ ὀνόματά των. Κυρίως παρετήρησεν ὅτι εἶχον εἰσπραχθῇ ἢ ἐξητοῦντο νὰ εἰσπραχθοῦν αἱ ἀποζημιώσεις ἀνταλλαξίμων ἀπουσιαζόντων ἢ ἀποθανόντων ἐν τῷ μεταξύ, ἀπὸ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον ἀποζημιώσεως δὲν ἐδικαιοῦντο, ἀλλὰ οὐδὲ κἂν πρόσφυγες ἦσαν. Τὰς ὑπονοίας της ταύτας ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀνέφερε πρό τινων ἡμερῶν εἰς τὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν ἀμέσως νὰ ἀνακαλύψῃ καὶ νὰ συλλάβῃ τοὺς δράστας. Διαταγῇ τοῦ διοικητοῦ τοῦ ἀνωτέρω τμήματος κ. Ντάκου παρηκολουθήθησαν ἐπὶ ἡμέρας διάφοροι ὕποπτοι, χθὲς δὲ τὴν πρωΐαν ἐνηργήθησαν ἀθρόαι συλλήψεις. Ἐκ τῶν πρώτων συνελήφθη ὑπὸ τοῦ ὑπομοιράρχου κ. Κουρεμπανᾶ ὁ πρώην ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας Θεολόγος Παναγιωτίδης, ὅστις διετήρει παραγγελιοδοχικὸν γραφεῖον μετὰ τῶν ἐπίσης πρώην ὑπαλλήλων τοῦ ἰδίου ὑπουργείου Κατσιμπίρη, Μανιάτη καὶ ἄλλων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Προαστείου ἀριθ. 3.

Ἡ σύλληψίς του ἐνηργήθη ἐντὸς τοῦ γραφείου του ὅπου ἐπίσης εὑρέθησαν καὶ συνελήφθησαν τὴν ἰδίαν ὥραν δύο ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἀπεσπασμένοι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἀνταλλαξίμων, συνένοχοι εἰς τὰς ἀπάτας τῆς σπείρας. Ἐπηκολούθησεν ἡ σύλληψις τῶν συνεταίρων τοῦ Παναγιωτίδη, Μανιάτη καὶ Κατσιμπίρη. Ὁ πρῶτος ἐξ αὐτῶν ἐκράτει κατὰ τὴν ὥραν τῆς συλλήψεώς του μίαν κατάστασιν εἰσπρακτέων ἀποζημιώσεων, τὴν ὁποίαν ἔσχισεν εἰς πολλὰ τεμάχια. Οἱ ἀνθυπομοίραρχοι κ. κ. Λασκαρίδης καὶ Μηλιαρᾶς, οἱ ὁποῖοι ἐνήργησαν τὴν σύλληψιν τῶν περισυνελέξαν καὶ συνηρμολόγησαν τὰ τεμάχια. Τὸ ἀποτελεσθὲν ἔγγραφον παρέχει στοιχεῖα τόσον διὰ τὴν ἐνοχὴν τῶν συλληφθέντων ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ ἄλλων συνενόχων των. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω συνελήφθησαν μέχρι τῆς νυκτὸς χθὲς οἱ Ἐμμανουηλίδης πρόσφυξ, Μπαγιάσης πρώην ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, Καϋμάκογλου πρώην ἀστυφύλαξ καὶ 7 ἄλλα πρόσωπα.

Ἐκ τούτων μόνον οἱ Παναγιωτίδης, Μανιάτης, Κατσιμπίρης, Μπαγιάσης, Ἐμμανουηλίδης, Καϋμάκογλου καὶ οἱ δύο ἀναφερόμενοι ἀνωτέρω ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἐκρατήθησαν. Οἱ ἄλλοι ἀφέθησαν ἐλεύθεροι. Ἐκ τῶν γενομένων ἀνακρίσεων καὶ τοῦ ἐνεργηθέντος ἐλέγχου εἰς τὰς εἰσπραχθείσας ἀποζημιώσεις προέκυψεν ὅτι ὅταν εἰσεπράχθησαν τὰ 2 ἑκατομμύρια ὅλοι οἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμενοι πρώην ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας ὑπηρέτουν τότε ἀπεσπασμένοι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀνταλλαξίμων. Ἐπίσης ἐν ὑπηρεσίᾳ ἦτο τότε καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Καϋμάκογλου. Προέκυψεν ἐπίσης ἐκ τῶν ἀνακρίσεων ὅτι τὸ παραγγελιοδοχικὸν γραφεῖον Παναγιωτίδη κλπ. ἱδρύθη μὲ χρήματα τῶν ἀποζημιώσεων μὲ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν νὰ συνεχίσῃ τὴν δρᾶσιν τῆς σπείρας. Ὁ τίτλος τοῦ γραφείου ἦτο εἰκονικός, τοῦτο δὲ ἀπεδείχθη ἐκ τοῦ ὅτι καμμίαν παραγγελίαν δὲν εἶχεν ἀναλάβῃ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του. Οἱ συλληφθέντες πρώην καὶ νῦν ὑπάλληλοι τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀνταλλαξίμων ἐγνώριζον λόγῳ τῆς θέσεώς των ποῖοι ἀπὸ τοὺς ἀναφερομένους εἰς τοὺς καταλόγους τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων εἶνε ἀπόντες ἢ ἔχουν ἀποθάνῃ. Ἡ σπεῖρα ἐπρομήθευε κατόπιν τὰ μέλη της μὲ πλαστὰ πιστοποιητικὰ ταυτότητος φέροντα τὴν φωτογραφίαν αὐτῶν τῶν ἰδίων μὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἀπόντων ἢ ἀποθανόντων δικαιούχων καὶ τοιουτοτρόπως εἰσεπράττοντο τὰ χρήματα. Μὲ τὰ πλαστὰ αὐτὰ πιστοποιητικά, αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν εἰς τὰς φωτογραφίας, ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἀνακαλυφθοῦν ὅλοι οἱ συνένοχοι τῆς σπείρας.

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΝ ΜΑΔΡΙΤΗ

Εἰδοποιήθη ἐκ μέρους τῆς ἐνταῦθα Ἱσπανικῆς πρεσβείας τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ὅπως ἀποστείλῃ ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὸ συνερχόμενον περὶ τὰ τέλη τοῦ τρέχοντος μηνὸς ἐν Μαδρίτῃ 8ον Διεθνὲς Ἀεροπορικὸν συνέδριον. Μεταξὺ ἄλλων τὸ συνέδριον θὰ λάβῃ ἀπόφασιν διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ Διεθνοῦς Ἀεροπορικοῦ κώδικος καὶ τὸν καθορισμὸν διεθνῶν ἐναερίων ὁδῶν διὰ τῶν ὁποίων θὰ εἶνε δυνατὴ ἡ διέλευσις ἀεροπλάνων οἱουδήποτε Κράτους. Ἐκτὸς τούτου θὰ προτείνῃ διάφορα μέτρα τεχνικῆς βελτιώσεως τῶν ἐμπορικῶν ἀεροπλάνων κατὰ τρόπον περιορίζοντα τοὺς κινδύνους.

Η ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν προεκήρυξε διαγωνισμὸν κατὰ σώματα στρατοῦ πρὸς ἀποστολὴν εἰς Εὐρώπην καταλλήλων ἀξιωματικῶν διὰ τὴν παραλαβὴν πολεμικοῦ ὑλικοῦ πάσης φύσεως. Ὁ διαγωνισμὸς θὰ ἐνεργηθῇ ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνός, θὰ ἔχουν δὲ δικαίωμα νὰ μετάσχουν αὐτοῦ ἀξιωματικοὶ τῶν μαχίμων ὅπλων, ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ λοχαγοῦ καὶ ἄνω. Ἀποκλείονται τοῦ διαγωνισμοῦ οἱ μεταβάντες κατὰ καιροὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἴτε πρὸς ἐκπαίδευσιν, εἴτε πρὸς παραλαβὴν ὑλικοῦ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποσταλησομένων θὰ καθορισθῇ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως πυροβολικοῦ.

ΟΙ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ ΕΚ ΡΩΣΣΙΑΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

Τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν ἐπεκύρωσε προχθὲς τὸ καταστατικὸν τοῦ νέου «Σωματείου τῶν δικαιούχων ἐκ Ῥωσσίας Ἑλλήνων». Τὸ σωματεῖον ἔχει σκοπὸν τὴν ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τῶν ἀναμφισβητήτως καὶ ἀποδεδειγμένως ἐγκαταλειψάντων ἐν Ῥωσσίᾳ κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν, τὴν δι' ἀντιπροσωπείας ἐνιαίαν παράστασιν ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν ἑλληνικῶν καὶ ξένων πρὸς συνεννόησιν διὰ τὰ ζητήματα τῶν Ἑλλήνων, τὴν ὑπεράσπισιν τῶν κοινοτικῶν συμφερόντων των, τὴν ἐπιδίωξιν τῆς βελτιώσεως τῶν ὅρων τῆς ζωῆς τῶν ἐκ Ῥωσσίας προσφύγων, τὴν διὰ τοῦ Τύπου διαφώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης, τὴν συμμετοχὴν εἰς συνέδρια τοπικὰ καὶ πανευρωπαϊκὰ κλπ.

Τὸ καλὸν σωματεῖον ἔχει ὡς γενικὸν τοῦ σκοπὸν τὴν προάσπισιν τῶν συμφερόντων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ.

ΕΦΕΔΡΟΙ ΑΝΘΥΠΙΑΤΡΟΙ

Ὀνομάζονται ἔφεδροι ἀνθυπίατροι οἱ κ. κ. Σπ. Δουκουμετζίδης, Δημ. Βουζούλης καὶ Δημ. Ῥήγας φοιτήσαντες εἰς τὸ σχολεῖον ὑποψηφίων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν.

ΤΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ "ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΑΤΣΩΝΗΣ„

Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι τὸ δεύτερον Ἑλληνικὸν ὑποβρύχιον «Λάμπρος Κατσώνης» εἰσῆλθε εἰς τὰς μονίμους δεξαμενὰς τῆς Τουλὸν πρὸς καθαρισμόν. Μετὰ τὴν ἔξοδόν του ἐκ τῶν δεξαμενῶν θὰ ἀποπλεύσῃ διὰ τὰ Ἑλληνικὰ ὕδατα. Ὑπολογίζεται ὅτι θὰ εὑρίσκεται εἰς Ναύσταθμον περὶ τὰ τέλη τοῦ τρέχοντος μηνός.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Τὸ ἐνταῦθα Ἀστεροσκοπεῖον ἐπρότεινεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ὅπως ἐκτὸς τῶν δύο ἀξιωματικῶν οἵτινες πρόκειται νὰ ἐκπαιδευθοῦν εἰς τὴν μετεωρολογίαν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐκπαιδευθοῦν καὶ ἐν Ἀθήναις, μερίμνῃ αὐτοῦ, ἕτεροι ἕξ.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΑΝ. ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ συμβουλίου θὰ ἀρχίσουν ἀπὸ τῆς 25ης Μαΐου.

Κατὰ παρασχεθεῖσαν ἀνακοίνωσιν τὸ συμβούλιον δὲν πρόκειται νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὸ ζήτημα τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀρχαιότητος τῶν ἀξιωματικῶν. Τοῦτο θὰ διακανονισθῇ ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐξ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, εἰς ἣν θὰ μετάσχουν καὶ ἀξιωματικοὶ τῆς στρατ. δικαιοσύνης.

Η ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΩΝ ΝΑΥΤΩΝ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἐγένετο εἰς τὸ Προγυμναστήριον τοῦ Πόρου ἡ ὁρκωμοσία τῶν ἐργατῶν θαλάσσης τῆς ἀπογραφῆς 1927β. Παρέστησαν κατὰ τὴν τελετὴν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Μερλόπουλος, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου, ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ἀνώτεροι ἀξιωματικοί. Σήμερον θὰ δώσουν τὸν νενομισμένον ὅρκον οἱ νέοι μαθηταὶ τῆς σχολῆς τῶν δοκίμων.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ
Ὁ κτηματομεσίτης Γ. ΜΑΝΤΑΣ γνωστοποιεῖ εἰς τὴν ἀξιότιμον πελατείαν του ὅτι ἀπὸ σήμερον εὑρίσκεται ὁδὸς Σταδίου 3α Κατάστημα Ψαροῦ καὶ κατὰ τὰς συνήθεις ὥρας.

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
εἰδικὸς ἀφροδισιολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ.μ. Ζήνωνος 3 Ὁμόνοια.

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ. Ὁ μαιευτὴρ-γυναικολόγος Β. ΠΑΣΤΟΣ τ. διωρισμένος ἰατρὸς Κλινικ. Πανεπ. Βιέννης δέχεται 3—6 ὁδὸς Κάνιγγος 15.

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΑΦΩΝ Γ. ΛΙΑΚΟΥ 50, ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
Καὶ πάλιν ὅπως πάντοτε οἱ ΑΔΕΛΦΟΙ Γ. ΛΙΑΚΟΥ παρέλαβον τὴν πλουσιωτέραν συλλογὴν ἀγγλικῶν κασμηρίων, ἀσυναγωνίστων εἰς ποιότητας, χρωματισμοὺς καὶ σχέδια.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "ΘΕΟΞΕΝΙΑ„
(ΠΟΡΤΑΡΙΑ)
(Πήλιον ὑψ. 700 μ.)
Ἔναρξις θερινῆς περιόδου ἀπὸ 1ης Ἰουνίου
Παρέχει πᾶσαν ἄνεσιν καὶ τέρψιν
Ὀρχήστρα Jazz-Band
Τέϊα-Χοροὶ-Συναυλίαι-Ἐκδρομαὶ-Ἀναγνωστήριον
Τέννις
Κομμωτήριον Ἀνδρῶν καὶ Κυριῶν
Αὐτοκίνητα, λέμβοι τοῦ Ξενοδοχείου—Τηλεγρ)κὴ Δ)σις «Θεοξένια» Πορταριά

ΤΗΝ 15 ΜΑΪΟΥ ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ

Ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς 15ης Μαΐου καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα οἱ εἰδικῶς ἐξουσιοδοτημένοι ἀπογραφεῖς θὰ διανείμουν εἰς τὰς οἰκογενείας καθὼς καὶ τὰ ξενοδοχεῖα κλπ. ἀπὸ ἕνα ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ, διὰ κάθε ἄτομον.

Τὰ δελτία αὐτὰ περιλαμβάνουν διάφορα ἐρωτήματα.

Σκοπὸς τῶν ἐρωτημάτων εἶνε ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῆς κατανομῆς αὐτοῦ κατὰ φῦλον, κατὰ ἡλικίας, κατὰ ἐπαγγέλματα, κλπ. διὰ νὰ πληροφορηθῶμεν ὅλοι τί εἶνε ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ ἀπόψεως ἀριθμοῦ κατοίκων, πῶς κατατάσσονται οὗτοι κατὰ ἡλικίας, πόσοι εἶνε ὕπανδροι ἢ μή, πόσοι εἶνε ἐγγράμματοι ἢ ἀγράμματοι, πόσους ἔχει ἡ Ἑλλὰς γεωργοὺς καὶ πόσους βιομηχάνους, ἐμπόρους καὶ λοιποὺς ἐπαγγελματίας.

Ὅλα τὰ ἐρωτήματα σκοποῦν τὴν ἀριθμητικὴν ἐξακρίβωσιν τῶν διαφόρων τάξεων καὶ τοῦ πληθυσμοῦ. Τὰ ὀνόματα δὲν πρόκειται νὰ γίνουν γνωστὰ ἀπὸ τὴν Στατιστικὴν Ὑπηρεσίαν.

Συμπληροῦντες τὰ δελτία πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσητε τὸ Κράτος καὶ σᾶς τοὺς ἰδίους.

ΟΛΑ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΑ ΚΡΑΤΗ ΕΧΟΥΝ ΣΑΦΕΙΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΣ αἱ ὁποῖαι ἔγιναν καὶ γίνονται δι' ἀπογραφῶν καὶ χρησιμεύουν ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΙΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ τῶν κατοίκων.

Ἐνισχύσατε τὴν προσπάθειαν τοῦ Κράτους καὶ τῆς Στατιστικῆς αὐτοῦ Ὑπηρεσίας.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΑΤΕ ΜΕ ΑΚΡΙΒΕΙΑΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΟΧΗΝ ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΑΤΕ ΑΥΤΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΠΟΓΡΑΦΕΙΣ ΠΟΥ ΘΑ ΤΑ ΖΗΤΗΣΟΥΝ ΤΗΝ 16 ΜΑΪΟΥ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ ΕΚ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΜΕΤΑΒΑΙΝΩΝ ΕΙΣ ΜΑΔΡΙΤΗΝ

ΘΕΡΜΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΑΘΜΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ Του κ. Λεβίδου, ἀνεχώρησε σήμερον σιδηροδρομικῶς διὰ Μαδρίτην, ὅπου μεταβαίνει κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Βασιλέως Ἀλφόνσου.

Εἰς τὸν σταθμὸν εἶχον συγκεντρωθῇ ἵνα προπέμψουν τὸν Βασιλέα ὑπερτριάκοντα Ἕλληνες σπουδασταὶ καὶ πολυάριθμα μέλη τῆς ἐνταῦθα ἑλληνικῆς παροικίας καὶ ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Γ. Πεσμαζόγλου.

Ὁ Βασιλεὺς παρέμεινεν ἐπὶ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας συνομιλῶν μὲ τοὺς φοιτητάς, τοὺς ὁποίους ἠρώτησε μετὰ θερμοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὰς σπουδάς των, συστήσας εἰς αὐτοὺς ἐπιμέλειαν καὶ ἀλληλεγγύην.

Ὀκταετὴς παιδίσκη προσέφερεν εἰς τὸν Βασιλέα ὡραίαν ἀνθοδέσμην. Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἁμαξοστοιχίας οἱ συγκεντρωμένοι εἰς τὸν σταθμὸν Ἕλληνες ἐξητωκραύγασαν ζωηρῶς ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΩΝ κ. κ. ΑΡΛΟΤΤΑ ΚΑΙ ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Ἀργὰ τὴν ἑσπέραν ἐπανῆλθεν ἐξ Ὑπάτης ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας κ. Ἀρλόττα, ὁ ὁποῖος ἀφιχθεὶς τὸ μεσονύκτιον προχθὲς ἐκεῖ, ἔσχε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν χθὲς νέας μακρὰς συνομιλίας μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακοπούλου.

Ὁ κ. πρεσβευτὴς εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ἐτήρησεν ἀπόλυτον ἐπιφυλακτικότητα εἰς ἀνακοινώσεις.

Εἶνε ἐν τούτοις προφανὲς ὅτι ἡ νέα παρὰ τῷ κ. Μιχαλακοπούλῳ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Ἀρλόττα ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ τὸν καταστήσῃ ἐνήμερον τῶν ἀντιλήψεων ὡς καὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς κυβερνήσεώς του, εἰς τὰς ὁποίας προῆλθεν αὕτη ἀπὸ τῆς προηγηθείσης συνομιλίας του, τῆς παρελθούσης Τετάρτης.

Ὡρισμένοι ἐκ τῶν ἐνταῦθα διπλωματικῶν κύκλων ἀπέκλειον τὴν περίπτωσιν ὅτι μετὰ τὴν χθεσινὴν νέαν συνομιλίαν τοῦ Ἰταλοῦ πρεσβευτοῦ μετὰ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου δὲν πρόκειται ν' ἀναμείνῃ πλέον τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ ἑλληνοτουρκικῶν διαπραγματεύσεων ἀλλὰ θὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ καταρτισθέντος ὑπὸ τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Ρουσδῆ βέη καὶ τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ Ἰταλοῦ πρεσβευτοῦ κ. Ὀρσίνι Μπαρόνε προκαταρκτικοῦ συμφώνου φιλίας καὶ μὴ ἐπιθέσεως.

Κατὰ τὴν ἐντύπωσιν τῶν αὐτῶν κύκλων ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις θὰ συνεχίσῃ τὰ διαβήματά της ἐν Ἀγκύρᾳ ὅπως ἐπιτύχῃ προσέγγισιν τῶν ἑλληνοτουρκικῶν ἀπόψεων, διαπιστώσασα ἐκ τῶν κατὰ τὰς μετὰ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου συνομιλίας τοῦ κ. Ἀρλόττα δηλώσεων τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἐκ τῆς στάσεως τῆς Τουρκίας ἐξαρτᾶται ἐξ ὁλοκλήρου πλέον ἡ αἰσία ἔκβασις τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ διαπραγματεύσεων. Καὶ ἐξ ἄλλων κυβερνητικῆς προελεύσεως πληροφοριῶν, προκύπτει ὅτι ὁ κ. Μιχαλακόπουλος καὶ κατὰ τὴν χθεσινὴν νέαν συνομιλίαν του μετὰ τοῦ Ἰταλοῦ πρεσβευτοῦ ἀπέκλεισε ὄχι μόνον τὴν περίπτωσιν νὰ προέλθῃ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις εἰς ἄλλας ὑποχωρήσεις διὰ τὰ διευκολύνῃ τὴν ἐπίλυσιν τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας διαφορῶν πέραν ἐκείνων τὰς ὁποίας ἐδέχθη διὰ τῶν τελευταίων τελικῶν ὁδηγιῶν τὰς ὁποίας διεβίβασε πρὸς τὸν ἐν Ἀγκύρᾳ πρεσβευτὴν ἀλλὰ καὶ τὴν περίπτωσιν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν βάσιν τὴν τεθεῖσαν ἐν Γενεύῃ καὶ Μιλάνῳ διὰ τὴν ἐπίτευξιν μιᾶς γενικωτέρας συνεννοήσεως μετὰ τῆς Τουρκίας. Εἶνε γνωστόν, ὅτι κατὰ τὴν βάσιν αὐτὴν ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ὅπως συνομολογήσῃ σύμφωνον μετὰ τῆς Τουρκίας ἢ μετάσχῃ εἰς τὸ ἰταλοτουρκικὸν τοιοῦτον εἶνε ἡ προηγουμένη ὁλοσχερὴς ἐπίλυσις ὅλων τῶν ἐκκρεμῶν ἑλληνοτουρκικῶν ζητημάτων.

ΕΝΤΟΝΟΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΤΩΝ ΠΛΗΜΜΥΡΟΠΑΘΩΝ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 6. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ πλημμυροπαθεῖς συνεκρότησαν εἰς Σέρρας συλλαλητήριον ἐναντίον τῆς ἀναλγησίας τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἐγκατέλειψεν αὐτοὺς εἰς τὴν τύχην των. Οἱ ἀγορεύσαντες κατὰ τὸ συλλαλητήριον, ἐν οἷς καὶ ὁ βουλευτὴς κ. Φλωριᾶς, ἐζήτησαν τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν ἀδυνατῇ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ ἔργα τοῦ Στρυμόνος.

Οἱ ἀγρόται ἐξ ἄλλου ἠπείλησαν νὰ κατέλθουν εἰς Θεσσαλονίκην καὶ νὰ παραμείνουν ἐνταῦθα μέχρις ἐκτελέσεως τῶν αἰτημάτων των.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ συλλαλητηρίου πληροφορηθεῖσα παρὰ τοῦ νομάρχου ὅτι ἡ Κυβέρνησις διέθεσεν ἕτερα 2 ἑκατομμύρια ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν ἀνέστειλε τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὸ συλλαλητήριον ἀποφασισθέντων ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐκτελέσεως τῆς κυβερνητικῆς ὑποσχέσεως.

Ὁ Στρυμὼν συνεπείᾳ τῶν χθεσινῶν βροχῶν πλημμυρίσας κατέκλυσε νέας ἐκτάσεις.

Η ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ Η ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΙ ΣΥΣΚΕΨΕΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Ὁ κ. Καφαντάρης ἀνεχώρησε χθὲς τὸ ἀπόγευμα πρὸς ἀνάπαυσιν εἰς Κηφισσίαν ὅπου θὰ παραμείνῃ ἐπὶ ἑβδομάδα περίπου, πιθανῶς δὲ μέχρι τῆς προσεχοῦς Δευτέρας ὁπότε θὰ ἐπαναληφθοῦν κατ' οὐσίαν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀφ' ἑτέρου ἀναμένεται νὰ ἐπανέλθῃ ἐξ Ὑπάτης αὔριον ἢ μεθαύριον.

Περὶ συγκλήσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου διὰ τὴν συζήτησιν ὡρισμένων ἐκκρεμῶν κυβερνητικῶν ζητημάτων καὶ τὸν καθορισμὸν τῶν νομοθετικῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς οὐδεμία εἶχε ληφθῇ μέχρι τῆς χθὲς ἀπόφασις. Ἂν παραστῇ ἀνάγκη πρὸς τοῦτο ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος, ὁ κ. Καφαντάρης θὰ κατέλθῃ ἐκ Κηφισσίας. Ὑποτίθεται ὅμως ὅτι τὸ συμβούλιον δὲν θὰ συγκληθῇ πρὸ τῆς Δευτέρας. Ἂν δὲ ἐν τῷ μεταξὺ προκύψῃ εἰδικὸς λόγος, διὰ τὰ ἐξωτερικὰ ἰδίᾳ ζητήματα, θὰ γίνῃ ἴσως ἰδιαιτέρα συνάντησις τῶν τριῶν ἐν τῇ Κυβερνήσει ἡγετῶν εἰς Κηφισσίαν.

ΑΙ ΣΥΣΚΕΨΕΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Τὸ ἀπόγευμα σήμερον θὰ συνέλθουν εἰς ἰδιαιτέραν σύσκεψιν τὰ μέλη τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Παπαναστασίου. Ἡ συζήτησις εἶναι προωρισμένη διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς στάσεως τοῦ κόμματος κατὰ τὴν ἐπικειμένην ἐπανάληψιν τῶν τακτικῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Τὰ μέλη τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος θὰ συνέλθουν αὔριον τὴν 6 1)2 μ.μ. εἰς σύσκεψιν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Τσαλδάρη, διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἐν τῇ Βουλῇ στάσεώς των ἐν γένει, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς κυβερνητικῆς ἀρωγῆς πρὸς τοὺς σεισμοπαθεῖς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου προβλέπεται ὅτι θὰ προκληθῇ εἰδικωτέρα συζήτησις εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ νομοθετικοῦ Σώματος.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΕΠΙΤΑΞΕΩΝ

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ναυτικῶν ἐπιτάξεων συνελθοῦσα ἐξεδίκασε τὰς ὑποθέσεις τῶν τελευταίων ναυτικῶν ἐπιτάξεων. Οὕτω ἐπεδικάσθησαν 131 λίραι Ἀγγλίας διὰ τὴν ἐπίταξιν τοῦ ἀτμοπλοίου «Θεμιστοκλῆς» καὶ 261 λίραι διὰ τὴν ἐπίταξιν τοῦ «Κανάρης». Ἡ ἐκδίκασις ἐγένετο ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τοῦ ἐπανάπλου τῶν πλοίων εἰς Πειραιᾶ καὶ ἡ πληρωμὴ τὴν ἐπομένην.

Σήμερον θὰ δικασθοῦν αἱ ἐπιτάξεις τοῦ ρυμουλκοῦ «Ἅγιος Γεώργιος» καὶ τοῦ σλεπίου «Εὐαγγελισμός».

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΩΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀνηγγέλθη ἐκ Παρισίων ὅτι τὸ κατασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ Ἐργοστασίου Μπρεγκὲ ἀεροπλάνον διὰ τὴν μεγάλην ἀεροπορικὴν πτῆσιν τῶν Ἑλλήνων ἀεροπόρων κ.κ. Ἀδαμίδη καὶ Παπαδάκου θὰ ἀναχωρήσῃ ἐκεῖθεν σήμερον κατευθυνόμενον εἰς Τατόϊον. Τὸ ἀεροπορικὸν ταξείδιον τῶν Ἑλλήνων ἀεροπόρων θὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς 10 ἡμερῶν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΗΜΙΣΥ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΝ ΡΟΥΜΑΝΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ ΕΙΣ ΑΛΜΠΑ ΓΙΟΥΛΙΑ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

ΗΞΙΩΘΗ Η ΑΜΕΣΟΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΒΡΑΤΙΑΝΟ

ΤΟ ΕΓΚΡΙΘΕΝ ΨΗΦΙΣΜΑ.—ΟΥΔΕΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 6. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τὰ ἐξ Ἄλμπα Γιούλια τηλεγραφήματα, τὸ συνέδριον τοῦ Ἐθνικοαγροτικοῦ κόμματος ἐτερματίσθη χωρὶς οὐδὲν ἐπεισόδιον νὰ σημειωθῇ. Ἡ Κυβέρνησις, ἄλλωστε, εἶχε λάβει ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συγκεντρωθέντων ἐλλείπουν ἀκριβεῖς πληροφορίαι. Αἱ πρωϊναὶ ἀντιπολιτευόμεναι ἐφημερίδες ἐβεβαίουν ὅτι μυριάδες χωρικῶν συνεκεντροῦντο χθὲς διὰ παντὸς μεταφορικοῦ μέσου, ἀκόμη δὲ καὶ πεζῇ εἰς τὴν Ἄλμπα Γιούλια, ἀνεβίβαζον δὲ τοὺς συγκεντρουμένους εἰς ἥμισυ ἑκατομμύριον, προσθέτουσαι ὅτι οὗτοι ἦσαν ἐφωδιασμένοι, κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ κόμματος, μὲ τροφὰς μιᾶς ἑβδομάδος. Αἱ ἀπογευματιναὶ πληροφορίαι ἀναβιβάζουν τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὴν συγκέντρωσιν εἰς πεντήκοντα χιλιάδας.

Αἱ ἑσπεριναὶ κυβερνητικαὶ πληροφορίαι βεβαιοῦν ὅτι τὸ συνέδριον διεξήχθη ἐν πλήρει τάξει. Συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς τοῦ κόμματος, σήμερον τὴν πρωΐαν συνῆλθον οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαρχιακῶν ὀργανώσεων, πρὸς τοὺς ὁποίους ὡμίλησαν οἱ Ἐθνικοαγροτικοὶ ἡγέται κ.κ. Μανίου, Μιχαλάκε, Χαλίππα, Βάϊντα Βοεβόντ καὶ Πόποβιτς, οἵτινες ἐπετέθησαν δριμέως ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως, χαρακτηρίσαντες αὐτὴν ὡς σφετερίστριαν τῆς ἐξουσίας καὶ ἀξιώσαντες τὴν ἄμεσον ἀποχώρησίν της καὶ τὴν παράδοσιν τῆς ἀρχῆς εἰς τοὺς Ἐθνικοαγροτικούς, συγκεντροῦντας τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Ἔθνους.

Ὁ γραμματεὺς τοῦ κόμματος κ. Λουγκοζάνου, ἀφ' οὗ ἀνέγνωσε τὴν ἐνιαύσιον ἔκθεσιν περὶ τῆς δράσεως τοῦ κόμματος καὶ τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς αὐτοῦ, ἀνέγνωσε καὶ ψήφισμα διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Συνέλευσις τοῦ κόμματος δηλοῖ ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει ὡς νόμιμον τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰς ἐνεργείας της, οὔτε ἀναγνωρίζει εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα νὰ συνάψῃ ἐξωτερικὸν δάνειον καὶ νὰ παρουσιάζεται ὡς ἐκπρόσωπος τῆς χώρας εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἑλκύει δὲ τὴν προσοχὴν τῆς Ἀντιβασιλείας ἐπὶ τῆς ἐπικρατούσης κρισίμου καταστάσεως ἐν τῇ χώρᾳ λόγῳ τῶν αὐθαιρεσιῶν τῶν Φιλελευθέρων.

ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΘΗ Ο ΑΓΩΝ

Περαιτέρω τὸ ψήφισμα ἐκφράζει τὴν θέλησιν τοῦ κόμματος περὶ συνεχίσεως τοῦ ἀγῶνος, μέχρι τῆς ἐπιτεύξεως τῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει, τουτέστι τοῦ ἐξαγνισμοῦ τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας καὶ τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ καὶ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς λαϊκῆς θελήσεως.

Τὸ ψήφισμα, ἐν τέλει, ἀναφερόμενον εἰς τὴν ρουμανοουγγρικὴν διαφορὰν διὰ τὰ κτήματα τῆς Τρανσυλβανίας, ἀπευθύνει ἔκκλησιν πρὸς τὴν Κ.Τ.Ε. ὑπὲρ τῆς εὐνοϊκῆς λύσεως ὅλων τῶν ρουμανικῶν ζητημάτων καὶ ἐκφράζει τὴν θέλησιν τῆς ἀντὶ πάσης θυσίας προασπίσεως τῶν σημερινῶν ρουμανικῶν συνόρων. Καὶ καταλήγει χαρακτηρίζον ὡς ἀδιάρρηκτον τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα.

Τὸ ψήφισμα ἐγένετο δεκτὸν διὰ θερμῶν ἐπευφημιῶν ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων.

Τὸ ἀπόγευμα συνεκροτήθη ἐν ἀνοικτῷ χώρῳ συγκέντρωσις ὅλων τῶν συμμετασχόντων τῆς συνελεύσεως, καθ' ἣν ἀνεγνώσθη καὶ ἐπεκυρώθη ἐκ νέου τὸ ψήφισμα.

Ο ΜΑΝΙΟΥ ΕΙΣ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ

Μετὰ τὸν τερματισμὸν τοῦ συνεδρίου, οἱ ἀντιπρόσωποι ἤρχισαν ἀναχωροῦντες ἐξ Ἄλμπα Γιούλια ἐν πλήρει τάξει. Διὰ τὴν κανονικὴν διάλυσιν τῶν συμμετασχόντων τοῦ συνεδρίου, δύο Ἐθνικοαγροτικοὶ βουλευταὶ προῆλθον εἰς συνεννοήσεις μετὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ταταρέσκο, ὅστις ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς χθὲς εὑρίσκετο εἰς κωμόπολιν πλησίον τῆς Ἄλμπα Γιούλια, ἐπιστατήσας αὐτοπροσώπως εἰς τὴν τήρησιν τῆς τάξεως.

Ὁ κ. Μανίου ἀνεχώρησεν ἐπ' αὐτοκινήτου ἐρχόμενος εἰς Βουκουρέστιον ἵνα ζητήσῃ ἀκρόασιν παρὰ τῇ Ἀντιβασιλείᾳ καὶ ὑποβάλῃ τὸ ψήφισμα τῆς Ἄλμπα Γιούλια. Ὁ κ. Μανίου ἀναμένεται νὰ φθάσῃ ἐνταῦθα τὴν 8 πρωϊνήν.

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ. 6. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ σημερινὴ ἐν Βουκουρεστίῳ συγκέντρωσις τῶν ἐθνικοαγροτικῶν διεξήχθη ἄνευ ἐπεισοδίων. Οἱ διαδηλωταί, συνελθόντες τὴν 2.30΄ μ.μ., ἀφοῦ ἤκουσαν τῶν ρητόρων, καταφερθέντων δριμύτατα ἐναντίον τῶν φιλελευθέρων καὶ τῆς κυβερνήσεως, ἐδέχθησαν μετ' ἐπευφημιῶν ψήφισμα ὅμοιον πρὸς τὸ γενόμενον ἀποδεκτὸν ὑπὸ τοῦ συνεδρίου τῆς Ἄλμπα Γιούλια. Ἡ ἀστυνομία διέλυσε τοὺς διαδηλωτὰς ἄνευ δυσκολίας.

Ὅμοια ψηφίσματα ἐγένοντο δεκτὰ ὑπὸ τῶν συγκεντρώσεων τῶν ἐθνικοαγροτικῶν, τῶν συγκροτηθεισῶν εἰς τὰς πόλεις Κραγιόβαν, Τσέρνοβιτς, Ἰάσιον καὶ Βραΐλαν. Καὶ αἱ συγκεντρώσεις αὗται, κατὰ τὰς συγκεντρωθείσας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν πληροφορίας, διελύθησαν ἄνευ ἐπεισοδίου.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ. 6. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Οἱ κυβερνητικοὶ κύκλοι διατηροῦν ἀπόλυτον ἠρεμίαν δηλοῦντες ὅτι ἐκ τῆς ὅλης κινήσεως τῶν ἐθνικοαγροτικῶν οὐδεμία πρόκειται νὰ ἐπέλθῃ μεταβολὴ εἰς τὴν πολιτικὴν κατάστασιν.

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ Η ΤΑΧΕΙΑ ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑΤΩΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΜΠΟΡΟΥΣ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ, 6 (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).—Σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὸν παρὰ τοὺς στρατῶνας χῶρον, χοροστατοῦντος τοῦ μητροπολίτου Κορινθίας κ. Δαμασκηνοῦ ἐτελέσθη κατανυκτικὴ λιτανεία εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Κορίνθου καὶ τῶν γειτονικῶν σεισμοπλήκτων χωρίων.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ, 6 (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).—Τὴν μεσημβρίαν σήμερον ἀπέπλευσαν ἐκ τοῦ λιμένος τὰ γαλλικὰ πολεμικά. Πρὸ τοῦ ἀπόπλου τῶν πολεμικῶν ὁ Γάλλος ναύαρχος κ. Κὲρ ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Μητροπολίτην τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν:

«Σεβασμιώτατε

Πρὶν ἐγκαταλείψω τὴν Κόρινθον ἐκφράζω ἐκ νέου ὅλην μου τὴν συμπάθειαν διὰ τοὺς τόσον σκληρῶς πληγέντας ἐκ τῆς συμφορᾶς κατοίκους, οἵτινες ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ἀντίληψιν. Κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς ἐν Κορίνθῳ διαμονῆς μας ἠδυνήθημεν νὰ ἐκτιμήσωμεν τὰς ζημίας τὰς ὁποίας ὑπέστησαν καὶ νὰ θαυμάσωμεν τὴν ψυχραιμίαν καὶ τὴν δραστηριότητα τὴν ὁποίαν ἐπέδειξαν οἱ καταστραφέντες ἐν τῇ πληξάσῃ αὐτοὺς δυστυχίᾳ. Ἤλθομεν πλησίον ὑμῶν προθύμως μὲ τὴν μοναδικὴν ἐπιθυμίαν νὰ σᾶς φανῶμεν χρήσιμοι καὶ νὰ σᾶς βοηθήσωμεν.

Εἶμαι ὑπερήφανος διότι ἀνετέθη εἰς ἐμὲ νὰ σᾶς φέρω τὴν βοήθειαν τῆς Γαλλίας κατὰ τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας τελεῖτε. Ἡ βοήθεια αὕτη ἀποτελεῖ ἓν ἐπὶ πλέον τεκμήριον τῆς στενῆς φιλίας ἡ ὁποία ἑνώνει τὰς δύο χώρας μας.

Δεχθῆτε κλπ.

Ἀντιναύαρχος ΚΕΡ

ἀρχηγὸς διοικητὴς τῆς β' ἐλαφρᾶς μοίρας Μεσογείου

Ὁ κ. Κὲρ ἀπηύθυνε καὶ πρὸς τὸν λιμενάρχην Κορίνθου κ. Μπαχᾶν θερμὴν ἐπιστολὴν εὐχαριστῶν αὐτὸν διὰ τὴν φιλοξενίαν ἧς ἔτυχε κατὰ τὴν ἐν Κορίνθῳ διαμονήν του.

Η ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑΤΩΝ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ. 6. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).— Ἀφίκετο σήμερον ἐνταῦθα ἐπιτροπὴ τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. Σπυράκη, Ἀραβαντινοῦ καὶ Μεταξᾶ κομίζουσα ποσὸν ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν συλλεγὲν δι' ἐράνων μεταξὺ τῶν ἐμπόρων καὶ ἐπαγγελματιῶν Πειραιῶς. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεσκέφθη τὸν Μητροπολίτην καὶ ἐζήτησε τὴν γνώμην αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ καλυτέρου τρόπου τῆς διαθέσεως τοῦ ποσοῦ.

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου συνεκροτήθη σύσκεψις εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς «Πρωΐας» κ. Στ. Πεσμαζόγλου.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ἐκρίθη ὅτι πρέπει νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ ἀνέγερσις ἐμπορικῶν καταστημάτων ἵνα ἐπαναληφθῇ ἡ ἐμπορικὴ κίνησις τῆς πόλεως καὶ τῶν χωρίων.

Πρὸς τοῦτο ἀπεφασίσθη ὅπως 500 χιλιάδες ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ διατεθοῦν διὰ τὴν Κόρινθον καὶ ἕτεραι 500 χιλιάδες διὰ τὰ χωρία.

Καὶ τὸ μὲν ποσὸν τὸ προοριζόμενον διὰ τὴν Κόρινθον θὰ παραδοθῇ εἰς τὸν Μητροπολίτην καὶ θὰ δοθῇ ἄδεια ὥστε ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίου ν' ἀνεγερθοῦν 100 παραπήγματα ἐμπορικὰ καὶ ἐπαγγελματικὰ ὑπὸ τῶν ἐμπόρων εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων κατόπιν θὰ δοθοῦν 5000 δραχμαὶ ἀφοῦ διαπιστωθῇ ὅτι τὰ παραπήγματά των ἀνηγέρθησαν κατὰ τὸν ὑποδειχθέντα τρόπον, τὸ δὲ ποσὸν τὸ προοριζόμενον διὰ τὰ χωρία θὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἀγορὰν ξυλείας, ἥτις θὰ ἐκφορτωθῇ εἰς τὸν σταθμὸν ἑκάστου σεισμοπλήκτου χωρίου, ὁπόθεν θὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἐμπόρους καὶ ἐπαγγελματίας, οἵτινες θὰ ἀνεγείρουν μόνοι των τὰ παραπήγματα.

ΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ ΤΗΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΣ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ. 6. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας)— Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Μητροπολίτου πρὸς ὁριστικὴν ἀποκατάστασιν τῶν σεισμοπλήκτων τῆς Κορίνθου θὰ χρειασθῇ ν' ἀνεγερθοῦν 2.200 οἰκήματα καὶ 3000 διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν σεισμοπλήκτων τῶν χωρίων. Ἡ δαπάνη διὰ τὰ οἰκήματα ταῦτα κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὑπολογισμοὺς θ' ἀνέλθῃ εἰς ἓν δισεκατομμύριον δραχμῶν.

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΕΙΣ ΝΕΜΕΑΝ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ, 6 (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).—Ἀφίκετο σήμερον ἐνταῦθα ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης. Ὁ κ. Τσαλδάρης μετὰ τὴν σύσκεψιν μετὰ τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς μετέβη εἰς Νεμέαν, ὅπου ἐγένετο δεκτὸς ὑφ' ὅλων αὐτῆς τῶν χωρικῶν.

Ὁ κ. Τσαλδάρης ὡδηγήθη εἰς τὰς καταστραφείσας οἰκίας ἵνα λάβῃ γνῶσιν τῶν ζημιῶν καὶ ἰδίως εἰς τὸ Γυμνάσιον τὸ ὁποῖον εἶνε ἰδιοκτησία τῆς κοινότητος καὶ ἔχει ὑποστῇ πολλὰς ζημίας. Αἱ ὑποστᾶσαι ἐκ τοῦ σεισμοῦ σοβαρὰς ζημίας οἰκίαι ἀνέρχονται εἰς 30—40, πρὸς τοὺς κατοίκους δὲ αὐτῶν ἀπεστάλησαν κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ κ. Τσαλδάρη 30 σκηναὶ καὶ 10 μεγάλαι. Ὁ κ. Τσαλδάρης ἐπεσκέφθη καὶ τὰ χωρία Χιλιομόδι καὶ Ἡράκλειον, ὅπου διεπίστωσεν ὅτι ὑπάρχουν πολλαὶ ζημίαι. Ὁ κ. Τσαλδάρης ὡμίλησε πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας εἰς τὴν πλατεῖαν κατοίκους τῆς Νεμέας, ἐκφράσας τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ καταβαλλόμεναι προσπάθειαι θὰ ἐπιτύχουν νὰ ἀνακουφίσουν τοὺς σκληρῶς δοκιμασθέντας ἐκ τῆς καταστροφῆς καὶ ὑποσχεθεὶς πᾶσαν τὴν ἰδικήν του συμβολὴν εἰς τοῦτο.

ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΔΟΝΗΣΕΙΣ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ. 6. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας)— Τὴν 3ην καὶ τὴν 5ην πρωϊνὴν ὥραν ἐσημειώθησαν δύο νέαι μικροδονήσεις. Ἐπίσης τὴν 6ην καὶ τὴν 10.20΄ ἐσημειώθησαν δύο ἐλαφραὶ σεισμικαὶ δονήσεις, αἵτινες ἔγιναν αἰσθηταὶ μέχρι Δερβενακίων.

ΤΟ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΘΑ ΡΥΘΜΙΖΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΥΠΟ ΕΙΔΙΚΩΣ ΣΥΓΚΡΟΤΟΥΜΕΝΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατηρτίσθη σχέδιον νόμου «περὶ ρυθμίσεως τοῦ μεθ' ὡρισμένων ἐπικρατειῶν εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος».

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον τὸ εἰσαγωγικὸν καὶ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον μετ' ἐπικρατειῶν, αἵτινες ἔχουν καθιερωμένην τὴν ὑπὸ τοῦ κράτους ἢ ὀργανισμῶν ἐνεργούντων κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτοῦ ἀποκλειστικὴν διενέργειαν τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἢ ἐμπορίας γεωργικῶν ἢ βιομηχανικῶν προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων ἐν γένει, ἢ μετ' ἐπικρατειῶν, αἵτινες ἔχουν καθιερωμένον ὡς γενικὸν κανόνα τὸ σύστημα τῶν εἰδικῶν ἀδειῶν εἰσαγωγῆς, ἐπιτρέπεται νὰ διεξάγηται μόνον κατὰ τὰς κατωτέρω διατάξεις ἀπαγορευομένης ἄλλως ἀπολύτως τῆς ἐκ τῶν ἐπικρατειῶν τούτων εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν εἰσαγωγῆς οἱουδήποτε προϊόντος καὶ τῆς ἐκ ταύτης εἰς ἐκείνας εἰσαγωγῆς.

Αἱ ἐπικράτειαι ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν ὁποίων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις αὗται ὁρίζονται διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Διὰ τὴν ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων ἐπικρατειῶν εἰς Ἑλλάδα εἰσαγωγὴν ἢ τὴν ἐκ ταύτης πρὸς ἐκείνας ἐξαγωγὴν ἀπαιτεῖται ἡ χορήγησις ἀδείας ὑπὸ ἐπιτροπῆς, ἄνευ τῆς ὁποίας αἱ τελωνειακαὶ ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παρεμποδίσουν τήν τε εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγήν, ἀπαγορευομένης προκειμένου περὶ εἰσαγωγῆς καὶ τῆς ἐκφορτώσεως ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

Συνιστᾶται παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπιτροπὴ φέρουσα τὸν τίτλον «Ἐπιτροπὴ ἀδειῶν εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς» καὶ ἀπαρτιζομένη 1) ἐκ τοῦ διευθυντοῦ ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας καὶ τοῦ τμηματάρχου ἐμπορίου τοῦ ὑπουργείου. 2) τοῦ διευθυντοῦ τῆς Γεωργίας. 3) Τοῦ διευθυντοῦ τοῦ χημικοῦ ἐργαστηρίου. 4) Τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Συμβατικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. 5) Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. 6) Ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ. 7) Ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Γεωργικοῦ ἐπιμελητηρίου.

Ἡ ἐπιτροπή, ἧς ἔργον εἶναι ἡ χορήγησις τῶν ἀνωτέρω ἀδειῶν, καθορίζει ἐν ἀρχῇ ἑκάστου ἔτους τὸ ἀνώτατον ὅριον εἴτε εἰς ποσὸν εἴτε εἰς ἀξίαν δι' ἕκαστον τῶν εἰδῶν ὧν ἡ εἰσαγωγὴ θέλει ἐπιτραπῆ κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος ἐξ ἑκάστης τῶν ἐπικρατειῶν, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπὸ συνθήκας ὁμαλῆς διεξαγωγῆς τοῦ ἐμπορίου κρατοῦσαν ἀναλογίαν εἰσαγωγῆς ἐν Ἑλλάδι ἐξ ἑκάστης τῶν ἐπικρατειῶν πρὸς τὴν ἀντίστοιχον ἐξ Ἑλλάδος ἐξαγωγὴν καὶ τὰ ποσὰ τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων, ὧν ἡ εἰσαγωγὴ ἐπετράπη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ἤθελον παρεμβληθῇ ἐμπόδια εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἑλληνικῶν προϊόντων εἰς τινα τῶν ξένων ἐπικρατειῶν ἡ ἐπιτροπὴ συνερχομένη δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν παρεμπόδισιν τῆς περαιτέρω εἰσαγωγῆς εἴτε ἁπάντων εἴτε ὡρισμένων εἰδῶν ἐκ τῆς χώρας τῆς παρακωλυούσης τὴν εἰσαγωγὴν ἑλληνικῶν προϊόντων.

Διὰ τὴν ὑπὸ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν εἰσαγωγὴν ἑκάστοτε εἰς Ἑλλάδα ὡς καὶ τὴν ἐκ ταύτης ἐξαγωγὴν ὑποβάλλεται αἴτησις πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν ἀπ' εὐθείας μὲν προκειμένου περὶ ἐξαγωγῆς μέσῳ δὲ τῆς ἁρμοδίας ἑλληνικῆς διπλωματικῆς ἀρχῆς προκειμένου περὶ τῆς εἰσαγωγῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται συνερχομένη τὸ ταχύτερον.

Περαιτέρω τὸ νομοσχέδιον ρυθμίζει τὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐπιτροπῆς ὡς καὶ τὰς λεπτομερείας τοῦ τρόπου τῆς λειτουργίας αὐτῆς.

2α ΕΚΔΟΣΙ

ΤΟ ΚΟΜΙΤΑΤΟΝ ΖΗΤΕ ΕΠΕΜΒΑΣΙΝ ΤΗΣ Κ.Τ. ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑ

ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΙ ΠΙΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΕΡΒΙΚΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΣΟΦΙΑ, 6 (Τοῦ ἀνταποκριτ μας).—Τὸ ἐνταῦθα ὑπὸ τὸ Πρωτογέρωφ κομιτᾶτον τῆ «Μακεδονικῆς Ἐπαναστ κῆς Ἐσωτερικῆς Ὀργανώσεως» ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ὑπόμνημ διὰ τοῦ ὁποίου ἐπικαλεῖτα τὴν ἐπέμβασίν της ὅπως τερ ματισθῇ ἡ δημιουργηθεῖσα ἐ Μακεδονίᾳ κατάστασις, ἥτις κατὰ τοὺς συντάκτας τοῦ ὑπομνήματος, ἔχει καταστῇ ἀν πόφορος καὶ ἐπικίνδυνος.

Ἐν τῷ ὑπομνήματι ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα τῶν φονευθέντων ἐν τῇ σερβικῇ Μακεδονίᾳ κομιτατζήδων καὶ γίνεται λόγος περὶ βασανιστηρίων τῶν κατοίκων ἐκ μέρους τῶν σερβικῶν ἀρχῶν. Ἐν τέλει τὸ ὑπόμνημα ἀναφέρει ὅτι σκηνοθετοῦνται διάφοροι δίκαι καὶ καταδικάζονται εἰς βαρυτάτας ποινὰς ἀγρόται καὶ φοιτηταί, διὰ νὰ τρομοκρατηθῇ ὁ βουλγαρόφωνος πληθυσμός.

ΤΑ ΣΕΡΒΙΚΑ ΧΡΕΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΕΝΤΟΛΗ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 6. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐξουσιοδότησε χθὲς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ταχυδρομείων ὅπως πληρώσῃ τὰ χρέη τῆς Σερβίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τηλεγραφημάτων καὶ τηλεφωνημάτων τῶν ἐτῶν 1913—1915. Ταῦτα ἀνέρχονται εἰς 30 ἑκατομμύρια γαλλ. χρυσᾶ φράγκα. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐνετάλη νὰ εὕρῃ τὰς ἀπαιτουμένας πιστώσεις.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ κ. Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΜΟΡ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ βουλευτὴς κ. Γ. Πεσμαζόγλου ἔσχε μακρὰν συνομιλίαν μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Τμήματος Κινήσεως Κεφαλαίων τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μόρ.

ΑΙ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΠΕΡΙ ΝΕΩΝ ΣΕΙΣΜΩΝ

ΕΠΙΜΕΝΕΙ Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 6. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Ὁ σεισμολόγος κ. Μπεντάνι ἀπαντῶν εἰς τηλεγραφικὸν ἐρώτημα ἀπευθυνθὲν εἰς αὐτὸν ἐντεῦθεν ἐπὶ τῶν προβλέψεών του περὶ σεισμῶν ἀπήντησε τηλεγραφικῶς ὡς ἑξῆς:

«Προέβλεψα σεισμοὺς διὰ τὴν 4ην Μαΐου εἰς τὴν Ἀνατολήν, τὴν 7ην εἰς τὸ Περού, τὴν 10ην εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἀσθενεῖς, ἀκολούθως σφοδροὺς εἰς τὴν Κίναν καὶ τὸ Μεξικὸν καὶ κατόπιν εἰς τὸ Ἰόνιον, τὴν Σικελίαν καὶ τὴν Καλαβρίαν»

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 6. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατόπιν ἐντάλματος τοῦ παρ' Ἐφέταις Ἀθηνῶν ἀνακριτοῦ κ. Παυλοπούλου συνελήφθησαν ἐνταῦθα κατηγορούμενοι διὰ τὴν αὐτονομιστικὴν κίνησιν οἱ ἡγέται τῶν κομμουνιστῶν Χατζόπουλος, Σαρρῆς, Δημαρχιακὸς πάρεδρος, Μάρκινος, Καρακίτζης, Χαϊδεμένος, Δάλμας, Μπαλτᾶς, Ἀμερικάνος, Φωτόπουλος, Χατζησταύρου, Μαραγκὸς καὶ Ζώρας μεταγόμενοι εἰς τὰς Ἀθήνας. Τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον ἐκυκλοφόρησεν ἀμέσως δριμυτάτην προκήρυξιν καλοῦν εἰς σύσκεψιν τὰ μέλη τῶν συμβουλίων τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων.

ΕΚΡΗΞΙΣ ΒΟΜΒΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΟΦΙΑΝ

ΣΟΦΙΑ, 6 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ὑπὸ τὴν εἴσοδον τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Σοφίας ἐξερράγη σήμερον μετὰ δαιμονιώδους κρότου καταχθόνιος μηχανή, χωρὶς ὅμως νὰ ὑποστῇ σοβαρὰς ζημίας τὸ κτίριον. Ἐβλάβησαν μόνον τὰ παράθυρα τῶν γειτονικῶν οἰκιῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὰ τῆς ρουμανικῆς πρεσβείας. Οἱ λόγοι τῆς ἀποπείρας ἀγνοοῦνται καὶ οἱ δράσται δὲν συνελήφθησαν.

Η “ΙΤΑΛΙΑ„ ΕΦΘΑΣΕΝ ΕΙΣ ΚΙΓΚΣΜΠΕΫ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6 (Χαβᾶς).—Τηλεγραφοῦν ἐξ Ὄσλο ὅτι τὸ πηδαλιουχούμενον «Ἰταλία» ἔφθασε περὶ ὥραν 11.45' εἰς Κιγκσμπέϋ, κατόπιν δὲ πολλῶν δυσχερειῶν τὰς ὁποίας συνήντησε κατώρθωσε νὰ προσγειωθῇ περὶ ὥραν 13ην.

ΑΝΑΓΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΧΑΛΚΟΥ ΚΑΙ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ, 6 (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). Ὁ κ. Τσαλδάρης ἐπιστρέψας εἰς Κόρινθον ἀνεκοίνωσεν ὅτι δὲν διετέθη διὰ τοὺς χωρικοὺς ὁ ἀπαιτούμενος θειϊκὸς χαλκὸς ὑπὸ τοῦ αὐτονόμου σταφιδικοῦ ὀργανισμοῦ, οὔτε καὶ διετέθη ὁ ὑπάρχων εἰς Κόρινθον τοιοῦτος. Ὁ κ. Τσαλδάρης ἐπανερχόμενος αὔριον (σήμερον) εἰς Ἀθήνας θὰ μεταβῇ εἰς τὰ ἁρμόδια ὑπουργεῖα καὶ τὸν αὐτόνομον σταφιδικὸν ὀργανισμὸν νὰ παρακαλέσῃ διὰ τὴν ἀποστολὴν θειϊκοῦ χαλκοῦ καὶ πετρελαίου πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἀκρίδων.

Η ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ὁ κ. Παπαναστασίου, ἀναφερόμενος εἰς δημοσιευθεῖσαν ἐπιστολὴν τοῦ ναυάρχου κ. Χατζηκυριάκου ἀνασκευάζοντος ὡρισμένα σημεῖα τῆς καταθέσεως τοῦ ἡγέτου τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» ἐνώπιον τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὸν κ. Πάγκαλον, ἐδήλωσεν ὅτι ἀδυνατεῖ ν' ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῆς οὐσίας τῶν γραφομένων ὑπὸ τοῦ τέως στολάρχου, ἐφόσον οὗτος ἔλαβεν ὑπ' ὄψει τὸ κείμενον καταθέσεως τὸ ὁποῖον δὲν ἀνταποκρίνεται πιστῶς πρὸς ὅσα ὁ ἴδιος (ὁ κ. Παπαναστασίου) ἀνέπτυξεν εἰς τὴν ἀνακριτικὴν ἐπιτροπήν, οὐχὶ δὲ τὸ ἐπίσημον κείμενον τῆς πραγματικῆς καταθέσεώς του.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΟΙΝΟΙ ΕΝ ΕΛΒΕΤΙΑ

Ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἑλληνικῶν οἴνων εἰς Ἑλβετίαν ἐρρυθμίσθη, ὡς γνωστόν, τὸν παρελθόντα Μάρτιον κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

Πᾶσα ἀποστολὴ οἴνου ἐξ Ἑλλάδος ὀφείλει νὰ συνοδεύεται: 1) Ὑπὸ πιστοποιητικοῦ προελεύσεως ἐκδεδομένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πιστοποιοῦντος ὅτι πρόκειται περὶ φυσικοῦ οἴνου, ἤτοι περὶ τοιούτου κατασκευασμένου ἐκ νωπῶν σταφυλῶν καὶ 2) Πιστοποιητικοῦ περιλαμβάνοντος τὸ πόρισμα τῆς ἐν Ἑλλάδι χημικῆς ἀναλύσεώς του.

Τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα δὲν ἀποκλείουν ἐν τούτοις τὰς ἑλβετικὰς ἀρχάς, καὶ ἰδίᾳ τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Γραφεῖον Ὑγιεινῆς, ἀπὸ τοῦ νὰ προβαίνῃ εἰς αὐστηρότατον ἔλεγχον τῶν ἐξ Ἑλλάδος εἰσαγομένων οἴνων διὰ παντὸς φυσικο-χημικοῦ μέσου, καὶ δή, καὶ διὰ τῆς ἐκ κουαρκίου ἀναλυτικῆς λυχνίας (Analysen—Quarzlampe) ὑπόδειγμα Hanau.

Κατὰ πόσον δύναται ἐκ τῆς διὰ τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων παρατηρουμένης διαφορᾶς τῆς φωταυγείας τῶν οἴνων (Luminiscenz) νὰ συναχθῇ ἀσφαλὲς τεκμήριον, ὅτι πρόκειται περὶ οἴνου ἐκ ξηρᾶς σταφίδος ἢ οἴνου ἐκ νωπῶν σταφυλῶν, ἰδίως ὅταν εἰς τὸν φυσικὸν οἶνον ἐγένετο προσθήκη οἴνου ἐκ σταφίδων μέχρι 20 ο)ο, περὶ τούτου δὲν δύνανται ν' ἀποφανθῶσι μετ' ἀπολύτου θετικότητος, οὐδ' αὐτοὶ οἱ ἀστυχημικοὶ τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ χημικοῦ φροντιστηρίου, δηλοῦντες δι' ἐκθέσεώς των, δημοσιευθείσης ἐσχάτως ἐν τῇ «Οἰνολογικῇ Ἐφημερίδι», ὅτι ἐξακολουθοῦσι νὰ μελετῶσι, πλὴν τῆς διὰ λυχνίας κουαρκίου ἐξετάσεως τῶν οἴνων, καὶ ἄλλα ἀντιδραστικὰ μέσα, οἷον τὴν καραμέλλαν καὶ τὴν ἀντίδρασιν Γκωτιέ.

Ἕνεκεν λοιπὸν τῆς ἀνεπαρκείας τῶν μέσων πρὸς ἀπόδειξιν ἐκ ποίας ὕλης κατεσκευάσθη ὁ οἶνος ἐν δεδομένῃ περιπτώσει, θὰ ὑφίσταται πάντοτε ὑπόνοια—ὑποβοηθοῦντος καὶ τοῦ ξένου συναγωνισμοῦ—ὅτι οἱ ἑλληνικοὶ οἶνοι κατασκευάζονται ἢ ἀναμιγνύονται μὲ οἶνον ἐξ ξηρῶν σταφίδων, ἐξ οὗ καὶ ὁ κίνδυνος τοῦ πλήρους ἀποκλεισμοῦ αὐτῶν ἀπὸ τὴν ἑλβετικὴν ἀγοράν.

Ἡ σημερινὴ κατάστασις τῶν δασμῶν ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν οἴνων ἐν Ἑλβετίᾳ ἔχει ὡς ἑξῆς:

Φυσικὸς οἶνος ἐντὸς βαρελίων, περιέχων οἰνόπνευμα μέχρι 13βαθμῶν, πληρώνει κατὰ τὴν διατίμησιν ἀριθ. 117, α 1, φρ. χρ. 24, εἴτε εἶνε οὗτος λευκός, εἴτε ἐρυθρός. Ἀπὸ βαθμοὺς 13.1 καὶ ἄνω, πληρώνει ὁ μὲν λευκὸς φρ. χρ. 33, ὁ δὲ ἐρυθρὸς 30.

Γλυκεῖς οἶνοι περιέχοντες οἰνόπνευμα ἄνω τῶν 13.1 βαθμῶν, μὴ φαρμακευτικοί, πληρώνουν κατὰ τὴν διατίμησιν ἀριθ. 117, φρ. χρ. 30.

Οἶνοι περιέχοντες οἰνόπνευμα ἄνω τῶν 15 βαθμῶν, καὶ οἶνοι γλυκεῖς περιέχοντες οἰνόπνευμα ἄνω τῶν 18 βαθμῶν ὑποβάλλονται πρὸς τούτοις καὶ εἰς τὴν καταβολὴν δασμοῦ μονοπωλίου ἐκ φρ. χρ. 1.15 διὰ πάντα περαιτέρω βαθμόν.

Οἱ ἀνωτέρω δασμοὶ ἐννοοῦνται ἐπὶ 100 κιλῶν μὲ τὸ ἀπόβαρον, ἤτοι ὑπολογιζομένου καὶ τοῦ βάρους τοῦ δοχείου.

Οἱ γλυκεῖς οἶνοι δέον νὰ συνοδεύωνται μὲ πιστοποιητικὸν προελεύσεως περιλαμβάνον τὰς ἀκολούθους πληροφορίας:

1) Τὸν τόπον παραγωγῆς τοῦ περὶ οὗ πρόκειται οἴνου, 2) Τὸν ἁρμόζοντα προσδιορισμὸν τῆς εἰδικότητος τοῦ οἴνου, 3) Σῆμα, ἀριθμὸν καὶ ποσὸν τῶν βαρελίων.

Τὰ πιστοποιητικὰ ὀφείλουν νὰ εἶνε ἐκδεδομένα παρά τινος ἀρχῆς ἢ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου, καὶ ὁσάκις πρόκειται περὶ οἴνων φερόντων τοπικὴν ὀνομασίαν νὰ προέρχωνται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου ἢ τῆς ἐπαρχίας τῆς παραγωγῆς καὶ νὰ εἶνε ἐπικυρωμένα ἀπὸ τὸ ἑλβετικὸν προξενεῖον. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς γλυκεῖς οἴνους, οἵτινες δὲν φέρουν τοπικὴν ὀνομασίαν, δι' αὐτοὺς ἀρκεῖ τὸ ἐν ἀρχῇ μνημονευόμενον πιστοποιητικὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τῆς προελεύσεως, ἐφ' ὅσον τοῦτο περιέχει τὰς ὑπὸ τῶν ἀριθ. 1—3 πληροφορίας.

Ὑπὸ τὸν ὅρον «συμπεπυκνωμένοι οἶνοι» ὑπονοοῦνται ἐκεῖνοι οἱ γλυκεῖς οἶνοι, οἵτινες διὰ συμπυκνώσεως τοῦ ὀποῦ σταφυλῶν (μαρασμοῦ τῶν σταφυλῶν ἢ συστολῆς τοῦ γλεύκους) ἢ τοὐλάχιστον διὰ μερικῆς ζυμώσεως ἔχουν κατασκευασθῇ. Οἱ οἶνοι οὗτοι δέον, ἐὰν πρόκειται νὰ προσφερθῶσι πρὸς πώλησιν μεθ' ὡρισμένης ὀνομασίας τῆς προελεύσεώς των νὰ κατάγωνται ἐκ τῆς ἐν λόγῳ περιοχῆς (ἄρθρον 254 τῆς περὶ τροφίμων καὶ ἀντικειμένων κοινῆς χρήσεως διατάξεως τῆς 23ης Φεβρουαρίου 1926).

ΝΑΥΛΩΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΦΟΡΤΗΓΩΝ

Κατὰ πληροφορίας τοῦ Λόϋδ Λίστ, ἐναυλώθησαν τὰ κάτωθι ἑλληνικὰ φορτηγά:

«Νικόλαος Πατέρας» 5000 τόν. ἀπὸ Ροζάριο (ὄχι ἄνω) δι' Ἀγγλίαν-Βορδῶ-Ἀμβοῦργον 23)—, ἐὰν Ἀμβέρσαν 6 πέν. ὀλιγώτερον. Φόρτ. Μαΐου 15—Ἰουνίου 15.

«Ἀντώνης» 4500 τόν. ἀπὸ Κονσεψιὸν δι' Ἀμβέρσαν-Ρόττερνταμ Ἄμστερνταμ 24)—ἕνα καὶ 25)— δύο λιμένας. Φόρτωσις Μαΐου 15—26.

«Κατίνα» 6500 τόν. ἀπὸ Σὰν-Λορέντζο διὰ Μασσαλίαν—Γένουαν, βαρέα γεννήματα 23)6 Φόρτωσις Μαΐου 10—28.

«Δραγὼν» ἀπὸ Ἀταλάντην διὰ Ρόττερνταμ 5)7 1)2.

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΑΜΒΟΥΡΓΟΥ

Κορινθιακαί. —Τιμαὶ ἐν σχέσει πρὸς τὴν προηγουμένην ἑβδομάδα ἀμετάβλητοι. Ἡ διάθεσις δὲν εἶνε ὅση θὰ ἔπρεπε, πρᾶγμα ποῦ πρέπει νὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὴν ἀσάφειαν σχετικῶς μὲ τὸν μετριασμὸν τοῦ δασμοῦ. Τιμαὶ αἵτινες ἐπληρώθησαν.

Καλαμάτα. Δι' ἐπὶ τόπου ἐμπόρευμα ἀπὸ ἀποθήκης σελλίνια 86)— ἐπὶ ἀφικνουμένων ἀτμοπλοίων 84)—84)9. Ἀμαλιὰς 90. Κόλπου 91)—94)— ἀναλόγως τῆς μάρκας.

Καλαμάτα.—Ἐπὶ φορτώσεων ἀπὸ τόπον παραγωγῆς σελ. 82)6—83)6 ἢ καὶ σελλίνια 84)—. Ἀμαλιὰς 88)—, Κόλπου 89)—.

Σουλτανίνα.—Δι' ἐπὶ τόπου ἐμπόρευμα μικραὶ πράξεις πρὸς κάλυψιν ἀμέσων ἀναγκῶν.

Ἐξτρίσιμα φιορ. 41 τὰ 100 κιλά, φορτώσεις Σεπτεμβρίου φιορ. 45 τὰ 100 κιλά.

Κιοὺπ Καραμπουρνοῦ φιορ. 45 τὰ 100 κιλά, φορτώσεις Σεπτεμβρίου φιορ. 50 τὰ 100 κιλά.

Κιοὺπ Καραμπουρνοῦ ἐκλεκτὴ φιορ. 50 τὰ 100 κιλά, φορτώσεις Σεπτεμβρίου φιορ. 55 τὰ 100 κιλά.

Αἱ τιμαὶ τῶν Καλλιφορνιακῶν ἀμετάβλητοι. Διάθεσις ἐλαχίστη.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΓΟΡΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα ὑψωτικὸς πυρετὸς κατέλαβε τὸ χρηματιστήριον τῆς Ν. Ὑόρκης κυρίως καὶ ὁ Μάϊος ἀπὸ 19.95 σέντς ἔφθασεν εἰς 21.34, ἤτοι ἀνῆλθε κατὰ 1.39 ἑκατοστά. Ἡ ὕψωσις ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἐξακολουθεῖ κακοκαιρία ἐν Ἀμερικῇ, οὕτως ὥστε λέγεται ὅτι μέγα μέρος τοῦ σπαρέντος ἤδη βάμβακος πρέπει νὰ σπαρῇ ἐκ νέου.

Πρὸς τούτοις ὑπολογίζεται ὅτι κατὰ τοὺς πρώτους ἑπτὰ μῆνας ἡ κατανάλωσις ἀμερικανικοῦ βάμβακος ὑπὸ τῶν ἐργοστασίων ἀνῆλθεν εἰς 9.300.000 δέματα, ἐνῷ κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον πέρυσι εἶχον καταναλωθῆ 8.794.000 δέματα.

Σχετικῶς μὲ τὴν περαιτέρω πορείαν τῶν τιμῶν πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι ὁ κόσμος ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην ἀπὸ μίαν νέαν ἐσοδείαν πρώτης τάξεως, ἐνῷ μέχρι τοῦδε τὸ παρὸν δὲν ἐφάνη εὐνοϊκόν.

Ὁ ἑλληνικὸς βάμβαξ ὁμοίως ὑψώθη ἀποτόμως, ὑπάρχουν ἀγορασταὶ εἰς τὰς 49 δρχ. ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουν πωληταί.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΙΤΑΓΟΡΑ

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς λῃξάσης ἑβδομάδος ἐσημειώθη ποιά τις χαλάρωσις τῶν τιμῶν ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις Σικάγου καὶ Βίννεπεγκ, ἀλλὰ τὴν 25ην τρ. αἱ τιμαὶ ἔκλεισαν μὲ ὕψωσιν 4 σχεδὸν σέντς κατὰ μπούσελ. Ὁ ὑψωμὸς εἶνε πολὺ ἐντονώτερος εἰς τὸ Σικάγον. Ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς τὴν ἀγορὰν αὐτὴν στρέφεται ἡ μεγάλη κερδοσκοπία, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ σημειωθεῖσαι σημαντικαὶ ζημίαι ἐσοδείας Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐξασκοῦσιν ἐκεῖ τὴν μεγαλυτέραν ἐπιρροήν. Αἱ φορτώσεις ἑβδομάδος ἔμειναν ἀμετάβλητοι εἰς ποσὸν 2.020.000 κουάρτ ἐν συγκρίσει πρὸς 2.005.000 προγενεστέρας καὶ 1.794.000 ἀντιστοίχου παρελθόντος ἔτους. Αἱ ἐν πλῷ ποσότητες διετηρήθησαν αἱ αὐταί, σημειωθεῖσαι εἰς 8.536 κουάρτ ἔναντι 8.554.000 προγενεστέρας ἑβδομάδος καὶ 9.521.000 ἀντιστοίχου πρὸ ἔτους. Τὸ κατέβασμα Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἑβδομάδος ἦσαν 4.094.000 μπούσελ ἔναντι 4.612.000 προγενεστέρας ἑβδομάδος καὶ 3.048.000 πρὸ ἔτους. Τὰ καναδικὰ κατεβάσματα ἦσαν 3.390.000 μπούσελ ἔναντι 2.636.000 προγενεστέρας καὶ2.392.000 ἀντιστοίχου ἑβδομάδος πρὸ ἔτους.

Μικρὰ ἐσημειώθη βελτίωσις τῆς καταστάσεως ἐσοδείας Ἡνωμένων Πολιτειῶν λόγῳ βροχῶν. Ἡ ἐφημερὶς «Μόντερν Μίλλερ» ἀναφέρει ὅτι ἡ κατάστασις εἰς τὰς κυριωτέρας πολιτείας μαλακοῦ σίτου χειμῶνος εἶνε χαμηλὴ εἰς ἀπόδοσιν, ἤτοι Ἰλλινόυα 37 ο)ο —Ἰνδιάνα 29 ο)ο—Ὄνιο 32 ο)ο, ἀλλ' εἰς ἀντίθεσιν τῶν ἐν λόγῳ πενιχρῶν ἐσοδειῶν ἡ κατάστασις Χάρντ Βίντερ σίτου εἶνε πολὺ ὑψηλοτέρα, ἤτοι Κάνζας 77 ο)ο, Ὀκλαχόμα 80 ο)ο, Νεμπράσκα 84 ο)ο.

Ἡ ἐσοδεία 1928 ἀναμένεται νὰ θερισθῇ ἐπὶ σπαρείσης ἐκτάσεως 38.000.000 ἀκρ. συνεπῶς ὁ ἐκ τῶν πλέον ἄκρ μέλλων νὰ θερισθῇ σῖτος θὰ προσθέσῃ ἀρκετὰ καλὸν ἀριθμὸν μπούσελ ἐπὶ συνόλου ἀποδόσεως. Τελευταῖαι ἐσοδεῖαι ὡς τοῦ 1927 ἀπέδωκαν 552.000.000 μπούσελ, τοῦ 1926 627.000.000 καὶ τοῦ 1924 592.000.000.

Ἐπίσημος καναδικὴ δήλωσις μόλις δημοσιευθεῖσα ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὴν 31ην Μαρτίου τὰ ἀποθέματα σίτου συνεποσοῦντο εἰς 219.500.000 μπούσελ ἐν συγκρίσει πρὸς 176 ἑκατομμύρια μπούσελ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας 1927. Ἡ αὔξησις 43.000.000 μπούσελ βεβαίως εἶνε οὐσιώδης, δὲν εἶνε ὅμως βέβαιον ἐὰν τὸ σύνολον τοῦ εὑρισκομένου εἰς χεῖρας παραγωγῆς ὡς ἄνω σίτου εἶνε ποιότητος καταλλήλου δι' ἀλευροβιομηχανίαν.

Τὰ μεγάλα φθάσιματα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τὴν Εὐρώπην, ὡς ἐμφαίνεται, ἀπερροφήθησαν ὑπὸ τῆς καταναλώσεως, καθόσον δὲν ἀναφέρονται συσσωρεύσεις στὸκ εἰς τοὺς μεγάλους λιμένας. Ἐκ διαφόρων στατιστικῶν ἐξάγεται ὅτι αἱ μὴ αὐτάρκεις χῶραι ἐχρησιμοποίησαν τελευταίως περὶ τὰ 2.000.000 κουάρτερ σίτου καὶ ἀλεύρων ἑβδομαδιαίως, δὲν φαίνεται δὲ δυνατὴ ἡ χρησιμοποίησις μικροτέρας ποσότητος εἰσαγομένου σίτου, τοὐλάχιστον μέχρι τῆς παραμονῆς τοῦ νέου θερισμοῦ Εὐρώπης.

Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

Ἀγγέλλεται ὅτι ἡ τουρκικὴ ἐφοπλιστικὴ ἑταιρία Σεΐρι Σεφαΐν ἐγκατέλειψε τὸ σύστημά της νὰ ἀγοράζῃ πρὸς χρῆσιν τῶν ὑπηρεσιῶν της παλαιὰ σκάφη καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἀγοράζῃ νέα ἢ νὰ παραγγέλλῃ τοιαῦτα ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ ναυπηγεῖα.

Κατόπιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῆς Σ. Σεφαΐν σκοπεύει νὰ ἀγοράσῃ δύο μεγάλα νέα σκάφη διὰ τὰς γραμμὰς τὰς ὁποίας ἐγκαινιάζει προσεχῶς: Κωνσταντινουπόλεως-Τεργέστης καὶ Κων)πόλεως-Μασσαλίας. Ἐπίσης θὰ δημιουργηθῇ καὶ νέα γραμμὴ Κων)πόλεως-Αἰγύπτου.